

گیدی قصہ

۱۵

محمود خان مری

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

گپدی قصہ

(دہمی)

مجموعی

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

کلیں حق پہ بلوچی اکیڈمیء

۱۹۶۹ء

یک ہزار

سے مائیم کلدار

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

زمانہ پریس کوئٹہ

پیر محمد زبیرانی

درد

سیو

بنا

شک کوخ

چھپ کوخ

تبت

دیکم	۵	۱	لیکوی
۵	۶	۲	
۷	۹	۳	
۱۲	۱۴	۴	
۱۵	۱۶	۵	
۱۷	۱۹	۶	
۲۳	۲۴	۷	
۲۶	۲۸	۸	
۳۲	۳۴	۹	
۳۶	۴۰	۱۰	
۴۴	۴۸	۱۱	
۵۴	۶۳	۱۲	
۶۳	۷۳	۱۳	
۷۳	۸۲	۱۴	
۸۲	۹۱	۱۵	
۹۱	۹۸	۱۶	
۱۰۳	۱۰۷	۱۷	
		۱۸	
		۱۹	
		۲۰	
		۲۱	
		۲۲	

۵
 رد و بند
 حجام
 چوچو
 حرمت خاتو
 مورچہ پٹ
 بقال نمند
 ہڈے ہیرے
 بانگو
 بادشاہ نمند و کاری (۱)
 بادشاہ نمند و کاری (۲)
 دودز
 نمند
 وے
 ڈھسو
 بھت
 کار
 گریو پور و
 گرو
 دھوبی جننگ
 پوتی پٹ
 وازاں گوشلی ماراں گوشلی
 سوزاں پری (۱)
 سوزاں پری (۲)

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲

۱۱۶	سورای زادی لال بادشاه	۲۳
۱۲۶	بادشاه پنج و بقال پنج و برادی	۲۴
۱۳۲	گودنگ گروخ	۲۵
۱۳۸	چکو	۲۶
۱۴۲	اصیل و رخدار	۲۶
۱۵۴	برائتمانی دوستی	۲۸
۱۶۰	تولغ	۲۹
۱۶۳	سلطان بادشاه	۳۰
۱۶۸	پشکنانگ	۳۱
۱۶۲	کوتغو	۳۲
۱۶۸	دو برات	۳۳
۱۸۶	جهنور بادشاه	۳۴
۱۹۱	شاه باران زربانو	۳۵
۱۹۸	پوخیل شگ	۳۶
۲۱۱	نذر شاه بادشا	۳۷
۲۱۵	چهار برات	۳۸
۲۲۴	منظر برکت	۳۹
۲۳۳	دمبوکا	۴۰
۲۴۰	شاه جمال	۴۱
۲۴۶	سندھ و کوہستان و شگ	۴۲
۲۵۹	خرم خان	۴۳
۲۶۳	ساواطوطا	۴۴
۲۸۱	مخز میل پنجر	۴۵

پہ چکارے

یک دھکے پہ کارے چوسرشفء دگے ءء روغائوں کہ ہلکے بنگے ءء
 جلوئائیتہ۔ مس دیم ءء بیٹھاں کہ سنگے چے زیریں جنانی۔ بے سنگت ءء
 منہہ دا تہ کہ "تواں بلو چانی بینگ ءء کوہ ءء جنئے" "اڑے لار وار توں"
 شیت ہلک ءء مرط دم رکھنتی۔ دکری ہلک پلوا تہ اچکے گوں تدا ءء در
 کپتہ او آئی بدنی سے مس دستہ۔ ماہواں رنگا جکتغیں پاڈاں آف وار تہ
 او منزل نکتیں۔ ہلک ءء دیم ترے سنگت ءء حال دا تہ کہ شف کپتی ءء
 اغہ ہلکے ءء بینگ مان بریت جنغی نہ انت۔ ماڈزہ تہ نہ اوں۔
 بینگ جیلاک کتھیہ انت۔ اغہ حرکت ءء مخنئے وٹ جکت۔ او موڑی ءء
 بینگ ءء جلو ءء ہلک ءء مرط دم کڑو بنت۔

اے ٹوک میں دلالتہ۔ بے ورمی ٹوک ءء کہ داں مدے ءء
 مس سئی نویشاں۔ مئے مسترینے ءء ماڈن مہہ ءء کوہ ءء گوں نہ ٹوکخ ات۔
 آہی ءء مڈام مہہ گوں پاڈا جبٹ او ٹوکٹ۔ یا کہیں مہی مہدے مہہ زور
 داٹ۔ اے ٹوک نیں کہ مس قصوچ کتخت۔ مس زانتہ۔ کہ اے دی
 بلوچی روازے کہ مرط ءء پہ مہہ ءء کوہ ءء ٹوکخ میار انت۔ ایشی ءء چوش
 انت کہ قصوے لافا بادشاہ ووزیر شرط ءء بندانت کہ "آدخیں زوار
 زال انت۔ مرط انت۔ وزیر کشیت زالنت۔ او اغہ ایشاں ماڈن

میہ گوں کو ہے ء ٹوکتہ زالنت او اغن پا ذء لخت ء ٹوکتہ مردانت
 ہے ڈولا اے گتے جیت کہ لوزانک و ٹی راج ء گونا فلکش
 انت . مردم ء راست گنر فاکیرٹ . من "راجے ء" بند او ٹی
 راج "بمانک گوشتہ کہ یک مردے ہندے ء رستہ مزن بیٹہ . بہاں
 راج ء گونا فلکش انت .

گیدی قصہ دی بلوچ راج ء کہن ترپ لوزانک انت .

اولیٰ لشی بارو امر دمے گوشت نخت کہ اے کدی جوڑیخ
 بیخت . چڑا ماروشی ایشی بارو اکیس کتہ کنوں کہ اے پلاں
 زمانخ ء جوڑیخ بیٹہ . او اے کنیں ء دی مردم چڑا قصوے ء رنگ
 و دانخ ء شہ زرت کنت . جوش کہ نی یک قصوے آہنی لافا کتہ چرانی
 سپا عیمت . مردم ہے کیس کت کنت کہ اے مریاں کو ہلو آئیخ ء
 رند ٹا بیٹہ کہ ایشانی روغ آئیخ گوں کتہ راناں بیٹہ او آہانی سپا یاں
 سئی بیخت . اے وخت ء پٹ و پول کہ کدی بلوچی گیدی قصہ
 ٹہخت . کم و باز میر شہر ء کتہ او آہنی ء ہے قصوانی رنگ و دانخ ء
 اے درکتہ کہ بلوچی گیدی قصوانی شروعات شہ مروشی ء ہزاراں
 سال پیش ء انت . بلے ٹوک ایدا اے کیت کہ ہواں
 دختاں بلوچانی بولی ہے ات ؛ آیا ہے بولی لافا ایشاں قصہ جوڑیخ .
 یاد ٹی پشی بولی ء جوڑیخ او گوں و ت آٹلخ انت . ایشی بارو
 مادی سچی گوشت نختوں . چڑا مادی ہواں قصوانی رنگ و دانخ ء
 کندوں تار بیشک پشیں راجی زانتے گند خاکیت کہ آ باز پشی
 عہدانی بیٹ کنت . بلے بد قسمتی ء مئے راج مروشی دی ہواں

گھوڑانی مڑاں ابدین انت۔ بلے اے راستے کہ مرشی ہواں زورانی
 سہمیتغیں نہ انت کہ ہے قصوانی لافاگندفاکیت۔ نیں چوش کہ چہنور
 بادشاہ قصوعگرے ایشی لافار یاسمت عر زور و سیم و خیال و شونذاری
 کنے جیشی انت۔ نیں بلوچ راج و مرشی ایں زند و دیم و ایر کئی و ما اے
 گوشت نخنوں کہ آل اکر پوہ تمنت کہ ایشی و سئی و تمنت۔ او قصو چور تیش
 نیں اند چوش داننت تاگڈاے ہواں دوہیں عہدے و گونا فکش انت
 اد اے عہد مروشی و بازویر و لوکے۔ ہے ڈولاندر شاہ بادشاہ قصو
 لافاچک و تنور و آس و سٹخ و ہنگرا نی سارٹ بلیخ و چک و ہنگراں
 لیوکنخ دی کہیں عہد و گونا فانت۔ بلے کڑدے ہندا آتکس پیر
 مردم و اغرا رکیت کہ ایشاں چوشیں بھونٹے قومے و چوں ٹاہینتے۔
 سلطان بادشاہ قصو اصل معراج و قصو بہر تمنت۔ بلے پرک
 ایش انت کہ بادشاہ کڑدیت او وٹی زال و زہر گیت کہ اگریں
 مس مزائیں چھندے جٹہ شوا مناں دراہی دی نختہ۔ تا آں اے گشیت
 کہ تہ دوشی و پتغے او نیں ہمیشنت میکیں سچی و شہ کڑ و سینٹھے۔ براں اے
 کلیں در اثریں واقع "و ہا و" انت او معراج و مروشیں عالمانی بیان
 دی گشے کہ ہمیشنت۔ ایشی و سوا ہندے ہندے و آدم زاد و
 الضاف و کیلو کہ اے جیٹخت دی مردم حیران ہیت کہ ایشاں بلوچی
 راجی راہ بند چوں بھورینتخت۔ چوش کہ "اصیل و رغدار" قصو لافا
 ہر ہندار رغدار و جو ابیں کڑ دارا و سوب او پدا بادشاہ و بادشاہی
 وارث بیغ و دانی دی مئے بلوچی راجی زانتکار دی حالینی ایں زند و
 قول کنخ و تیار نیئت۔ اے تا کڑدے مزائیں مثال انت۔ آرنگا

ہر ہندے گو زور و ملک - زور و رخ و ایر جنغ بادشاہانی سرا ملند کنغ
 مردم سرا ترسینت کہ پہمالیں راجے و چوشیں زانت چوں آنکے - یا
 چوش بلیتہ کنت کہ اے راج و راجی و اثر ہی عہد و جوڑ سنغ و واژ ہی
 برائینتو قصو بہ آؤ خیں لنداں اشتخت -

اے قصو اے گیدی لوزانک اور راج و یک نمیرا نین بہرے انت
 اوایشاں سوائے لوزانک ایوکانہ - بلکن مئے بولی وزوان دی نا
 پہلوانت -

چوش کہ ماراوتی لوزانک و سو ماگیدی لوزانک کلاسیکیانی
 سرا ایر کنغی انت - ہے ڈولا مروشی ایی بولی کشن مردم لاچار سی عہد و
 ماراوتی بولی وزوان و نوخیں سو مادی ہمیشانی سرا ایدغ بیت - اغہ
 ایشاں مابلوں دوں - تاگد چوشیں بولی مئے در کیت کہ آمارا دو بہراں
 بہر کنت او یک قوم و دور راج - کہ یک دہی و بولی و دیر دیم پہ دیم
 کوشنت - نہ آیشی و پکریٹ او نہ آہنی و کارے دات کنت -

اے قصوانی بچ کنغ و میں سرابرا ہندغ دوست محمد، نورحسان
 ملا محمد حسن و شبیر احمد و مزا میں توروے لائیتہ - اغہ اے برا ہندغ
 و کردے کستری چکانی ملک مویتیں - میں ڈولیں بے بندری مردم و
 پہا کریں گنجیں بچ کنغ نویٹ -

محمد مری
 کوہستان مری

۳۱ جنوری ۱۹۶۹ء

بجاء لوغ و چپڑائیں دو کنٹر و کپتہ۔

دومی پھلواچک ایذا اوڈا اگر کنگھانت دوشٹہ نراندی
 کار بیٹہ۔ پڑیاں کلاں شہ کسترین یر نام چوچو ات۔ چوچو و
 مزائیں سچی ای گیلے دیشہ۔ ایذا گوانک جتو اوڈا او ہوداشتو
 کلیں گہاراں حال داتئی کہ گہاراں بیابنت کہ من سچی اے دیشہ۔
 ہنی بیٹہ چہ گہاراں صلاح کتہ کہ ادی بازیہ منتغوں۔ بیابن۔
 درو کا ساہنی و کنوں۔ بے پنچس کہ چوچو او شٹہ انہاں سچی
 وار تہ۔ جھٹے و رندا کہ چوچو پاغہ بیٹہ۔ گوشتی۔ گہاراں
 تھا انت منی و نڈ۔ گہاراں گوشتہ کہ آں تا۔ ادی جوائیں
 کار بیٹہ۔ جے بکنت چوچو۔ چھپ چھاپ بیٹہ۔ اغدی ایذا
 اوڈا لیورائی کتیش۔ لیوا کنا نا اوچرا نارو عنی د بوے دیشہ
 دیشہ کئے و۔ اے دی چوچو و۔ گلاں و وہشاں گہاراں گوانک
 جٹی۔ ادیاں او منی گہاراں من رو عنی د بوے دیشہ۔ گہاراں
 گوشتہ۔ ایذا اوڈا رنبشیں ہمیرنگارو عن نادراہ کننت
 دمانے آرام و رندورنش۔ بے چوچو و و روغا
 گوں انہاں روغن و وار تو چوچو و پھرنپے نہ ایشہ۔

گوستہ ہاز روش کیں ہے چک ہے جنگلا شف روشاں
 گوازیبختاں کہ چپار مرط و تریٹ آتکیش۔ سہ مرط دگوں نوخیں
 جبراں کنگٹاں او سیمی پنچس گوں کانہلیں جبراں۔ مستریناں۔ جوائیں
 جرائی گشینتغت او چوچو گر یوہرا کانہلیں مرط و کپتہ۔ ہرکس وئی
 لوغ و اڑہ و لوغ و شٹہ۔ پڑیاں لوغ و ککے نگواہت

بلے چوچو لوغ شہ ہرڈولیں مڈی ء و سم۔

بلت ایساں بگرت مات و پت ء۔ پت در کپتہ چکانی
 بو لغ ء او جیا د تنگو پی سرند پہ چکان ٹا ہنقوز رتئی اولو لان
 ہر کسی بوغ ء بیتہ او ٹیکلی دائقی۔ جھٹے ء رندا پتہ اکہ چکانی بوغ
 شتہ کہ آناں پکوے بیاریت گندیت کلاں وئی سر رتدگار
 کتغنت۔ بلے چوچو ء سہواں رنگا سانبنتہ ایرات۔

قصو پہ تجرے۔ مس پہ درے۔ بانگاترا سنہرا میں مردے ڈسال۔

حجام

بیتہ حجامے : حجام سرء رستہ پیٹے ۔ پٹ پٹتہ تو لبع ء ۔ تو لبع ء
دانتہ استرخی ٹنڈے ۔ استرخی ٹنڈ بڑتہ گلگشیاں ۔ گلگشیاں دانتہ
بڑے بڑ بڑتہ سانگیاں ۔ سانگیاں دانتہ گوخے ۔ گوخ بڑتہ سیریاں
سیریاں دانتہ نکوئے ۔ نکوچکاں کشتہ ۔ چھاں دانتہ تو لبع ء ما ذنے
ما ذن کپتہ و اصا ۔ تو لبع گرہ تو شتہ ۔

پو پو

وقت باز گوستہ کم گوستہ دیری میں وختے یک گر یوے ات
 انہی شش جنک تمنت مرطد گر یوے ات۔ او اگر گر یو کہ پچ
 ورغ نمیت ات۔ گول ششیں چکاں گیشتریں پیرے لگڑ یا گوست
 بلے نیٹ کارنت حدائی کہ ہر دو میں بیلاں ہشت ہشت جارغی
 کنڑ وکپت او آہانی گزراں کا ہریء گزغائت۔ بلے تنگ
 دستی ہواں ڈولا ات۔ مات وپت و دلا سٹرو کپتغ۔ دست
 مس و ت صلاح کیش کہ چکاں بروں جنگلا چغل ووں بہشتیں دانہا
 دوینانی چلا و بیت۔ نیٹ بازی صلاح او دل جنغ و رند
 بیتہ چے کہ مات وپت و و تی چک بڑ تو جنگلا پہ بیرانی پچ کنگا۔
 کلیے آنی گون ات۔ آف رتکو سو رگیں کلی گوات و پرتو و شک
 سنگیش او چکاں گوشتیش کہ ماروں بیراں چوں۔ بلے بیتہ چے کہ
 آدو میں گڑ تو لوغ و آتکغانت او چک اشتیش۔ جھٹے صیل۔
 جھٹے اولسار۔ نیٹ چک تن و شد اگپتغنت۔ ورغ و تہ سچی نیت
 ات۔ کلی تو تکیش پہ آف ورغ و کلی و آفے بیت کہ برنت۔
 تن و شد کہ بازیہ گپتغنت ایذا او ڈاگرٹ کیش
 بل ایشاں گر آہناں۔ کار حدائی انت۔ حدائی کاراں

حرمت خاتو

بیتہ بادشاہے . بادشاہ ۶ جنکے ات . اے چکوشت چکانی
 بچیہ لیوا . یک شفی لیوا کتان ء اے دباوشته . چکان گرو کتو بر کس
 و تی لوغ ء آتکھ . دیر نیٹ ء اکت گندیت سہدارے نے
 سمیتہ اثر اکر ڈہیت او لوغ پوا کیت . گندیت بوغ یر تاک داتہ
 انت . لسم اشد کنغاتاک ء تیلانک ء دیغانیت . تاک ہنکھ او
 اندراشتہ . گندیت بوغ یر کلہیں مردوم و باوانت . روغانیت
 و تی برات یر کلو ء گوانکائیت ادا ادا تاکری لال . حرمت
 خاتو کھید کھیدانی " ایداشہ کس ء ولدی نڈاشہ ادا غدی و تی
 مرد یر کلو ء روغانو انکائیت " مرطس مرطس تاکری لال . حرمت
 خاتو کھید کھیدانی " مرد کر و بیتہ کہ مس رواں گنداں کئے انت
 بلے مات ء نہ اشته . کہ بل آس ء دئی . اللدے بے بڈے
 نیٹ اغدیں و تی پٹ یر بوغ ء گرٹتہ اوروغانیت . گروا
 سہوڈا بادشاہ مہیہ بیتہ ات گوشتی " ابا مہیہ راستی گوش ء پٹ
 مہیہ ء گوش پٹتہ ادا سے گوش یر اندر پھرتہ . شف کہ بیتہ دز گکے .
 آتکھ او مہیہ بوتکھ بڑ تیش . دیما روغان مہیہ ء کنفائیت . کہ اے
 اکر ڈ پکنائیت الیشی لافا ہرو مرد خزانہ کے بیت . بلین نیٹ

مہی کہ کشتیش۔ بادشاہ زامات بر فائیت سرء۔ بر فالوفا
 ڈالغائینی۔ اندراگندیت زائے تنگواں بارنت و ہش بیتہ
 جوان انت لوغء کارء دی کنت او چک ء دی لیو کنت
 دوہمی روش ء مند ء آف ء دیم دینغائیت۔ ایشی ء آف
 پر کنتہ او گوانک جٹی بیائنت یکے مناں لڈائنت آئی آن گوتہ
 " نرانا کا لڈائنت " کس نیا تکہ۔ جھٹے پھیل بیتہ۔ نیٹ پہ کلہ شک
 سراکنت۔ او لوغء آف ر فائیت۔ ایشی گہار ء کہ پج نیار تخت
 پول کٹی بچہ دیر کتے۔ ایشی ء گوشتہ۔ مناں گوں گل کت ء کنت
 او کس مناں نہ لڈائنت۔ مس دیر نیٹ وت سراکتہ " دوہمی
 روش بیتہ مائی ء گتہ تہ چور ء لیوکن۔ من رواں آف ء۔
 اے آف ء رو فائیت۔ او آں مائی چور ء لیو انت۔ آں
 کہ آف ء گر دیت۔ آس کنت لولی ء وھضیں توار انت۔ کڑی
 وٹ ء جلیٹ او آس کنت۔ اے گنتھائیت :

" تہنجی ادا۔ مہنجی ماما۔ لول بھڑ بیجا لول
 " تہنجی ابا۔ مہنجی زامات۔ لول بھڑ بیجا لول
 " تہنجی آئی۔ مہنجی ادی۔ لول بھڑ بیجا لول
 " تہنجی ماما۔ مہنجی ادا۔ لول بھڑ بیجا لول
 " تہنجی ابا۔ مہنجی نانا۔ لول بھڑ بیجا لول

اونیٹ بخیل بیتو نیں گریغائیت۔ دکری آنگو آ مائی
 سہرا بیتہ۔ ایشی ء لکا وٹی اطرزی پاخ کتخت۔ او آتکو وٹی
 گہار بھانکر کٹی۔ یکے مات وپت ء دیم دائٹی۔ اولیداشہ سٹل

سبترتخت کہ مات و پت و رونت . آں پہ و تئی جننگ .
 چھاں کور تنت . بے نیں کہ ایشی و اش کفنت بہر وہ ئیں چینی
 بنت او و تئی جننگ اگا در کفنت . حرمت خا کو کو غء کیت
 کل سیر و سو کا نندنت .
 قصو جھرے من پہ درے .

مور چھڑ

بیتہ مورے . مور چھڑے بیتہ برادری . مورے بیتہ دانی
کنڑوئے . دان کشتی دو کوٹخ . مورے وٹی وار تہ . چھڑے کشتہ
تی ڈلخ .

” بیا میری مور تئی ڈلخ وندادیاں

مورے گوشتہ

” برو ہئی ”

چھڑانہ منیتہ . مور شتہ . سردیما کشتی . ڈلغانی اندرا کپتہ .
مر تہ میری مور . چھڑار تلگنت وتی سرا حاخ . آتکہ کہنی گوشتی .

” چھڑ پرچہ وتی سرا حاخاں ریشیے ”

گوشتی

” مر تہ میری مور . چھڑ بیتہ حاخے سر ”

بیتہ کہنی و تی دم . کہنی شتہ کہیر سرانشتہ . کہیرے پول کتہ

کہنی . تئی دمبے چوں بیتہ ”

گوشتی .

” مر تہ میری مور . چھڑ بیتہ حاخے سر . کہنی بیتہ بے دمبے
رتلگنت کہیرے لنگ .

آتکھ پاشن۔ کھیر ء گوشتی تئی ننگ تھانگوانت
گوشتی

" مرط تہ میریں مور۔ چھڑ بیٹہ جانخ ء سر۔ کہنی بیٹہ بے دمب۔ "

کھیر بیٹہ بے ننگ۔ "

پٹتخت پاشن ء و تئی ریش۔

پاشن شتہ آف ورغ ء

پول کتہ آف ء

" پاشن تئی ریش تھانگوانت۔ "

گوشتی

" مرط تہ میریں مور۔ چھڑ بیٹہ جانخ ء سر۔ کہنی بے دمب۔ کھیر بے

نگ۔ پاشن بے ریش۔ "

آف ء لڑکے مان انت۔ ٹانڈایاں کڑ کڑے۔ نکو آتکھ

ن پڑکنغا۔ پول کتئی آف ترا چون انت۔ "

آف ء گوشتہ

" مرط تہ میریں مور۔ چھڑ جانخ ء سر۔ کہنی بے دمب۔ کھیر بے

نگ۔ پاشن بے ریش۔ آف ء لڑکے مان انت۔ ٹانڈایاں

کڑ کڑے۔ "

نکو ء جتہ و تئی سرا ٹانڈوے۔

آتکھ بچ۔ گوشتی۔ آئی ترا چون انت۔ "

مات ء گوشتہ

" مرط تہ میریں مور۔ چھڑ بیٹہ جانخ ء سر۔ کہنی بے دمب۔ "

کہیر بے لنگ . پاشن بے ریش . آف ایلو کے مان ارنٹ .
 ٹانڈا یاں کرط کرطے . نکو سر آسے
 بچہ جتہ ٹی سرا کارنج .
 چوش مورے سیخ ہرکس اے کتہ .

بقال مند

یک بادشاہ ہے آٹھ۔ آہنی دو پنج تخت۔ بادشاہ ء
 مزا نہیں نہ کوشنہ مس بقالے مند اگر اں۔ تہ ہس اہر کس ء پلہ
 کہ بقال مند ء گر نہ۔ بقال مند ء پری گلے سینگی کشتہ ا و نہیں مرد ما
 گوں کس ء پیٹ ٹوک ء تخت۔ بادشاہ پنج ء کوشنہ من اٹکے
 کافی۔ نیٹ آہنی ء سانگ و سیر کشتہ و لوغ ء بڑتہ۔ نیٹ نک
 کتھی کہ ٹوک ء تخت۔ جھٹے ریلر ہی۔ جھٹے منت۔ نیٹ
 زہر و تہر۔ دف پر شات نہ۔ کہ زوے کشیت۔ بے ہر بیگاہ
 زال اپتار زوار بیت و وٹی پری یں سینگیاں بڑا آ زمان ء
 تخت و دراپن شف گھرب جھنتی۔ نیٹ بادشاہ پنج یک
 نکوے ء رو غایت نکوے کوشنہ " اباتہ جوش کن کہ ہر وختہ
 تہی زال اپتار ء زوار بیتہ۔ تہ دی چھٹی ء پشتہ زوار بی۔ بیگاہ
 ہموڈا سیرے بیغایت۔ تہ دی برو۔ ڈومے کیت وصل ء
 جنت۔ آں ہارے گورادینتی او و ت در لیں ء جناں۔
 مہا اٹکے ڈومب ء تیلانک ء دے جہلا ہر ہیں۔ و ت وصل ء
 وجیں ہے تہی زال ء ہر ٹوکے کشتہ۔ ہواہنی ء گیر آرو بیار۔ گرتائی
 اغدی اپتار زوار بی و ہیا۔ ڈیوے آٹکی ء ہال و ہار ء وٹی

اگا ایرکن - زال کہ وفسخ ء کیٹ - یار کوش وڈس او ٹوکا
 گیر آرمی دئی - تراگوں وٹ ٹوک ء کنت - مرٹو ء ہنچش کنت
 بیجاہ کہ زال اپتار ء زوار بیتہ - درکتو پشتہ زور بیتہ - او
 بروگندیت بلیں ہے رنگیں سوادے مرٹوم حیران بیت - او
 پڑیں انگود بیش گڈ آنگو - بلے نکادل چندیتی - کہ اغے سے سواد
 حیراں باں ناگڈ یک کارے دی بیت لوی، تی ء بل باریں گڈ گڑو
 سربیا یاں - اے کلیں سواد اشتود پیا شنتہ - پریانی بازیں ٹولی
 ہند ہنداشتہ - یک شہ دومی ء سہڑا - جند ء زال دی و تی
 سینگیاں لیو او مجلسات - بلے ایدادی و تارانہ داست
 درو کا دیما بروٹ - ڈومبے دھل ء ساز کنخائیت - ڈومر
 گورشتہ - گوں روغازور ء تیلانک ء دینخائینی - او وٹ دھل
 ساز کٹو نرم نرمی ء وھشیں مستیں دھلے رائی کٹی - پری گل ء گوں
 آتکو دریں رائی کتہ او ہارے مس گور ادا تیش - پری گل اکیر
 بتیخت کہ پچ سدھ و سہائے نیست ات - دیر شنے کہ بازینت
 مابس کتیش - بقال ء جنگ ء و تی سینگیاں موکل کتو آتکو اپتار ازدار
 بیتہ - بوغ ء کہ آتکغت بادشاہ پچ ء ڈیو بالہ او ہار اگا ایرکتی - او
 ٹوک گیر آتکغت کہ بقال مند ء برنڈ اکتخت - میں و تاوت بقال مند
 ٹوک کتہ - گڈی روش ء آہی سینگی گل آتکہ کہ تہ پڑچہ ٹوک کتہ - جنگ
 گوشتہ کہ مناں آہی ء ہواں ہار ڈوستہ کہ مئے لشک ات - گڈس
 کتہ - پریاں گوشتہ - بس نہ گوں آدم زادے ء مجالسی بتیختے - مارا ترا
 کار نیست و رضائی - او شینڈ کورنہ ابادشاہ پچ و بقال جنگ شدلی ء شنتہ

ہڈ کے پیرے

بدیتہ تولخے بدیتہ ڈوڈے۔ اے دو مینا نی گرانیں برادری میت
 ڈوڈو پہ بال۔ تولخ پہ رمب۔ ڈوڈو و مورینتہ ہڈے۔ تولخ و
 مورینتہ بیرے۔ ڈوڈو پہ بال۔ تولخ پہ رمب۔ دنگا مردے
 تریشیش۔ پول کٹیش کر ما ما ہڈے۔ بیرے نیٹے۔ آہنی و گوشتہ نہ
 ڈوڈو پہ بال۔ تولخ پہ رمب تریشیش مردے۔ پول کٹیش ما ما ہڈے
 بیرے نہ لیتے۔ آہنی و گوشتہ بے ہڈہ شہ گوڈد و سہرانت۔
 بیرشہ بیراں پُرانت۔ ڈوڈو پہ بال۔ تولخ پہ رمب۔ ڈوڈو
 بیر و سرانشتہ۔ گوشتی تولخ تکا کن۔ بیر و بور۔ تولخ و بیر و
 ژاسیر کتہ۔ تولخ بھنا ایر کپتہ۔ او چھتو تیر کو انے آرتی۔ گوشتی
 اٹے ڈوڈو۔ لیٹیں پراں۔ تہی پرانی شیرا چھڑے کشانی جتھی
 تیر کو اں۔ ڈوڈو کپتہ او گڈ در کپتہ ہڈے چکا گوڈد و سیر کتہ۔
 گندری اے پُر کتہ۔ ڈوڈو و روت سرین و پچتی او لڑتہ و
 رانی بدیتہ۔ نکوے گوں چور و مال و چارینغٹ۔ تولخ و بیر و
 ہڈے زڑ تو چنل داٹہ۔ نکوے گوشتہ تولخ تہ بیرا و رغانے
 مارادی دے۔ تولخ و گوشتہ مناں میٹھے دے۔ ترا کندری و
 بیرینغ و دیاں۔ نکوے میٹھے داٹہ۔ تولخ و گوشتہ۔ من و ڈوڈو چنل باں

گدگندی دت ء بوڑ۔ تو بخ کہ ٹیڑھ ء چخل بیٹہ۔ نکو ء و تڑ
 بج ء گوشتہ ابا جن گبوھا۔ چور و کہ دست ء جنت کندری شہ
 سر ٹغیں گوڑد ء پیر انت۔ نکو ء گوشتہ گار باث تو بخ۔
 تو بخ کہ وڈ ء چخل بیٹہ۔ عیش ء روت کشتو سرین ء بستئ اورواں
 بیٹہ۔ دگ ء تریٹ آتکی لومڑے۔ لومڑے ء گوشتہ تو بخ چ
 ور غاے۔ گوشتی تاروت کشتو سرین ء بستوں شدی ہاں۔
 کشانور انش۔ کیں لومڑے ء داتئی۔ لومڑے ء گوشتہ چون و حش انت
 میاں دی کش۔ تو بخ ء کانٹار جتو لومڑے روت دی کشتوی
 سرین ء بتغنت اور لومڑے۔ دیماشتہ گر کے تریٹئی۔ گرک
 دیٹہ تو بخ روتاں ورا انت۔ گوشتی۔ تو بخ روت شکوکتے
 تو بخ ء گوشتہ۔ جلد یخت۔ کشتو سرین ء بتغنت شدی ہاں
 کشان وراں۔ گرک ء وٹی لافا کانٹار جتہ او کپتہ۔ تو بخ ء اپنی ء
 روت دی کشتو سرین ء بتغنت او دیما رواں بیٹہ۔ دیما تریٹئی
 اپتارے۔ اپتار دی پرامتی۔ وہے رنگا شتہ مزلاں کنان ء او عالم
 پرامانا۔

قصو جھرے من پہ درے

بانگو

بیتہ بانگوئے . بانگوئے کتہ را چھکی . بیتہ بادشاہ را صک نھگار
 کتئی . بچ رھکی ملک تیار بیتہ . رنتی او گوشتی نہیں کہ جو بان اچھا کتو
 دان کہ تیار بیتی شتہ بادشاہ ء کہ بیا جو بان ء کیلوں . بادشاہ
 گوشتہ بانگو ہرچی اسے تنی گوش دریت مان کن پدی آں بل پہ
 مناں . بانگوئے کہ زہر آتکہ کلیں دان وئی گوش ء مان کتختی . پکتے
 اشتی بادشاہ ء گوشتی کہ اسے تنی وھشی انت مس روغاں . ترا حیر بات
 بادشاہ ء پول کتہ تا نگور وے بانگو . بانگوئے گوشتہ من رواں پلان
 بادشاہ جنک ء گراں . دیا تو یغ دیتی . تو یغ ء پول کتہ بانگو تا نگو
 روغاے . بانگوئے گوشتہ رواں بادشاہ جنک ء گراں . تو یغ ء
 گوشتہ من تنی سنگتیا کایاں . بانگوئے گوشتہ مانے . تنی بے .
 شتی بے چی میا . نیٹ تو یغ بانگو سنگتیا رتہ . دگا تو یغ منتہ .
 گوشتی بانگو من کہ منتھاں . بانگوئے گوشتہ " پھ پہ گوش ء " تو یغ گوش
 پھتہ . منز لان گرانادگ ء گر کے جکتیہ ایش . پول کتئی بانگور و غا
 تا نگو . بانگوئے گوشتہ رواں بادشاہ جنک ء گراں . گرک ء
 گوشتہ من دی تنی سنگتیا کایاں . بانگوئے گوشتہ مانے . تنی بے .
 شتی بے . گرک ء گوشتہ من کایاں . سنگت بیتہ بانگوئے . دگ

مرگ متھ گوشتی بانگو من متھاں . بانگو ء گوشتہ پھ پھ کو فر
 اے دی گوش ء پھتہ . بانگور و خا پھند اجنا نا . دگ دیتی اپنا
 اپنا ء پول کتہ . تانگور و غا . بانگو ء گوشتہ رواں بادشاہ
 جنک ء گراں . ایشی ء گوشتہ من دے کا یاں . بانگو ء گوشتہ
 مانے . تئی بے . شدی بے . نیٹ سنگت بیٹہ . دگ ء اپنا
 گوشتہ من متھاں . بانگو ء گوشتہ پھ پھ گوش ء اپنا گوش ء
 پھتہ . بانگو ٹٹہ پھ دگ ء . دگ ء رو غا ات . دیتی مزارے
 جکتیہ انت . مزار ء پول کتہ کہ بانگو تانگور و غاے . بانگو ء گوشتہ
 رواں بادشاہ جنک ء گراں . مزار ء گوشتہ من تئی سنگت ہا
 گوشتی تئی بے . شدی بے . مانے . نیٹ مزار سنگت بیٹہ .
 دگ ء مزار متھ گوشتی " پھ پھ گوش ء " مزار گوشا پھتہ . جانا
 نیٹ شہر نریخ بیٹہ . ہمید اگوز می دے ات . گوزاں گوشتہ
 ماتئی سنگتیا کاؤں . ہر تکے ء رو غاے . گوشتی تہنت پھ گوش ء
 گوزم دی گوش ء پھتہ . بانگو آنگو بادشاہ لوغ ء در کپتہ
 کر ہی چکا گوشتی " او او او من بادشاہ جنک ء گراں .
 بادشاہ ء گوشتہ براہت بانگو ککرانی ککرانی ککرانی ککرانی
 کشتی نیٹ بانگو اندو ء ککرانی بانگو گوشتہ " پھ باری بیج باری لوغ
 تئی باری " لوغ در کپتہ پھ گوش " دگپتہ ککرانی ورغ ء . کلیں
 ککرانی و اٹھتئی . بانگو ککرانی ککرانی ککرانی ککرانی ککرانی
 و اٹھتئی . بانگو ککرانی ککرانی ککرانی ککرانی ککرانی
 و اٹھتئی . بانگو ککرانی ککرانی ککرانی ککرانی ککرانی

جنگ و گراں " بادشاہ و گوشتہ برنت ایشی و میشانی وار و
 کنت میش ڈکراں جنتی و ت مریت۔ بانگو وار و کتیش۔ شف
 نیم بیٹہ بانگو و گوشتہ " چج باری۔ چج باری گرگ تئی باری
 گرگ ڈا گوش و در کپتہ کلیں میش گوں پہمال و وار تئی۔ بانگھا
 سنبھا لیش میش گوں پہمال و گار انت۔ بانگو در کپتہ۔ سبھی
 بیگھ کہ بیٹہ اغدیں بانگو و گوشتہ " او او او من بادشاہ جنگ
 گراں " بادشاہ و گوشتہ برنت ایشی لاغانی صندع بل انت لاغ
 لغتاں جنتی مریت۔ اشاں بانگو برتہ لاغانی صندا۔ اشہ شف
 کہ نیم بیٹہ بانگو و گوشتہ " چج باری۔ چج باری۔ اپتار تئی باری " اپتار ڈا
 گوش و در کپتہ۔ لاغ دان وار تئی۔ بانگھا سدھ کتیش لاغ دان وار تئی
 انت۔ چاری بیگھا بانگو و گوشتہ " او او او من بادشاہ جنگ و
 گراں " بادشاہ و گوشتہ بے حیرت برنت گوخانی گر و۔ گوخ لٹا ڈا
 کزیں مریت۔ اشاں برتہ۔ شف کہ پدی بیٹہ بانگو و گوشتہ " چج باری
 چج باری۔ مزار تئی باری " مزار ڈا گوش و در کپتہ۔ کلیں گوخ وار تخلقی
 بانگھا سنبھا لیش گوخ کل وار تئی انت۔

بانگھا بانگو و گوشتہ " او او او من بادشاہ جنگ و گراں
 بادشاہ و گوشتہ گر میں کنتی۔ عالم بانگو کپتہ۔ بانگو و گوشتہ گوں ایشاف و
 " گوزم نیں تئی باری " گوزم گوش و در کپتہ۔ عالم وار تیش عالم
 گوں بادشاہ و مرٹہ۔ بانگو و بادشاہ مند کپتہ۔ وئی سنگتاں متاغری
 و او کلاں موکل دائی۔

بادشاہ مندے عگارگی (۱)

بیتہ بادشاہے . بادشاہ ء کبٹہ مندے . مندے شتومزن بیتہ
 اور اسٹ چکاں پجیہ لیوکتی . روشے یک پخیرے پید اغنت
 او بادشاہ جنک ء بزغائنت . او چکاں صلاح کتہ کہن کرا
 حال دینخی نہ انت ہرکس چپ چپی ء وٹی لوغ ء شتہ . بیگاہ و ابو
 بیتہ بادشاہ جنک گار انت . کس ء ڈس نہ ذاتہ . بیانا بلیں
 پخیر ایشی ہرغائنت مزائیں کوہے ء اوڈا پخیروت دی او تاکی ات
 سری جھٹے روش ء منڈا اگریتہ نیٹ بلیں شتو ہیلاک بیتہ . روشے
 پخیردر کفغائنت در اسننان ء کفغائنت او آر غا بادشاہ
 جنک ء گاد ہی دینغائنت . سری روش ء د ہی ء نیٹ آبادشاہا
 جنکے ات بازیں دوہواں ایشی رنگ اصل سیاہ ترینتہ پخیر ایشی ء
 پخیری چولائے گرا دینغائنت او دیم دائی شہرے کہ برامباں شوشک
 منڈے امب زرتوشہ ء آرتخت . برغائنت وٹی لوغ ء دی شوشکائنت
 کس ء ہجانیارتہ . دوہمی روش ء اغدیں امباں زرتو برغائنت .
 او اے شیر ء جنان ات : امب گہنو . امب کوہی . سٹ بریں .
 داسا میڈا جا بادشاہ د ہی . کہنو کیڈ بھو لو جھنب گھدائے " اے لوغ
 آ لوغ ء . ہرکس حیران ات کہ اے تاں بولی ء کفغائنت . وچے

لَشغائینت۔ نیٹ یکے اے کیس کتہ۔ لو غا بادشاہ اے حال اے دینائنت
 بادشاہ سلامت چوشیں منڈے اے رنگیں بولی اے کنت :
 بادشاہ آتکے منڈ نشتو ساگی ایں شیر اے جنغات او اباں شو نکشت
 بادشاہ اے منڈ پچار تہ او لوغ اے بڑ تہی۔ بیگاہ بادشاہ اے واپو
 کتہ کہ ہمے پخیر کیت منڈا باریں باڑت۔ جاگر و کنگی انت
 عالم مچ بیتہ، مچ بیتہ ہت کوٹھو پیر بیتہ۔ بیگ کہ بیتہ ہواں پخیر
 بھو لوڈ و لا بیتو آتکے او سری کوٹھو کڑ کیتی او گوشتی۔ ڈیہاں راز
 نند اے۔ او ا بھو لو نند اے " اے کوٹھو اے کس اے سمانہ کپتہ او بھو لو
 بیتہ اے کوٹھو اے منڈ نہ انت۔ دو سہی اے رو غا غدی ہواں رنگا
 لَشغائینت او ڈا دی کس اے سمانہ کپتہ۔ او دیتی ہمیدادی منڈ نہ انت
 ہمے رنگا چران اے شتہ نیٹ پیتی تاک اے کڑ کینغائینت او گوشتی
 " ڈیہاں راز اے۔ نند اے۔ او ا بھو لو نند اے " ایدا
 منڈ اے مرط د ہا فہ اے بیتہ۔ زحم کشتی۔ او درادر کفغائینت
 پخیر اے کشتا۔ گوشے دی گڈ غائینی او دمب اے دی۔ زیر غا ہر وینا
 پد و اے کنگا گڑ دغا و فسغائینت۔ بانگ کہ بیتہ۔ عالم واپو کتہ کہ
 بھو لو کتہ کپتہ انت۔ نہ گوشہ من کتہ۔ آہنی اے گوشہ من کتہ۔ نیٹ بادشاہ
 لَشغائینت کہ ایشی دمب و گوش کسوح اے گڈ تخت ہر کسے اے کتہ۔ ایشاں پاریت
 منڈ اے مرط و کڑ و بیتہ او ہر ویناں راپد و اے کشتا اے دسغائینت۔ بادشاہ
 باز و حش بیتہ۔ وئی منڈ اے وی سیر کنگا دینغائینی او بادشاہی کوٹھ اے دی
 اے کل سیر و سو کائی لشتغت او من شہ شوڈاں گڑ تغاں۔

بادشاہ مندے کاری (۲)

بیٹہ بادشاہ ہے۔ اے بادشاہ نشو وئی بادشاہیء کنگاٹ
 بادشاہ عالم و صفت ات کل سیر و سو کانیء نشتیہ تننت۔ بادشاہ
 لوغ و بیٹہ مندے۔ مندزن بیٹہ اصل ژالوغ و درع نہ شت یک
 روشے و چکاں پر امته اور ایو و بھڑتیش دیرھا ایو و کنا مند سہاں
 هندے اشتیش۔ مندے کہ حیاں کٹہ کہ چک گارانت۔ آتک وئی لوغ و دپٹا
 پر و دار جکتہ انت۔ پر و دار و لوک کت نختی۔ ترطستہ سہاں صلا
 و پتہ او اب شتہ۔ دیرھا آتک پخیرے چرانا۔ دیتی مندے و پتہ
 انت۔ دلاگوشتی بیا کہ مند ابران۔ مند و اب انت۔ مند زرتی
 دیرھا دگا مندے کہ سدھ کٹہ۔ مندے گر بیٹہ مندے و لاسو دائی۔
 اولیٹ پنداں جنانا سے چار سال و رند شتو پخرو تی صلا پختہ۔
 بادشاہ و سہاں وختہ سما نکپتہ۔ بانگہ کہ بیٹہ نیں چر پیمان
 آتک۔ کہ مولد و نغن بھڑتہ اولغن گر و نیٹی۔ گل و زتی بیخت۔ مات و پتہ
 پوتی جنک و۔ ہر مندے مردیم و اگختی نواں صندے و گندونی
 بادشاہانی نیغا پیغام دیم و اگختیش۔ گل گوں مو بھائی و گر و تخت
 کس و اصل ہی صندے و س نویشہ۔ میں گل جیکیا نشتخت کہ میں جنک
 مرٹہ یا کسے و بھڑتہ۔

ہنیتہ چوش مند ہنیتہ مزین۔ پخیر و لوغ مزینیں جنکے لاغات۔
 ہموذاتی دے صلک باز ثنت ہر روش و مند مو بجا انت۔ ورتی
 انت۔ پرتی برات و گبار، پٹ و مات و گند غا پہ چم کور
 بیغائیتی پخیر اشی و گوں سیر کتہ۔ سئے چک کتئی۔ پخیر و باز دوست
 رو شئے کوچ کر انکانا رو غا ثنت۔ اشیا کو بجاں در و صی دا تہ۔
 نیٹ یک کوچے گرتہ آنکو ہموذ ائنتہ اشیا و ٹی مند ری کشتو
 کوچ و دا تہ گوشتی بر پلاں ہند و بادشاہے، ہموذ اماڑی اے
 ماڑی بھنازلے جھری این گوخے دو شغا انت۔ مند ری و بر شیرانی
 اندر و سطح پدا بہر لوے کتئی حال و دیش اغرضی خواہش بتیش تہ
 نشکاں دیش۔ کوچ و مند ری زر لو بال کتئی۔ آنکو و تی سنگلتاں گوں
 کپتہ۔ باز دیر کہ آتکخت دیتی کہ آہنت بادشاہے ماڑی انت۔
 ماڑی بھنازلے گوفا دو شغا انت۔ بشو مند ری شیرانی اندر و
 سٹئی۔ زالا گوشتہ جاہے مرگے و پے پر ہنیتہ۔ شیر و تکختی
 دیتی اڑے اے تہ منی جنک و مند ری انت۔ کوچ و در و صی
 دا تہ۔ نیٹ کوچ آنکو ماڑی سر و نشتہ کوچ و پول کتئی۔ کوچ و
 گوشتہ تہ جنک پلاں شہر و نشتہ انت۔ ہموذ اگوں پخیر و
 تہ جنک و سہ چک انت۔ ہموذاتی دے لوغ باز انت
 اد ہاز دیر انت۔ شوے پھند و پوج و نہ انت۔ زالا گوشتہ
 ہر ڈولے بیت ماروں۔ کوچ و گوشتہ دوسہ ماہ شوار مان کیت
 پروفا۔ زالا گوشتہ اغرتہ سے سنگلتیا کائے گرتا ماگوں تو کاوں
 کوچ و گوشتہ من کایاں شے سنگلتیا۔ جو ایں بہانے او و تی مدی

زرد تو منڈی برات لڑتے۔ کوچ پہ بالو۔ اسے وٹی ماڈنے زرداری
 شتو ہواں شہرے بچھتخت۔ کوچ وکل نشق دانخت۔ کوچ گر طرے
 وٹی سنگتاں پولانا اپنی سنگت کردیخت۔

اشی و شوں کتے۔ شہرے شتہ ہمیدارا لے و زردا تختی
 کہ منی حال و دے کس و مدیت او منی گہار ایتدانت۔ ہوا ہی حال و دے
 ہوا فرگیت من برانیں۔ زال و گوشتہ تو بہہ درمت بی نرالی گیوارنت
 کہ من کسے و حال داتہ۔ زال و گوشتہ تو نند من رواں عال حوالاں سسی
 بان پدا کایاں ترا کلیں حال حوالاں دیاں۔ زال شتہ ہموذا پخیرے
 زالا گوشتی کہ نمی برات آتکیہ انت۔ اپنی گوشتہ کہ من نہ پچھ نیارانیں
 من کسانے و ایتدانتکھاں زالا گوشتی کہ برو برات و گوش کہ بانگھا میا
 پخیروت گدا و لوغ و تی کس نیست انت۔ شف گوشتہ بانگھا
 برات شتہ لوغ و گہار و برات دیتہ و ہش بیتہ۔ دراہیں روش
 مجالس کتیش۔ برات اغدی شتہ۔ پخیر بیگھا کہ آنکہ چکاں گوشتہ
 ابامامڑے ابامامڑے۔ پخیر حیراں بیتہ کہ چک ہے گوشغا انت
 پخیر و تی پول گول چی نہختہ۔ برات و گوشتہ انت تو بانگھا تیار بی۔ بانگھا
 رول۔ او بانگھا پخیر دے دیر و غا انت۔ کہ پخیر شتہ اے مرد
 آنکہ صدغن و اڑتے۔ او اشاں و تی تیار کتہ زال و وٹی چکاں
 گوشتہ کہ شوالے رنگا کنت۔ آن صدوق و غن ایرانت ہموذا
 شیر دے ایرانت۔ غن و برنت دہمکری شوے پت دے کیت
 اے دو میں مادنان و زوار بیتخت پھداں جانا آنکو و تی لوغ و
 پچھتخت۔

پخیر ء شک کپتغ ات کہ لونغ ء استی ڈائے بیٹہ۔ زال باز و حشنت
 اد دھمی چکائی دف ء دے چڑا مامڑے انت۔ پخیر دیر نہ شتہ
 نیم روش ء پدا آتکہ۔ گلو کر کینتی۔ کس نہ بوتکہ۔ اغدیں کر کینتی۔
 او گوانک جتی کہ لا ڈھینٹ ماڈھینٹ گلو ء بوڑ۔ چکاں گوانک دانہ کہ
 آئی جتر ء در شفا انت۔ مہتل انت۔ اغدیں گوشتی لا ڈھینٹ ماڈھینٹ
 گلو ء بوڑ۔ چکاں ولدی دانہ کہ آئی گونج ء در شفا انت۔ پخیر چکتو
 متھ۔ تاک ء دائی کہ تیلانک تاک بنکہ۔ پخیر شتہ کوٹو ء۔ سمودا
 چے گدیٹ کہ کس نیت انت۔ پول کتی کہ شے آئی پکو انت۔ چکاں
 گوشتہ کہ آئی مامڑے ء بڑ نہ ماترا ہواں روش ء گوشتہ کہ ماما
 آتکیہ انت۔ تہ اصل ولدی دے نہ گڑ دینتہ پخیر ء گوشتہ شو اپکین
 حال مناں نہ دانہ۔ پخچومن چے زانتہ کہ شو اچے مامڑے کٹا انت۔
 پخیر لڑتہ آتکو شہر ء در کپتہ ہمیدہ او تاکی بیٹہ نیٹ عالم ء سما
 کپتہ کہ ایڈاں ہواں پخیر آتکیہ انت کہ بادشاہ جنک بڑتی۔ زال ء
 گوشتہ کہ ہمیشی ء کنت۔ بادشاہ دارچ کتخت۔ دار آس
 دا کتخت۔ پخیر آس بر اندر ء سٹیش۔ پخیر سٹکہ۔ بن کشتیش پخیر
 مندری او مدر کے بیٹہ۔ عالم کہ دست ء جتی ہواں رنگا مدرک
 مدرک انت او مندری مندری انت۔ نہٹ زال ء کہ دست
 جتہ مدرک پر بیٹہ او مندری بال کپتوشتہ۔

دودز

دودز تنت۔ یکے پچگور میخ ات او دہمی تربت جو۔
 نیٹ بلیں اے دو مینا نی بیٹہ برادری۔ او ہکو پچہ دزی کتیش
 او پچگوری ۽ لوغ کو نہ جتیش انہی لافا مان کتختش او کہ مڈی
 کاہری ۽ گیشتر بیت گد ۽ بہر کتیش۔ بیاناروشے در کپخت دزی
 گذنت بلیں پیت دے انت۔ رندا کفنت تاسی بنت۔ بلیں
 اے دے گل ۽ دی ایڈا، ہل وار تہ او دزی ۽ کائینت۔
 وت مس و تا صلاح کیش کہ اے اے ہوش وار بتخت تا ایشا
 شد کشت۔ یک شے اے دی دزی ۽ در کپتیا نت۔ کہ گذنت
 پتیں دے آن بازیں مڈی ۽ بڈ کتیا نت اور و غائینت۔ پچگوری
 دروٹی سنگت ۽ گشائینت کہ تہ ایشانی چار ۽ کن۔ من مرشی اکلے
 کتاں۔ ایشانی مڈی ۽ دی پلوں۔ او پڈا اے ڈیہر ۽ دزی ۽ دی
 نیامینت۔ تربتی ۽ چار کتہ او آن گڑد غاشہر ۽ ژنگلواں آرغائینت
 گڑلو آتکہ او سنگت ۽ پول کتشی کہ چوں بتخت "آہیہ ڈس
 دا تہ کہ" بلاں در شک شیرا مڈی ۽ بہر کتیا نت۔ او ہیا کہ یکے
 ایشاں شہ چہاں دی کورانت۔ او بڈے من گڑادن ۽ یکے
 دست گپتہ ات "ایشی گوشہ" ہنی من ژنگلواں پا ڈاں

بنداں او تراہ تراہ رہنہاں ایساں اے تو ارہچ زاش کتہ -
 اے سدھائی ٹرسنت - اوتہ گوانک چیک اٹرائیں .
 میل ہمیشی ء - دوری انت . چہ پی زنبے ہیٹ - نوں بلے
 ایذا صلاح ء پکو کنخائنت او پنچگوری ٹنگلوں بندغا
 رہنہ غائنت . آہناں کہ اے تو ارہش کتہ سدھائی کرٹ و
 بیٹخت . دگری ایشی ء و اہو بلیلا اٹرائنت . آہناں در اٹرا
 بستہ او برو کہ شتخت . کورے کس دستاگر فائنت لودھاڑانا
 نیٹ برغائینی کھڈے ء پرینخ ء الفائنت او گرٹ و غا
 مڈی ء دھو غائنت . آٹرو و ٹی کونہہ پرکٹیش .

ہنی پیٹریں ایساں گورمڈی باز بیٹخت .

گوستہ کمیں روش . پنچگوری نیت خراوبلیتہ . کہ اکریں
 مڈی سے کوٹخ آہی پاڑت . ہیا کہ ایساں لکھیناں . چوں کنت
 کہ وٹی لوغ ء دو ہمہ کونہہ سے جنت او زال ء گشیت .
 اغڈاں پار آتکہ تہ گوش کہ مہیں مراد مسافرے ء شتہ
 کمہیں روش ء رند کیت . اوسہی چیارہی ء واما مڈی ء
 دو ہمہ کونہہ ء کنوں . او آں کہ کیت . پدا تہ گوش کہ مڈی
 او ڈاڑا دزاں بڑتہ "

اے جے کنت دو ٹی کونہہ ہیٹ . یکے ء ڈہو ہیٹ .
 مڈی ء مان کنت و دہی ء روشاں وٹ لکھنت . ہیا نا
 روشے ء دو ء رندا آہی سنگت آتکہ او ایشی ہول کتہ میاکی ء
 حال دا تہ کہ " مسافرے ء شتہ . دوسہ روش ء رندا

کیٹ "ہنی کہ آہناں مڈی مکل دوہمی کوہنہ ع ماں کٹہ تا پڈا
 اغدی ر و شے چرانا تر بتی پتہ اغنت۔ مائی ع گو شنتہ کہ
 "آں تا دانی گار انت دوستی لوغ ع دز ماں ر تلخنت
 او کلیں مڈی دز تو ہر تیش "ایشی ع شک کیپتہ کہ ڈاے است
 انت۔ لوغ ع وٹا لکھیت مائی نغن ع پشیت او زیر پیت
 کوہنہ ع وٹ ع نرمیہ گوانک ع جنت او کلیں حالا دی دات
 او سا ڈے ع نغان دی بند پیت ایر گیشیت او پڈا روت
 تر بتی چے کنت بیگا ہ گڑ دیت وٹی لوغ ع روت وٹی زال ع
 شیت کہ کمیں ڈالا میں آڑت درش او تی بیگا ہے تھا شونی ع
 پشیش۔ دوہمی بیگا ہ مائی ع اے پلخنت۔ اے آییغ ع زال ع
 پوہ کنغائنت کہ "من رواں وٹی برادر ع زال ع مہتل کناں
 تہ برو آہنی لوغ ع پلاں صندا کوہنہ۔ اے نغن ع ایر گیش
 آں کہ ڈالائے نغن ع گند پیت۔ ترا پولاکنت کہ مرشی ترا چے
 بیپتہ۔ ایر گیش نغن ع آڑتے تہ گوش لوغ ع مڈی جہتہ۔ آں گو شیت کہ درانیں کوہنہ ذر ع پڈا
 تاد گوش کہ آن تاہور گنتہ۔ اہ شیت پلان نہ پلان ہند ع پواں نشکال اکیلان کن
 اے دوہمی پچنہ کاٹینت۔ مرطور وٹ۔ آہنی لوغ ع مائی
 ع پول ع کنت۔ مائی شیت۔ دانی گار انت۔ او ایشی زال
 روت۔ مہوذا کوہنہ ع سرا او نغان سا ڈے ع بند پیت
 چہلا دیم دات۔ آں سری تر بتی ع پول گول ع کنت او پڈا
 زہر گیشت کہ اگر مڈی سا یادی تہ ڈالایاں پشے دیم
 دیئے۔ اے مائی شیت کہ مڈی لوغ ع جہتہ او پلاں کوہنہ ع

نہیں سہریں پیسوں سے دی نیست انت : " اے مرد مہوڈا شہ تر کیت
 تے بخت تئی دیمہ ما کشتو پلاں بہدا انمختنت کہ تا اغدیں و دے
 مہوڈا پٹئے . " اے مائی شوڈاں گر دیت او آں تکا وئی مرد و
 ہیل ہیٹ . آہنی زال کہ نخناں پٹیت تا اغدیں کیت وئی
 مرد و گوانک چیک و کنت . مرد و جیراں ہیٹ کہ ہنی زال و
 نخن آڑتہ او اغدیں آتکے . پھولے کنتی . زال شیت کہ " من جی
 نیتاں . من گول تئی سنگت و سوگایاں " ہنی ایشی و گڑ کفیت
 کہ بلکن تر بتی وڑاے کتہ . مہا تائی زال و شیت کہ آہنی و
 درکن . زال چکیت و آہنی و کثیت . ہنی کہ بردت مڈی و
 سنبھالیت . موڑی و کل تر بتی و بڑتہ . گڑ کن نار و ت .
 آہنی و گور کہ مڈی تہ آڑتہ . آگوشیت کہ " دانی مناں
 ملامت کنئے "

نذرت ہڑوئیں وئی مڈی و براور ہراور ہر کفنت
 کہ وکری من گڑ تلخاں -

س

بیتہ بادشاہے۔ اے نشو و تھی بادشاہیء کنگھانت۔ روٹ
 روٹ کچہریء۔ اوبگھا گرد دیت کیت لوغء۔ لوغ پڑھیت
 قرآنء در اہیں شف پڑھیت نماشء۔ روشےء قرآن
 شریفء پڑھغات۔ کہ ایشی دلء کجبر آتکہ کہ اگر مڈی کسء
 نیت انت کہ منی انت ۱۱ اوہے ٹوک کہ دلء آکھی آنگو
 مرگے آتکہ قرآنء پھایان کہ چنگ جنت۔ ٹیپء روان
 گاربت۔ نیٹ ایشیء زہر آتکہ گیتی مرگء پادء۔ مرگء مال
 کٹاے دی بھڑتی کرغا۔ نیم راہء گوشتی و تار چنل دیاں
 گوشتی اغر و تار چنل دیاں تہ بھارواں ترکاں مراں۔ باڑت
 کھڈء کفیت ہرھندےء کہ باڑت۔ نیٹ کرغا بڑ توھندےء
 نشتہ کہ عالم آباد تہنت۔ ہموڈا مرگء ایشتہ۔ ایشی
 دگء ڈر لغت۔ نیں کیندر بتخت۔ لڑتہ دیما دیتی ہندےء
 دیما دیما انت شتہ صہیدا۔ دیتی زالے جبر اں شوڈ غایت
 زالے گوشتی مناں جبرے دے من لانکء کناں۔ زالے
 جردا شتہ ایشیء جبر جانء کتو لڑتہ دیما شتہ۔ شتہ بیتہ شہر
 دے نریخ استت۔ گوشتی رواں شہرء۔ دگء دیتی کہ بالہ

بہوذاشتہ کیٹنغ لوتی۔ پالیزرء واژ حادو کیٹنغ تا دا تہ بلے بنیں
 چاقو نیستت۔ کیٹنغ زرتو شتہ شہرء۔ شہرء کہ عالم ء و بیہارے
 اشی ء دو چکی سفر گون انت۔ شتو بادشاہ ء حال دا شپیش
 کہ تئی چکانی سفر ایڈا مر دے آتکہ آنی ء گون انت۔ ٹوٹا گنتیش
 مر د۔ مر د آتکہ ہا دو سفر گونٹی۔ بادشاہ ء دتی وزیر قاضی ٹوٹا مینتہ
 وزیر ء گوشتہ کہ کشونیں۔ قاضی ء گوشتہ کہ نہ دستاں ترا
 سروش ء گڈ ونیں۔ جہاں کشونیں۔ نیٹ قاضی ٹوک کلاں مینتہ
 ہمیشی دست گڈ تغنتش اوچم کشیتغنتش۔ شہرء مزائیں ڈجائے
 ات۔ ہمید اسٹیش۔ اشیاء قرآن شریف وٹی گون ات۔
 دراہیں شف روش قرآن شریف پڑھتی لواردشے بادشاہ
 جنک ء گوشاں کہتہ۔ چکا بیٹی عاشق۔ جنک ء مالی ء گوشتہ
 ہر دو لے کئے ہمیش ء وٹی لونغ ء بر۔ مالی شتہ بادشاہ ء گوشتی
 کہ ہے ٹنڈ ء مناں دے۔ منی ارٹ ء لیٹرو ء ہکلیت۔ ۱ و
 دار ء سر ء وٹ تدیت۔ بادشاہ گوشتہ بری۔ مالی ء بر تو
 وٹی لونغ ء۔ نیٹ بیانا جنک ء ہر روشے شت مجاس کت
 روشے ء ٹنڈ وٹی لونغ ء بڑتی۔ ماڈی سر ء گون جنک اوتاکی
 بیٹہ۔ اشی ء باز چپٹ کت روشے ء چیار مر د آتکہ گوشتیش
 مے شرا ء برنت۔ بادشاہ ء وزیر قاضی ٹوٹا مینتہ اوایشاں
 گوشتی شوے پے شرا انت۔

سری ء گوشتہ کہ "من گوشتہ کرامت زور انت" دھی
 گوشتہ "نہخت زور انت" سیحا گوشتہ "قلم زور انت" چیارلی

گوشتہ "یقین زور انت" سے شراعت برتاں زور انت
گنا صفتک ہیثہ۔ قاضی ادوزیر عودی جم جہل و کثرت
بادشاہ و گوشتہ سے پوج نہ انت۔

ایشاں گوشتہ تراپڑے بادشاہ ہیثہ بیا انت سے شرط
سلطان بادشاہ بریت اے کر و بختنت۔ بادشاہ ورتی
قاضی دی پند و لڑتخت۔ آنکخت بادشاہ مارٹی ورتی
کر سلطان بادشاہ سے شراعت برت۔ اسے ہمسے وختہ ٹنڈارہ۔
کورات جنک عوٹ و نشتیہ انت ایشاں سلام داتہ گوشتہ
سے شراعت برت۔ شراعت انت کہ "کرامت زور انت، بخت
زور انت، یقین زور انت، یا قلم زور انت؛

اشی و گوشتہ" بخت و جی و بختیں من اید انیا تکاں۔ من
بادشاہی کت۔ کرامت و جی و بختیں من جد و نویتاں۔ یقین
دانت۔ قلم زور انت۔"

اے چاریں کر و بختنت گوشتیش تہ دراہے مار و غاد
اے چاریں شخت کس و نہ دیتہ کہ تا نگوشتخت۔ بادشاہ
اشی با دواں کپتہ گوشتی من بھلتغاں۔

سلطان بادشاہ ہمیدہ اوستا کی ہیثہ۔ نیٹ وٹی صفت
ہیثہ بادشاہ مولوی نوٹا ہیثہ مولوی و صند و ستہ کہ ہیثہ
آزمان و کر غاتہ آنکختے من تراشش زمین و بھنا برت کلا
یک زمین او آزمان و من ترا برت نہ خان تہ رو سے آئے
اندر اشہرے ہمیدہ مردم کا ہیثہ سوال و کن ترا ہی لو غا کر کت

بیتہ باد شاہی آہنی بہت پہنچ تہنت۔ میں کہ آنکو مزوں
 ناکل ہنگیال بہتخت او دتی مدی کل گار کٹیش۔ نیٹ کہ باز
 بہتخت تا مزائیں برات و صلاح داتہ کہ بیائیں برات
 پوسے بروں۔ کزاں نہ کزاں ہندے کار نیبے واڑہ بوں۔
 روش و دیم پہ بھلوے رواں بہتخت۔ منزل پہ منزل راہ و
 تریٹ آتکیش۔ ناخو و بڑے گون ات۔ گوشتی بڑے گرنٹ
 ایشاں گوشتہ گوں ما مزائیں مدی نیست انت۔ ناخو بڑے بہا
 بہاسی کتہ۔ ایشاں بڑے گپتہ۔ بڑے باز یہ شیر دات۔ بیگاہ دشتیش
 پہ سیر شیر واڑتہ۔ بلے دومی بانگا کہ کڑا و بنت براتے گارا
 ایڈ اپوٹیش او ڈا بلے پچ ڈس و پارے نیست ات۔ دومی
 اخدیں یکے گار بیتہ۔ ہکے رنگا نیٹ چڑا دو برات سر آ
 ایشاں و تار اپتی و بستہ۔ سف و گندنت کہ بڑے لیتری کتو
 بیتو یک براتے واڑتے۔ دومی صحو و سر آتکغیں برات
 گشتہ کہ مس و تی پھیہ ترانیلاں۔ بلے بڑے رندا کپتی۔ ایشیہ گڈ
 لودھاڑانہ نیٹ چور و در شکے و در کپتہ۔ بڑے در شکے بھ
 بیتہ او لیتری کتو و تار سنہڑائیں زالے گوں نوخ پتا فیں

کٹولشتہ۔ بادشاہے پہ نیکارے ہیے راہا گتہ۔ سنہڑا میں زال
 کہ دیتی۔ گرٹ تو پول گیتی۔ مائی کسی کسے۔ چے ہشتخانے۔ زال
 گوشتہ۔ میںس برات آہنت کہ درشک۔ سرانت۔ او
 گشت کہ تی گبارے لوغ دیاں ادشوشکان بادشاہ دل مان
 آتکہ۔ گوشتی کہ من ترا گراں۔ گوانک جتو بہا پول کتہ۔ چور و
 گوشتہ ہزار کھدار۔ او بادشاہ و منڈہ۔ چور و گوشتہ۔ زراں
 ہے دیسی سنگ۔ سرانیرکن۔ بادشاہ و زال دستا گیتو ہرتہ۔
 لوغ ہشتخت۔ بادشاہ و دو اولادی زال استخت۔ شف
 بدیہ نوخیں زالا بادشاہ و شش نوخیں ماڈن و اڑتہ او ہون آرتو
 پیشی زالانی دف و مہشتی۔ او وومی صحب و بادشاہ و گوشتی
 تی زال ڈینٹرا انت او ماڈن ہے دو یناں و اڑتھاں۔ گدی شف
 اغدی بادشاہ و جو ایں ماڈن و اڑتہ۔ نوخیں صحو و بادشاہ
 گوش اغدی پر کتختی کہ اغہ اے دو میں زال تہ اشتخت پرتو
 ہچی نیلنت بادشاہ و گوشتہ من ایشانی چاں کشاں۔ زالاں
 لیلری و زاری کتہ کہ مئے چاں مکش۔ دو ہی ہرچی کئے بکن
 بادشاہ و دو میں گھارے و سٹخت۔ روش باز گوستہ
 روش کہیں ایشانی لاف پرات و زاتو یکے و منڈے آرتہ۔ او
 دو می و بچے۔ منڈ مات و گوشتہ بیا دی ہپٹری یکے و روں
 گڈا گڈی و۔ مار خنداں کور کتہ۔ سری منڈ گشتو و و ہندا
 کتیش۔ منڈ مات و تی و اڑتہ۔ آہنی و کوند شیرا کتو ایر کتہ
 کہیں روش و رندا اغدی کہ شد ازور پرتہ۔ منڈ مات و گوشتہ

ادی بیانیس تی بچہ دی بروں۔ آہنی کشتو و تھی ہواں بہر داتہ
 او منڈ مات ء ہواں وار تہ۔ روش باز گو ستہ کمیں چورہ
 رڈانہ شتہ اونیٹ کہ جبر کی بیٹہ۔ ایشاں دد اویم دات
 کہ بردت پریشاں زنبے حج کن بیادیش۔ او گوشتیش کہ
 صیال ء کن نواں بادشاہ لوغ ء بروئے۔ ہکو چوروشٹ
 و پریشاں دی جی ء نہ جی ءے کاڑتی۔ روشاں روشے چورہ
 بادشاہ لوغ ء سرکشہ۔ بادشاہ زال ء دیتہ او گوانک
 مٹی۔ بیا ایدا۔ چورہ گراکتہ۔ زال ء چورہ بچا ورتہ۔
 بیگاہ بادشاہ کہ آتکہ۔ گوشتی۔ ایدا چورہ وے نغمانی
 گرافشاہ کیت۔ ہمیشی ء گرو بیار۔ بادشاہ ء گپتو لوغ ء برتہ
 گڈیک چھی ء لکھتو داتئی او چورہ وے نانی لوغ ء دیم داتئی
 کہ بروتر اچیت انت۔ بلے چھی ء لکھتی ہر ڈول بیت
 اسے چورہ وے دی گارکنت۔ چورہ نانی لوغ پلوا لرتہ۔
 ڈگاشف کپتہ۔ دیتی پخیرے دود لوکتو شتیہ انت۔ ہوڈا
 شتہ۔ پخیرانغن و صر دداتہ۔ چورہ وے تھی سدری کشتو ایرکتہ
 او دراکہ درکپتہ۔ پخیرا پدو پٹخت۔ چھی دیتی کشتو پڑھتی۔ نوشتہ
 ات اے مئے کلپن فاندان و دژمن انت او مزن بیٹہ ماد
 گارکنخ و رندا کیفیٹ۔ ایشی ء پنجش کننت کہ کس رند و پدا
 دی سو ہو مویت۔ پخیر چھی کشتو ورتہ او نوخیں یکے لکھتہ۔ کہ
 اے شوئے گوہر زانگنت ایشیہ چیت انت او صیال داری
 بکنت۔ ہنی کہ نانوہ لوغ ء پچتہ۔ کس نیست انت۔ چرٹا میں

چک و ہا و تزلت چھٹی کشتو گوانزخ و سراندی و ایرکتی او
 و تزلت بکتہ۔ نانی کہ آتکھ چھٹی کہ دیتی کشتو پڑھتی چورو و بازیہ
 چھٹی۔ دوسر روش و ٹی لوغ و داشتی اوروشے جہاں چورو
 دیتہ کہ وارے لافا بازی ککڑے۔ نانو و پول کتی کہ ہے چے
 انت۔ آہنی و سری انگو انگو کتہ بلے پدا حال داتی کاے
 کل میں سیادو کامانی ساہ انت۔ پلاں پلانی و۔ آن سفینیں
 تی مات و۔ آن بادشاہ و نوخیز زال و۔ دومی روش و
 نانو و گوشہ مرشی ماگل پہ شکارے سیلے دراروں۔ لوغ و
 صیا لداری کن۔ بگاہ تی ماگل کا نیت۔ اے کہ درکتخت
 چورو و وارے پہلے او ککڑاں گرانگر و دن پٹانا۔ نہیں کہ
 بادشاہ زال نیغا جنب داتی۔ بادشاہ زال و شہ لوغ و
 پرات کتہ۔ او بادشاہ و گوشتی کہ میل میں ساہ کش جیتہ
 بادشاہ و زوار دیم داتخت۔ چورو و ککڑا کیتو دستا ات آہا
 ککڑا لوتہ۔ چورو و گوشہ اغہ شوامنی زنگ و ہمکنخت من الیشی گر و دن
 پٹان۔ چورو و ککڑا زرتہ او آہاں بہراہ بیتہ او دگا برتتی ککڑا گرانزہ
 لوغ و کہ پختہ۔ گیتو گر و دن پیتو چغل داتی۔ بادشاہ ہے زال و دی
 چرٹی جتو مڑتہ۔ گڈ چورو و بادشاہ و حال داتہ کہ ہے زال
 دے ات۔ کتیں ما و دن و مڈی ہمیشی و وار تخت۔ تاہرا
 میں مات و ماتن شتور لیمنتخت۔ اغدی آن دو میں زال
 لوٹا کینٹو و تی پچ و تار شہ رند بادشاہی داتی او کل سیر و سوکا
 نشخت۔ قصو کپتہ جھرے۔ میں بہ و دے۔

دھسو

یک مردے ات۔ یک زالے۔ مردے لوغے و بیٹھے
 بچے نام کتھی دھسو۔ دھسو کمیں مزن بیٹھے۔ دھسو ماٹ
 مرٹتہ۔ دھسو ابا حیران بیٹھے نین لوغے کارے کے کند
 او دھمی دھسو کے پالیت۔ نیٹ ایشی عتی زالے گبند
 اے زال اصل ژا دھسو و دھفن نہ ایٹ۔ اصل تالی
 ات۔ دھسو کمیں مزن بیٹھے دل و گوشتی بیا اماں و پراماں
 جھٹے وخت ہمرنگا گزیت۔ کزیں نواں گوں ورتہ بیت او
 من نوا سوکابن۔ رو شے و در کپتہ ژا لوغے و دیماشتو
 در شکے وٹ تربتے ماہینتی او کسانیں جھٹھی اے جھینتی۔ دینا
 کہ اے کارتہ ٹھبتہ۔ برواں وٹی ماتن ع نہیں پراماں۔ ہے سال
 ڈکال و سال ات۔ شتہ لوغے و گوشتی "اماں بھو ترا مز نہیں
 پیرے۔ پیر ٹوک و دے کنت۔ سال ڈکال انت تہ برد
 سوال و کن کزیں تھی دعاء اللہ قوڈل کن ہو راں داٹ۔ ہا
 مردم کل میر بنت۔ ماتن و کل لشق گپتخت۔ دھسو و دینہ
 کہ ماتن ورتی بیٹھے او نہیں ہر باخے روت۔ گڈ دھسو اصل
 ژا ماتن کرڈ دلو بیت۔

یک روشے ء دیتی کہ مرضی ماتن تیکے ء تیار بیخانت۔ اوتانف
 چارٹی اونی بسریاں پشخانت۔ ڈھسوہیر نکاشتو در فکے ء
 سرانشتہ۔ ماتن ء کہ بسری پکغنت آنکو دیتی با بلی آہنت پیر نہیں
 نشوز یارت کٹی۔ زیارت کنغار ند بسری ایر کٹی۔ وئی سواس
 ترا پیر ء دیر ایر کغنتی۔ ماتن ء دیتہ کہ اے پیرتہ ٹوک ء ہم کنت
 بیامیں ہرچی اے پار ء کہ من آنکغاں دل ء بھاس ء کشاں۔ گوشتی
 پیر من ایدا آنکغاں۔ ترا اللہ بزرگی داتہ تہ ڈھسوہ ترا چماں
 کورکن " دھکاری ڈھسوہ ولدی گردینتہ کہ تھی د عا حدیں قبول بیت
 کہ بوریں گرانڈے کش ایکا ڈھسوہ دے۔ اغزشوا کسے ء وار تہ
 گرا اشوادے نقصان ء کنت۔ ڈھسوہ دینتی۔ ڈھسوہ ترا چماں
 کور بیت۔

ڈھسوہ ماتن دل د حکیم بیتہ کہ نیں ڈھسوہ ترا چماں کور بیت
 دھش ات لوغ نہ کہ آتکہ۔ ڈھسوہ دے رند ء لکوی ء آتکہ
 آفاگوں وئی ماتن ء گوشتی اماں تہ پجو شتخے۔ ماتن ء گوشتہ من ہر گونہ
 شتغاں۔ نیٹ حال دائی کہ من پلاں پیر ء شتغاں۔ ڈھسوہ ء
 گوشتہ کہ اماں جوان انت کہ مناں تہ نہ بڑھے ہ من نہ گوشتہ
 ہر دختے ء پیر ء فتنے من تی سنگتیا کایاں۔ اماں گوشتہ کرتہ
 بند غاگارتھے جوں ترا بھڑ تنوں۔ ضد ء تہ اصل نہ تیکے۔
 ناہے من پرچہ ترانہ بڑت۔

نیٹ بیگہ کہ بیتہ ماتن د مرط دے آد ا مینتہ او بوریں گرانڈ
 جندہ لوغ ء جکتہ ات کشا مینی۔ جو انیا گوزد گراستی۔ گوزد

تیار بیتہ دھمکری ڈھسوہ پت آتکے۔ پتہ دہیٹہ کہ گرانڈ کشتیہ انت
 پول کٹی کہ گرانڈ پچے شو اگشتہ۔ ڈھسوہ ماتن عو گوشتہ کہ ڈھسو
 پہ گوڑ دے باڑا بیتہ۔ من گرانڈ کشتہ۔ پتہ عو گوشتہ کہ بیار
 مناں گوڑ دے دے۔ ماتن عو گوشتہ کہ نئے من وراں نئے ترا
 گوڑ داں دیاں۔ منی دل پہ ڈھسو عو ساٹت انت۔ ڈھسو
 ابا عو گوشتہ تی شمتہ وودھ من چے باڑا یاں۔ ڈھسو عو گوں
 آرام عو گوڑ دواڑتہ۔ بیگھا و پتخت گڈی روش دے گوں آکا
 عو گوشتہ بیگھ کہ بیتہ ڈھسو عو گوشتہ کہ منی چم مکیں کیغا کنغانت۔
 پتہ عو گوشتہ کہ پھنچو ترا جیلے آتکے۔ بانگھ کہ بیتہ اشی عو گوشتہ
 منی چم مزارو انت یا من بھلغاں۔ پتہ عو گوشتہ اللہ رحم عو
 کتاڑ اتی چٹانی مزاراں۔ تئی دڑ من چم مزاروں باثنت۔
 گوں ہے ٹوکاں اشی ماتن بازو ہش بیتہ کہ پیر عو شوں نکا ڈھسو کوڑکتہ
 گڈی بیگھ کہ بیتہ ڈھسو عو گوشتہ کہ من آزمان ہوا ستاران نہ گندغان
 بمیرنگا کن نایٹ ڈھسو عو ساکاری عو وٹار ژا چاں کوڑکتہ اوگوشتی
 کہ ابانہ روے ڈھار عو جوڑا بھانینغا من اصل سچی نہ گنداں پتہ عو
 بیج دوست ات۔ یک مڑ دے آرا کینی کہ تہ ڈھسو ہر جیالا کن
 بارے ڈکی بیت۔ کڑی ہر ڈیکو دا تئی ڈھسو ہر دستہ۔ ڈھسو
 شوں کنغانت ڈیکو زیرغانت مڑ دے کشفانت۔ مڑ دمرتہ
 عالم ہر تو پورتہ کہ کوڑ عو کشتہ کے ٹوک عو کت کنتی۔ گڈی روش عو
 شروع بیتہ۔ روڑو دھکا ہیں جنغا۔ اماں عو گوشتہ منن بے حیر
 روڑا من۔ ڈھسو شتہ روڑا کٹانا اوشتہ گشانا کہ ہڑے

من کوراں ہٹے من کوراں۔ روڈ کشتی۔ بیگھا ماتن ءوتار موخھا
 کتہ۔ ڈھسو پت کہ آنکھ لول کٹی تہ پچھے موخھاے گوشتی کہ تھی بچے
 روڈ کشتہ۔ اے کور ءو مار تہ خوار کتہ۔ پت ءو سچی ٹوک نختہ۔
 گڈی روش ءو شیوں کنٹا انت۔ ماتن کہ لوغ ءو ثا در ءو
 وہ کہتہ۔ ایشی ءو زڈ تہ آس جبراں آس ماندا تھی۔ ماتن تکا آنکھ
 دیتی جبراں بچاں آس زڈ تہ مرٹناں آس توستی او ہواں جبر کہ
 شوڈ غی ات سٹکخت۔ گوشتی بے جبر ترا چون انت کہ تہ لوغ تو کہ
 مرڈے کہ مالے ءو ڈھسو ءو گوشتہ ہٹے چھاں کوراں۔ ہٹے
 چھاں کوراں۔ ماتن دھش استت کہ نہیں گونج بیا یار و غیں کزیں
 نیں ڈھسو مریت۔

گڈی روش ءو لوغ ءو نشتیہ ات۔ پت جوڈ ءو نشتیہ ات
 ماتن دے وٹ ءو نشتیہ ات۔ ایشیا گوشتہ کہ "ہل اماں تہ
 آں کشک ءو حیاں ءو کن آسکے چرغا انت۔

ماتن ءو گوشتہ کوری ترا حانخ انت ہنچو لوغ سونکھے۔ روڈ
 کشتے۔ ڈھسو ءو گوشتہ من باز بیناں لوغ سونکھ تہ پچھے گریے۔ پت
 بیگھا آنکھ بچے و چم دیتننتی و ہش بیتہ۔ یک روشے ءو ڈھسو ءو
 مشوں کتہ پت شتہ جوڈ ءو۔ اے دے سنگتیا شتو تیکا گرتہ
 آتکو وٹی ماتن ءو گوشتی کہ مرشی ابا ءو جوڈا باز آرا یقتنت۔ ابا ءو
 گوشتہ دو تالی و ہٹداں ترا او دو تالی تریت ءو ترا پرن
 بیار۔ ماتن ڈھسو دتیار کتہ۔ و ہٹداں تہ ڈھسو سنگتیا گرتہ
 تفت۔ ہموڈا کہ پھتنت دتی کہ جوڈ ءو تہ یکے پہغا انت۔

دھسو پت ء کہ دیتہ پول کٹی کہ اگر دھسو دیکھے آرتے گوشتی منال
 دھسو ء گوشتہ مرشی باز جوڑا انت۔ دھسو ء گوشتہ کہ ابا
 چوں ہن کلال وراں شو اپیر ورتا خنت۔ دھسو پت ء
 گوشتہ برواں مراداں کہ جوڑا بھا بینغا نیت گوشت کہ بیانت
 نغن ء برانت۔ مرشی مے نغن وھرد باز اعلیہ انت۔ دھسو
 شتہ ہموڈا۔ مراداں وتی جوڑا دشتو پول کٹی کہ دھسو جیری
 کارے ء آتکھے۔ دھسو ء گوشتہ کہ ابا ء گوشتہ مے مرشی
 وھرد باز انت۔ او جوائیں وھرد انت من ور غانش
 اغر شو باز کمیں انگودھیان کتہ من کایاں وتی کہڑ و غزیراں
 شوار کشاں۔ نواں حیال ء کنت۔ اشاں گوشتہ مار تو بہ انت
 وتی ابا ء گوشتہ نہ گوں آرام ء نغن ء بر ما اصل دھیان ء نخنوں
 دھسو گرتہ شتو وتی ابا ء گوشتی کہ ابا انہاں گوشتہ ما آتک
 نخنوں مے کار باز انت۔ اللہ تر خوش کثات۔ دھسو ابا کڑو
 بدیتہ گوشتی من رواں کارانش جھٹے دھسو ء چرینتہ کہ مرو
 نیٹ بے وس بدیتہ ژا ابا ء۔ ابا لڑا پت ء گوشتی ابا ہدائی
 نام انت روفا کہڑو وزیر۔ کہڑو کٹی گرا دن لڑا تہ۔ جوڑاں کہ
 نرنج بدیتہ۔ انہاں دیتہ ہو بلی آہنت۔ دھسو پت پتہ اغایت
 اشاں جوڑا اشتو گرتہ کتہ۔ دھسو پت کپیش پر رندے۔ دھسو
 پت ء گوشتہ گرتہ خنت۔ اشاں گوشتہ ماتھی نیغا اصل حیال
 نختہ تہ ہنچومے رندا رنبغائے۔ او مار ہنچو پچے کٹھے۔ دھسو
 پت جیران بدیتہ چے گشفا انت۔ پول کٹی۔ انہاں گوشتہ کہ دھسو

آنگہ مار گوشتی ابا و صطرداں و رغانت شو اا غریباں کنتہ
 ابا کیت شو ار کثیت لوال جیاں کنتہ . ابا کہہ لور زری کلا
 کیرٹ لوال کہ ما جیاں کنتہ او تہ نیں پہ کشفا پیدا
 غائے . ڈھسو پتہ ء گوشتہ کہ ہنچو آں دروغ ء بندریت
 و صطرد باز زال ء ٹاھینتہ بیارنت منی سنگتیا و صطرداں
 برانت . اشاں گوشتہ ماندہ وروں . ترا موکل انت خوش تہ
 ڈھسو پتہ گر تہ . باز کہیں وار تہ . پدی و صطرد کل ڈھسو
 وار تغنت او گر تہ و تی صندا . ماتن ء بہیران شور گیا بر تغنت
 لوغ ء -

دائمی کہ بادشاہ بیچ اے رنگا بھتے سر اگنوںج ہمیتہ بھی سدھ نہ ایسنی .
 بادشاہ گوشتہ ہے زال پونئی انت . بادشاہ بیچ دراپن روشن
 بھت ۽ نیغا حیاں ۽ کنت او بیگھ کہ بیت روت چھت ۽
 نریخ ۽ در شکے انت . در شک ۽ چکاروت و اب ۽ کنت .
 شف کہ روش بیت روت بھت ۽ حیاں ۽ کنت . ہمیشی گزان
 ہمیش انت . روش بازگوستہ . یک روش ۽ بادشاہ در شک ۽
 سروات . گزیت کہ واسینگے ژادر شک ۽ پاڑاں در کپتو
 روغانت . آنکو چھت ۽ کھیں جکتہ . اغدی گڑتہ . واسینگ ۽
 جی اے گون ہے ہمرنگ ۽ بلغات چو کہ روش انت . آخر اے
 ترستہ . واسینگ کہ در شک ۽ نریخ ۽ آتکہ در شک ۽ دف
 پٹہ . واسینگ شتو در شک ۽ اندر ۽ ہیبتہ . گڈی روش ۽ اغدی
 واسینگ آتکہ در شک ۽ دف پٹہ اے در کپتہ شتہ دا چھت ۽
 آنکو در شک ۽ بھنا منتر لیو کنتی . منتر بازی ۽ بلغات . اشی ۽
 وئی دل ۽ گوشتہ کہ منتر ۽ ڈاے کنان افو واسینگ مریت او منتر ۽
 من براں . نیٹ واسینگ ۽ منتر ڈستہ در شک ۽ دف پٹہ
 او واسینگ شتہ اندرا . ایشی زڈتہ گپے کہ جانی منتر ۽ منتر بیت
 کیو ہر باء ۽ واسینگ مریت شف ہیبتہ . واسینگ در کپتہ او
 وئی منتر ۽ لیو کنتا . اشی زڈتہ گپے کہ منتر ۽ جانی پردل کت نختی او
 ترستہ . دیرہہ ۽ واسینگ اغدی شتہ . گڈی شف ۽ . بادشاہ ۽
 اغدی ہیبت کتہ کہ مرشی اصل ۽ واسینگ ۽ شتہ منتر ۽ پلاں او واسینگ
 کشاں . نیٹ واسینگ در کپتہ در ۽ شتو چھتہ ہیبتو گڑتہ . آتکہ

در شک و بھنا مندر و سو کفخاٹ۔ کہ بادشاہ ہمت کتھ گلب جھن
 منرا۔ منرا بیٹہ گپو اد گپوں شیر نرتہ۔ جھنے واسینگ و انگو انگو
 پونٹہ واسینگ و ساہ منرات۔ نیٹ واسینگ و پونشاٹے جڑ
 و پونشاٹ و رندہ واسینگ مرنہ۔ اے ایر کبھتہ ژا در شک و
 آٹھ بھنا۔ منرا اچھا کھنی شتہ او چھتہ۔ بھتہ دیتی۔ اغدیں آنک
 در شک و کہ دستھی منرا در شک و دف پٹتہ شتہ اندر و دیتی
 مزائیس دگے۔ شتہ پہ دگ و دیر عندے و دیتی کہ شہرے
 سہرا بیٹہ۔ شتہ نیٹ شہر و بھتہ۔ شہر و چیاریں چند ال چہرتہ۔
 شہر ژا رزاں او نگوواں پرات۔ دیتی اے شہر و واسینگ
 تا کہ۔ مال مرد دم کھ و اور تھنی۔ چرانا آنک دیتی مزائیس ناری
 شتہ در کھنا۔ کرفا کہ شتہ دیتی ارے مندے نشیہ انت
 اے ہواں بندہ رنت کہ رخی بھٹ چھت و سر و ایر انت۔
 شتہ منرا و نری و بند و کہ دیتہ یک برس کندی۔ اغدیں
 گریختی۔ اخی اہول کھتہ تہ پکے کھ تو گریختہ۔ زال و گوشہ من کہ
 کدیہ من گوشہ آدم زادے آنک۔۔۔۔۔ من کہ گریختہ ترا دی
 واسینگ و ایت جو کادول شہر و ل و اور تھنی۔ او یکا ماہ پہ
 وئی سو دوا شتی۔ ہدشا و گوشہ تہ و ذت و من و اسب
 من در کھنوت کھن۔ تہ بھ من شوں ایتہ اسبک جیٹاں۔ زال و
 و در بنا کہ۔ ماری و تہ ایتہ کیتو بڑو ہواں عند وستی کہ واسینگ
 شتی۔ غریبا سے گرد تھنت۔ ایشال آہتی و سیر کھتہ۔ روشاں بادشاہ
 پخت شتا۔ و بھن۔ عند و ایت کا تک۔

بہت

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہ حدائی جندا انت۔ اے ولی
 زمین بکری و اثرھا انت۔ بادشاہ برجے ات۔ بادشاہ پکا
 برادری گوں وزیر برجے بیتہ۔ اشانی کارشکار ات۔ بانگو
 شنت شکارے بگھاں گرات کاتگنت۔ روشے تیار بیتخت
 کہ روں دیر ضدے شکارے۔ لونغ و ترا لڑ تخت۔ آنکو بگھا
 شکار کتیش۔ مپوڑ بیتہ تئی۔ انگو آنکو آف پولیش۔ نیٹ
 چھاتے دتیش۔ آنکو آف وار تیش۔ بادشاہ یح آف
 سچا انت مشکولا بیخا ات۔ نہٹ آفاں سچا ناگدیت کہ ربانی شیرانہ
 بھتے در کپتہ۔ بادشاہ پچ چو حیران بیتہ۔ جوانی بھت دیتی
 سے بھت منڈ بیتخت بیٹی چکا عاشق۔ اصل نئے
 انگو خیال کنت نئے آنکو۔ جم بھت چکا داستختی۔ وزیر
 پچ ٹوک بھت۔ اے پچ جو او و نہ دا ات۔ اصل
 سچی سدھ سما نہ ایٹی۔ نیٹ وزیر برجے چرینتہ کہ بیابل
 بھت بھت بھت بھت بھت بھت بھت بھت بھت بھت بھت
 مار دیر بیخا انت۔ وزیر برجے بے وس بیتہ۔ نیٹ اتقا
 دینا انت بادشاہ پچ۔ لڑتہ شنتہ شہرء عالم حال

یک روئے زالء گو شفا انت کہ بیاتر اده در اڈ یہے
 سیلء براں۔ اے سنگتیا شفقنت۔ ہواں چھتء کہ شفقنت
 ہموذ انشتی ننت۔ کہ زال بر جتی چھتہ کپتہ۔ بمیڈ امز ایس جوئے
 در کپت شت دیر ہندے ء بادشاہ شہرء در کپت۔ اشی جتی
 تنگو یخنت۔ آف ء جتی بر طہ بر طہ تو دیر بادشاہ شہرء کہ جو
 شت ہموذ اکتہ۔ بادشاہ جو بر سر انشتی انت۔ دیتی تنگو یس
 جتی انت۔ بادشاہء گو شتہ اشی جتی کہ تنگوے۔ ہے زال چوئس زالے
 بہت۔ ہر کسے ہے زالی ء کار بہت۔ یاد سے دانت منی بادشاہی
 کوئخ دی ہشتیخت او ہوا ہئی ء من تنگو یس ہنگھو ء ہنگھناں۔ کس ء
 گوشتہ ماشنت نختوں مے پوجانہ انت۔ نیٹ نکوے بہت ء
 کنتا انت کہ من روال ہے کار ء کناں۔ یولانی ہر ہندے ء
 کہ بیٹہ۔ نیٹ نکو لڑا رتہ شف روش یک شفقنتی۔ ہند اں جانا
 آتکو ہواں چھت ء سرا کہ جو در کپت۔ بادشاہ ہی گوں وٹی زالء
 نہیں ہر روغ کا تکاں۔ اغدیس کہ گرتخت منٹر دست در شک
 دف پٹت فتننت وٹی غہر ء۔ اے دوہیں بازو ہش ننت
 وخت گوں و ہشی ء گو ز غاتش۔ روئے ء کہ در کپتخت۔ گنداں
 نکوئے چھت ء سرا گر یخا انت۔ نکو ء ہند ڈوانت۔ اے
 دوا شتانی آتکخت نکو ڈا پول کیش۔ نکو ء گو شتہ من ترا
 ہندا کارے ء در کپتتاں۔ من حیراناں کہ منی لوخ پچوا انت تاں تکا
 انت ایدا آتکو گر یخا یاں۔ نواں آدم زاتے بیٹ۔ مناں
 گندہٹ۔ سبھا لیت۔ ایشاں نکو چکا ترس آتکے۔ اے نکو ء

شکلی و سنی نیماں. نکو بڑ تیش و تی لوغ و۔ نکو دل و د صمش ات۔ کہ
 کار ز تہتہ۔ ایشاں نکو اے باز چٹ کت۔ بادشاہ شدت روشاں
 شکار و۔ بیگہا گرت کاتک ہند و۔ وختے وختے و ز ال او نکو و
 در و پے سیل و بڑ متی۔ روشے و نکو گو شخانت ز ال و۔ کہ
 ہمیر نکا کن و تی مر و و گو نش کہ تہ روے شکار و ماتتا بوں۔ بیگہا با و
 ژا شکار اگر تہ تہ ز ال و گوشتہ من و مار وے ما با نکھا
 روں سیل و مر و و من و دا تہ۔ بانگہ بیتہ مر و شدتہ شکار و
 ز ال گوں نکو و در و و کپتخت۔ نیت سمیڈا ژا لکھتہ۔ ز ال
 گرت توشتہ شہر و بیگھا مر و کہ اتکہ ز ال و گوشتہ۔ نکو از من گا
 بیتہ۔ نزا ناں تا نکوشتہ

روش شتخت گوزا نا نیت نکو ہمید اگر کفخانت۔ دگ
 سو صوات۔ شتو کفانا کر و میانا بادشاہ شہر و بچتہ۔ شتو بادشاہ
 مستاغری داتی کہ ز ال من دیتہ۔ کلین قہو کتختی۔ بادشاہ و گوشتہ
 نہیں گرت اچو شیں اٹکے بیت کہ بیار و نہیں۔ نکو و گوشتہ شوا۔
 بے وز ت بنت۔ آخر ایشاں ژا درائی گیتی۔ کہ شوا پلاں روش
 بیانت۔ من ز ال و در و پے سیل و کاراں۔ بادشاہ دوش شکار
 گرت ابرنتی۔ درائی گیتو نکو لرتہ۔ چھداں جانا ہوسی ایں دل و
 او بادشاہ مڈی او دلا سو و نکو اصل انوش کتہ۔ نیت اچو بچتہ
 بچتہ۔ آں دو ہیں کہ آتکخت ایشی و گریخ را تی کتہ ایشا
 پول کتہ نکو و گوشتہ من شتو کار بیتھاں۔ اچ پلو سو صولو بیتھاں
 ایند دی گرت سو صولو بیتھاں۔ منا نکو گرتاں بیتا کتہ ایشاں نکو

سنگت کتوبرتہ دتی شہر۔ نکو بیٹہ اغدی اوتانی۔ درائی نریخ بیٹہ
 زال و گوشتغا انت کہ اغدی منظر و لوٹ۔ بانگھا روں ور
 زال بو دلالت نکو ٹھگی نرانتی۔ منظر و لوٹغا انت۔ مرط و و منر
 دانتہ۔ اے دو میں شتخت در ا۔ بادشاہ شتہ شکار و زال
 در کپتہ آتکو چھت و سر و شتخت۔ آنکو ژا گھوڑ وے آنکے
 ال و پرات کتہ۔ گریٹی۔ آخر زالے ات مرط نریت گوں
 مرط و اں۔ مرط و اں زور چکٹو ماؤن و زوار کتہ او نکو سنگتیا
 بر و تیش۔

بیگھا بادشاہ کہ گرتہ حضرت گندیت، سچی نیست انت
 چھت و سر ماؤن او مرط دانی رندا انت نرانتی کہ زال
 نکو و برتہ۔ بادشاہ باز مو نجھا بیٹہ۔ دیتی تی ڈانیت انت
 میں رواں و تی لوغ و نموڈا کزیں ڈائے ڈنگے بیٹ۔ بادشاہ
 مو نجھائی لڑتہ۔ آنکو شہر و پچھتہ۔ عالم آتگی پہ ورا ہی و۔ کہ
 بادشاہ بیچ گرتہ آنکے۔ ایشی و گرتہ من و تی زال بر انتہ
 من و اسنگ کتہ اندر و شہرے ات نموڈا زالے ات
 زال و گوں من سیر کتہ۔ نیٹ بیان آخر نکوے آنکے نکو و منی زال
 برتہ من شتختاں شکار و۔ نیٹ وزیر ہمت و کتھا انت
 گوشتی ہرڈ وے کہ بیٹہ من تی زال و پولاں گنداں۔ وزیر پیری
 جبراں کنغا انت او کچکو لے کتھی دست و۔ شتہ گدا و جانا
 او سوئی بوخ و کنا نا۔ آنکو شہرے و در کپتہ دیتی ایتا ڈائے
 انت۔ بر لوغ و کروت و کتہ گوشت من یکے نیاں۔ دو آن۔ عالم حیران

بیٹہ کہ ہے گو شفا انت دیتی کہ منی بادشاہ زال ایذا انت
 ہے بادشاہ غوغا کر زال نشیب انت۔ صد اجتنی کہ
 گداؤ بیار انت من یکے نیاں دو آں۔ پیرو داراں گوشتی
 من رواں ہے زال گنداں۔ پیرو دار شتخت زال
 گوشتیش کہ ایذا اے رنگیں پخیرے آکسیہ انت آں تھی گندنا
 باڑا انت۔ زال گوشتہ پلاں بیٹ۔ اسے شتہ زال
 وٹا گوشتی من یکے نیاں من دو آں۔ آں بادشاہی جنکے انت
 سٹی بیٹہ۔ پدا دیرے کلپیں قصو کنتہ کہ مناں تھی مرط وادیم دائہ
 گوشتی ہر ڈوے بیٹ گندی۔

زال گوشتہ پلاں روش و مناں اسے بادشاہ سیر
 کنغا انت اغر شوا آتک بنت تہ ہے روش و بیار انت من
 آغا تیاراں۔ سیر پدا گدا اچھا سنی انت کہ چھے بیٹ۔ وزیر
 گوشتہ جواں۔ ما کاؤں اصل سیر و روش و۔ وزیر سمیڈا
 ژا گرتہ۔ آتکو شہر و پچھتہ۔ حال دانتی کہ تھی زال من دینہ
 گوشتی پلاں روش و سیر کنغانی اغر آتک بنت بیار انت
 بادشاہ تیار بیٹہ وزیر سنگت کنتی۔ پھنداں جانا آتکو شہر
 پچھتخت۔ وزیر و نکوئی جبر جان و کتخت۔ زال و سیر
 بیغات۔ منڈ زال و جیار من چنداں نشیب تنت۔ وزیر ہمو
 شتہ منڈاں یک دھمی چک و نیلانک دائہ۔ نیٹ شتہ
 گور زال و زال و گوشتی کہ منڈاں اصل سما نہ کپتہ
 زال و منڈاں گوشتہ من نکو و پچھیا روغاں کارے و۔ سیر

پیاغاں۔ بادشاہ ء اول ء ماقن آڑ لو ماڑی بھنہ داشته
 وزیر گوں زال ء کہ آتکہ سہ سائیں ماقن ء زوار شغنت
 اوشغنت۔ منڈال اوہے عالم ء اصل سمانہ کپتہ انشاں
 وتی میللا۔ دھامہ کتہ دیر کہ سماکتیش کہ زال کار انت نکوے
 ۲ نکو زال برتئی۔ عالم بیٹہ لچی۔ بادشاہ ء گوشتہ نکوے ء
 آڑتہ نکوے ء برتہ۔ درو کے ء ہنوڑ نہ ختئی کہ من سیرتاکتیس۔
 بادشاہ۔ وزیر او زال آتکو وٹی شہر ء پچھنت۔ عالم
 باز دھش بیٹہ۔ اشی ء نورخ فوخی ء وتی سیرکتہ۔ عالم لوٹائی
 بادشاہ ترا وزیر ء باز دھش بیٹہ۔
 اشی ء کتہ وٹی بادشاہی گوں خوشی ء آں وزیر تی شغنت
 گوں سیر و سوکانی ء۔

کارٹ

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہ شہرے مزائیں سوڈا گرے ات۔
 سوڈا گرے مڑتہ۔ نہیں شہرے سوڈا گرے جنتہ۔ سوڈا گرے بیچ میں
 مزین بیتہ۔ سوڈا گرے کت کنت۔ نیٹ بادشاہ رو غا
 سوڈا گرے روغ غ۔ سوڈا گرے گوشتی یا کن سوڈا گرے
 اغر سوڈا گرے نخنے من تی مڈی پے زور براں او عالم
 بہر کنا د پائش۔ چور و گوشتہ تی صلح انت۔ کیسے مڈی
 دات کنے۔ مناں گوں سوڈا گرے نویت۔ بادشاہ گرے
 بادشاہی کنغانت۔ دوشے سوڈا گرے مات شتہ اش
 برادرے ات ہوڈا گوشتی منی بیچ سوڈا گرے نخنت۔ تہ
 کنی۔ بادشاہ گوشتہ من مڈیاں زور براں عالم
 سوڈا گرے برادر دراکا نر دے ات۔ دراکا نر و
 آہنی مات سنگتیا آتکغنت لوخ سوڈا گرے گوشتی تہ بیچ
 نخنے۔ اشے گوشتہ منی دہتے سوڈا گرے نویت۔ ڈینگا
 شوانہ جکنت۔ من کنان و کے شو ا رہا کنتی انت۔ دراکا
 گوشتہ تہ وٹی لوک کن۔ سوڈا گرے گوشتہ بانگھا دا
 مناں پہ بیڑی اے ٹاھینت۔ ایشاں بیڑی ٹاھینا

اداشی و گوشتہ من مدارواں سوڈاگری و کنان۔ عالم
 شش ماہ و سوڈاگری کمرت گڑ دیت من سہ ماہ و
 ہواں سوڈاگری و کہ ان کا یاں۔ نیٹ لڑتہ ژا ہنداشتہ
 سوڈاگری و۔ شہر و دراکانڑ و سوڈاگری کتہ۔ اہلی و
 وٹی ہواں مدی بھاکتہ ہموڈا ژا انو خلیں مدی آرٹی۔ جی اے
 ماہ پدا گڑتہ لوغ و کہ آتکہ دیتی کہ گلو بندانت گوانک حبٹی
 زال غتھا کن گلو و بوڑ۔ زال و گوشتہ درو کے و صورت و
 کس تی برادر و سفر منی کوند و سر و ایرانت اوتی برادر و ابنت
 افدی گوانک جتی۔ اے کڑ و بیتہ شتو گوبو تکی مراد و پول
 کتہ کس برادر تہ ہا غتہ نختہ۔ زال و جوادا شتہ کہ بلے ہا غا بیتہ
 مراد و دتی زال جتہ کہ پچے منی برادر و ابنت تہ ہا غاکتہ۔
 ہسے حال چڑا نانیٹ بادشاہ گوشیاں کپتہ۔ بادشاہ ہر دو بی
 کوٹا نتیخت۔ او گوشتی کہ مناں دی و تی برادر کنت۔ ایشاں
 گوشتہ بادشاہ سلامت دو برادر انت او بی جے پور لیت۔
 سر و برادر ی نہیٹ۔ بادشاہ و گوشتہ گڑا برو نیت مناں پہ
 برادر و پورنت۔ ایشاں و تی سوڈاگری ایشتہ۔ شتخت پہ
 بادشاہ و برادر و پورنت۔ نیٹ ہندے و شنف کتیش۔ جران
 نتیخت کرتاں ہلکا بروں۔ نیٹ یکے و گوشتہ کہ پلاں ہلکا
 برو انت۔ آں مراد و چیت و باز کنت۔ او پدا مراد دی دو جتی
 وے جنت۔ اے شتخت ہواں ہلکا۔ سلام دائیش حال
 احوال کتیش۔ ہنف و نتیخت او تا کی۔ ہنفی و باز چیت کتہ او

عزت داشتہ۔ ایشاں پمچ لوک زہ خٹہ بانگھانیا ربقتخت
 زہ تخت یکے گڑا تہ جو انک جٹی اد پور کٹی کہ عالم گشیت کہ
 ہر کسے تئی مہاں پیت بانگھانیا ہو اہی عدد و چوبو جئے۔ تہ مار
 ہچی نہ جتہ۔ ایشی جو او داشتہ کہ شو اچو انی لاشک و نہ انت
 من ہوا ہناں چو ان جان کہ لاشک و انت۔ من چیٹ کتہ عالم
 گوشت مخن تاخو۔ من آف کاڑت گوستیش بل دے ناخو ماور
 وٹی دستاں ریشوں۔ شو افاندان انت اوحنا نوادھان
 ڈول و تختخت۔ ایشاں گوشتہ سے بادشاہ و برادر
 گزرتہ بیا بادشاہ و گوی برادری و کن۔ اے سنگت
 بیتہ ایشاں آتکو بادشاہ و در بارہ کوشتہ بادشاہ سلان
 ماترا پہ برادرے آرتہ۔ بادشاہ و دیتہ باز و صحن سینہ
 ہمیشی نام کاٹرات۔ سوڈاگر و دراکا نرو و موکل دائی۔
 نیٹ نیم شف و گھڑب و رند و ف
 موکل دائی۔ اے شتہ و پتہ۔ بادشاہ کہ شتہ و فسفا دیتی
 صندے و گروخ جنفا انت۔ بانگھ بیتہ بادشاہ و ترا و تی وزیر
 پول کتہ کہ من دو مٹی و فسفا و وقائیاں دیتوں دیر صندے
 پہ اے و جتہ ہمے چے انت۔ وزیر ترا کاٹرا و صحن نہ این
 چیکہ بادشاہ عزت کاٹرات۔ وزیر و گوشتہ کہ ترا و
 سا بھوڑ و پول و کن من جی سکا نہ یاں۔ بادشاہ و اصل و لدا
 دی نہ گڑ دینتہ۔ کاٹرا کہ آنگہ پول کتہ ہمے چے پر اجنفا انت
 کاٹرا گوشتہ کہ ہمید اجوا میں جنکے انت۔ شہر را کس و تبا

نہڑا میں جنکے پہ وٹی سوادءِ ایشی۔ بادشاہءِ گوشتہ تہ آرت
 کنی کہ نہ۔ ایشیا گوشتہ من بھلے کہ رواں کارا میں۔ مناں چہل
 مراد دے۔ بادشاہ چہل مراد داتہ گوں مڈی عو پھوڑ
 لڑتخت۔ نیٹ پھداں جانا شتو شہر سہرا کٹیش۔ شہر عو نزنج
 مزین جنکے ات۔ کاڑ عو وٹی سنگت ہو ڈا دشتخت۔
 وٹ شتہ شہر عو اوسنگناں گوشتی من روغاں اغر من داں
 بیگھا آنکھاں تہ جوان انت ناھے شوارا جازت انت۔ شوا
 برد انت۔ جنک عو بر انت من پڈا کا یاں وختے۔ ہر باھے
 درکھاں اغر نہ مراد تو زیندغ میتغار کا ٹر شتہ شہر عو ہو ڈا
 شتہ ماڑی عو در کپتہ۔ دیتی ماگی عو شتہ انت۔ ماگی عو کہ
 کاڑ دیتی یک برے کندھی او پڈا گرتی۔ کاڑ عو ہول کتہ تہ پچے
 کند تو گریتہ۔ زال ز گوشتہ من کندتہ ہوا نکا کہ آدم زادے
 آنکھ او من گریتہ ہوا نکا کہ شتی عو آدم زادہ۔ ڈراہیں وار تخت
 ترادے وار ت۔ گوشتی تہ وز تہ مخن۔ گوشتی تہ و تار کش
 ہمیتہ امناں دگے دے بلاں راکس وٹی سفر عو منی کوندے
 سر ایر کنت۔ زال عو تار کشتہ کاڑ عو وٹی کوندے سر ایر کس
 سر ایر کتہ او زالا گوشتی کہ راکس ٹوکے دی کنت یا نہ۔ زال عو
 گوشتہ شف عو ایگا شیت تراچی۔ تراچی۔ سے دھکا ہمیرنگا گوشت
 او من دی ہمیرنگا گشاں۔ کاڑ عو زال عو شق دا تخت کہ دی جنک
 مردم شتہ انت۔ برو ہمیر اہمے ترا بر انت او ترا بادشاہ
 سیر کنت۔ زال تہ لڑتہ شتہ۔ شف بیتہ۔ نیم شف راکس

وزیر پستو دو صد روپیہ دانتہ کہ برو بقال جنگ و جہان
 نکوشتو بقال جنگ و جہر آڑ ٹغنت اشھی و جہان و کتغنت
 شتہ نکوے سنگتیا بادشاہ جنگ و گور۔ بادشاہ جنگ و گور کہ دیشہ
 بازو عھش بیتہ۔ دیر دا مجالس کتیش۔ نیٹ نکو و گوشتہ من و
 بوغ و۔ بادشاہ جنگ و گوشتہ تہ روے ترا موکل انت۔ غرنہ
 ردغا باڑا اے من مرشی ادی و نیٹان نکو و چھپڑوئی و وزیر و گوشتہ
 حدائی نام انت ٹوک و منینس مناں ناھے خوار کنت۔ وزیر و گوشتہ
 تہ بے ورت بی۔ وزیر شرف و سمیتہ بیتہ۔ دراہیں شرف مجالس
 کتیش۔ وزیر و گوشتہ بادشاہ جنگ و پول کتہ کہ ادی تہ مسردان
 پچے نہ گورے۔ بادشاہ جنگ و گوشتہ وزیر کتیش۔ وزیر و گوشتہ
 پول کتہ نیٹ بادشاہ جنگ و حال دانتہ کہ من کسن تاں کہ من
 ڈامنی ابالوغ و پھیرے و برتہ من لیو و کتہ تاں۔ من پخیر و و غو
 منون بیتھاں۔ مناں گوں پخیر و سیر کتہ مے بوغ جنگ و انت۔ روخ
 پہنوالے جنگ و آس دیغا انت۔ ڈیہہ و کل و آس زرتہ۔ منی مرد
 گوشتہ میل درکن چکاں درکن۔ مرط و و تار کتہ۔ منی چک آس کتہ
 من در کپتھاں۔ مرط و کمینہ انت من ہوانکا۔ مرط داں گراں
 وزیر و گوشتہ ادی شمیہ و وھد من جی تہ اترا پول و خاناں۔
 گڈی روخس بیتہ نکو آتکہ رہباناکہ آئی بیاتھی مرط و نہ ہر گر غانت
 بادشاہ جنگ و گوشتہ ہو ماسی پیدا غائنت۔ نیٹ وزیر و
 موکلا بیتہ۔ ہواں جہر دے نکو و دا کتہ او زری چکے دی دانی
 وزیر شتو نواح و مڈی گپتہ شتہ بادشاہ پھری و پہ نواح کتہ۔

گوشته تراچی منی برادر کا طرغ گوشته تی برادر بڑا منی برادر
من نئی برادر اں۔ ہے ٹوک کہ راکس و اخس کتہ۔ راکس و پریلڈ
گوشتی برادر یہ برادر اں ساہ عر دینت۔ تھی برادر عر گوشته
من بار زال والی بلاں برادر عر راکس بوا طت۔ برو فیولی
تہ زیراتے برادرانی بلا باں۔ اغدی گوشتی شف مزن انت
گون تو قصوے کناں۔ بادشاہے۔ پج و ونہ پیر پچ بڑا ہیئتہ برادری
اے شتخت شکار ع۔ دیما شتخت آفے ات۔ آفہ کندھا
بھتے جتہ ات۔ بادشاہ پج ع ما دن جتہ آف ع۔ وزیر گوانہ
دیتی بادشاہ ع اصل سمانہ انت۔ وزیر ع گوشته کہ پچیر تراچی
بادشاہ کلہہ انت کہ من گڑداں بیایاں۔ وزیر شتہ شہر ع دیتی
نکو اے نشتہ انت اومدر کال پو غانت ہموڈا شتہ۔ نکو
کہ وزیر دیتہ۔ متھا ڈر دکتی۔ گوشتی تہ کار باٹے۔ بادشاہ وئی
باغ ع مرگاں دی نیلیت۔ تہ پچے آنکخے۔ گوشتی نکو منی لغن ع
پش نکو ع لغن یکو دا تہ۔ نکو کہ لغن ع پشفا ات۔ تہ وزیر تر
بیٹہ مدر کانی پو غا۔ نکو ع گوشته۔ تہ پچے پویش اغر بادشاہ
جنک بول کن من چے جو او عر دیاغیں نکو ع گوشته تہ گویش کہ منی
جنک ع پویشغنت۔

مدرک کل پویشغنتی بڑا تو بادشاہ جنک ع دا لغنتی۔ باز
جو انیا پویشیہ ات۔ باوشاہ جنک ع بول کتہ کہ کیا پویشیہ۔
تہ ایشی ع جو او دا تہ کہ منی جنک ع۔ گوشتی برو وئی جنک
بیار۔ نکو آنکو وزیر ع گوشتی بادشاہ جنک ع ایر ٹکا گوشته

عالم فتح بیٹہ۔ وزیر ع گوشتہ کہ تہیں من نایج ع کناں کہ ز ال
 اصل میا سنت نئے کہ ز الے خیال ع کن ز ال ہمیں کمیدہ
 بادشاہ حکم داتہ شہر ع ز ال کل بند کٹختش۔ کہ کس انگو
 خیال ع کٹ تخت۔

بادشاہ جنک ع خیال کٹہ۔ وزیر ع بادشاہ جنک دیر
 جنک ع گند غا و تار پرینتی کہ من ستغاں۔ اشاں پول کٹہ ترا
 چوں بیٹہ۔ اشیا گوشتہ کہ ترا آں ماڑی ع من ز الے دیشہ
 ستغاں۔ ز الانی رنگ منان و صخش نہ انت۔ وزیر ع
 بیٹہ قصو ع کہ دیری وختے ع من بادشاہی جنکے بڑتہ من سیر کتہ
 دو چک منی لونغ ع آڑ تئی۔ مے لونغ جنکے اندرات روخے
 پہنوالے جنکل ع آس دینخانت۔ ز ال ع و تار کٹہ من گوا گو
 چکاں آس ز سر آنگھاں۔ نیٹ چک آس ع ستکخت۔ من
 دے در کپتغاں۔ من ہوا نکاثر از الاں تنائی آں۔ ہے گوا کتہ
 گوں یکے شتہ بادشاہ جنک ہے پیرا دالغنتی۔ بادشاہ
 جنک ع کہ اش کتخت وئی پت لوطا اینتی۔ پت ع گوشتہ
 ابا من کسانے گون ہے پخیرا من بیٹغاں۔ ہمیدہ من چک کٹختہ
 نہیں من ہے پخیرا گوں رواں۔ بادشاہ گوشتہ اطر تہ و ت
 باڑاے منی تکا ترا موکل انت اے آنگہ وزیر ع زوار کتہ
 ماڈن ہواں آف ع لکا بڑ تئی کہ

بادشاہ ع بخت دیتو و تی ماڈن آف ع پھنتی۔ دگے ز ال
 گوشتہ مے لونغ آں مکا ع تہ اینگور دی ع رو غلے۔ وزیر ع

گوشتہ مائی تہ منی مائے . من ترا پہ وئی بادشاہ عہ برغاں . من
 ہواں آں کہ وثار نکو جنک کتہ او پدا و تار پخیر کتوں . اے شتو
 بادشاہ گورنریخ بیثغنت . بادشاہ پبول کتہ کہ پخیر منی وزیر
 پخواست پخیر گوشتہ کہ تھی وزیر منی مرط تہ بادشاہ عہ ہسے لوک
 اش کتغنت تہ بادشاہ مرط تہ بادشاہ عہ ماڈن دی مرط تہ .
 وزیر کہ آتکہ ترا پخیر پبول کتہ کہ منی بادشاہ پخیر گوشتہ تھی بادشاہ
 مرط تہ . ہواں مھندرا وزیر مرط تہ ال دے مرط تہ او وزیرے
 ماڈن دے مرط تہ پخیر کہ ہسے حال دیتہ ہکا کتہ پخیر . راکس گوشتہ
 تھی برادر کار بات برادری مہینش انت کہ یک دہمی عہ ساہ
 دانت راکس گوشتہ بروخیو بی . مرط دہم تہ اغدی راکس
 گوشتہ دانی شف مزن انت ترا گوں تی قصوے کماں .

”دیری سائے عہ ڈکال کہتہ . عالم حیران بیتہ کہ نیس مالاں چوں
 کنوں . نیٹ بھاگیا وئی گوخ بڑ تو دیر مھندے عہ اشتودا تہ
 مہوذا مزارے دی مائینی این استت اشانی بیتہ سنگی تائی نیٹ
 مزارے دو چوری آرتہ . مھڑوا و مزارے دو نیں جو ریانیں
 بیتہ برادری . مزار و شاں شت شکار عہ بیگھاں گرت مھندے
 کاتک . گوخ پھمپدا ریم بازت . ریماں چڑتی . روشے مزارے
 ہمی شکار دستہ نہ کہتہ آتکو گوخ وار تھی . مزارے چوریان دیتہ
 مرشی برادر مہنجائیں ہسے آئی عہ شکار مان نیاتکہ مھڑو مہمات
 وار تھی . اشان صلح کتہ کہ وئی آئی کتوں بلاں ادا و مھش بیت
 ہیٹ گدی روش عہ مات لڑتہ پہ شکار عہ . چوری دے رند عہ

فتختی۔ دیما شو وئی مات گرنے غز پر نیش۔ مات مرا تیش گرانو
آ تکخت گوشتیش ادا ما وئی مات کشتہ نے ترا مات استخت
نے مار کھل بے مالوں۔

روشنے ہوا بھڑو مہمیدہ اچرفات مزار شتختن شکار عا۔ بلوفا
اڑدے آ تکہ دیش کا ٹیر غے چر غا انت۔ عالم گوشتہ کوشر
بادشاہ گوشتہ گندانٹ لوناں ہلکے بیٹ۔ عالم عا گوشتہ اینا
صلک نیت انت۔ لودھاڑ تیش کا ٹیر غے عا نیت بے وس
بتخت۔ گرہ ا تو یک جتیش کا ٹیر غے کپتہ جلال کتو دودیزر
اندر اگر تیش گوڑد گرد غا ات کہ دھکری دو میں مزاراں
دیتہ کہ مچی اے آ سے بلغا انت شکی بتخت۔ گوشتیش کہ ہے
عالم عا ادا کشتہ۔ دیش ادا گار انت۔ ا پتی عا صلح کتیش کہ کتے
اے گا کڑی آں تکاثر ایشانی چکار لیشوں۔ یکدی زیند غی عا نیلوں۔
نیت کھلیں مردم بھور نیتختش۔ یکے عا گوشتہ کہ نیش ادا وھش انت
کہ نہ گڈی عا گوشتہ نہ ادا دانی دے وھش نہ انت پول کتی
شوں وھش بیت گوشتی کہ مادے و تار دیزانی اندر عا چغل دوں
اے دو میناں دی و تار دیزانی اندر اچغل دانتہ۔

راکس رگوشتہ برادر بہ برادر اں ساہ دینت۔ گار بات نی برادر گو
ترا بھاں راکس بو اڑت۔

راکس عا گوشتہ بروغیو بی شیف روش بیتہ۔ اے لڑا تہ آ نکا جنگل عا
کس دیا گھوڑ و رگون داتی۔ گھوڑوے سنگیا آ نکو بادشاہ و شہر عا در کتخت
بادشاہ کہ دیتخت بار وھش بیتہ اوکا ٹروڑا باز وھش بیتہ باز مال ٹدی کا ٹرا داتی۔

گر پور پور و

بیٹہ بادشاہ ہے۔ اے بادشاہ نشو وئی بادشاہی و کنگاوت
 شہر و کنگد و جنگے اتھمیدامردے ات او یک زانے۔ اے
 دوئیں پیر بیتخت۔ ہمیشانی بچے ات۔ پنج و پور صیات کت
 اے لاف دانستی۔ ایشی پور صیات سغنائی چنغت۔ سغنائی
 چت بازار و کارٹ شوکتی۔ روشے در کپتہ سغنائی چنغ و آتکے
 بازار و دیتی چک لیوانت۔ اے دے نشہ لیو و حیا کتی۔
 ویر کہ چکاں بس کتہ تر لیو و۔ اے دے کرط و بیٹہ شتہ سغنائی
 چنغ و۔ سغنا چنانا آنکو بادشاہ مارٹی بھنادر کپتہ۔ آنکو بادشاہ
 جنک و دیتہ۔ چور و باز سنہڑا ات۔ بادشاہ جنک بیٹی عاشق
 گوشتی سغنائی من۔ شے نغن و بیگھا من دیم دیاں۔ شے نغن منی
 نکار انت۔ اے شتہ لوغ و۔ مات و پت و پول کتہ کہ بچے
 مرشی سغنائی نیار تے۔ ایشی و گوشتہ من سغنائی چنغاتاں آنکو
 بادشاہ جنک و کہ حیا کتہ گوشتی سغنائی من شے بیگھا نغن و من
 دیم دیاں۔ ہے ٹوک و گوں مات و پت زہر گپتنت گوشتیش
 بے مراد بادشاہ جنک و مے باز پرواہ انت۔ و فس مرشی لنگھری و
 نیٹ بیگھ کہ بیٹہ بادشاہ جنک و مولد و تالی و اندرا و صرود و اتو

گوشنی براشاں ہواں گروہر و صندیش۔ دھردلی ہواں گروہر
 ٹکرے ملن کٹی۔ گروہر و دست سرمدی غا دہ خوشخت ہواں
 آنگہ تالہ ہواں دھردلی ہواں گروہر و صندیش۔ ریشاں دھردلی ہواں
 کپیں سر آنگہ۔ جو دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ
 برآں گا ہواں پادشہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ
 آہاں کہ دھردلی ہواں خوشخت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 اے دھردلی ہواں خوشخت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔

گروہر و صندیش ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 جگ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 واں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 اے کہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 دیم دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 کہ کہیے ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 دھشت۔ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 غرضی ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت
 دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت دہو گوشتہ ہواں گروہر و صندیش۔ ہمت

وٹی و صہر د آتکو و اڑ لغنت۔ گنداں کہ تنگوی مزائیں ٹکرے ایرنت
 باز و صہش بیٹھنت۔ پٹ و گوشتہ برو کاند ار و گوں شوشکی
 ایشی و بڑ تو گوں د کاند ار و شو تک۔ د کاند ار و مزائیں زرے
 داٹہ۔ ایشانی وخت گوں آرام و گوستہ۔

چور و و دیتہ صفحہ حال نیست انت دا چکر و ما اے زراں
 وروں۔ تی پور صہتے کناں نیٹ چشوں کٹی۔ ڈ بے ٹا صہنتی۔
 ڈب و گپنت مرگ ایشی مرگ کاڑت باراد و شو تک
 رو شے و کہ شتہ گدیٹ باز سنہڑائیں مرگے ڈب و اندرا
 انت۔ باز و صہش بیٹہ وٹی مرگ زڑ تئی۔ ہے است پری و
 ات۔ شہر و کہ شتہ وزیر و دیتہ وزیر و گوشتہ من ترا
 دو صد روپیہ دیاں مناں دئی۔ چور و گوشتہ من بران
 بادشاہ و دیاں۔ دیم و اغدی وزیر آتکہ گوشتی چچرا نرا ہزار روپیہ
 دیاں مناں مرگ و دے۔ وزیر و زانٹہ کہ اے مرگ پری و
 چور و نہ کتہ۔ بڑ تو۔ بادشاہ و داتئی۔ بادشاہ
 و صہش بیٹہ۔ لٹائیتی وزیر کہ بیا چور و مناں پہ جو ابیں مرگے آڑتہ
 چکر پیسود یا نہیں۔ وزیر و و صہش نیا تکہ پچیکہ چور و و اے وں
 بیٹھنت۔ دیتی بیا وٹی مٹ و تاگراں مناں پچے نہ داتئی۔
 گوشتی بادشاہ سلامت پُری دی حاشے ہے دو صد دئی۔ بادشاہ
 زرد و دو صد روپیہ داٹہ۔ چور و گرا تو وٹی نوغ و آتکہ زر
 وٹی مات و پٹ و داتئی۔ وزیر و خانت صہیدا پوتی پٹ
 پوتی پٹ و گوشتا انت کہ ہر ڈو لے میت ہے چور و کشائیں۔

پوتی پٹ و گوشتہ تہ برو بادشاہ گوش کہ ہے چور و ع کہ مرگ ترا
 ۴۲ تہ ہمیشی ویم دے روت ہمیشی در شک و دی کاریت .
 ما ہے می مرگ مریت . مرگ و زندہ ہے در شک انت . وزیر
 شہ بادشاہ در بار و . بادشاہ و گوشتی چو کہ پوتی پٹ و گوشتہ
 بادشاہ و چور و لوٹا بندہ گوشتی برو ہمیشی در شک و بیار بادشاہ
 حکم ات بلین منغی ات . شہ لوغ و موخجات مات و پول کو
 بچے و موخجائے . چور و گوشتہ مناں . بادشاہ و گوشتہ مرگ
 در شک و بیار . مات و دلا سودا تہ گوشتی ہمکری پوتی پٹ
 مناں اے سنت کہ وزیر و پوتی پٹ و انتنت . برو بادشاہ
 گوش کہ دہزار روپیہ دے خرچی و من رواں کارا نہیں . شہ
 بادشاہ گور بادشاہ و زردا تخت چور و و زرد تو آتکہ
 گور . مات و گوشتہ دیم و برد کیت جنگلے عھتداد گے کیت
 بروپہ دگ و دیماکہ روئے پخیرے نشتیہ انت پخیر و اے سلام
 گوش سلام و لیکم پخیر بابو . پد اتر پخیر ڈسیت اشعی و پیری پٹ
 مات و موکلا بندہ . شہ دیم جنگلے آتکہ دگ دیتی دیم
 دیتی ہا آئنت پخیرے شہ سلام دائی گوشتی سلام و لیکم پخیر بابو
 پخیر و گوشتہ و اعلیکم سلام . اغر بابو تختینے چرہیں زمینے . اتر
 وئی کلیں قصو دستہ . پخیر و گوشتہ برو دیم بانہ دیر صھوڈا کیت
 جنگلے . جنگلے بر اندر و اوٹخ . اوٹخ و کندھی و در شک . تہ
 صھوڈا لکھ . پری کائنت جان و شو و غ و . تہ دیتہ کہ ترا
 انت برو جرائی چکانند . آں ترا تر سینت نواں بغلبے .

ترا در شک و دینت۔ اقرار و گریز گراں دیش ۔
 چور و پخیر و ژامو کل مینتہ ۔ نیٹ بندھاں جنا ناروشا
 شف شفاں روشن کانا آنگو جنکل و پکھنہ ۔ دیتی با آہنت
 ادٹخ ۔ اوٹخ وٹ وٹ در شک دی دیتی ۔ شتو در شک پھانشتہ
 لشتیہ ات کہ بری آں جھفر کا جتو آنگخت ۔ اے گوں آرام
 لشتہ دیتی کہ نہیں گینگ انت ۔ رہنا ناشتو پر یانی جرائی چکانشتہ
 پر یاں دینتہ نہ ہر گینتخت ۔ یکے و گوشتہ مناں ٹوک و
 مخت من جنائی بہت زمین و شیر و روت ۔ ہمیر نگا باز
 تر سینتیش ۔ اے دے گوں ڈنگانشتہ ۔ دیر پر یاں گوشتہ لوٹ ہرچی
 لوٹ و مے جراں دے ۔ چور و گوشتہ اقرار و کنت ہدی ۔
 لوٹاں ۔ پر یاں اقرار کتہ ۔ گوشتی مناں پلان و در شک گزرا انت ۔
 پر یاں در شک داٹہ ۔ چور و پریانی جردا گخت ۔ پر یاں
 و تی جرجان و کتخت ۔ چور و گوشتیش در شک و در کتخت
 چھاں بوٹ ۔ چور و در شک کہ در کپتہ جم بوٹختی ۔ چور و کہ جم
 پتخت اڑے من شہر و آنگھاں ۔ اے بادشاہ باغ انت ۔
 در شک باغ و مورثیہ بیٹہ ۔ وٹ شتہ وٹی لونع و ۔ بانگھا بادشاہ
 کہ کرو بیٹہ دیتی کہ باغ و در شکے ستوں بلخا انت ۔ بادشاہ باز
 و صخش بیٹہ ۔ وزیر و گوانک جتی ۔ وزیر و کہ دینتہ سر و دہ و ڈر کپتی ۔
 چور و آنکہ بادشاہ و ژا چور و و باز و صخش ات ۔ بادشاہ دل
 چور و و زوز باز دیاں ۔ وزیر و صلح کتی وزیر و گوشتہ دئی
 ہے چار صد روپیہ ۔ بادشاہ و داٹہ ۔ چور و زوز کہ تو کندان

دئی لوغ ء شتہ ۔
 وزیر اغدی گوں پوتی پٹ ء شتہ کہ ڈائے کن نا بھے تراہہ
 خیر نہ انت ۔ پوتی پٹ ء گوشتہ برو بادشاہ ء گوشت کہ بھے چورہ
 مرگ کہ آڑتہ در شک دی آڑتہ مہیشی ء گوشت کہ پر یانی تخت
 بلاں بیاریٹ ۔ وزیر در کپتہ ژا صمیتہ ۱۔ آتکو بادشاہ ء سلام
 دانتی نشتہ نیٹ گوشتی بادشاہ سلامت بھے چور کا کہ پر یانی
 مرگ آڑتہ ۔ در شک آڑتہ مہیشی ء حکم ء دے بلاں تخت ء
 بیاریٹ ۔ بادشاہ ء ہواں دختہ چورو ٹائینتہ گوشتی پر یانی
 تخت ء بیار ۔ چورو گر طتہ موخجائی ء شتہ لوغ ء ۔ لوغ ء
 نشتہ ات کہ مات ء پول کتہ کہ بچے موخجائے ۔ چورو ء گوشتہ
 کہ مناں بادشاہ ء گوشتہ برو پر یانی تخت ک بیار ۔ مات ء
 گوشتہ وز تا مخن ہمکریں پوتی پٹی ء وزیر ء پوتی پٹ ء استنت
 ہمکریے مناں دی استنت برو بادشاہ ء آڑا چیار ہزار روپیہ
 بیار ۔ اے شتہ بادشاہ ء گور ۔ بادشاہ ء زر دالتنت
 گر طتو لوغ ء آتکہ ۔ مات ء گوشتہ برو اولی پخیر ء ۔ بابو کنی
 انگلاں دگاں ترا ڈسیت ۔ اے لڑتہ ڈا لوغ ء ۔ پھنداں جانا
 منزلاں گرا نا آتکو ہواں پخیر ء گور ۔ گوشتی سلام ء یک پخیر باہ
 گوشتی بابو مخٹینے جوائیں چریں نہ میتھے ۔ چورو ء دئی حال دانہ
 پخیر ء دانہ سختی جوڑائے کہ صد روغن و پھندا یک روش ء
 جئے ۔ سرکے دالکی کہ سف پڑتوروز نا بیت ۔ او ٹو بی دائی
 کہ پر یانی ڈیہہ انت کس ترانہ گند بیت ۔ دیجاتی ء گرے تہا پر

کیت سرینخ و جہاں کن او سجتی و نہیں پاذا کن شتو بمودا کہ کچھتغے ٹوپی و
 کن سر و یک پری اے تخت و سر و شتہ انت۔ تخت و شیرا
 ند۔ ترا جنغ و نیلیت۔ اے لوط تہ صحتی پاذا کتغنتی۔ پھندا
 جانا دیر صندے و کہ آتکہ باہزا میں کوہ انت۔ مزائیں تہا میں
 گرے۔ چم سرینخ کتغنتی۔ گر و ژا بیٹہ۔ گراژا کہ در کپتہ دینی و کہ
 دیا ڈپوے بلغا انت۔ ٹوپی سر و کتھی۔ شتہ پر یانی مچی و۔ دینی
 پری کل مچ انت یکے تخت و سر اشتہ انت۔ شتو تخت و شیرا
 شتہ۔ پری یک دھمی و گوشا شتہ یکے و قصوے کتھی۔ یکے و
 گڈی پری و گوشتی کہ تہ قصوے کن آہنی و گوشتہ من چے قصوے
 کنان مے مرگ پلاں مرط و بڑ تہ دھمی پری و گوشتہ من چے قصوے
 کنان ہے مرط و دے در شک دی بڑ تہ۔ چور و قصواں اش کنفا
 بہ یانی بادشاہ و گوشتہ کہ ہواں مرط و کہ ایتہ اشتہ بیتیں گڑا
 یک پری و گوشتہ جٹوں زمین و شتہیں در کپتہ ہپت زمین و شیر و
 گڈی پری و گوشتہ ہمیر نگاہیں کہ حون و پٹک دی سر میا تکینیں۔
 بادشاہ و گوشتہ ہواں مرط و ایتہ انت شتو اقرار و کنت کہ ٹوک
 تختی۔ او شوار ژا مچی اے لوٹیت دینی۔ پریاں اقرار کتہ۔
 بادشاہ و گوشتہ چرا ٹوپی و کش۔ اشیا ٹوپی کتہ پریاں دیتہ
 چور و ژا پول کتھی چے ٹوٹے۔ چور و گوشتہ مناں بادشاہ و
 دیم دا تہ کہ پری و تخت و بہار۔ بادشاہ و گوشتہ دینی یکے
 یک پری و و تہ تخت دا تہ۔ گوشتی جہاں بوٹ تخت و
 سر و نندا شیا چم بوٹ تخت چم کہ پٹی و دینی کہ اے بادشاہ ماری

انت۔ تخت مارٹی سراشتی شتہ لوغء و پتہ بانگہ کہ بیٹہ
 وزیر عہد بیٹہ۔ وزیر شتہ بادشاہ عہد اتی۔ ستا غری بادشاہ
 مزامیں لٹکیے داٹہ۔ بانگہا کہ چور و آتکہ بادشاہ ترا چور و
 باز و صش بیٹہ وزیر عہد پول کتی کہ چور و چکر زردوں۔ اگر کتی
 دے کتی۔ وزیر عہد و صش نیا تکہ گوشتی دئی ہے صا خے پے
 ہے پنج صد۔ بادشاہ عہد پنج صد روپیہ داٹہ۔ چور و و صش بیٹہ
 گڑا تہ صندا۔ کاہریں وختے گوشتہ۔ وزیر عہد بیٹہ اے پیر پیر بیٹہ
 شتہ اغدی پوتی پٹ عہ۔ پوتی پٹ عہ گوشتی کہ یا تہ چور و
 کش اغر چور و عہ گشت نخنے۔ من ترا پھالسی دیاں۔ پوتی پٹ
 گوشتہ جیر و حدائی درالوٹ۔ بشیر دی مولشالی مدننت۔ تہ
 برو بادشاہ گوشت ہے چور و عہ کہ تخت آڑ تہ ہمیشہ گوشت کہ پر یانی
 ماڈن عہ بیاریت۔ او ماڈن کہ آڑ تہ تہی مزامیں جو امیں بادشاہی
 بیت۔ تہی لوغ۔ تہی شہر۔ تہی باغ کل ٹہنت۔ وزیر ہمیدا
 ترا در کپتہ شتہ بادشاہ عہ گوشتی چور و عہ گوشت کہ تخت آڑ تہ
 میں پر یانی ماڈن عہ بیاریت۔ ہواں وختہ بادشاہ عہ چور و
 لوٹا مینتہ وزیر دی شتہ ات۔ چور و عہ گوشتی کہ تخت تہ آڑ تہ
 نہیں ہمیر نگا کن کہ برو پر یانی ماڈن عہ بیار ناہے ترا کشاں۔ چور و
 در کپتہ۔ چور و دل عہ آس زڑ تہ۔ شتہ لوغ عہ موٹھائی عہ شتہ
 مات عہ پول کتہ کہ پچے موٹھائے گوشتی اغریں۔ بادشاہ او وزیر
 گوشتہ کہ برو پر یانی ماڈن عہ بیار۔ مات عہ گوشتہ اے و صکی
 ماہی کت نخنوں۔ تہی جلد عہ بہت انت۔

چوروشہ بادشاہ گوشتی چیار ہزار روپیہ دے من روان
 بادشاہ چیار ہزار روپیہ داتہ گڑتہ آنکاھندے۔ چوروشاوتی
 زندے تہا بہتہ دل و گوشتی کہ غیس و تار کشاں۔ ایداروغانت
 لوہارے اتت لوہارے گوشتغا انت کہ کانٹارے۔ زحمے او تو پکے
 ناھین۔ لوہارے دھمی روش و طماھمیتغنت۔ مڈی زڑتی جنغیں
 وتارے کانٹارے۔ کانٹارے گزاسختہ۔ اغدیں زحم جیتی زحم دی گزاسختہ
 تو پکے تیرے مان کنغا انت۔ داشتی و تی دل و تو پکے گھوڑا زور
 دانتی۔ تو پکے نہ ہتکے۔ دل و گوشتی منی روش دانی پیلونہ انت رواں
 ماڈن و کاراں۔ برو دیم کشتی لڑتہ۔ پھندا امانا۔ منزل گرانانا کہ
 جنگلے و پھتہ جنگلے اندرا۔ دیتی کہ پخیرے انت۔ پخیرے سخرے
 پٹ زمین و لڑکغا انت۔ او بھنگ آں گھوٹکغا انت۔ سلام
 دانتی گوشتی سلام و لیک پخیر باہو۔ پخیر و گوشتہ باہو خنتی
 جو ایں چہرہ ہی زمیٹے۔ پخیر و پول کتہ چے زور و گنتے۔ اشی و گوشتہ
 مناں دیم داتہ بادشاہ و گوشتی برو پر یانی ماڈن و بیار ناہے
 پھانسی دینے۔ میں من حیران بیتھاں جوں کناں مناں دگے ڈس۔
 پخیر و گوشتہ۔ بہت سیر کر پاسی او بہت مزائیں دونگ
 شراوی زیر اولاکے و لڈاش دیما جنگلے برو ہواں جنگلے و ماڈن
 کا بہت آف و روع و کر پارماں زیر آف چک و ایرکن۔
 ماڈن ہنچو گڑدنت۔ ہمیداکساہیں لوہی انت شراواں ہمیدا
 ریش آں لاچار بہت شرا دے ورنہت کل کفت و ردھی و دلش
 یکے و زوار بیالوغ و درکف۔

چور و گڑتہ لوغے کر پاس او شر او ذر تو لاغے لڈ تو رڈ
 بھیداں جنا آ نکو جنگل آ نزمیہ کہ بیٹہ۔ دیتی لوائے بیغا اتر
 پوتی دیتی کہ مٹکے انت۔ کٹخے مانتی کٹخے کشتی۔ مشک آ و لہا
 دا تہ کزورے عو زرتے پٹ آ تادے ما کاؤں
 پٹ زرتی رانی بیٹہ دیم آ کہ آتکے دیتی ہواں جنگل انت ہوا
 در شک انت کہ بچیر و نشک دا تخت۔ دو سے گام زرتی دیا
 ہواں چات ہمش انت۔ ہمیدا۔ مڈی بوتکی۔ لاغے رستنی
 کر پاس برطو چھت آ فانی چکا ایر کٹختی و ٹا لو ہی ایت ہر
 شر اور کٹختی در شک آ لکھتہ۔ ما دن آتکنت تینتہ
 آف گارت شر او بو کتہ گرت تو شتخت۔ دو سے دھکا بھیر
 کتیش۔ نیٹ آتکو شر او وار تیش۔ کل ہمو ڈا کپتخت۔ اہ
 رتہ تو ما دنے عو زوار بیٹہ دروھی دتھی۔ ما دن کرط و بیٹہ
 ما دن آ سنج بستیہ تمنت۔ ہواں وخت آتکو بادشاہ لوغے جکتہ۔ بانگہ کہ
 وزیر تکتہ بادشاہ ہوار کی دتھی کہ چورہ عو ما دن گوں سجاں آرتہ۔ بادشاہ انا
 دا تہ چور دل ستکیہ ات ما دن عو ما آتکے ما دن عو رانی کتہ حضرت کٹخ۔ ما دن
 حضرت کٹخ عو گوں کوٹو شتخت کفانا چور و عو شتو بادشاہ جنک گوں مولد عو کتہ
 مشکے پٹ تادا کٹختی مشک آتکنت شاوا بھیاں برنت بھورینا نا۔ اہ
 بھت گوں حضرت کفایتہ چی ائے مشکاں بھورینتہ۔ بادشاہ وزیر او پوتی پٹ
 نالال چھاں ترخت۔ چور و عو گوں بادشاہ جنک عو سیر کتہ تخت بوہرگ
 در شک عو ما دن عو بادشاہی داڑہ بیٹہ۔ وئی مات و پٹ آرتہ
 لشتہ سیر و سو کانی عو بیٹہ بادشاہ۔ قصہ پہ بھیرے

گرو

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ حدائی جندانٹ اے دی زمیں
 مہکری واڑھت۔ بادشاہ عرسہ پنج شنت۔ دو بچ ژ ایک نائے
 او یکے ژادو بھی اے باز کو جھائیں لڑو نڈائے ات۔ بہر کس
 ایسی نام گرو بستہ۔ بادشاہ دی وئی آں دو یں بچ دوست
 تنت۔ وخت بانڈ گوستہ وخت کہیں نیٹ شتو بادشاہ پیر
 بیٹہ او نیٹ شتو چماں دی بنا بیٹہ او پچ کئی نختی۔ ایساں ہرچی
 درمانے کتہ جیے پچ نو بیٹہ۔ نیٹ طویوے آتکے آہنیء گو شتہ
 ایسیء کئی علاج لے۔ چو ایک سر بیخے او آں سر بیخ گوں دے تنت
 میں اغہ کسے ہے سر بیخاں آڑت کنت۔ وئی چماں کئے۔ چم دراہ
 بنت۔ ناہے دو بھی درمان یست انت۔

نیٹ بلیں بادشاہ عرسہ دو یں بچ نیاری و کنتا یست۔ ماروں
 سر بیخاں پو لوں کاروں۔ دو جو ایں ما دن لوٹا شینتس او بازیں
 مڈیے۔ نورے زڑتو رواں بیٹخت۔ بلیں گروء دی آرا
 نیانک۔ ایسانی رندا کہتہ۔ جھٹے ایساں زاد اتخت۔ جھے طمنہ
 کٹیش کہ بے بخت مار کار عر ژا کٹیش تہ نیں گزا کہتہ۔ ایسیء حدائی نام
 کہتہ کہ مناں بلنت دگ و شوئے ما دنناں بنداں۔ شوے چواں

بر اور کنان۔ نیٹ شتخت پندراں جانا بلیں دگ و جگ ایش
 کیش شنفے و در شکے شیرا و فسغا ینت۔ بادشاہانی چک لئز سن
 ناھیلکا ایش۔ سرء اہر کنخا و ہا و شتخت۔ نیٹ روش و ورتا
 کا ہری و سکتیش۔ گندنت گرو دانی و ہا و انت۔ تکا تیار ایش
 کنالڑ غائنت او گرو و ہواں ہدا الخ و دیشا ینت۔ پیر و
 کہ گرو کر و ہیٹ۔ گندیت ایشی برات گل گار انت۔ جھل
 آنہانی رند اکیپتہ۔ نیٹ اے دہمی کنڈے و در کپتہ۔
 آں دو میں برات کہ شیداں رونت۔ مزلاں گرانان
 بادشاہے شہر و کا ینت۔ ہمید ایش کننت کہ بادشاہ و منڈا
 او بادشاہ و کر دے بدھی بستہ ہر کسے بدھی آں پلو کننت
 منڈ و تی و ہوا نہی و دات۔ ایشاں پول کتہ او نیٹ رول
 عینت بادشاہ و کہ ماتھی بدھیاں پلو کنوں۔ بادشاہ و گوشہ
 میں بدھی ایشنت کہ باغ و او طلخے۔ ماتون سری بے او طلخ
 در کینغی انت او ایشی و رند ایک کلاتے ہواں کلات و شہ ما
 در کینغی انت۔ ایشان و تی دلا گوشہ کہ مے دراہیں بادشاہی و
 گشینی ماتون ہمیشنت کہ ما آڑ لخت۔ اے بدھی و ہر باخ
 پلو کنوں۔ دو ہی روش و بیتہ و اہو کہ مرشی و مرط و آت کہ
 پیشی او طلخ و ماتوناں در کیننت۔ مح بیتہ عالم مح بیتہ عالم
 باغ لافا پاؤ ایر کینغ ہند نیٹ انت۔ نیٹ اے دو میں
 آکھنت۔ سری مزائیں برات و ماتون تا تکو آڑتہ
 بلے ماتون و چم جتہ او پندی پاؤاں گرتہ۔ دو ہی دھکا سیمی

ایشی عا اصل ٹک کتہ ماڈن دیما لویت۔ نیٹ بلین دوہی برات
 سبرتہ ویر داماڈن عا برعائینت او شموڈاشہ کہ گھوٹی داتئی یک
 تاش پہ آڑتئی۔ بلے ایشی ماڈن عادی برو دیم کتہ۔ دوسہ وھکا
 ایشی عادی ماڈن گر دینتہ۔ بلے ٹک کتئی۔ آخر بادشاہ گیتو دوہیں
 ذیل عا دلخت۔

بل ایشاں گر گرو عا۔ اے یار مزلاں گرانانیٹ آتکو درٹکے
 مہنا پہ ساہی کتخ عا نشتہ۔ دکری پھلو سے عا ژا دو مرگ کیت
 او در شک عا سراندریت۔ یکے عا گوشتہ "ادی قصوے کن دوہی"
 گوشتہ "نہ ادی سری تہ قصوے کن"۔ ایشی عا گوشتہ "بل قصو عا"
 ادی گوش دارا تہ اکہ من نشتیہ یاں۔ اے ٹامبے شیراپت باڈہی
 مڈی سے پورٹیہ انت۔ نصیو والی مرڈے ایشی عا کثیت "دوسہی"
 گوشتہ "ادی اے ٹامب عا چکا کہ من نشتیہ یاں"۔ اغہ اینی
 چوڈواں کسے کثیت وبارت۔ پلاں بادشاہ عا جنکے۔ جنکے
 ادی چے پولاکٹے۔ لیس ارمی نادراہ انت۔ اے آہنی درمان
 انت "بھٹے عا بوند دوہیں مرگاں بال کتہ۔ گرو مہاتالی در کتخ
 ہواں مرگ کہ نشتیہ ات ٹامب عا چوڈواں کتخائینت۔
 او در شک عا اکتلا کتخائنت او اغدیں شوڈاں کر طقورانی بیتہ
 مزلاں گرانانہ پنداں جنانارو شے آتکو ہواں بادشاہ شہر عا در کپتہ
 یکے عا گوشتخائینت "من مزائیں طویوے آں بادشاہ مند عا درمان
 کتاں" آہنی عا گوشتہ "برو بے بخت وئی کار عا کن میوت عا گیتنے زنا
 ہزاراں طویواں ٹک کتہ۔ نہیں تہ درمان کتے" ایشی عا آہنی عا نیٹ

یکے بادشاہ عکشناہینت۔ بادشاہ علوٹائینتہ اوگوشتی "گنداز
 میں منڈ دراہ نوپتہ ترا پھانسی دیاں او کہ دراہ بیتہ۔ منڈ دی تھی انتہ
 اونہ ہرجی مڈی نوٹھے مڈیانے " بلین گروہواں چوڈواں گول منڈ
 درماں کنغائینت۔ او منڈ شتہ گہاتی عکنانا۔ نیٹ دوسرے
 اندر ادراہ بیتہ۔ بادشاہ وئی منڈ ایشی عدا تہ۔ ایشی عروٹی
 سیرکتہ او جھٹے داسیر و سوکائی نشتہ او نیٹ تیاری کتھی کہ منان
 دیہی ملکے عکارے۔ میں مس رواں او روشنے گڑواں وئی
 زال و سنبھالاں۔

اید اثر بادشاہ عموکل کتو یا اللہ خیر منلاں جانا۔ نیٹ
 دیر آتکو جنگلے عدر کپتہ۔ شف عہندے اچائیں درو کا پوتو
 ساہی کتھی۔ تاجیر گندیت۔ آسے بلغائینت۔ او آس روغائینت
 ایشی پوزی بتیا۔ ایشی عاولی ہنداشتہ او درو کا دیر ترے
 بکتہ۔ او زہی ٹنڈے گونٹی۔ زہم درو ہتھو نشتہ۔ نیس کہ آن نری
 پڑ آتکہ۔ ایشی عہکل دا تہ " ہر سہدارے علو کا کن ناہے زہم
 چخل دینا یاں " جوانیہھی لاکنت اسے پریے۔ چو آس ڈولا
 بلغائینت۔ پری عو لدی دا تہ " مس پریے آں۔ میں شتھیں
 منڈے۔ میں گور من ند خانہ بند نیٹ انت۔ آدم زاداں کہس
 گنداں کا یاں کوٹی منڈ عو دیانش۔ مناں کہ گندت سنت او بوڈ
 دی نیائینت " اے بلین خیالاکنت گزیت۔ حالینی دراہیں ڈیہ
 چڑائیں مڑمی جھڑا پرائنت۔ ایشی عگوشتہ " جواں تھی منڈ
 مس صدیں گراں۔ مناں چوشیں سر بیخے ڈس عوے کہ اے بکوانت

پریء گوشتہ " اے باز دیریں صندے سینت۔ اوڈا شہ الیشی
 آرخ باز گرانیں کارے۔ آن وطن ء سرے کس سچت نویت او
 اغد کسے ڈو لے ء پچتہ تاگڈ ہواں سرمیخ مزائیں ماڑی لے۔ ماڑی ء
 چک ء دے دے۔ اے دے زالیں دے ء سینت۔ ہوا نہی وٹا
 سینت۔ ماڑی دگ سرا یک مستیں لیٹوے۔ یک مزارے بستہ
 انت۔ ہر دو ہپتخانی شتی انت۔ مرطوم ء گند انت۔ بھوریت
 بس یک ڈو لے بیت کنت کہ لیٹو دیما صڈا ایر انت او مزار
 دیما ریم۔ کسے گوں مزائیں اشتافیں دستے یا مزائیں اٹکھے ء
 صڈاں مزار دیما اور یما لیٹو دیما ایر کنت۔ اے دوئیں مہاتالی
 آنہانی ورغ ء رانی کنت او دو بھی سدایشاں جی نویت۔
 مرطوم گزیت و بروٹ۔ ہنی بلیں دے ہمیرنگیں نے کہ ہپت ماہ ء
 و ہاو ء کنت و ہپت ماہ ء شکار ء اغد بیتہ نصیوے ء و ہاو
 تاگڈ آن سرمیخان زیریت گڑدی بیٹ۔ دے ء باز تکائیں ماڈنے
 لیٹو و مزار ء پہنا ڈے بستہ انت۔ ہمشی ء زوار بیت۔
 اے ماڈن ماہانی پنڈ ء یک روش ء جنت۔ چوش مرطوم و تار
 کشت کنت۔ ناہے تی دگ نے "

بھیتہ ایار لٹغارانی بیخانت۔ منزلوں جنانا نیٹ آنکو
 ہواں دے ء ڈیمہ ء پچتہ او بیٹ گندیت۔ ہا ماڈن
 بستہ انت۔ او دیم تراستیں لیٹوے آہی دیم پہ دیمیں
 مزارے۔ اے چو کنت ماڈن رہیاں کمیں زیریت لیٹو
 پھلوا چھل داٹ لیٹو۔۔۔۔۔ ریم ء نکا جلو ء کنت۔ جھٹ ء داٹ

صدائ مزار پھلواتیلانک دات مزار کہ صدائ میں پھلواروت ریما
 زیریت لیرو و عدیماں ایر کنت۔ اے دوئیں ماہانی شدی کورانی
 ڈولاڈ گرنٹ۔ یار کراری ء بڑ زع روت۔ گندیت ماری ء دے
 واب انت۔ ایڈا اوڈا سر میخ ء پولیت نیٹ صدے ء سر میخ
 گندیت او اشاں بدو ء کنت پتد اے روت ء گرڈ دیت۔
 اونیں ہمید اسپر او تاکی بیت۔ دے سنہڑا میں زالیں دے نیٹ
 دراہیں روش ماری ء چرٹ۔ او بیگہا گرٹ اٹھی پچھیا دیت
 دوسر ماہ ء ہمید او تاکی بیت دے عوادت ات کہ باغ میخ ء چل روش میں مزار میں
 پونٹاے جنت او گڑی پناد ء بیت میں کہ گرو دیتہ اشی کڑو میخ نریج آنکہ ہوتا ڈاڈا کنت
 ماڈن ء زور بیت۔ ہواں جنگل ء پری پھلوارائی بیت۔ منزلان گرانا۔
 نیٹ آتکو جنگل ء پچھتہ۔ بیگہا آس بالٹونشتیہ ات د کری پری گول
 وئی مینڈ ء آتکہ۔ پری مینڈ ء گول سیر کتو جھٹے روش ء ہمید بیت
 گرڈا روشے پری ء ژا موکل کتو ماڈن ء زور بیت بلے ماڈن ماہے
 پھندا یک روش ء جنت۔ منزلان گرانا آتکو۔ چھوڈا در کپتہ کہ برات
 گل کڑو بیتخت ہمید اول ء آتکی کہ برو آں وئی براتناں سبھالان
 یول گول ء کنان نیٹ ہواں بادشاہ شہر ء آتکہ کہ چھوڈا اشی برات
 گل جیل ء انت۔ ترانماں اشی ء انہی ء یول گول کئی بکے ء ڈس دائر
 چوش دو مرد آتکہ گوشتیش ما بادشاہ جنگ ء گروں بلے بادشاہ
 بد ہی پلو کت تختیش۔ بادشاہ ء گپتو جیل ء داگخت۔ اے روغا
 بادشاہ گند خانٹ کہ فی تی بد ہی ء پلو کتاں۔ بادشاہ ء گوشتہ
 ایڈا بازیں مردے آتکو بے سوئی ء دان و مرشی زیل ء سرفا انت

تئی ڈولین نا حاجت نہ انت۔ بے گروہ ژاٹک کیش بادشاہ ء
 بدہی گوشتغت کہ منی باغ ء تلاوے سیری صموڈا ماڈن در کینغی
 انت۔ اوڈا ژارند دمی کلات ء ژا ماڈن در کینغی انت۔ گروہ
 گوشتہ اے تہ چپی دست عر کار انت دھمی روش ء مچ بیہ
 عالم نیٹ گرو و تئی ماڈن ء زوار بیجا انت۔ آغا تلاو ء چرغا انت
 او ماڈن گرڈ دینتئی۔ صموڈا ژا ماڈن ء کرڈی کنخا انت۔ دے ای
 ماڈن ات۔ ماڈن پہ یک تاش تلاو ء در کھا گوز غا انت او
 یک رل ء دیا کلات ء ژا لانگھنا گوز غا انت۔ عالم کل ہشک
 حیران بیہ کہ اے شو اس مرطد و ماڈن نے انت۔ بادشاہ مند دے
 ماڈی عر باری ء جکتو خیا لی ات۔ آں دے حیران ات کہ شو اس
 مرطد مے انت۔ دھمی روش و صھل دھما مہ گرو عر سیر بیہ۔ جھٹے
 ہمیدانشتہ۔ نیٹ گرڈ غر تباری کئی بادشاہ ء گوشتی مناں شش
 ہشت گلہ گوں مزور ء دے۔ من ماہے دو ء رند ء گرڈ دینا نش
 نیٹ تباری پہلو بیہ گرو ء بادشاہ ء گوشتی کہ زیل عر کرڈ دے
 مرطد مناں دے منی گلا ء ہکل انت۔ بادشاہ ء گوشتہ
 ہر کسے برے بر۔ اشیا و تئی برات گرڈ کتو آرتغت۔ جو ایس
 جردا ٹو ماڈن ء زوار کتو رواں بیغت۔ منزل اگرانا شغے ء
 جھگل عر پدی عر مہمان بیغت۔ دھمی روش ء و تئی زال سنگت
 کتو غدیں ہواں بادشاہ پہلو ارتغت کہ آہنی مند دربان
 کتئی۔ شغے دو ہمیداتا ہرغا رند ہواں در شکے صندا آتغت
 کہ ہپت بادشاہ ہزانہ پور تہ ات۔ ہمیدامڈی ء لدغا

لڑینگانٹ۔ وٹ گوں براتان شکار پھلو اشته۔ نیٹ
 براتان گوشخانٹ کہ سرینخ دی من آڑتہ۔ نیٹ گرتی عہے گشول
 کہ سرینخ و مڈی کلاں سنگلیا آڑتخت۔ جانار و شے دو پیش
 شکار کتہ اونیت شوڈاں گرت تخت کہ گلا گون دوں۔ دگ
 شکار کتہ۔ گواشتیش مندے عآفے پوں۔ ایڈا اوڈا
 نیٹ گونہے سر آتخت۔ براتان گوشتہ مایکے سپھوں
 آف عکشوں بلے گرو عآ نہ اشتهنت۔ نیٹ گرو۔ کوٹھا پھیا
 انت۔ رشاں آف عکشفا دی اینگانٹ۔ رشاں اپتی
 کتہ کریا گرو عکونھ عکلوں۔ گرو عآ اندر عآشتو دی اینگانٹ۔ او
 در آ نہی سد ری پدو عآ سرینخ عکشفا وٹی دگ عگرغانٹ۔ او
 جھٹے گرو عگوانک چیک کتہ نیٹ دل عکرت کپتی کہ خد براتان وہ
 اشته داتہ۔ بلیں گرو عروسرک عگرو عآ بینگے داتخت۔ ہوا
 بینگ گرو سنگتی عآ سر آتکہ۔۔۔۔۔ ہوا نہی ماڈن ہواں ڈول ع
 کیزو عآ ڈو پستہ چکتی ات۔ نیں بی بینگ عچوں کت شت بر
 ایڈا اوڈا الوست۔ جی اے نہ جی اے کا رت چغل داتی۔ گرو
 ہے ڈول عشفاں روش اور و شاں شف کنفا ات۔ روش
 گوستہ روش کیں۔ روشے ہے دگ عآ سوڈا گرے گلہ گوستہ
 گرت تخت کوٹھ عآف کشف آتکو چرٹو یلو داتیش۔ گرو عچرٹو
 گپتو داتہ۔ حیران بتخت۔ کہ چرٹو پچے گراں تر تہ۔ گوانک
 جیش دے عبلے ع۔ ہر جی اے چرٹو عآ بل مے مال مرط
 تن عجتخت۔ جمل عآ ترا گرو عگوشتہ نئے بلائیاں نئے دے مال

آدم زادہ دیال مناں در اچکنت کشت . چکٹو گر و در کشتیش
 گہرا لڑغات . ارشاں ہشکس جرد اتھاں آس بانسود اتیس
 دھڑا تو چٹیش . نیں جو انیا کھتہ کرط و بیٹو ماڈن سنبھالتی . بندیت
 کہ جندے عا ماڈن جکتیہ ات کوڈ حال عہمکریں کڈے پٹی کہ پڑاٹس
 گوش سہرا بیٹی . ماڈن کشا سنج عا ٹا بھیغا بنگ سنگت کنگا
 ماڈن زوار بیٹو لوغ عہ پھلو لڑا تو رانی بیٹہ . منزلاں گرانانا
 پھنداں جانا آتکو شہر عا در کپتہ . چھپ چھپی عا رو غا و ٹی
 مات عا لوغ عا . مات عا پول گول کتہ کہ ابائی برات گول ایرگیں
 مڈی او جی عا کنگت ترا چون بیٹہ . اشی عا مات عا کلتیں قصوکتہ
 اوگوشتی چھپی عا نند و گند . بل ارشاں گردے عا . دے عا کہ
 وھاو و پتیں باہ پلو بنت کرط و بیت گندیت کہ سرکخ گار
 انت در عا در کفیت گندیت ماڈن گار انت . مزار و لیٹروہ
 وھڑا ٹاھینتہ انت حیران بیٹہ اے چے ڈاے انت . گڑ تو ماری
 بروت . لاف عا در دے لٹی ترا مناں نیٹ نکو اے گوشغا
 انت تھی لاف پرا انت . حیران ات کہ اے شوپس مرڈے
 اتکو شتہ ایڈا اوڈا ترا مناں سوخ پونج کنتی . نیٹ کسے عا گروڈس
 دا گنت . نیٹ دے آبی بادشاہ عہ کپھری عا رو غا انت .
 آدم زادہ مناں گوں جھے بھوگ کتہ . بادشاہ عا دے آن حکم
 دا کہ برو انت اشی چھپی عا آدم زادہ پو لنت . جانا دے گل
 بادشاہ شہر عا لکو در کپتخت . بادشاہ حیران و ہشک بیٹہ
 کہ شہر عا زمین چندے مان آتکہ . وزیر عا کچھیا دلا در کفنا انت

دے آں سوال ء کنغانت . دے آں گوشتہ مے دزے نئی شہا
 آتکو ہسائینخ انت . مے دزے مے دست ء دے . اے مے
 قول انت کہ مالو کائے سخنویں . بادشاہ ء دئی بیج گل لوٹا سئغنت
 او دے آں دیم پہ دیم کن سئغنتی . دے آں اشاں ژالول
 کہ شواہے سرمنغ شوں آر تفت اشاں دروغ پروغ دسر
 دالتفت . دے گل بادشاہ ژازہر گتخت کہ اغرے دز
 ڈسے ڈس ناہے ماشہر ء لیٹوں آں دیم کنوں . بادشاہ گور
 مناں دوروش ء بول دے . یا شے دزاکاراں یاوشکا
 دے بلیں ہمتا اشتغنت بادشاہ فی حیران ات . برات
 وئی صندالرزقات . نیٹ بادشاہ ء اے اڑا سئغنت
 کراسمیں حال ء دینت ناہے نیں دوروش ء رندا
 دے گل ڈیجھ ء آسے کڑو کنت . نیٹ کھول ء منتہ کہ سربا
 مڈی گرو سئغنت بادشاہ گرو مات ء لوٹا سئغانت . کہ گز
 پخوانت . گرو مات ء گوشتہ اے وختہ ساہی کتھی انت .
 گرو کڑو کتیش . گرو ء گوشتہ من کایاں . بلے منی بدھی مے کل
 دگاں بھوقاں نشتیں انت . او درشکاں مورننت ساکنت
 دے آں ہساتی کلیں کار سپلوکتہ او گرو آتکے دے آں دیم
 دیم بیٹہ . دراہیں مخلوق پرشتو آتکے حیران ات کہ گرو ء شوہ
 کارے کتہ . نیٹ دے ء ژاگرو ء بول کتہ گرو ء گوشتہ من
 چوش جنگل پر پری ء دس داتہ ہواں ڈس ء تئی ماڈی بھن ء
 پلاں صند ء ماڈن بستہ ات ماڈن ء دیم ء کہیں ریم من ژر تو بید

کی
 س
 ج
 م
 ہ
 د
 ا
 ب
 آ
 د
 گ

تکا چنل داٹھ لیٹور میانی ور غاڈ گپتہ لیٹور و و دیم و و صٹانی کارڈ
 من مزار تکا تیلانک داٹھ۔ مزار کہ صٹانی کھلو اشٹہ آنہی ریم
 چکتو لیٹور و ادا ٹغنت۔ اے و صٹردانی ور غاگا ر ٹنت
 من بڑا در کپتغاں۔ بڑا پلاں صند عتہ و ابٹے و من سر میخ پلاں
 صند اڈا ز ٹرغاں۔ من سے ماہ ہمیڈہ ابٹیاں۔ مناں پری ع حال
 داٹھت کہ صاخ ع بیخ ع چہل روش ع پیش آرس ع چکیٹ
 اودھ من پہنا ڈا بیت۔ ہکے روش عودہ روش ع ر۔ من ایر کیتو ماڈن
 بو نکوشٹغاں: دے ع گوشتہ قصو... حالینی راست انت
 آن باقی سنگتاں۔ جھبب داٹھ اشی ع بجر بجر کنوں۔ بلے دے ع
 داٹھتنت او گوشتی اشی گنت منی لاف ع چک چوری بریت۔
 گرو ع گوشتی بلی من تی زال و تہ منی مر طوٹے۔ باقی دے گل و موکل داٹھ
 گرو برات گل لچی بیٹہ۔ گرو سیر و سوکانی نشہ۔

دھوبی جنگ

بیٹہ بادشاہے۔ آہنی و بہت زالشت۔ بلے بادشاہ و یکے
 برس صلے ات کہ ہر بانگے کر و بہت وٹی زالکار و یک یک
 جتی جتی۔ نیٹ بیانا ایشانی دل و سیک کہتہ۔ ہمے شہر و یک
 دھوبی ات۔ آہنی باز سنہڑا میں جنگے ات۔ ایشی و روشے
 بادشاہ زالکار و پیغام کہتہ کہ اغہ بادشاہ و منان کہتہ۔ مس و حرمان
 کہ جتی جت کٹی۔ بیانا اے زالکار بادشاہ و حالاد و نیٹ کہ ہا
 دھوبی جنگ و چوش گشتہ۔ بادشاہ و بان زہر آتکہ۔ گوشتی
 "جوان گندت" نیٹ روشے تیاری و کنگا نیٹ رو فادھوبی و
 پہ آہنی جنگ و بالوی و نند فانت۔ دھوبی اول تنگ و سین و
 ات۔ و ہش بیٹہ کہ بادشاہ زانات بیت کزاں گزانیے بیت
 نیٹ بلیں بادشاہ دھوبی جنگ و سیر کنگا نیٹ او برغانی
 لوغ و۔ او بانگ کہ بیٹہ۔ کر و بیغا کلاں جتیاں جفا نیٹ او
 جنگ و دی یکے جفا نیٹ۔ دھوبی جنگ کنگا نیٹ۔ تہ اکر
 بھڑیں مرادے و۔ گڈاپلاں ملک و بادشاہے۔ ہو انہی و منڈ
 گرا و گڈاپلاں و جتی و جن۔ بادشاہ و زہر آیش انت۔ او
 روش و تیاری و کنگا گوں وٹی وزیر و شتہ ہواں ملک و بادشاہ و

اس بادشاہ ء کہ اش کتہ کہ پلاں ملک ء بادشاہ آتکہ پیداغنت
ایشاں باز عزت دینغائنت و حال والاکنغائنت ایشاں وئی
حال لافا گوشتہ کہ "تئی جننگ ء لوٹغ ء آتکنت" بادشاہ ء
گوشتہ "میں سئے بدھی انت ہر کسے ء پیلوکتنت. من وئی
منڈ ء ہواہنجی ء دیاں۔ ناہے میں مزائیں گلغے۔ سراں سایاں گلغ
گوں دیانتش۔ ایشاں گوشتہ کہ "گوش وئی بدھیوں" بادشاہ ء
گوشتہ سری بدھی ہمیشنت کہ گیسٹ کا سخ باجری ء داں گوں
گیست کا سخ ریخ ء اوارکناں روش دا بیگاہ اے کڑکنٹی انت
دومی روش ء بانگاد ا بیگاہ گیسٹ منٹ سر ء کھڈ پٹی انت ہواں
کھڈے اغدیں چیا ریں کنتہ ان گیسٹ مرٹ سرے چیا کھڈ پٹی
انت۔ سیمی روش ء میں نوکرے نوکر نام "صلے پیرے" انت
ایشی یک چے کور انت۔ ہمکر تکائنت کہ گوہریں ماڈ نانی حاجت
دی نہ انت ہمیشی ء گوں رنجی انت۔

بانگ کہ بیتہ بادشاہ گوں وزیر ء اڈ گپتہ۔ باجری و ریخ کڑ
کنغ ء بلے دا بیگاہ یک پتے کچا دے ایک ایک کت خنیش۔ بادشاہ
گپتہ ایشانی سرسائیتہ او وئی گلغ ء گلپان کنت۔

انگوہیں جھٹے زاکارہیل بیتہ۔ نیٹ کہ دیش بادشاہ ء دیکتہ
تا دھوبی جننگ ء مولدے سنگت کتہ او مرطومی جہراں جان ء کنخا
مرطد ء کوڑی ء درکپتہ۔ جانا بیگاہ آتکو یک جھکے ء ساہی کتیش۔
جو انیں جھٹے گوشتہ۔ اش کنت کہ پلوے نار ہاٹے۔ دھوبی
جننگ کڑ و بیتہ۔ تو پک زرتی۔ اید ابروٹ گندیت مورے

گپاں گچتیا انت۔ چکغا مورء کشفائینت۔ مورء گشتہ "مسلمان
 خذائی گوں مس اکریں نیخی ے کٹئے لوٹ چے لوٹئے۔ ایشی ء گشتہ
 "مس آدم زاد و تہ مور۔ تہ مناں چے دات کٹئے" مورء زڈو
 وئی پٹے داتہ کہ بروختے مئے پکار بیتے۔ ایشی ء تادے۔ اے
 گرتہ اودو بھی روش ء اغدیں مزلاں گراناشف ء دگ بیتخت
 نیم شف ء پاس ء گند بیت۔ پلوئے شہ ساعدارے تو ارا انت
 اے اغدیں وئی توپک ء زیریت وروت۔ گند بیت۔ مشک ء
 کٹئے مان شتیہ انت۔ چکغا سہنی کنٹخ ء کشفائینت۔ مشک ء گشتہ
 "مسلمان خذائی مناں گوں اکریں نیخی ے کٹئے۔ نیں گوش ترا گوں
 مس چے نیخی ء کناں" ایشی ء ساگی ای جو اودا تہ او گڈ مشک ء گوشتہ
 نواں روشے ترا مئے پکار بیت۔ وئی بروت ء پے پٹتو ایشی ء را
 داتی۔ اغدیں اے گرتو شف ہمیدہ اجبور منیش۔ بانگا لرتو رانی بیتخت
 مزلاں گرانادگ ء کائنت گندنت پلوئے شہ بازیں پنیچاے
 حیران بیتخت چے ء۔ ہنی آنگوشہ زڈو دیں دیخر بیتخت۔ اے مائی دیا
 روت او مولد ء شیت تہ دکری ہندے ٹاہن اوو صطوے کاکے
 چے ٹاہن و مس رواں ایشی خیال ء کناں۔ چرانا کیت گند بیت۔
 درشکے چاکڈاے او کڈام و ٹامزائیں سیاہ مارے۔ کثیت زحم ء آئی
 جنت او بچڑ بچڑ کنت و کڈام لافا کلپیت۔ آنگو گند بیت کہ
 چیار سیمرگی چوری انت۔ سیاہ مارٹس ء کڈام ء در کپتودرا
 پنیچا تنت۔ چوری ایشی ء گشتہ کہ و تار نیں ایدہ لکیں۔ مئے
 گرتو دغ وخت بیتہ ترا کہ گند بیت مہاتائی وارٹ۔ اے بلیں

بمذالکتہ۔ او آنکوڑا سیرگ آتکہ۔ گوں آسینغ عوزنا شکارمان نیامھی اڈگپتہ
 مارے ٹکرانی ورغء۔ آنکوچوری گل دی ڈرٹو کپتخت۔ نیں کہ وار تو سیر
 کتی۔ چماں پٹیت او گوشتی "ہے ہے اکرینے دی نہشتوں کہ بیگاہ کٹے
 کٹیں "دکری چوری گل پیسچ پیسچ ء کنا نادر کائنت۔ مات حیران
 بیت۔ اے چوری کلین قصوء کننت۔ گشیت "انہ بنے آدم زادانیا
 ہتیں۔ من گوں ایشی ء مزائیں نیجی کے کت "چوری شنت کہ "اعنہ
 آن ایذا بیت تہ وری "اے گشیت کہ "مناں قول انت۔ من آہی ء
 ہچی نگوشاں "چوری آہی ء گوانک ء چننت او آن در کیت۔ اے
 ظیت کہ "آدم زاد گوں من اکرین نیجی کے کتے۔ لوٹ ہے لوٹے۔"
 اے شیت "توے سیرگے۔ من آدم زادے تہ مناں ہے دات کتے۔"
 نیٹ سیرگ وٹی چوری کے ایشی سنگتی ء دات کہ ایشی ء ہرکارے
 بیت کتی۔

خداں گرڈ بیت۔ شف ء ہمیدہ بنت و دو بھی روشن اغدیں
 وٹی پد ء تک انت۔ مزلاں گرانابادشاہ شہر ء نزی کائنت۔ بادشاہ
 گوں وزیر ء در اچہری کٹوشتہ ات۔ بادشاہ ء وزیر ء گوشتہ
 "بادشاہ سلامت ہے دوزوار کہ پیدا غنت۔ ہے دو یں زانت
 بادشاہ ء گوشتہ "تہ بلیں ہے ء سئی کے "وزیر ء گوشتہ "جواں
 دھیان ء کن اغہ بیخت زال تہ ماذن ء میہہ ء گوں کوہ ء ٹھوکت
 او اغہ بیخت مراد گوں پاذا میہہ جنت "اے کہ آتکو ایر کپتخت
 ایشاں اولاصلاح کتخت ہر دو اں ماذن میہہ گوں چہواں جتخت
 او آتکو سلام داتیش۔ ایشاں حال وال کتہ او گوشتیش کہ "ما

آنگھوں تئی جننگ ء لوٹھا۔ " بادشاہ ء گوشتہ بگاہ ساہی کنت
 بانگا صلاعاں کنوں۔ اغدیں بادشاہ ء وزیر ء گوشتہ کہ بس وزیر
 مرطد نویتخت " وزیر ء گوشتہ بادشاہ سلامت مس اصل نہ مثال
 نیں مہیر نگا کن کہ بگاہ کمیں بہیت زیر ایشانی او چنٹرانی شیرا ایر کن۔
 اغہ بیتخت زال۔ زال باز گرم بیت دا بانگا اے عہشک بنت
 ناہے ہواں رنگا تر " ایشاں بلیں بگاہ او چنٹرانی شیرا صہیت ایر
 کتخت۔ نیم شف ء رند دھو بی جننگ کرط و بیٹہ او اے صہیت
 کشتو مازن دیما دا تخت او سوزی آرتو شیرا ایر کتئی۔ بانگ ء کہ
 او چنٹراں زیرنت۔ گندنت ہواں رنگا تر انت او بادشاہ ٹیٹ
 وزیر کوڑا کتہ۔

میں بلیں پدا کچھری بیٹہ۔ بادشاہ ء وٹی بدھی دیما آرتخت۔
 ایشاں ہرئیں بدھی منتخت او گوشتیش " جواں بانگا صحو ء بیا وٹی
 باجرئیں دان وریخاں کرط کتئی ء بر " وٹ اے دوئیں در کتخت
 در اچرغا او بادشاہ ء آرتو دان وریخاں ایر کتخت۔ او حیرانتنت
 کہ ایشاں پپر پچرت دی نے۔ دیر شف ء پاس ء اے کرط تخت او مور
 پٹ ء تادینغائنت۔ ہیر تخت مور، ہیر تخت مور۔ ایشی ء
 حکم داقتہ اے باجرئیں دان وریخاں کرط کنت گڈنوار موکل انت
 بانگا عالم فی بیٹہ گندنت، دان وریخاں ایک ایکا ایر انت۔

اغدیں بادشاہ ء دوہی بدھی گوشتہ او ایشاں اے گوش وآن
 گوش کتہ او وٹ شہر ء سیل ء شخت۔ بادشاہ بتر حیران بیٹہ کہ
 ہنی اگریں کو نہیے چوں پٹ کناں۔ دیر شف ء کہ کرط تخت مشک ء

پٹ و تا دیغا مینت آتکو مشکانی بادشاہ حاضر بیٹہ۔ ایشی و حکم
 داتہ کہ دا بانگا گیسرت گزیں کھڈے پٹ۔ کھڈے ہر چہ پار میں
 کڈاں چپارتی ہمکریں کھڈے یعنی انت۔ مشک و آئی کل مشک گل
 لوٹائینتہ اوروش ملک و اثر اسر کھڈے پٹو شتختنت بانگا بادشاہ
 بیٹ حیران بیٹ کہ اے چے بلائے۔ ہنی عالم نوٹائینتی کہ گوں
 چھلے ٹیرے "و ر نمبغی انت۔ اید اینی مائی حیران بیٹہ کہ چے
 کنت۔ دان مور و اچاکتہ۔ کھڈے مشک و پٹتہ اے و ت ہاخے
 ر نمبت کنت۔ بے دنی و در کپتہ کہ و کری سیرگ و گوشتہ اصل
 وزت و محن۔ شتو بر اوری و حکمتختنت او آنکو ہو کا بیٹہ سیرگ
 جھنب داٹو "چھلے ٹیرے" چم کشتہ۔ آہی او لاجم یکے ات
 ہنی دڑ و گنوخ کتہ۔ چر تو ہواں ہندا نشتہ۔ دھوبی جنک
 دی جزا ناگوئے ہندا آتکہ۔

بادشاہ و حش بیٹہ کہ ایشاں بلیں بد ہی و کتہ او آرخ و
 جنک و ایشانی دستا دیغا مینت او گوشتی میں لوٹ ہرچی
 بوٹے۔ ایشی و گوشتہ "مناں دو نو کر دے" او بادشاہ و وزیر
 لوٹختی او و آئی ڈیہ و گر و لغت۔ مزلاں گرانادیا کنبے سرا
 آتکنت۔ اید بادشاہ و وزیر و کہنیں جہراں کشائینخت او
 نوخیناں دیغا مینت۔ او بادشاہ جنک و بادشاہ و گوں الخ
 کشائینت کہ "ما کمیں کارے و روں پدا کا دوں" اے کہ شتختنت
 بادشاہ و حش بیٹہ کہ "نیں و ت کار ساز بیٹہ" او جنک و جھنب و
 گوں مزائیں و ڈائی و شہر و آتکہ کہ مزائیں بدھی چوڑیاں رندا

بند کشتوں۔ بانگ ء مہل ترانی ء کرا و بیٹہ او کلاں محبتی ہزارا
 کتی۔ دھو بی جنگ ء کہ بارو آتکہ گوشتی تہ تا گوشہ منار
 کس جبتیاں جت نخت۔ ہنی شتوآں بادشاہ جنگ دی آتہ
 دھو بی جنگ ء کشتو بادشاہ ء لیخار میں ہواں جر ڈستخت
 کہ دگامٹائینا نیتختی۔ بادشاہ لجا بیٹہ اڑے اے بدھی گل تادوم
 جنگ ء پیلو کتخت۔ اوشید کورند آہنی ء اصل توبہ کتہ اوکل بر
 وسو کالی نشتخت۔

پوتی پٹ

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ باز مزن و تکرار میں بادشاہے ات
 بلے بیانا۔ آنہی مڈی شتہ تنک تراناوشٹہ مڈی پلو اڈھلا بیانا
 بلین نیٹ آتکولاف و جبراجکتہ۔ گوستہ ہسے نیا ماکر دے روشن
 اوکارانت مالک ع۔ روشے ہواں بادشاہ عولاف و جردی
 پیدا نویتہ چڑادو کاٹغرسر آتکمی روشے زال و ٹی و صلاحنت
 کہ بنی اے حال انت۔ خدا زانت دیمیاچے بیٹ۔ ڈاے ڈنگے مرڈم
 شہ شے و ختا کنت۔ زال و صلاح داتہ کہ مس اش کتہ پلار بہنرا
 مزائیں پوتی پٹے کاٹغرسے بہکل بر او آنہی ع دے۔ کزاں بخت
 حالے دات دوہی روش و تیار یا نینت۔ او یک کاٹغرسے کو تگ کو
 روغائینت پوتی پٹ ع۔ گوشتی منی بخت و صلاح مناں دے۔ یوتی پٹ
 جتہ و ٹی پوتی۔ او گوشتی برو و ٹی حلال و پوریات ع کن۔ شوڈاں گراتہ
 او زال و گوں کلین قصو اکنغائینت۔ زال و گوشتہ برو دہی کاٹغرا
 دی بر او کزاں بہر تین حالاد ات۔ بلین اغدیں بادشاہ سنبر غائینت
 اوروغائینت پوتی پٹ ع۔ آنہی جتہ و ٹی پوتی۔ او بادشاہ ع گوشتی
 ہرکارے ع روئے او کئے۔ درو کا گوں صبر ع کن۔ بادشاہ دل حکیم
 نویتہ او زال و کلین قصو اکنغائینت او اغدیں صلاح کتہ کہ مہنی

ابتدا شد امر غنی بیٹ۔ رداں پھلوے کزاں چیء کٹان و بیاراں
 شفء ساہیء کنگائینت او دہی صحوء برو دیمء لڑتہ اورانی
 او دیم بہ روش آسانء کشتی۔ دیما بیٹ گند بیٹ مزائیں عالمی
 گوستہ شتہ او پشتہ یک زائیف پیتا غنت۔ او چڑائیں زرو تہ
 گون نئی۔ او جھٹء کنگا زالء کنگا زالء غائینت زالء رنج پھری
 یک دستےء مرطوءء گرغء دار غائینت او گوشتی اسے تہ کئے او
 چونے۔ مرطوءء گوشتہ من تراپلاں۔ زال پولائینت تہ مناں جہ
 پلئے۔ گشائینت کہ اٹکلے تراپلاں۔ زالء کنگد تہ او گوشتی کہ مر
 یک دستاد اشتہ او تہ اصل مناں پلٹ نخنے۔ برو دیما شہ
 شہر مارڑیء درٹقیہ انت او اسے مارڑی تنگو بینے۔ زالے مرطوء
 سرانشتیہ انت۔ ہوا نباشہ لکس و گیلے دز۔ ہمید اچرلا غائینت
 او دیما شتہ۔ آتکو شہرا پچتہ۔ مارڑی جھنارو غائینت۔ کیتھیں
 ٹگرے زیر غائینت او گرگ کشتی۔ جو انہیں گیلے شتہ کہ زالء لغا
 اڑتی۔ مرطوءء حالاد یغائینت کہ ہوا نہت یکے مئے تنگوے جھٹ
 بر غائینت مرطوءء بھیرتہ او آتکو گوں داتی او تنگو پلتتی و گر دینت
 اڑتی۔ درو کا پشتہ اغدیں یار کوٹ گرط د غائینت او آتکو سا
 تنگوے گپلا جھٹو گرط کنگائینت۔ پدما مائیء نعاہ کپتی۔ مرطوءء
 دینغائینت آل رو عاماتونےء زوار بیغائینت اور ندر گپتی او گر ہوا
 کنگائینی۔ آل مرطوء دستو کپتہ۔ بے گوں بوڈ آسغء جھنبا ساگ
 ٹگر ابر غائینت۔ ہنی آل مرطوء دینتہ۔ ڈول نیرت انت۔ آرت
 جولان جغء بند غائینی۔ ہے مرطوء کہ مارڑی ر کغائنت۔ ہمیشی زال

بادشاہے عہ پلقتخت۔ اسے حکوتیاری لافانت کہ رواں تی زالا
 مگردیناں۔ بلے گوں کلہہ و پارتاں آن نہ متخانت۔ روشے توکل
 گنوشتہ۔ اسے وہ ہی مرطد جو الہ رنگا بستیا ات۔ آن زال و
 کارت آف و لغن دات۔ بلے انت شغ رو شغی گریغائیت
 ہر چکر مرطد و پول کت۔ آنہی و حال نداست۔ روشے کہ نہیں لغن آرتی
 گشغائنت۔ گردیں و صطر داں بر۔ سٹیں دل نیٹ۔ سری بل۔ دوہی
 بیل۔ سیبی بیل نیٹ مائی پولائنت کہ تہ پر چہ لغن و نہ ورے۔ گشتی
 دو انکو مناں اسے حالانڈے کہ تہ پچہ گریے۔ مس پچ تانے روان
 چکایر نختاں۔ مائی و دیہتہ نہیں ڈانیت انت۔ گو شغائنت کہ بادشاہ
 آنہی نام انت۔ شاہ باز بادشاہ۔ باز زور اغبیں بادشاہے۔ میںیں
 برات و زال پہ زور بڑتی۔ ہواہنت کہ میںیں برات سشتہ و تی
 زال و رندا۔ بلے سشتہ وی ایکا۔ کئے زانت چے ہیٹ۔ مرطد و
 چپ کتہ او گشتی بیمار میں فی لغن و صطر داں۔ آنہی و دا لغنت۔ و صطر
 و رغائنت اومائی و گشغائنت کہ میںیں بستغی و ترا نہ سیتہ نہ تی برات
 بیمار پر مس جری جوڑ اسے۔ ماڈرنے۔ زہے۔ او مناں چڑاکن۔ مس رواں
 تی برات و بھڑائی و۔ جھٹے مائی و انگو انگو کتہ۔ بلے برات و
 دستہ زور ات۔ آرٹو مڈی و دیغائنت۔ مرطد و آنہی برات و
 ند و نیاد و پول کتہ کہ چے نشک و نشاے۔ زال گشغائنت کہ پلاں
 شہر و پلاں ہندا نکوے آنہی سر پٹی انت۔ بر و ہودا کہ براتوں دی
 ہودا انت۔

اسے مرطد چڑھا غائنت۔ ماڈن و۔ یا اللہ پھیر۔ مزلاں جتاں

روشنے نیام و گوستہ یاد و نیرٹ شہر مدیچہ۔ بروست ہواں نشکار
 گدیٹ راست کہ نکوے است انت۔ نکو و ٹی پیرا یاد یغائینت
 نکور غابواں چور و اسر کنغائینی۔ چور و گند بیت۔ اڑے اے تر ہواں
 بستغیں پار انت۔ حال ذال۔ پول گول۔ بیا بلیں مس دی تھی کوڑا
 چور و سپت و ممش بیتہ۔ کہ یک و مشہ دو جواں۔ چور و و ٹی گز
 حال و یغائینت کہ بیگا ہ بادشاہ سیر تیار انت۔ ہرچی و کنغی انت
 شہ بیگ و سر۔ عالم سیر و مراد و و مصشیاں گٹ بیت۔ نکو و دیم
 د یغائینت کہ بروزال و حال و سر کن کہ تھی مرط و آ تکبہ انت۔ او گنغائینت
 کہ آنکھاں تھی رندا۔ کائے ہواں ہندا بیا۔ ترا بروں۔

نکور و غازال و کلیں قصو و کنغائینت کہ بیا کہ تھی مرط و آ تک گنغائینت
 کہ کائے برانے۔

زال و درائی گپتہ او نیٹ نکو و درائی ہند و زال آرتہ۔ مرط
 زال و ماتن و بیل کنغ و سر من و گول و ٹی بند غائینت۔ بیلے آہنی سنگت
 گنغائینت کہ چوش جواں نہ انت کہ لکوئی برووں۔ تہ گڑدائی جہ مس
 رواں بادشاہ و حال و دیاں۔ آبار حجب غائینت۔ آتہ زال و بادشا
 نشکاں گر غائینت۔ زال و دستخت کہ آہنی پد و و مزائیں جھکو
 مدر کے۔ رو فاباد شاہ و کلہ و دیم د یغائینت کہ فلاں فلاں تھی ذال
 بر غائینت۔ ذواں و تار و کھی کئے۔ او و ت دی گر و کنغائینت۔ بادشا
 تکار زوار گلے دیم دا تہ کہ ہر کنڈار و غائینت گر انت و بیارنتش۔
 زوار ہر چار کنڈار و کپتخت۔ ایٹھی و دیتہ اڑے تر اصکاٹ
 ہارے گندیٹ کہ سہ زوار انت۔ دانی سہ میں زوار ہک دی نیٹت

کہ مجھے ہواں مڑدے سنگت انت یا پختیں رائی تے۔ بلے آمرطوسی
 ات کہ ہر و مرو بادشاہے کوڑی بیٹ ہر سہ میناں جنغء کشفائنت
 او ہواں ساھتی و تئی دگ مٹائنتی۔ درو کا دیما غایں گندیت۔ بیا کہ کوڑی
 گپتہ۔ شے دھکی چپار زوار انت ایشاں دی بے سمائی جنغ کشفائنت
 اغدی ترطس ء گھوئی دا تو دہمی دگے گپتی۔ کہیں و میاروت بش کنت
 کہ ترا جھکائے۔ بیا سائیں شے دھکی بہت زوار انت۔ کو پے جھنا
 لکنائنت آں کہ نزی گوستغنت۔ ناغانی جلو ء کنغائنت او ہر بہتیاں
 آ کر مینغائنت۔ تیار ئیت کہ پاذاں کثیت گندیت۔ یکے پد و اپرتی ء انت
 بیٹ گندیت اڑے اے تا مدر کے او مڑد بادشاہت۔ مدرک ء
 پد و آکنت و ساہی ء آسائنت کہ نیر بادشاہ کشفائنت او دھی کوڑی
 ہر باکس نخت۔ مزلاں گراناشہر ء پچتہ۔ آدوئیں پیشہ آتکیہ تیت۔ آدوئیں
 او مڑد گہار ہر سہ ئیں ایشی اگا در کپتغنت او آتکو در ایہی کہ کتیش۔ ہر
 سہ ئیں کپتو مڑتغنت اے دروغائنت اندر اتنگو مڑی بے سنائنت
 ات۔ ماذن ء جھولا پرنغائنت۔

بلیں اے تر و گرداں مزائیں سالی ولرے گوستغنت۔ یعنی کہ
 یازیں مڑی و دز کپتی۔ دلا آتکئی کہ برواں و تئی لوغ و ہند و زال ء
 سنبھالاں۔ او وئی ماذن ء زوار مینو و کرطی کتئی۔ مزلاں جناناروش
 بازروش کم نیت آتکو و تئی شہر ء پچتہ۔ او ایتا او دا پولانا و تئی
 حویلی ء پیدائنت۔ گندیت۔ بیا اذا ایداماں انت۔ دانانی مزائیں
 ہڈوانت۔ دیاروت گندیت زانت و پتیا انت۔ پلے مڑے
 دی پچیہ و ماوانت۔ ہواں رنگاز ہر ازم ء صہر جغائنت۔ کہ ہر دوواں

گذاں۔ بے مہارتائی دلا ہوا پوتی پٹ و گوشتی گیر نکلی کہ کار سے رانی
کنغ و سرکس صبر کن۔ یک بھلو ابدیتہ او جو ابیں جھٹے نشستہ۔ و کری باہ
رنگ دانہ زلال باغہ بدیتہ او چور و گوانک جھٹی کہ ابا کڑ و بی۔ ڈھاگر
آف دے او مشت و مٹائیش۔ چور و گندہ پٹ کہ لوغ و بکے جھن
کتولشتیہ انت۔ دلا گوشتی زناں پخیر سے چھے۔ نری روت پولا
کنت کہ پخیر با بوجے لوٹے۔ آہنی و گوشتہ و ٹی بھانڈا رے لوٹاں۔
گوشتی سو رکن۔ مات و گوانک جھٹی کہ آئی پخیر و بھانڈا رے
مات نری بیت بیڑتہ گندہ پٹ اڑے اسے تا آہنی مرط و انت۔ چور و
گوانکائنت کہ بیا اسے تا تھی پٹ انت۔

روش باز گو سہ کمیں مرط و شتو پیر بدیتہ۔ جز دت نہیں تی کار
کتی۔ دراہی روش لوغ و کپتہ ات۔ روشے بزرگے چرانا شہر
آتک۔ ہرکس و دستاں زرتہ۔ تہ من ہرکس و شرف و عزت دانہ
روشے بزرگ و آں چور و لوٹائنتہ او گوشتی کہ برو و ٹی ابا و پولا
کہ جنگے کہ شوادانہ ہواں صند پخوانت۔ نیں ہواں صندا سو صوبے کہ
چور و روغانت و ٹی پٹ و بزرگے کلہہ و دیغانت۔ کہ بزرگے
شہر و آتکے گو شنائنت۔ کہ بادشاہ شہباز خان کہ تو کٹتہ ہواں
سو صوبے کہ نہ۔ اشیا و لدی دانہ کہ جنگ من دانہ بھلے کہ ہواں
سو صوباں۔ بے گوش کہ پیریں جھرنڈ بیٹیاں۔ ترا برت صند
جز دت نواں۔ چور و روغان بزرگ و حالاد سیخائنت بزرگ
گوشتہ بیلیخیں بزانی شیراں بیارانت۔ ایتہ او دانہ من ہرکس
باز شیر و کٹو دیزے پر کٹتہ۔ نیٹ ناخو و شیرانی لافا مان کہ

اسے مان دیئے۔ ناخوشی سے روئے شیرانی لافا گریستے۔
 بانگھا کہ آس تہ دیرے ایر گیشرغا ناخوئے کشغائینت گندنت کہ سیاہ
 ریشیں مرڈے گوہرے لڑز غائنت۔ جرو پچاں گرا دینخانتی۔ بزرگ
 گوشتہ جز نہیں مناں ہواں ہنداں پیشیں دار۔ دو میں مرڈوسنگتو بیتو
 لڑتخت مزلاں گرانہ ہواں شہرے آتخت۔ ہواں مرڈا ایدا اوقا
 پولانا نیٹ یک ہندے آتکو جکتہ۔ گوشتی کہ اغہ ہندا مناں دروغ
 بند تخت۔ ہواں سائیناں مناں ایدا در اھی کتہ۔ او دتاوت مرخت
 رانیدی دیا لڑتخت۔ ہواں ہند ڈستی کہ اوقا بادشاہ گوں سنگتاں
 کشتی پڑا بڑ تو ہواں ہندا داشتی کہ چیاریں زوار کشتختی۔ رندند
 ہواں ہندا بڑتھی کہ سری ایس سے یس کشجا بیتخت۔ ہسے ہندا نی گند غارند
 بزرگ ہو انہی و گوشتی گو منو کائے ہمکریں امرائے تی گوازینے۔ ناہے
 تی روش پیلوانت۔ انہی و گوشتہ کہ من دے تھی سنگتاں۔ دو میں
 سنگت بیتو کوھو جنگلاں بڑو دیم کتوشتخت او انہی بجے اسیرو
 سوکیا بادشاہی کتہ۔

داراں گوشتی ماراں گوشتی

بیٹہ نکوٹے۔ کشتی بچے۔ پنج نام ایرتھی داراں گوشتی۔ نکوٹہ و مڑہ
 بچ کر بیٹہ جز کی بیٹہ۔ شت۔ نریجیس جنگل و لیوا۔ روٹھے جنگل و
 لیوات۔ دیتی مارے۔ مار دی آتکو چورو و لیوا شری بیٹہ۔ او
 گوشتی چراس تھی آئی و گراں۔ تر کشکان دیاں۔ بھیدیاں دیاں
 شوار و صطرداں دیاں۔ چورو گوشتہ مس تھی مات، و صلاح کمال
 بگاہ مات و صلاحنت کہ آئی جنگل و مارے اسٹ گوشتی مس تھی
 آئی و گراں۔ مات و گوشتہ ابا۔ مار تراچے دات۔ گوشتی مارمان
 کشکان دات۔ بھیدیاں دات۔ مات و گوشتہ جواں ابا گڈ اس
 گرائیں۔ ماؤ سیر کتھو و تھی لوغ و برطہ۔ بلیں نیام و گوشتہ سالی
 دو۔ یا و لہرے روش۔ نکو لوغ و بیٹہ بچے۔ پنج نام کشتی ماراں گوشتی
 بلیں ماراں گوشتی دی شتہ مزن بیانا و ہر و وئیں براتتاں
 دراہیں روش جنگلا لیو کت۔ روٹھے صلاح کتیش بیاکہ ابا و کتوں
 بچ کتیش دار بچ کتیش دار۔ ایڈیٹو مزائیں انبارے طمانینش۔ مار
 بگاہ شتہ دارانی لافا پیہتہ۔ داراں گوشتی و گوشتہ آں دارانی
 شیر ادا چماں۔ بیا شوخی۔ داراں آس مان و نیغامیت۔ مارستکہ
 روغادگی مات و حالاد نیغامنت کہ ما مار سو تکہ۔ مات و ہر وئیں

جھتخت او گوشتی جکنت شوئے در ماناں وی مس دیاں گوشتیش
 یازہ میضاں دئے یا ماتئیاں . روغائینت دارانی شہراشہ مار و ہڈاں
 بیج کنغائینت او بیجاہ کہ چکانی لغن تریٹ کتختی . جھڈاں مان کنغائینت
 آتکوکل لغن و نشتخت . گوخ سر بیغائینت چپاں گوشتہ آئی میں
 گوخ و میشینتہ . رات و گوخ سر کنت و جھنب دانہ . آ نہاں وئی
 کہہ آہنی اگا ایر کنتہ آہنی و وئی اگا . نکو و آتکو و محطرد و اٹخت
 او مڑتہ پہ ہنی چک حیراں بیخت کہ چہ کنت . پت دی کنتیش
 مات دی کنتیش . پہ پوریا تے و در کپخت . دیر ویا بیائینت
 دو دگ انت گوشتیش کہ یکے دگے و بر ورت وومی و دہی دگا
 او یک دو ہی چلو مٹا منغتیش کہ ہر وختے یک سرا دکھے آتکے چوپیسو
 بنت . مزا میں برات و گوشتہ گندا ادا نواں ملا لٹر و پانہالی و کنت
 داراں گوشلی پہ وئی دگ و ماراں گوشلی پہ وئی دگ و . جنانا دیا
 ماراں گوشلی کیت یک مرطدے تریٹ کتیت . آں پولا کنت
 کہ تانگور وئے . گوشتی پہوالی مے کناں . آہنی و گوشتہ بیامنی سال
 چارین . پول کتئی تئی نام گوشتی ملا لٹر ایشی و گوشتہ تئی مال و نہ چارینا
 دیما لٹر . انگلیس یکے تریٹ آتکے . بے پول کتئی تئی نام آہنی و گوشتہ .
 ملا لٹر کتئی تئی مالا نہ چاریناں . دیما شتہ . ہکے ڈولا چار پنج دھکا
 کہ ہما ساگی ایس ڈولا آہنی نام ملا لٹرا ت . تاجور و حیران بیٹہ . گوشتی
 تہ ہواں یک مرطد مئے . یا اید و کلانی نام ملا لٹرا انت یا شوئے قوم
 انت . آہنی و گوشتہ مئے قوم انت . گوشتی ہوان تئی مالا چاریناں
 ملا لٹر بڑتہ وئی لوخ و گوشتی مئے ڈیہہ و روار انت کہ ترا لغن

چنڈا نہ بورینلی انت۔ مشک ء دف پہ آف ور عانہ بورینلی
 اونہ پہ شیر ابرو دوشنی انت۔ ایٹی ء بدھی منخت۔ او مال بورینلی
 پہ چارینغ ء نغن ء نیام چنڈا۔ آف مشک ء تر موخیں گپنت واران
 بلے تاکدیں۔ نیٹ شد و تنناں کشتہ۔ دوشے داراں گوشلی
 مہاروے چلو زنگاں جنتہ۔ زانٹی کہ ہر و مرو برات ء ملا لٹرا
 آتکا۔ ہموڈا شہ لڑتہ او ہواں دگ ء برایت شستی۔ ہواں گپتی دگ
 مردے تر پٹی آہنی ء پول کتہ تا نگور دے۔ گشتی رواں پوریا تے بولہ
 گشتی منی بال ء نہ چارینے۔ ایٹی ء نا پول کتہ۔ گوشتی منی نام ملا لٹرا
 گوشتی بھلے کہ چاریناں۔ ملا لٹرا چور و بوغ ء برتہ و گوشتی منی لڑدہ
 بدھی انت۔ نغن چنڈا نہ بھو۔ نیخی انت۔ مشک دف پہ آف ور
 بوثر غی انت۔ او بڑ پہ شیر ء نہ دوشنی انت۔ داراں گوشلی
 گل منڈہ۔ بیگ کہ بدیٹہ ملا لٹرا داراں نغناں پشحات حبیب تو نغن
 او نیام تلو کشتو چنڈ چغل دائی تن ء کہ زرتہ کانٹا ر ء کشا عینت
 مشک ء لاقاد لغائیت او شیر ء پہ زیر غائیت بڑے گودا
 دغائیت۔ بانگ کہ بدیٹہ ملا لٹرا پہ بڑانی چارینغ ء دیم وا تہ۔ دارا
 گوشلی ء بڑ گل پہ چارینغ ء کشتہ۔ دگ ء آفے کاتک رنغ دا شتہ
 گوشتی جک انت۔ شوے جتیاں کشاں۔ آف ء میسنت۔ کلا
 سرمنباں کشا منت او نیں کہ آف ء لانگینت غنی اغدیں سراد ا تہ
 نیم روغن ء آڑ تو در شکے شیراد اشتو و ت بچلو نغن بو تگو و ا تہ
 بڑو مناتنت۔ گوشتی بڑاں میں ڈا سیاں منخت۔ بلے بڑ ہواں
 رنگار و مناتنت۔ کر پو بیخا طانی زواناں گڈ غائنت۔ بیگا کہ

لوغ ء بر غائنت۔ مَلالِطَرِ لَو لائنت کہ اسے تہ گوں مال ء چے کُتہ
 گوشتی۔ دگ ء آفے کپت۔ مں گوشتہ ایشانی جعتی مینت مں
 کتخت۔ نیم روش ء مں لغن ء ور غاٹاں۔ ایشان منی ڈائی کتخت
 مں سے چیار دھکا گوشتہ دی کہ گندنت منی ڈائی مخت۔ نہ پیش
 گڈ زہر مں آنکہ۔ مں ایشانی زواں گڈ تہ۔ مَلالِطَرِ گوشتہ پُرسے
 تی چیاں۔ بانگا بر ڈھاگ ء چاریں۔ جو اینہ سراں کماں زور دیش
 دومی روش بہتہ۔ بر غا کلانی سراں گڈ غا کماں زور دیش غائنت۔ کہ
 مں اڈ گرت۔ اووت بیگاہ گڈ تہ۔ مَلالِطَرِ گوشتہ۔ گورم چوں کتہ
 گوشتی گورم سر ہمیر نگا کماں زور داتھوں کہ مں پٹیر سرا کر و دی
 سخت۔ مَلالِطَرِ بروٹ گندیت کلانی سرا گڈ تہ کماں پٹیر
 انت۔ دومی روش بہتہ گشتیت کہ مں بر گلغ ء چاریں جو اینہ دوری
 کن۔ اید ابر غا گلغ ء در شکے شیرا جو اینہ بند غائنت در شک چکا
 مزائیں گوڈرے ات۔ دیر واری گوڈر ا کو ہاں جنغائنت۔
 در اہیں دنب گلغ چکا رتکہ۔ بیگ کہ بدتہ۔ گلغ ء گر و دیتور غائنت
 گل ہمیر نگا سیتہ تہنت کہ پہ کلاہے لوغ ء چتخت انت گوشتی گند جوتار
 گلغ یروش ء چشموں دوری گتوں۔ بیگاہ نشخ تہنت۔ بھوتار
 گشتائنت کہ گند مرضی مں لوغ ء و فساں۔ تا میہر سرا بی افہ رسترے
 مال ء ماں رشیت تا اسے گتخت کچیں کو ہاں جنش۔ شف کہ بیتہ لووے
 میگر ء ماں رتکہ۔ بہو ڈار نہ غائنت۔ لوغ ء پیدائنت۔ مَلالِطَرِ دی
 پاڈ آتکہ۔ گوشتی چے پو لغائے۔ گوشتی گلغ ء کو ہاں۔ مالا و دھے مان
 رتکہ۔ مَلالِطَرِ رنہتہ۔ اوڈ ابر وٹ کلہیں میہر گر کماں ڈار تہ۔

ادھوا کر کڑو بہت۔ گوزمانی وار تغیس کلیں گلخ مرط تو ایراز
 ملا لٹر زہر و مو سنجائی نشخ ات کہ چور و گشتا میں کہ ابا۔
 ریاں۔ گشتا میں کہ بر چور و عا۔ یٹیں۔ بر غا چور و ا کہ
 تا گوشتی۔ ریٹے چماں کشانے چور و ا چپ کتہ۔ گرت و میتو ا
 کہ اے نہ ریٹ۔ در و کا پشنتہ چور و عا۔ ا غدیں گوشتہ
 گوانک جٹی کہ بر نند صنتہ کار یٹیں ا غدیں بر غا میں۔ او گوشتی
 کشانے در و کا پشنتہ گوانک جٹی بھوتتا۔ اے چور و ریٹاں
 یکے خر پی۔ آں چوں کنت کہ یک مزایں کو بے کرت و کنت
 چور و ساہ روت او ا غدیں گوانک جنت کہ بھوتتا۔ اے
 میں کڑو نویت۔ گوشتیت گہلیں بیاری۔ بے ساہیں چور و
 بر غا ملا لٹر دیا چغل دینا میں۔ گندیت کہ چور و ساہ
 ہنی زالی و مرط دجیران تنت کہ گوں ایشی عا چے بکناں۔ ایشی
 او مار بے چک دی کٹی۔ نیٹ اپنی صلاح بلیتہ کہ ایشی
 او بیگاہ شف عا ہوتہ ا گوازینت۔ اپنی عا کور پھلوا
 کڑو بہت۔ کور عا تیلانک عا دات۔ ہر سٹیں رو ان
 آں کہ وہا و شتنت۔ اے وٹ دو ہی تکا بیغا میںت او ملا لٹر
 کنتا میںت۔ شف عا زال کڑو بیغا اپنی عا تیلانک
 کہ کڑو بہت تا گندنت اڑے زال عا وٹی مرط عا تیلانک
 کنتا میںت۔ داراں گوشلی ملا لٹر زال عا سیر کنتا میںت۔ او
 برات و مرط گیتی۔

سوزال پری (۱)

بادشاہ پنج و وزیر پنج و بیٹہ برادری۔ روشے و دو ہی بادشاہے
بہار و غایت۔ بازارے و گندنت یک سنہڑائیں جینے ایرانت
دشاہ پنج و بہا پول کتہ صد کد ارانت۔ گوشتی گرانہ۔ وزیر پنج و
شہہ اگر گرانہ جینے و چون کتے۔ گوشتی پریشہ گرانہ کہ اسے جینے کہ اگر سنہڑائی
و تکیہ انت۔ ایسی دو شوخ چکر سنہڑا بیت۔ او ہمیدہ اشہ رندا کپتہ
کسی باں اسے جینے کئی دستانی دو تکفنت۔ سئی بیٹہ کہ پھے شہر و بادشاہ
جنگ انت و آں و ٹی شہر و بادشاہ دی و ت انت۔ گوشتی من رواں
دشاہ جنگ و گران۔ وزیر پنج گرت تو حیل بدیتہ۔ یادشاہ پنج شہہ۔
و ہوا لوغ و چہار جاگو فشتت و یک پخرے۔ اندرا پیتہ۔ پخر اجستہ
سوانا۔ بادشاہ پنج شہہ۔ نیس کہ بوڈ آتک۔ پخر و پوڑ پوڑ کتو داتئی۔
پخر تئی اشہ آف کشتو داتئی۔ او ہموڈ اشہ گرتہ۔ دو ہی روشی اُفدیا
شہہ۔ پخر و کہ دیتہ۔ گورے شہہ۔ گوشتی چے لوٹ و۔ من نزگوں
سوانا روشی ہدی کتہ۔ بلے تہ پیر پینو گوں من لچی کتہ۔ بادشاہ پنج و گوتہ
بادشاہ و ہے جنگ و گنداں۔ پخر و گوشتہ بر و اندرا ہمیدا
باہ و کیت۔ بلے آں گوں کس و لوک و سختت اغہ لوک کتئی آہنی
بادشاہی روت۔ اسے رومال و زیر۔ آں کہ سہرا بیت ایسی و حیل

دے۔ بادشاہ بچ اندر اشته مائی کہ سہرا بدیتہ آہنی ء ہموال رومال با
چخل داتہ۔ مائی گرہ تو شتہ۔ او بادشاہ پنج دی گرہ تہ۔ ہمسے رنگھ
چار روشن بادشاہ پنج شت او مائی ء کہ دیت آں گرہ ست روز
مائی آتکہ گوشتی اچے کسے۔ چشوں ہر روش ایدا کائے۔ ایشی ء گوشت
تئی گندغا۔ مائی ء گوشتہ کہ مناں ٹوک اصل نغنی ات۔ نہیں میں ہا
شتہ۔ مناں دی دتی پچیہ بر۔ بادشاہ ء بچ ء ہمیر نگیں مادے ات
صد روشن پھدیک روشن ء جٹی۔ گوشتی بانگابیا۔ من ترا براہ ہا
بچ دھش دو ہششاں در آتکہ۔

وزیر بچ ہکو پہ بادشاہ بچ ء در ابیرے مھناشت ہا
بیت۔ ہمسے روشنی شتو ہیل ات۔ کہ ٹ لکا بدیتہ۔ چیار ہری آتکہ
ایرہ کپخت۔ وزیر بچ ء جھٹ کٹو در شک ء در کپتہ۔ سہ کٹے چکا شتہ
یکے مھنا۔ مھنی ء آفی تا سے آٹ تو یحے ء در اژکتہ۔ آہنی ء گوشتہ مرش
میں آف ء دل نیٹ۔ بادشاہ بچ بانگاہ سوزاں ہری ء ہارت
بلے من دی برغ ء نیلا نہیں۔ سوزیں مادے ہاں دگ ء سرا کوشتاں۔
آں کہ کپت زوار بیت حدے آزماں براں چخل دیا نہیں۔ ہو آہنی ء
دو ہی ء داتہ۔ بلے ایشی ء دی گوشتہ میں آفاں دل نیٹ میں دی سوز
در شکے ہاں دگ ء سرا جکاں۔ آں کہ کپت ساسار بیت۔ لوڈ ہا
آہنی ء آف ء تاس سیمی ء در اژکتہ۔ آہنی ء دی گوشتہ کہ مرشی کئی آفاں
دل کپت۔ اغہ ہمیشاں دی بادشاہ بچ بھچتہ۔ گڈ میں مارے ہاں
لوغہ رواں ورا نہیں۔ پڑا اغہ کسے ء میںے حال داتہ۔ آں مھشکین
دارے بیت۔ جھٹے شتو ٹو ٹوک کپتیش او نیٹ ہاں کپخت

بل ایساں بگر بادشاہ پچھ آ - ددی روش بادشاہ پچھ بادشاہ ہنٹک
 ماڈن آ زوار کتو جنتہ او آتکو وزیر پچھ دی گول کنتی - ترا در شکا دیما
 گوتغت - گداں متیں سوزیں ماڈن نے سنج انت - بادشاہ پچھ آ گوشہ
 بیارنت میں ہمیشی آ زوار باں - وزیر پچھ آ گوشہ بادشاہ سلامت
 دیر بیتہ - شو منزل آ کنت - میں گراں کارا نہیں - آن کہ دیما لڑ تخت -
 ایشی آ دی کڑی کتو گول کہتہ - بادشاہ پچھ آ پول کتہ - پلو انت ہواں ماڈن
 وزیر پچھ آ گوشہ کہ آہنی آ کڑ کتہ - دیما بیارنت گندنت سوزیں درکے
 شہب و نمب انت - بادشاہ پچھ آ گوشہ بیارنت جھٹے ساہی آ
 کوں - وزیر پچھ آ گوشہ بادشاہ سلامت میں سے منزل دی کہیں
 نہر آتکہ اغہ ما ایتہ اچھٹے داروں خواہ مخواہ بیگاہ لوغ آ کتہ تختوں
 اگری روش انت - لوغ بر مرط دم پر ماہیل انت - اغدیں دیسا
 لڑ تخت بیگاہ لوغ آ پچختنت - گل منتیہ شنت - برادری آ
 دیا و شختنت - بلے وزیر پچھ لکتو شتہ - نیم شف گندیت سیاہ
 مارے بھت آ ایر کفناہنت - زہم کتو چفل داتی مار دو کو کتہ بیٹہ
 بلے ہونی ترینز کے مائی بوت چکا کہتہ - وزیر پچھ آ رواں کتہ کہ ہون
 ترینز کا اچا کنت - مائی باغہ بیٹہ او بادشاہ پچھ دی - پول کتہ
 ایتہ اچوں کنٹاے - وزیر پچھ جیران بیٹہ - چے ولدی آ دات - اغہ
 کثیت کہ اے مار پچھ آ آتکہ - تا دی پولا کنت - ترا چے سدہ ات
 کہ ایتہ مارے کیٹ او اغہ حالامذات - تا ڈاہنت - آخر کلیں
 قصوا کنٹاہنت - گوں قصو عرصی آ ہشکیں دارے بیٹہ او کہتہ
 بادشاہ پچھ ہاز ملیر بیٹہ -

روش بازگوستہ۔ کہیں روشے بادشاہ لوغ عجبے بیٹہ۔ پھر
 آنکے چیرانا۔ بادشاہ پنج گوشتی اغتہ تو طے کہ وزیر پنج دراہ بیٹہ
 چور و ہونان مہٹی۔ پھر شتہ دتی دگ ع۔ بادشاہ پنج گوشتہ کہ
 چور و کشاں او ہونان و تی برادر ع مہٹاں دراہ کنانی۔ آرتو چور
 آرتو اکتی کہ گریوے دگ گوشتہ۔ بادشاہ پنج ع پول کتھی کہ پچے و
 چور و کتھی۔ بادشاہ پنج گوشتہ کہ پچیرے ع گوشتہ کہ اغتہ مس و
 ہونان وزیر پنج مہٹاں تادراں بیٹہ۔ گریوے گوشتہ گڈ پر چہ آ
 پنج صوں نخنے۔ ترا ہون مٹھنی انت نہ کہ چور و سرو مرو کشنی انت کہ
 بادشاہ پنج گریوے گوشتی گپتہ۔ چنچ کیس صوں کتو۔ ہون مٹھنی و
 وزیر پنج درک جتو کڑو بتہ او کلاں سیر و سو کھانی و تی روش گوارنہ
 قصو جھرے مس پہ درے۔

چ

آ

نہ

و

کیا

ع

ا

م

لا

نہ

ا

ر

بادشاہ ہر وقت کہ شکار و شت چڑھے کہ کارتی کل بھولو، دیر
 روش شتغزت گزارا۔ چورو و دتی پت و گوشتہ کہ "ابامتاں گور
 بھولو و سیر و دے" پت و گوشتہ کہ "ابا بھولو و گوں دانی کے
 سیر کتہ کہ من ترادیاں "چورو و گوشتہ کہ "ابامیں قسمت
 در کپتہ "نیٹ چورو و پت و منٹہ۔ او چورو و گوں بھے بھو
 سیر بیٹہ شف کہ بیٹہ۔ چورو و بھولو و گوشتہ کہ وئی پوست
 بھولو و گوشتہ کہ مناں بچی گورادہ انت۔ چورو و گوشتہ کہ من
 وٹ دیتہ۔ تہ باغ و اد لٹا جان شو و غائے۔ نیٹ بھولو و وئی
 کتہ۔ او ہر دو بچی و پنت۔ بلے ڈا چورو و قول گیتی کہ آن
 پوست و کشیت۔ بلے روش و گور اکتی۔ چورو و منٹہ ہرے ڈ دلا
 شتہ گزارا۔ چورو و ہکو و تی شکار و آڑ تغیں گوڑد بھولو و داتہ
 یک دھکے آں دوئیں بر امانی زال صلاح کنغائیت۔ کہ آن آخر
 بچہ بچی نڈاٹ۔ ہکو کاریت بھولو و دالیش۔ او بھولو و آڑ اینغاب
 بھولو کہ سادے و بیتی ات۔ آہنی و سندا غائت۔ او گرہ کنغائیت
 دگری چورو و آتکہ او پول کتی کہ میں بھولو پکوانت۔ مات و گوشتہ
 بھولو گارانت۔ آہنی و پول کتہ کہ چوں گارانت۔ آہنی و گوشتہ کہ
 نشاراں اڑ ائینتہ او آہنی و و تار لٹوشتہ ادشتہ۔ او گوشتی کہ
 تہ امیں پکار بریت گڈ آسین چبواں ٹاہیں و قطب و پلوا میں
 بیا۔ چو روحیران ات کہ میں چوں کت۔ آتکہ لو ہار و گورا۔ او گوشتہ
 ہرے آسین چبوی جوڑائے ٹاہیں۔ لو ہار و گوشتہ کہ صدر و پیر
 آہنی و کتو داتہ۔ نیٹ لو ہار و چوڑا ٹاہیت و داتہ۔

چوزہ تو آنکو وٹی مادن ء گولہ مادن ء گوشتی کہ ہیں جوں کنوں۔ مادن ء
 گوشتہ مناں زوار بی او برواں۔ تی چے بیٹ کنت۔ او مادن ء
 زوار بیٹوروان بیٹہ۔ یک ہندے ء منزل گرانہ کہ پختخت تا مادن ء گوشتہ
 کہ نہیں ایر کف۔ او گوشتی کہ میرا وٹی آسنیں چہواں پاڈا کن۔ او مادن ء
 گوشتہ آچار راہ ء گندے ایٹی ء گور بیا او زور ء لغت ء جن من
 پڈا کایاں۔ میں مس رواں پر چہرغ ء او تہ وٹی منزل ء گر۔ او وٹ
 لڑا توراہ گپتہ۔ او مادن پر چہرغ ء کشتہ۔ پنڈاں گرانہ دیر پیڑ ڈیگا
 دیر گندیت آسے۔ ہواں آسے پلو اشتہ گندیت۔ ہڈائی بلا میں
 دے لے لیٹرواں پشان انت وور غائنت۔ ایٹی ء گوشتہ۔
 مسلماناں لیک "گوشتی ارمان اغتہ سلام مذا تیں من تر اچودان ء
 دُرشت و ہیرت چیرت کٹ۔ او آں دی نیاستو ٹو ٹوک کتیش
 نیٹ چور ء شہ دے ء پول کتہ کہ شیدا سوزاں پر ی تانہ گوشتہ
 دے ء گوشتہ آوختا سوزاں پر ی کہ شیداں گوشتہ من مہات ء
 گور میتک۔ چور ء گڈ موکل کتہ دے ء گوشتہ کہ من ترا کاغذے
 لکھاں دیاں۔ دیما میں یک برائے است انت آہنی ء کاغذ دے
 ترا بھڑا نہیں اونئی نذت ء کنت۔ دے ء پول کتہ کہ وختے سوزاں
 ہری دینے اے دگ ء کارئی ہ آہنی ء گوشتہ "ہا" او دے ء
 موکل دا تہ او گوشتی کہ آہنی برا تہ ہر و مر و گندیت ناہے و ملی بیٹ
 آہنی ء موکل کتہ۔ روان بیٹہ۔ اوشتہ سوزاں ہری پونغا۔ نیام ء بازیں
 سالے گوشتہ تا دو ہی دے ء سر بیٹہ او سلام و اتنی۔ ایٹی ء گوشتہ
 کتنی قسمت ات کہ سلام دا تہ ناہے اے پس و میشاں من ترا دی پکت

و وارث۔ ادایشیء کشت و ہواں کا غذا تہ۔ اودے عور و
 برات بر پول گول کٹی۔ مرط و گدا سوزاں پری پول کتہ۔ آہنیء عور
 داتہ کہ آہنیء گوخولی کت کہ پناں سوزاں پری گو سعت۔ اوگلا
 چور و گوشتہ کہ آن روت پہ سوزاں پری پو لغا۔ ادایشیء گوشتہ
 کہ دیما ایشی برائے آہنی پلوا کا غذے دات۔ ادا گوشتی کہ اغہ سوزاں
 پریء گندے گدا سوزاں پریء شیداں کارے۔ ایشیء گوشتہ
 او آہنیء کا غذا تہ کہ آہنی برات عور داتتی۔ آہنیء کہ داتی آن آہنی
 مکء کنت۔ اور دان بیٹہ۔ اوسالے عور دور ند کہ کیمت ہواں
 پجیت گندیت کہ آن گارنت۔ اونشت پہ آہنیء جھیل بیٹہ۔ تاروش
 دے آتکہ۔ دےء گوشتہ جوان انت کہ ترا حدایا آتہ۔ مرشی مناں
 دی شکار ہج دزنہ کپتہ۔ چور و لڑوخ عور گپتہ۔ اولڑا زانا کا غذا
 آہنیء داتی۔ آہنیء کا غذا پڑھتہ۔ ادا گوشتی ارمان مرشی کہ ترا کا غذا
 مویتیں۔ جو انیں چہ پس زنجے بیٹے۔ جوان ہنی مند۔ بے مرشی من ترا
 چھی چیت ایت نھناں کہ مناں و ت شکار دزنہ کپتہ۔ چور و گوشتہ
 کہ جوان انت نہ مناں شکار نختہ۔ مہمانی ترا شک انت۔ مناں سوزاں پری
 حالادے کہ تہ دلیستہ۔ دےء گوشتہ کہ سوزاں پری کہ شیدا گوستہ
 مس لوخ جھن کی بیٹھتاں۔ او آہنیء گوشتہ جو ان مناں موکل عور دے۔ مس
 وٹی منزل و تکاں۔ دےء گوشتہ کہ دیما میس گہارے۔ من ترا آہنی نام
 یک کا فذے دیاں۔ آہنیء کا فذ زرت او دےء گوشتہ کہ تہ کہ
 پجے میس گہار او ذانویت۔ آہنیء دو منڈ انت او گرا دے گوشتیں
 شہ ہٹاں پرائنت۔ ہٹاں برنت پشانان و رانا و نہ جھب عور دے

کر دے بوٹ آنہانی دستاء ترا گر و گوشن "مہلوصل میں مات ء
 مناں پکوداقتہ"۔ او نیٹ سالے ء دو ء رند آتکو ہموڈا چبثہ۔
 راست گند بیت ہواں رنگا انت۔ ایشیہ آنہاں شہ بوٹ زنتہ
 او گوشتی "مہلوصل میں مات ء مناں پکوداقتہ" دو میں مسند
 حیران بیتخت کہ اے چشمو عینے۔ آنہاں تی بکنت۔ ایشی ء
 زنتہ۔ دیر نیٹ کہ مات آتکہ۔ چور و ء گرا کتو بکتہ۔ مات ء
 گوشتہ کہ "چکاں شوے بوٹاں چچے سر آتکہ کہ ناں" ایناں
 گوشتہ کہ "مات مرشی ایدا یکے آتکہ او مئے پلتختی کہ مہلوصل
 میں مات ء مناں پکوداقتہ" ہمے ٹوٹو کاتنت کہ چور و
 در کپتہ او کاغذ اٹھی۔ آہنی ء کاغذ دیتہ او گوشتی کہ ارماں ترا
 اے کاغذ گوں مویشیں من ترا جوانیہ ٹاہیت۔ او چور و ء
 اغدی سوزاں پری پول کتہ۔ آہنی ء گوشتہ کہ آدختہ سوزاں
 پری کہ گوستہ مس دانی گوں سیگی آں لیوکت۔ او ایشی ء گوشتہ
 کہ جواں مس رواں مناں موکلادے۔ زال ء گوشتہ کہ شیدہ ان برو
 دیما باغے کیرت۔ باغے چپیں پلوا او ٹغے اور اسمیں تکا
 کورے لشتا مینت۔ او کورادو نل گون انت۔ یکے تنگوینخ
 انت او دو بھی زرے زرے نل ء جنئے مرطوم و ہا و کفنت او
 اغتنگوے نل ء جنئے پری کائینت۔ چور و لوطور و اوں بیٹہ
 نیٹ جنانا باغ ء پچبثہ۔ او اندرا کہ شتہ۔ گند بیت راست
 انت چپیں دستا او ٹغ انت اور اسمیں دستا کور انت گوں
 دو میں نلاں او ہواں کورے گور اسٹنہ او شتہ۔ او کور ء شہ

پول کئی کہ اے نل چونین انت آہنی ء گوشتہ اغہ زر ء نل ء
 جنے گڈا مردم و ہا و کفنت او اغہ اے تنگوینا جنے ہری
 کاسینت - چور و ء گوشتہ کہ جواں تنگوین نل ء جن . کور
 سہر و نل و جینتہ - او ایٹی ء گوشتہ بس کن - کور ء بس کن
 او گوشتی "پوش کن من گنداش" او کور زر تو دا تخت .
 چور و زر سی دف ء کتہ او و جینتی - و جینتی و جینتی تانیت
 کور و ہا و شتہ - او گڈا اغدیں تنگوزرتی او جینتی - سہوڈا چل
 پری تخت - نیٹ سہ کم چیل ایر کپتہ - گندیت - دانی سوزاں
 پری گون نہ انت او بڑتی جانا اے نیام ء اے پریاں جہلی
 او ٹخ ء جان شتہ او گر تخت - او اے ہواں رنگا
 نل ء جانت کہ دگری سر آتکھیں سہیں دی آتکخت - او ایشا
 وٹی جرتخت و آف ء ایر کپتخت - او گندیت کہ سوزاں
 پری دی گون انت او و غا سوزاں پری جراں لکینغانت
 او کہ آتکخت وٹی جراننی گور ء کنغا آدو بیٹاں تا گور اکخت
 سوزاں پری گندیت تا آہنی ء گار انت - او آں دو بیٹاں
 بال کتہ او سوزاں پری ء وٹی جرتخت - بلے ملک کشتی -
 سوزاں پری ء گوشتہ کہ آدم زادے بلائے ہر کسے ء
 در کف او مناں حالادے - چور و ء گوشتہ کہ مس آدم زاد
 اوں - بلے من تی مرداں - سوزاں پری ء گوشتہ کہ میں
 جراں دے مس گور اکناش - آہنی ء جرتخت او آہنی ء
 وٹی جرتخت - سوزاں پری ء گوشتہ کہ من تی پچہ

کاتکاں - بدے میس ہات و پت من و بلائینت - تراورنت -
 ترو - برصندے ء کہ تراویلے ء کپتہ میس پٹ ء شوش
 من کا یاں - آنہی ء پٹ زرتخت - او شمو ذان گرٹتہ -
 وئی آسنیں چوے پاذا - زالیں دے ء گورنہ شتہ - او
 سیمی مڑ دیں دے ء گور آتکہ - او گوشتی ء ماما من آتگناں
 آنہی ء گوشتہ سوزاں پری پکوانت - گوشتی ء کہ امشی سوزاں
 پری کیٹ نیٹ دے ء شکار کتو آرتہ او ایشی ء وائی ء کہ سوزاں
 پری ء کاریت - شف کہ بیتہ - مڑ ء زریں نل جتہ کہ دے وہا و
 شتہ - او زرتو تنگوں جٹی ء تاکہ آسنیں ماڑی ء بیتہ - او
 ہواں رنگا جانا برٹتی - تا سوزاں پری گوں وئی کلیں سینگیاں
 آتکہ - نیٹ کہ شف ء پاسے ء دے ا غہ بیت گنیت ایدا
 پری انت پنچش دریں ویور ء تو ارانت - دے ء وئی
 دنناں آسنیں بخت ء اڈ دا تخت او ٹک کٹی ء آں گوں آتہ
 پرشت نیا تکہ او ا غدی دے ء تستو کپتہ تا گور باا بیتہ - سوزاں
 پری ء کلیں سینگى شتخت او ایشیہ گوشتہ کہ نہیں مناں دی
 موکلادے - پداروش ٹیکادات او میس پرشنت - او سوزاں
 پری ء بال کتہ او شتہ - او گوں آنہی بالا آسنیں ماڑی دی گار
 بیتہ دکری روش ء ٹک واثہ او دے دی یا غہ بیتہ او پول
 کٹی ء کہ دوشی ہے بیتہ - مڑ ء گوشتہ دوشی مزااٹ - بلے تی ء
 قسمت نیٹ کہ ایدا آسنیں ماڑی ء ات دے ء گوشتہ کہ
 جواں کنزاں بیگاہ ا غدی بیت - مڑ ء دے ء گوشتہ - ماما

گوں تو چے است "دے ء گوشتہ کہ گوں من اے ریز و اولٹ
 لٹ انت۔ دومی جی نے "اولٹ کشتی کہ" اے چے کارا دیر
 دے ء گوشتہ "ریز ء گوشتہ کہ بند ریز اولٹ ء گوشتہ
 کٹ لٹ "چور ء گوشتہ" دس من گندالنش "دے ء دان
 ایسی ء زرتوریز دے پلو اچغل داتہ او گوشتی کہ "چک
 ریز" اولٹ ء گوشتی کہ "کٹ لٹ" اوریز ء بستہ اور
 کٹتہ تادے مرطہ۔ اوریز ء گوشتی کہ "بلی اولٹ ء گوشتی"
 "بس کن"۔ ریز ء اشته اولٹ ء جنغ لس کتہ او پتہ اور
 دے ء گور آتکہ۔ ایسی ء پول کتہ سوزاں پری کچو انت۔ گوشتہ
 بیجاہ کیٹتہ۔ شف کہ بیتہ ایسی ء ہماں ڈولا کتہ او کہ پری شتغند
 تا صحو بیتہ۔ دے ء پول کتہ دوشی چے بیتہ۔ آہنی ء گوشتہ
 دوشی مزات۔ بے تہی قسمت۔ دے ء گوشتہ بلیں با
 اغدیں جیے بیت۔ چور ء گوشتہ کہ "ماما گوں تو چے است"
 گوشتی کہ "گوں من اے دیز انت گوش کہ گوژد و صطرد ء بے
 چسک لور آں نہ جہنت گوشتی دس من گندانی۔ آہنی ء گوشتہ
 گندی۔ چور ء گوشتہ دیز پر بے شہ و صطرد ء۔ چور و بازیہ
 ات اوریز ء چغل دیغائینت کہ "بندی ریز" اولٹ ء گوشتہ
 کہ "کٹ لٹ" ریز ء بستہ اولٹ ء کٹتہ تادے مرطہ اور
 مرطہ داد گپتہ ورغ ء۔ او کہ سیر کتو کتہ و بیت گندی دے ء
 اوریز ء گوشتی کہ بلی اولٹ ء گوشتی بس کن۔ اغدیں و
 لٹ و دیزرتو سبھی دے ء گور آتکہ او اغدیں بیجاہ لیو و دیر

نابانگا آہنی ء شہ پول کٹی۔ ایشی ء دی ہوارنگا گوشتہ۔ اغدیں چوروء
 پول کتہ۔ "ماماگون نوچے است انت" ایشی ء گوشتہ "گون من
 چڑا آں چو است انت" پول کٹی کہ "ایشی ء مرطوم چوں کنت"
 آہنی ء گوشتہ کہ "ایشی چکانندا و گوشنی کہ پلان سندا برترا یک
 پلک ء باڑت" چوروء ء گوشتہ "ڈوسی مس گندا نیں"
 آہنی ء گوشتہ "نہ نہ برئی" چوروء ء گوشتہ کہ "دے و مدی
 آدم زاد بڑت کنت" اودے ء گندا داٹہ۔ دکری چوروء
 وتی ریز چغل داٹہ او گوشتی کہ "میں اے ریز دی ہمیرنگیں برتی
 ریزے" آہنی ء گوشتہ "ایشی کار" چوروء ء گوشتہ "ایشی کار انرا
 کشاں" آہنی ء گوشتہ "ہو" او گوشتی کہ "ماما نیں گندا ایشی
 کارء" مرطوء ء گوشتہ "میل ریز نیں بندی" تاد کری دے ء
 گڑ کتہ اوریز یہ آہنی رندا اونیٹ گپتی اولبتی او آہنی ء لٹ
 یلوداٹہ کہ "نیں گپتی" آہنی ساہ کہ شتہ تادو ییناں گوانک
 جٹی اولشت چو چکا۔ او گوشتی کہ مناں برچار راہ سرا
 او چو ء ہودا ایرکتہ۔ او ہودا لغتہ جنغایت تا آنکو آہنی۔
 ماڈن آتکہ۔ اغدیں ماڈن ء صلاح کٹی کہ سوزاں پری ء تا
 چوٹس گوشتہ۔ ماڈن ء گوشتہ کہ نیں پٹ ء تادے۔ اولبتی
 ء پٹ سو تکہ دکری سوزاں پری آتکہ۔ او سوز پری ء گوشتہ
 کہ گوش تراچے ویلے ء گپتہ۔ چوروء ء گوشتہ کہ مناں ویل جی نے
 کہ بیا نیں میں پچبہ۔ سوز پری ء گوشتہ کہ من ثیا یاں۔ تی نشا
 مناں اڈا یدنت۔ چوروء ء گوشتہ کہ شے دھکی اڈہ تراچی نے

گوشتیش تا گدڑ برد او پد امیا او سوزاں پری ء گوشتہ ہر
 برواں۔ او کل چو ء سرالتختنت۔ او چو ء گوشتیش۔
 "مار بر" او کہ دگ ء در شکے سراگو سنتختنت۔ تا گندز
 دو مرگ انت در شکے ء سرا۔ او ٹو ٹو کا تختنت کہ ہر
 اے در شکے ء تاخاں چماں مھٹیت آہنی چم در اہ ہست
 او چو ء گوشتی کہ صور کن مس کہیں تاخ زہراں۔ او اپر کہ
 او ایسی ء کر دے تاخ پٹاں او نیں ما دن ء زواری ء لڑا
 دیما بیائیت در شکے او ایسی سرادی دو مرگ انت ٹو ٹو
 کہ ہر کے ایسی تاخاں بو اڑت آورنا ہیٹ۔ ایترا دی کر دے
 تاخ پٹی۔ او بیائیت لوغ ء گندنت آہنی مات و پت چماں کہ
 انت او ہر میں مھرنڈ انت۔ او آہناں چمانی تاخ دالتختنت کہ
 مھٹنت او آں دو ہی دالتختنت کہ بورنت او ایساں ہنچو
 کتہ۔ او ہر دو یں لوخ ورنابیتختنت او سوز پری و چور
 سیر کتہ و وٹی لوغ ء سیر دسوکا تختختنت او دکری مس ژا شوق
 گر تلخاں۔

خواراں زادی، لالہ شاہ

بیٹہ گریوے۔ ڈھونڈتی تراسٹ و پہ کلمہ عتی شفاں روش،
 روشاں شنف کتھاش۔ اکرویل و لہستی آہنی دلا سٹرو کپتہ
 نیٹ لانیختی کہ رواں وئی عدا یا پولوں۔ تہ من ایشی آہنی
 گوشتہ۔ بے بخت گنو شیخے۔ عدا ترا ایدا گتے نہ گند غامینت۔
 بلے آہنی نہ منٹہ اولر تو رانی بیٹہ۔ دگ و پخیرے تربیتی۔
 پخیرے پول کتہ۔ تہ تا نگور وے گوشتی رواں وئی عدا یا پولوں
 اے نیستیاں مناں سرط و داتہ۔ پخیرے گوشتہ عدا ترا اے
 صندا گند غامینت اے آہنی و دیغنی انت۔ اے صندا ترا دت
 بلے آہنی نہ منٹہ۔ گوشتی ہر بھرے کتے مناں دگے شوں وے
 پخیر کہ ٹک بیٹہ۔ گوشتی۔ بے دگا برو۔ بے حسا و میں کسے پہ
 بے دگ و کتہ۔ بلے گرتخیں مس ند لیستہ سد صا برو۔ ویم و
 تہ یک مزائیں گے گندے۔ دلامہ چندیس و تار چغل وے۔ بیٹہ
 ترا بخت نیمہ رے۔ نیام راہ و تراچی و جھنبت۔ ناہے تودی
 لکھاں مرط و مانی ڈولا گھار و کفے۔ پھر بے۔ گار بے۔ او
 اقمہ سا بدارے و ترا جھنبتہ۔ تہ گوش تئی روش پھر ٹغنت
 آہنی و شہ پخیرے موکل کتہ۔ توکل کتہ کہ با وئی سرا گار کتان باچی و

نہ چچی و بیٹ۔ اول تو راہ گپتہ۔ کاہریں مزے عر رند و
 مزائیں گھارے۔ چھاں بوٹو و تار چغل دانٹی۔ ہوٹے قمر
 نیام درغ و ساہدارے و جھنڈتہ۔ پیمان پٹیت گندیرتہ
 مزائیں ناگے۔ مار و پول کتہ۔ او آدم زاد چے کسے
 چے ویل و گپتے کہ اے مزائیں گھار و تار سٹتے۔ آہی و وٹی کلہ
 پیرادانہ۔ مار و دستا گپتہ او بڑ تو دوستہ۔ چیار کھوٹوٹ
 تنگو و پریں پیس داشتہ۔ زیر کہ تراہر چے گزرا انت۔ ل
 کل تہ انت۔ مرد و ہش و دھشردلی و گر تہ۔ او گول اڑند و
 زند و چیاریں روشاں گواز بینغات کہ شیطاں و سیاہ فلان
 شتو بادشاہ و حال دانہ کہ پلانی و گول اکریں مسہر تنگو وے اس
 انت۔ بادشاہ و اوٹا منتہ او گوشتی پیری شذاں مرغانے۔
 اے مدی تراشہ پکو آتک۔ ایٹی و زاری کتہ کہ مناں ہدا یادانہ
 بلے بادشاہ ڈولے و سئی انت۔ مرد و وٹی بوغامو بچھائی گرتہ۔
 مار و گوشنہ۔ تہ مناں نی برائینتہ۔ تنگو ہر چے گزرنے زیر۔
 نیٹ بادشاہ و مارشہ ہواں مرد و بڑتہ او بڑ تو صدوخے
 کلف کتو اشتی۔ او زال و گوشتی کہ بے صدوخ و اصل مہ بوز
 روش باز روش کیں بادشاہ و ختے دربار و ختے پکوات۔ زال
 دلاھکو ایشت کہ اے صدوخ لافا چے بیت کنت کہ مناں بادشاہ
 و منہ دانہ۔ روشے بادشاہ شکار و شتہ۔ زال و صدوخ
 پوتک۔ گندیت۔ بلین قدرت نی کاراں۔ چکے نہ انت ماہ
 مگرے۔ جوشیں بھانتی این چور و ڈیب و مشخاینت۔ پس کتو

زرتی بشتو میشتو۔ لوزیں جو ایس جہر گرا دانتی۔ بیگاہ کہ بادشاہ
 شہ ظکار و گرتہ گندیت۔ زال بخیلی و نشنہ۔ بادشاہ و پول
 کتہ کہ تہ پرچہ گرے۔ گوشتی۔ بادشاہ سلامت نصیوانی
 کارانت اعنہ مار قدرست و پنج نڈانہ۔ تہ پڑچہ دومی کسے
 چک زرتو آرتہ۔ بادشاہ و دلاسو داتہ۔ کہ اے چک
 دی اللہ و مار داتہ۔ وٹی چکانی و دولا چٹی۔ ایشاں چورو
 نام لال بادشاہ ایرکتہ۔ لال بادشاہ کہ مزین بیٹہ آہناں و تی
 مند حوران زادی لال بادشاہ ناکتہ۔ ہڑدوئیں کہ نہیں ورنائی
 تیل و آنکھنت۔ ایشانی سیر مزائیں و صل و ہما مائے و گوں کٹیش۔
 دوئیں و ہش و ہشردل گنت۔ درائیں روش یوا و در کھاں
 گوست ات۔ روشے حوراں زادی و شہ لال بادشاہ و پول
 کتہ کہ لال بادشاہ تہ دانی مناں حال نڈانہ کہ تہ کئی کسے۔ من
 شہ مات و پت و پولا کتاں۔ ٹوک و انگو آنگو کنت۔ سری
 روش و لال بادشاہ و دی ٹوک اے گوش و آن گوش کتہ۔ دومی
 روش و پدا حوراں زادی و گوشنہ۔ لال بادشاہ تہ پڑچہ مناں
 حال و ندی مے۔ میںیں سینگلی و ہکو و ہکو مناں شہ پولا کنت کہ
 تہ عمر و کئی کسے۔ کئی پنج انت لال بادشاہ ملیر بیٹہ او صح و لدی
 نڈانہ۔ حوراں زادی و دیتہ کہ لال بادشاہ ملیر بیٹہ۔ ہواں
 روغ و تا حجب بیٹہ۔ بلے ٹوک دلاشتی کہ لال بادشاہ کہ
 آہی و شہ و لی ساہ و دوست انت آہنی و شہ پرچہ اے
 ٹوک و لکینیت۔ آخر ایٹی و بھی ہے انت۔ روش ہار گوست

کہیں روشے دوئیں وھشن و وژدی و نشتو مجا سناشت
 حوراں زادی سرلال بادشاہ کٹ ابراست۔ حوراں زادی
 لال بادشاہ و شہ پول کتہ کہ لال بادشاہ مناں بیک ٹو کے مالو
 ترا مناں زادی چچے دوست انت۔ لال بادشاہ و گوٹ
 ۔ باور و بیار کہ کس نہ انت۔ گڈا بلیں حوراں زادی و گز
 لال بادشاہ تہ برجہ مناں شہ ایٹی و لکینے کہ تہ کئے و
 لال بادشاہ رنگ اصل پٹتہ او گرانیں ٹو کے و گوشتی۔ حوراں
 زادی ہے پول و پتہ مناں شہ اصل سخن۔ حوراں زادی ہوا
 روش و تہ ٹھپ بیٹہ۔ بلے زال انت زال و عقل پا دہ
 پینرا انت۔ اغدی دو ہی روشے اڑا مینخائینی۔ لال بادشاہ
 و گوشتہ حوراں زادی تہ ہنی نہ چکے۔ بیامرنی من ترا ما
 دیاں۔ نزی مزائیں کورے ات۔ دوئیں کور و کندی
 شتخت۔ حوراں زادی ہے روشی باز یہ وھشن ات۔ بلے
 لال بادشاہ رنگ سہر سہرات و رنگے کاتک و رنگے شت
 نیٹ کہ دریا کندی و پختخت لال بادشاہ چونتغین مرطدم و
 شیرانشہ۔ حوراں زادی دی آنکو وٹ و نشتی او دتی ہ
 لال بادشاہ کوفخ سرا ایرکتی۔ بیک گوٹیں پلکے و رند حوراں
 زادی و گوشتہ۔ لال بادشاہ تہ گوشتہ من ترا حال دیاں۔ بلے
 دانی مناں حال ندانہ۔ لال بادشاہ چھپی و کر و بیٹہ او آف
 پتہ۔ گوں آف و پتہ و لال بادشاہ مار بیٹو آف و کپتہ۔ بلے
 گریتہ حوراں زادی و گریتہ حوراں زادی و۔ بلے ہنی چے پتہ

ہواں رنگا گر یا نا کور ۽ ہواں بھلوا لڑو تہ کہ لال بادشاہ شخت
 اوجی لال بادشاہ . جی لال بادشاہ گنا نا حوراں زادی ہواں
 بھلوا لڑو تہ کہ جھٹے دیما شتہ . چیار سا کھی پیدا غا مت .
 حوراں زادی ۽ سیا تھیاں پول کتہ کہ گودی تہ تا نگو برودیم
 گتور و غائے . گشتی میں لال بادشاہ آف ۽ بڑ تہ .
 شواتا ندریتہ . گوشتیش کہ جہلا و اہ لافا بازیں مارے بیوات
 بلے ہمیشانی لافا یکے ۽ چرت و گوشتی دجی حوراں زادی . جی
 حوراں زادی . حوراں زادی دی رہنبا نا آنکو بہوڑا جکتہ او
 جی لال بادشاہ گوشتی . ماراں باز نہ بہر آتکہ کہ میئے سردار ۽
 چولیں آدم زادے جی کنغاینت . ماراں گوشتہ بہا مینت کہ
 یک بھوکاے ۽ شوشوں ہنگر کٹونی . دومی ۽ گوشتہ ایشی ۽
 یک بھوکاے ۽ تاحدے آزمان ۽ چخل دودوں کہ گرط دیت میت .
 سیمی ۽ گوشتہ کہ ہمے رنگا لڑانی کہ ہون ۽ شکے دی سر میت .
 لال بادشاہ ۽ گوشتہ بلنتی پہ میں خاطرہ . ماراں گوشتہ مرشی
 ما کٹونی . افہ پداے آدم زاد میئے مجیہ آتکہ تا کس ایشی بو ۽ دی
 سوہو نویت . لال بادشاہ آتکہ حوراں زادی ۽ گریٹو و تی چم
 کور کتخت او لیلڑی زاری کتھی کہ لال بادشاہ گرط دو بیا . بلے
 لال بادشاہ ۽ گوشتہ کہ حوراں زادی میں من چوش گرط لواں .
 جمعہ روش ۽ ایدامزائیں کچہری ۽ بیت . میں پت دی سترعلانی
 برفا کیت . نہ چوش کن کہ دراہیں گلے ۽ ویشی ۽ واہ ۽
 ریش . آف کل و صٹس بیت . کل کہ ماننت و صٹس آف ۽

درنت تائیں پت و ہش بیت او ترالوٹا سینت گدا تر

وٹ —

بلین حوراں زادی گر تہ۔ ہواں ساگی اس گریغ و ہوا
 کہ کڈیں جمعہ کیٹ۔ اوگڈ دی اللڈے اے کا سینت
 برامنت۔ انگو حوراں زادی عوتی پت بادشاہی
 گند و ہشی کلانی سرالوٹا سینت او جمعہ روشی صحوا و اہ غرتا
 اووت آنکو کچہری و ٹا در شکانی نشیرا کتہ۔ بدیتہ کچہری۔ چہ
 مار۔ یح بیتہ۔ ہندے ع پیریں مار۔ ہندے عاگر۔ ہندے
 نچٹ کل آنکو مچ بیتختن و یک بھلو لے دھیانا تنت حوراں
 زادی عاکیں دیر دیتہ ہواں انت یک مزائیں پیریں مار۔
 پتیا غنت اولال بادشاہ دی سنگت۔ حوراں زادی چھاں
 در آنکختن۔ نیٹ کہ مارانی سر دار آنکے بیت کچہری۔ پتہ شرا
 تاں ٹاکیں نیم روشی گرم ع۔ کل شہ قی عا لیر طرف اشت۔
 سر دار عا کلاں موکل داٹہ اووت دی بہ آف عور غا لڑ
 اونیں کہ آنکو و اہ عو ہشیں آف و ارنی حیران بیتہ۔ کلین کانا
 مزائیں مار دی آنکو و اہ سر دار عا مچ بیتختن۔ کلاں گوشہ جاہ
 مرشی سر دار عا جوش کتہ۔ بلے سر دار و ت حیران ات کہ چو
 نیخی عے کتے کتہ۔ ماراں گوشتی ہر ہندے عا بیت ہے آدم زاد
 پوننت و بیارنت اووت دی گوشتی کہ ہر آدم زاد
 گوں ماے نیخی کتہ۔ در بیا۔ حوراں زادی گر یا نا در آ بلکہ۔
 سر دار عا پاڈاں کہتہ۔ آہی عا گوشنہ کہ تہ گو ما چوشیں نیخی

گتہ۔ لوٹ ہرچی گئے لوٹ گئے۔ حوراں زادی و گوشتہ۔
 ساہ و تور و لوٹاں۔ سر دار و گوشتہ کہ میں بادشاہی و
 تراکس بھی گت نہنت۔ لوٹ۔ ہرچی گئے لوٹ گئے۔ حوراں
 زادی و گوشتہ "مناں میں لال بادشاہ و دے" اے اٹن کنگ و
 گوں کسان مزین ماراں چلبلو مچتہ۔ کسے و گوشتہ۔ سر دار و موکل و
 دے۔ مں ایٹی و پتی آزمان و چغل دیاں۔ دومی و ہے۔
 سیمی و ہے۔ سر دار اصل چھپ ات۔ زوے دی نہ کشتی
 حوراں زادی و گریٹہ او گوشتی سر دار مں وٹی نصیبو اسٹی تاں مں
 زانت ات کہ تہ مناں لال بادشاہ و نتیے۔ بادشاہ و گوشتہ
 آدم زاد مرضی ہواں ٹوک گتے کہ لوٹتے کہ تراکس چھو کا سو تکس بلو
 کتیں۔ بلے مں ترا ساہ و تور و لائیتہ۔ بس چھپ چھپی و برو۔ نواں
 کہ یکے و زہر بیٹ۔ گریٹہ حوراں زادی و۔ گریٹہ حوراں زادی و
 اغدی لکوئی لال بادشاہ آتکہ او دلا سوداٹی کہ دومی جمعہ و
 اغدی و او و آفاں و ہش کن۔

آتکہ دومی جمعہ۔ اغدی حوراں زادی و دوسہ گلہ و ہی
 و او و ریشائیتہ۔ او وقت نزی ہندے و لکتہ۔ پدا کہ کچہری
 پڑشتہ۔ بادشاہ و اغدی و ہش آف و اڑتہ۔ پدا حوراں
 زادی لوٹا مینتی۔ گوشتی آدم زاد اے دو ہی دھک انت
 کہ تہ گوں ماچوشیں نیچی گئے کنغائے۔ لوٹ مرضی ہرچی گئے
 لوٹ گئے۔ حوراں زادی و پچ نہ گوشتہ۔ پدا مارا
 گوشتہ آدم زاد لوٹ مناں تول انت دیاں۔ حوراں

زادیء گوشتہ - نہ مرشی ساہ عورتور والوٹاں نہ تی بسک
 منان منی لال بادشاہ عابدے - بادشاہ عچھپ گنہ
 بلے چھاں اٹرس در آ تکغنتی - گوشتی آدم زاد مس ترا اول
 بلے ناترس چے لوٹتے - مات و پت چھانی دید -
 و گہارانی دل بندات - بروبر لال بادشاہ ع - حورال
 وٹی سری بادشاہ پاڈاں چغل داتہ - ہر دوئیں و ہش
 لڑتغنت دیما آ تکغنت شف کپتیش - ہندے پہ آ رام
 و پتغنت - اولامنتیہ ثنت - سرایر کتغا و پا و شتغنت
 لال بادشاہ دیم سہرات اوہے ڈولا بلغات - گشے کے
 آسے مچ گتہ - کار نصیوے بنت - گند نصیوے کاراں
 کرڈے پری پہ بال ہے دگے گوستغنت - ہے دوار
 بیائینت - باور ابیارت چیران بنت کہ اے برویا
 اے روژنائی - جہل ایر کفنت - گندنت مرطدا
 پر بانی سرطدار ع گوشتہ - الیشیہ ہرانی سرانیرانت -
 یکے ع لال بادشاہ نرمی ع وٹی پرانی سراکتو - بال گپتہ -
 بل ایشی ع گر حوراں زادی ع - صحب ع کہ ساڑتیں گوان
 کشتہ - نیم و ہا و بیتہ او دلا گوشتی وٹی دستا لال بادشاہ چکا ایر
 طے حدانہ لال بادشاہ اونہ ڈسے - نیواں رنگا در بیخ کتو کرا
 پوشتی - پوشتی - ٹک بیٹو - دگے ع رواں بیتہ - دیما
 گندبیت - لال بادشاہ انتہا - نہ ساہے نہ لاجہ
 دو سوٹا یکے سراندی ع - یکے پاڈانی تک ع ایرانت - سرا

پادانی تک ء او پادانی تک ء سراندی ء مٹا ستغنتی ۔ لال بادشاہ
 ء درک جٹو کرٹ و بیٹہ ۔ گندیت اڑے حوراں زادی انت ۔
 دراہیں روش بٹ حبغنتش ۔ پر یانی ایخ و وقت اغدیں
 دو میں سوٹا ہواں ڈولا ایرکتھی ۔ اووت لکتہ ۔ پری کہ
 آتگنت ۔ سئی بیغنت کہ ایندا حوراں زادی پجبتہ ۔ آہنہاں
 اغدیں لال بادشاہ زرتہ برتہ ۔ حوراں زادی آہنہاں رندا
 کینتہ او دوہمی روش ء لال بادشاہ ء پجبتہ ۔ ہے ڈولا ہر
 بیگ پر یاں لال بادشاہ زرتہ برتہ او حوراں زادی
 پر رندا ۔ روشے حوراں زادی و لال بادشاہ نشتیہ
 ثنت کہ پری دی آتگنت ۔ گوشتیش کہ حوراں زادی ء
 بچر بچر کنوں ۔ چوش کنوں ۔ چوش کنوں ۔ بلے لال بادشاہ ء
 گوشتہ کہ زور اخی ء مخنت او یک مردھے ہون ء وئی سرء
 کنت ۔ شواکل گھر جنت ۔ ہر کسے ء جواں گھر جنتہ ۔ مناں ہواں
 بارٹ کلاں وئی وں ء گھر جنتہ ۔ بلے کلاں شہ حوراں زادی ء
 جواں گھر جنتہ اولال بادشاہ برتنی ۔ حوراں زادی گوشتہ
 کہ نیں لال بادشاہ مس وئی سری پھلو اتر اگوس بنداں ۔ بلے مس
 جھولی داشتیاں کہ ہرونہ ۔
 ہے رنگا بردویش آن وھش وژدی ء وئی روش کا ستغنت ۔

بادشاہ پنج و بقال پنج ہرادر

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ لشتو و تی بادشاہی و کنگار
 بادشاہ یک بچے ات۔ پنج و گوں بقال پنج و بیٹہ ہرادر
 دراپیں روش اے دوئیں چر فاگار تنت۔ بادشاہ و
 بیٹہ کہ اغہ چوروا بے کنگیالی او چرخ ہہشتہ۔ روشے چے
 کت کت۔ او نیں چور و لوغ و کیت او نہ سیر و کت
 حیراں تنت کہ چے کنجیت۔ بادشاہ و گوشتہ۔ ہر کسے
 دوئینی ہر اداری بھورینتہ۔ مس ہوانہی و وئی بادشاہی کوئی
 دیاں۔ بلے ہر کس بے وس بیٹہ۔ نیٹ بادشاہ و دی ٹک کت
 اشدو اٹی۔ روشے چیرا نا کوئے آنکو۔ بادشاہ و گوشتہ
 بادشاہ سلامت مناں شہ لبس انت نی بادشاہی کوٹغ و۔ ہر
 پیشیں پینگوے رہینے۔ مس ایشانی ہر اداری و بھوریناں۔ بادشاہ
 مینتہ۔

دو ہی روش و صحو و اے عالم شہ شکار و۔ نکو و دی
 زرتہ۔ دراپیں روش سخن چنتغنتی۔ بیگ کہ بیٹہ۔ آٹ تو آہ
 دگ چکا ایر کتغنی۔ آں کہ شکار و گرتغنت۔ گوانگ جٹی۔
 بیانت منار سردنت۔ بادشاہ پنج و گوشتہ مس رواں۔

بجے ہشتہ اور شتو سرد اٹھی۔ میں کہ لڑتے۔ نکوے گو انک جتہ گوشتی
 گوشے انگو کن ترا با حالے دیاں۔ پنچو پس کشتی بقال بجے۔
 ہجی پوہ نویشہ اور گرتے۔ آنکو بادشاہ پنجے گوں کپتہ آنہی پوہ
 گتہ نکوے تراچے گوشتے۔ گوشتی حرام بات کہ جیٹے پوہ بتیغاں۔
 بادشاہ پنجے گوشتے اے چوں بیت ترا کریں مزے پدا
 گرت دیتی او نہ پوہ نویشے۔ دوہی روشے اغدی پہ شکارے
 کہ شتخت۔ نکو دی رند اپنیش بیگے کہ گرت تخت۔ اغدی۔
 گو انک جتہ بقال بجے زریں ٹوکے شمشخت ات او بادشاہ پنجے
 ولات۔ نکوے گو انک جتہ۔ بقال پنجے گوشتے میں رواں سرے
 دیانیں۔ بادشاہ پنجے دلا گوشتے۔ ہر و مروچی اے است انت
 کہ مرشی دی مناں نہ اشتی۔ آنہی نکوے سردا تے۔ او گرتے کاہرے
 ہندے آنکے۔ نکوے زورے گو انک جتہ۔ ابا ایذا بیا۔ چورو
 گرتے۔ گوشتی گوشے بیار ترا حالے دیاں۔ آنہی گوشے نری آرتے
 مری پے پس کشتی۔ چورو زہر آنکے او ہواں رنگا گرتے۔ اغدی
 بادشاہ پنجے پوہ گتہ کہ مرشی چے گوشتی۔ آنہی گوشتے جی نہ۔ بلے
 بادشاہ پنجے زہر آنکے۔ کہ دوہی روشے انت مناں شہ کے لکینیت
 رتی حکمے دیخا نیت کہ ایشی چماں کشت او بیارنت اڈلاں
 چورو بڑتے۔ چوروے گوشتے۔ میں چماں کشت نہ بانگا اغدی۔
 بادشاہ پنجے شوار گرت کہ میں برادرے دراہ کننت۔ مراد مے
 مروان چماں پرک نیت انت۔ آنہاں ہمے رنگا گتے او سروانے
 چماں کشتا نیت او برغاں۔ بادشاہ پنجے شہ زہرے چم پاوانی شیرا

لہماڑ تخت -
 نیم و روش باز گوستہ یا کہیں۔ روشے بادشاہ پچ شکار
 شتہ۔ گرتی و گندیت سوڈا گرے ج مزا میں گلہ سے لیٹروے
 کچی وائے۔ آہنی و شہ سہڑا میں زالے و سرکشتہ۔ سری دست
 چکا ایر کشتی۔ گڈا دف و۔ او پڈا دل و چکا۔ بادشاہ پچ
 لوغ و۔ بلے حیران بیتہ۔ کہ بھے زال و عیجے گوشتہ۔ عالم پچ
 تراہناں ہر کس و پول کنتی۔ کس سئی نو بیتہ۔ گڈا کشتی برو انت ہر
 بیت بقال پچ و بیارت۔ عالم و ذر بتخت کہ واڑہ ترو
 آہنی جم کشا بیتخت۔ عیس شہ پکو بیار و نیس۔ آہنی تفسی سے
 کہ برو انت آہنی جہاں مٹینتی۔ دراہ بیت۔ عالم شتہ اول
 پچ آڑ تیش۔ بادشاہ پچ و کلیں قصو کنتہ کہ چوں زالے
 بند بستہ۔ گوشتی عالم و موکلادے۔ من ترا حالادیاں۔ بادشاہ
 پچ و عالم و راموکل داتہ۔ بقال پچ و گوشتہ۔ چمانی چکا کہ
 ایر کنتی۔ گڈ میں من تئی چکا میناں۔ دف و چکا ذر ایر کنتی۔ کہ
 شہڑا و تا کیاں۔ او دل و سرا۔ ایش کہ میں دل لوٹیت تہ دکی
 بادشاہ پچ و گوشتہ اصل راست انت۔ مہلوک و موکل
 دائی او گوشتی کہ میں دی رندارواں۔ ایشاں و تی تیاری کنتہ
 بازیں مردے۔ مڈی سے زرتیش۔
 شف روش کنانا۔ مزلاں جنانا و روٹے تہ کوڈنڈا شہ
 پختخت۔ بلے نہ کہے پجارو انت او نہ کہے ایشاں زانت
 روفا بیت۔ نکوے لوفا کہ ڈاڈو مانے او تاک و ذاد گوشتہ

نو ابامیا یا ثنت۔ مس و ت شذا مرغاں۔ شادی میں سر کپٹھنت
 ثنت ہواں پھلوا کہ آتگھنت۔ ایشاں کشتوزری چکے دائے۔ نکو
 وحش بیٹہ۔ ابامناں مارے بُراٹ۔ میں دف پر نشات۔ مس
 شوار تچ نیا ورتہ۔ شوئے پٹ ہمار گوں اُرمی برادری ات۔
 ہرجی بازانت۔ آں ایڈا اوتا کی بیغائینت۔ نکوئے چٹھنت۔ او
 ایناں دی زر جو آفی سچتہ۔ روشے کل دراشتغنت۔ بقال پچ
 نکوئے گفائینت کہ ڈاڈو یک کسائیں کارے کن۔ نکوئے گوشتہ۔ مس وئی
 پچہ ندر اں۔ ہر کارے پچ جکتیاں۔ گوشتی کہ برو بادشاہ زال اگند
 گوش پلاں روشے پلاں صدا تہ کہ مرطوے دیتخ ات۔ ہواں اے
 شہرے آتگیہ انت۔ نکورو فائینت او بادشاہ زال پغیمے
 دیغائینت۔ زالے سری یکے کشتہ او پد ایک لافانگ گلے کشتہ
 او پد انکوئے جو انیہ کفائینت۔ نکو گرتہ دعا پاخانا کنانا۔ بقال
 پچ پول کتہ۔ کہ آہی ہے ولدی دائے۔ گوشتی۔ ہاخے دائی خواہ
 خواہ شوا مناں جنائینت۔ بر ایک لیکر طوئے کشتی۔ بقال پچ گوشتہ
 ہواں لیکال کش۔ نکوئے لیک کشتغنت او دعا پاخانا کنانا شتہ۔
 بادشاہ پچ وزلی بیٹہ کہ بچو کر س مزے حبثیں۔ ۲ بنی گوشتہ نہ
 ہزت مخن۔ آہی درائی دائے۔ باغے۔ باغ لافاکٹے۔ ہودا
 ہیکہ کیت۔ ہنی مار باغ پولغی انت۔ در کپتخ انت۔ ایڈا ودا
 کیت شتو باغے سو ہو بیٹھنت۔ بقال پچ گوشتہ میں
 مس آل تھارواں۔ گندواں و ہاوروے۔ آں دو ہی تکا شتہ
 بلے درو کا پستہ بادشاہ پچ و ہاوشتہ او کہ بادشاہ زال ۲ تک

گدبیت برادر ویا و انت۔ کٹ پچا رس کند ی چرتہ اوور
 مندری و کشفا آہنی دستادینغ مینت او آہنی بیغ عور
 کہ شتہ بقال پچ کہ ہائنا ات آتکہ او پول کشتی۔ آہنی و گوشتہ
 دانی نیاتکہ۔ گوشتی و تی مندری و سنجال۔ گندبیت۔ اڑے
 اے تامٹا ٹینتی انت۔ گرت لغنت۔ او دو ہی روش و اغدیں
 بقال پچ نکو و زری چنکے دینغ مینت او پہ کلہ دیم دائی۔ نکو
 اغدیں رو غائینت۔ مائی و پول کٹہ۔ ہیری کا رس و گوشتی
 ہواں مرطو و دیم دائہ۔ اغدیں ساگی اس بیجاں گوں سرتی لیک
 دی کشفا مینت او اغدیں نکو و گٹفا مینت۔ نکو اغدیں دعا پاننا
 کنا نا گرتہ۔ بقال پچ اگا نکئی۔ نکو و یک پونشاٹ ات۔
 آڈ تو نیاستی۔ او گوشتی حال و دے۔ نکو گوشتہ ہواں ساگی
 لیک سرتی لیک کشتی۔ بقال پچ اغدیں بادشاہ پچ و رو غائینت
 کہ آہنی و گوشتہ بیگاہ کا یاں او اغدوشی بیس ڈو لا بیتہ تہ تی راہ
 منگیں راہے۔ بقال پچ رو غائینت بازار و ناسی دہلی
 آ غائینت کہ ہروختے و یا و گرتے بوکن۔ و یا و گرت و بیت اودا
 ورائی و شغنت بادشاہ پچ اندرا شتہ او آں در اہیل
 بلیتہ۔ دیر نیٹ مائی آتکہ او بادشاہ پچ گالی کشتی۔ جھے
 گھر بیتش۔ دیر آہنی و گوشتہ اغدے ما ایتا ندوں عالم و ہواد
 کرت و بیت۔ میں مناں دی گوں و ت بڑ بادشاہ پچ و بقال پچ و صلا حائیت
 آہنی و گوشتہ۔ شوادر و کاھیل بیت۔ مس رواں ماڈ ناں کارال
 آ شتہ۔ ماڈ ناں آ غائینت۔ ماڈ ناں زوار بیجا پارہ

که غیر - هکلا ناد و همی روش و کوئی ملک و پختننت او بو اس
 نکو و که ایشان برادری بچور بیئت - بو انی و پا بود عینت
 اوزال و چور و بیسر کتو و تی بقال بچس برادر و سیر و
 سوکائی و تی باد شاهی کتئی -

گودنگ گروخ

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ خدا کی جہانت آئی دی ڈھان
 ٹکرے واڑہ ات۔ بادشاہ پو لٹو یک بقاے کڑتہ او آں
 وت سوڈا گری و شریک کتھی۔ او کار بادشاہ پنج و کت۔ پر
 گری و ماہے ہندے و۔ پینتے ہندے و روش بازروش
 نیام و گوستہ کہ روشے ایشاں مزائیس مڈی مے شہ و لایقے و آں
 او بازار و پرنیش۔ کلیں نوکر چاکراں پہ نغن آڑ تیش او ہان
 عالمے دی لوٹیش۔ بادشاہ و گوستہ مرشی مس دی ایتا ادا
 گوں مہاناں اوراج و پجیہ وراں۔ کل نغن ورغ و شتخند
 بادشاہ و دیتہ بلین دیر گودنگ و پلو و گروخاں بستہ
 و گوشتہ سیٹھ تکا کن وت دی نغن و بور او باقیان دی گوش
 دیر گروخاں زڑتہ۔ اڈہ ہور آتکہ کلیں مڈی و لٹہ بیت کلبت
 گوشتہ واڑہ خدا صیر کنت۔ ہے گروخ مے مکانیا عینت۔ بلے
 و گوشتہ کہ نہ۔ ہے ہور باریا بیٹ۔ بقال و گوشتہ تہ
 آرم و وھڑد و بور۔ اے صیری گروخ انت۔ بلے نینت
 بقال بلے وس بیٹہ او دیتی کہ بادشاہ نیلیت تا حال داعی کہ و
 ہے گروخ انت۔ دیر الکہے و بادشاہے زالے ہان

آں کہ جز بیت تا گد آہنی دیم زنا بازی ء شہ یاد رخے ء سہر بیت
 تا پوش جلسکیت۔ مردے شیت۔ گروخ انت۔ ہمے اش کنغا گوں
 بادشاہ کرد بیتہ کہ ہمے زال مس نیلاں۔ دومی روش ء مزا ایں تیرے
 بیتہ اوبقال ڈس دائرہ کہ ہواں گنڈا ہے بادشاہ ء بادشاہی
 انت۔ دومی بانگھا بادشاہ گوں قافلہ ء لڑتہ۔ مزاں گرانا
 روش باز گوستہ کمیں روشے شتہ ہواں بادشاہ شہر ء بچتہ۔ بادشاہ
 بوغ ء گور پروت ہندے گتئی اویک گڑے وسرنگے رائی کتئی۔ روش
 شتنت شف بیانا۔ شف شتنت روش بیانا نیٹ بڑ تو سرنگ
 بادشاہ مار پی ء اگشتئی۔ دومی روش ء کہ بادشاہ وئی جرگہ شتہ
 رونامینت بادشاہ زال ء گالی بیغاینت او وئی کلیں پیرا یادینغانت
 بادشاہ زال ء مینتہ اودو عینانی یاری بیتہ۔ روش باز گوستہ روش
 کمیں ہر دوش و ش شدلی ء شنت کہ روشے بادشاہ ء گوشتہ گی تئی
 لیواں تا مردے سیرنو بیت۔ بے میں اکریں مزا ایں راجے۔ مس دا
 چکرا اید انشت کناں۔ بادشاہ زال ملیر بیتہ۔ گوشتئی منی دلا پیر
 اے آنگہ دی تہ۔ کہ روشے ترا گڑوغ انت۔ او اغہ اید اندے
 دی تا ہکر اما چوش لکونی گالی بوں۔ دومی روش ء اغدیں بادشاہ ء
 گوشتہ کہ نہیں نہیں نشت کبیت او نہیں روح بیت۔ بادشاہ زال گوشتہ
 وزت ء مخن۔ بانگھا ہیا۔ من اٹکلے کناں۔ دومی روش کہ بادشاہ آتکے
 زال ء گوشتہ میں مردو شتہ کچہری ء اے آہنی جبرانت۔ ایساں
 گورا کن۔ آں کہ ترا گند بیت۔ جیران بیت کہ آہنی جہر ترا چوں گورا
 منت۔ ہواں رنگا کرط و بیت و کبیت۔ تہ پہ سرنگ ء پیش کائے

او جبراً اس پر کہنے — پڑی کا رتی انت۔ آنہی عہ ہواں رہی
 جبرگو رانگو کچہری عشتہ۔ بادشاہ نگاہ کہ اٹھتی ہواں رہی
 گوشتی مکہ میں سر اڈر دے مس مرشی لشت لو ان — جبرگہ مجھو
 عہ گرتہ — زال اشتافی دیما آتکہ۔ بادشاہ سلامت تی سر
 بادشاہ عہ گوشتہ۔ مرشی کچہری عہیکے آتکہ چوش منی عہ جبر جا ناغہ
 بادشاہ زال عہ بادشاہ پو شاک آٹہ تو آنہی عہ دستخت اوکند
 بادشاہ سلامت اکریں حالے کہ نہ کہے جبر عہ ہمیر نگیں جبر بند
 دومی روش اغدیں بادشاہ کہ کچہری عشتہ۔ زال عہ آٹہ تو
 سلاہ داغنت۔ ایشی عہ بادشاہ سلاہ بستو کچہری عشتہ۔ جبر
 سلام کہ داتئی۔ بادشاہ نگاہ دٹی سلاہاں اٹتہ۔ جبران بیتہ
 سلاہ انت او ایشی بستخت۔ اغدیں نیمونے عہ جبرگہ عہ گرتہ
 آتکہ۔ آں پسرنگ عہ سدا آتکہ او سلاہ کشتخت۔ بادشاہ
 کہ آتکہ۔ زال اگادر کہتہ۔ دیتی بادشاہ رنگ خراوا انت۔ جبر
 بادشاہ سلامت صیرتا است انت۔ بادشاہ عہ حال داتہ کہ
 یکے آنہی سلاہاں بستخ و کچہری عہ آتکہ۔ زال عہ برٹو کلہیں سلاہ یک
 یکی ڈسٹہ۔ بے ڈول دومی روش عہ کہ بادشاہ کچہری عشتہ۔ جبر
 زال عہ آنہی عہ بادشاہ مہر دستاد اتہ او مچی عہ دیم داتہ۔ بادشاہ
 دیتہ اڑے ساگی اس مرطد انت او مرشی بادشاہ مہرگوں۔ دلاگو
 چوشیں مہر تاگوں پیر کس عہ است نہ انت۔ او کچہری عہ گرتہ و بیٹہ۔ جبر
 کہ کچہتہ۔ زال عہ گوشتی کہ بیار میں مہر عہ — زال عہ گوشتہ بادشاہ
 سلامت صیرتا است انت۔ بادشاہ عہ گوشتہ بس مناں

زال ء شته مہر اڑتہ۔ بادشاہ پیر حیران بیٹہ اوزال ء حال د اقلی کہ
 بہاں مراد امرشی معیں مہر ڈولیں مہرے دستا ات۔ زال ء کندتہ کہ تہ
 دی ہا زشکی دلیے۔ بادشاہ لمجی بیٹہ۔ دومی روشن ء کہ بادشاہ
 کچہری ء شته بادشاہ زال ء آہنی ء گوشتی کہ مرشی تہ بادشاہ نغن ء
 کن۔ اومناں بر لوغ ء نیا ڈیں۔ آرو غاہنت بادشاہ کچہری ء بادشاہ
 ء گتھاہنت کہ مرشی تئی نغن منی بلو انت۔ بیگ کہ بیٹہ۔ بادشاہ آہنی
 لوغ ء شته اوڈا گندیت مہاروے آہنی و تئی زال انت اد نغناں
 پشغائنت بادشاہ کچہریاں رنگا گر گتہ کہ مناں و تئی دزماں شمشہ۔ ایشی ء
 سوامن پیر نغن و اڑت سخناں۔ گڑ دیت بیٹ۔ گندیت اڑتے
 زال لوغ ء نشغنت۔ زال ء پول گتہ۔ بادشاہ سلامت تہ گوشتہ
 مرشی تئی صندے ء نغن انت و تہ گڑ تھئے۔ بادشاہ ء گوشتہ مس کہ
 اوڈا شتھاں۔ آہنی لوغ ء زالے ات۔ مس گوشتہ جاہے توے۔
 زال ء کندتہ او حال د اقلی کہ مناں دی سنی پیر مولد ء حال داتہ۔ بہے
 مردو کہ تئی نغن گتہ۔ ہمیشی زال منی گہار انت او آس تئی دسکیش انت۔
 بادشاہ و ہش بیٹہ او گڑ تو شتہ۔ بادشاہ کہ لڑتہ۔ زال تکائی پہ
 سرنگ ء آدم شتہ۔ بادشاہ کہ بچہ گندیت حالینی ہواں رنگا زال نشغنت
 بادشاہ مزائیں بکائے گتہ کہ ترا کر می روشن انت۔ ماد پیر حال ند اقلی
 آہنی ء گوشتہ۔ کہ نین ء پیش من و ت دی نز انت۔ زال ء گوانک
 جتئی بیا کہ بادشاہ زال تھی گہار انت۔ او ماسی نہ اوں۔ زال ء ہا زیں
 پڑے گو لے گتہ۔ دیر کہ بادشاہ گڑتہ زال تکائی پہ سرنگ ء لوغ ء شتہ
 بادشاہ کہ گڑتہ۔ بھارو عا زال ء بلبس حال ء دیغاہنت کہ تئی گہاروں دیتہ

بادشاہ زال ء گوشتہ کہ اغد تہ موکل دئے ۔ وختے تی گہار اس دی روان
گنداں ۔ بادشاہ ء گوشتہ پرچہ نہ ۔ بانگا کہ مس کچہری ء روان تہ پرو
گند و بیا ۔ نیں بلیں شید کو رند صکو وختے بادشاہ آہی لوغ ء ششت
یا زال ء وختے گوشت کہ مرشی تی گہار گندغا شتخاں ۔ روش باز روش کمیں
روشنے بادشاہ آہی لوغات ۔ آہی ء گوشتہ کہ بادشاہ سلامت باہم
ماین و تی وطن ء گردوں ۔ بادشاہ گوشتہ جو انیں شوا اصل وزت ء فخت
پر شامس جو ایں مادناں پولان ادشوارا و تی دنگ ء براں ۔ شوا منی و
سیا دو کام انت ۔ گر تو و تی زال ء اغدیں حال دانئی کہ بانگائی گہار و آہی
مرد گرد تور و فائنت ۔ زال ملیر بدیثہ ۔ بلے بادشاہ ء حال واقہ کہ
آہنہائی کلیں بند و بت مس کتہ او مس و ت آہناں و تی ملک ء سیم سرا د ابراں
دو ہی روش مہل ترا بادشاہ ء نکائیں ما ذن آرا ئینتخت او باریں
یگیئے و گر پنچے دا تہ او و ت دی و تی لشکر ء گیلے ء سنگت بیثہ ۔

ہنی کہ سر سیمان پختخت ۔ آہناں گوشتہ بادشاہ سلامت تہ
دی منتخے او مادی نیں جھٹے ساہی بکنوں ۔ لشکر ء کمیں ویر بوتکا
بادشاہ و آں یک در شکے شیر اساہی کتیش ۔ زال ء بادشاہ ء
گوشتہ بیاتئی بوٹاں کشاں ۔ بادشاہ ء سرا آہی کٹ ء ایر کتہ
او دانے رند و پاوشٹہ ۔ زال ء بادشاہ دیما کمیں ساہیں یک
کتختت او سر نرمی ء جہلا ایر کتو و ت او اس دو ہی بادشاہ
نکائیں ما ذناں زوار بیختت او آہی ملک ء سر سیمان گوشتخت
بادشاہ کہ کڑ و بیث آں گار انت ۔ آتکا و تی لشکر ء ۔ کلیں لشکر
حیران بیثہ ۔ بلے کسے ء ٹوک کتہ نختہ ۔ گر تو کہ شہر ء سر بیختت ۔ و

دیا اسکے او یک کہ دینتخت حیران عبیتہ . نکا بادشاہ لوغ و براتی ا و .
 آذ بیغ ڈ سٹی - بادشاہ و کہ لیک دینتخت - نیس دلاجتہ بہانائی
 زال و گوانک جلتی - بے زال کجا - ایذا او ذانیس کہ زال چو کھوٹو برت
 سرنگ و گندیت کہ اس ہواں ساگی اس لوغ و داستیہ انت - دوہی
 بادشاہ و زال بڑ تو وئی ملک و کشتہ او سپر کشتی -
 قصوں جھرے میں پورے بانگ شوار سنہڑائے مردے میں داران .

چکو

یک مردے ات شتخت روش گزانا۔ روشے آہنی لوغ
 منڈے بیٹہ۔ دانی منڈ چلانٹ کہ آہنی مات مرغائینت۔ بلین
 ۲ مرک ۲ منڈ ۲ پت جنجال ۲ پرینت۔ حیران ات کہ ایشی ۲ چون چو
 روش شتخت گزانا۔ منڈ شتہ مزن بیانا۔ بے مرد ۲ جنجال ہوا یکم
 ات کہ چون ایشی ۲ روڈینیت۔ روش ۲ کل ۲ پوریا ت کنخی انت۔ بڑ
 اکہ پچیہ دی بڑت نخت اونہ وت نہیں اکر لوغ ۲ نشت کنت۔ روڈ
 دلے آتکہ کہ لوغیں سیرے کنت۔ کزاں آں اے منڈ ۲ تاچھیت۔ مرد
 بلین سیرکتہ۔ زال لوغ ۲ آڑتئی۔ زال ۲ اے منڈ چو وئی چکے دوون
 داشته اوہے ڈولا روش شتخت گزانا۔ بیانا نیٹ اے زال
 لاف بربینا مینت اوزا ٹو منڈے کٹائینت۔ جند ۲ منڈ گٹا گون
 آہیہ اولی منڈ چغل داٹہ۔ اونیں نہیں آہنی جہانی دیکے ششتی اوہ
 جرائی پلو اوصیانے داٹی۔ ایشی جند ۲ منڈ دی شدہ مزن بیانا
 نہیں جڑ کی وورخی چرخی بیٹہ تا آہنی ۲ را وھرد دی چھینت
 لیں بے منڈ روکا ہریں تا ہائینے بیخت۔ دستی پاڈی لوغ ۲ کار
 روشے مائی ایشیہ دیم دینا مینت کہ ہرو بازار ۲ جوہرے
 ایشی ۲ وئی حرماگ زڑتخت او شتو جوہر گتئی۔ او ایشی ۲

کون اٹ او دیم پہ لوغ ء ائت۔ دگ ء واہے کپت۔ منڈواہ ء
 اپکتہ۔ کہ ایشاں شوڈ بیت کہ یک لوجرے آف ء کپت اوشتہ
 منڈاگر بیتہ گریٹہ کہ نیں تا ماتن مناں جت۔ او گوانک جتئی لوجر موجر
 دربیا۔ ماتن مناں جت۔ لوجر ء گوشتہ۔ مرشی تہ بروہیت رشی
 ء رلد بیا من بہیت شاہیں پاشنے باا۔ منڈ ء گوشتہ کہ مناں رشی
 ماتن خوار کنت۔ لوجر ء گوشتہ "مرشی تہ وئی مانن ء گوش کہ بازار ء
 تہ کل بہشت لوجر گپتہ "منڈ ء وئی دیم شتہ انڈری پانچ کتغنت او لوغ
 ء آتکہ۔ مانی ء کہ ہشتیں لوجر دیتغنت گوشتی "ابو گار باتھے۔
 اگر مرماگ ء تہ اگر ر و لوجر آرتہ "منڈ ء گوشتہ "مناں آہی ء
 ہرچی داتہ من زرتو اڑتغنت"

مانی ء گوشتہ "جواں"۔ نیں کہ بیگاہ ء کپغنتی تا گڈ منڈ ء
 یک کوٹنے زرتو داتھی۔ او نیں دیر کہ منڈ ء بیت آتکہ اوشتہ منڈ ء
 پول کتھی۔ "چکو تہ وھڑ دے چھائے وار تہ"

منڈ ء گوشتہ۔ ہا ابا۔ مس وئی بہر وار تہ"

گڈ ازال ء شہ پول کتھی کہ "تہ منڈ ء چکر لوجر داتہ"

زال ء گوشتہ "مس الٹی بہر ء داتوں۔ بہر کس ء دو دو پیرا آتکہ"
 بلیں بیا تلبے نیم بہنیں روش دی ڈکھ سکھ ء گوشتغنت۔ تاہتی
 روش ء چکوروت۔ واہر کندی ء گوانک ء جت "لوجر موجر
 دربیا۔ دربیا"

آنکو گند بیت تا بہیت شاہیں پاشنے ملتا نا پید اغنت۔ سری تا
 چکو کیں ترٹ سٹہ۔ بلے نیں کہ نزی آتکہ پول کتھی کہ "اگر یں مزائیں پاتنے

مئی چے کارا کیت۔ پاشن ء گوشتہ۔ "وزت ء مخن۔ م
 پکراں۔ میں راستی گوش ء ول دیئے۔ ہرڈ ولین وھڑد در کیت
 اداغہ چپی ء تاب دیئے تاہرڈ ولین جبروتی در کیت۔ چکو
 مروخ ات۔ مہاتائی راستی گوش ء ول دیئے مینت آنہی دیما
 وھڑد آتکغنت۔ ایشی ء واژت و سیرکتہ۔ او پدا پاشن
 دائمی۔ پاشن اغدی واہ جہ آف لافا پیتھوگا ربیتہ۔ چکو وھڑ
 لوغ ء گرٹہ۔ بیگ کہ بیتہ۔ آنہی مات ء سرتکغیں و دھی
 آنہی دیما ایرکغنت۔ ایشی ء گوشتہ۔ میں دل مرشی لغن ء دل
 و ماتن ء زرتو پینگ دیما چغل داتغنت۔ ہمے رنگا ہنی ہر
 کہ چکوشتی بیت سنت پاشن ء گوانک جٹی او تا سیر ء وھڑ
 واژت می۔ انگو ماتن حیران ات کہ اے لوغ ء دی لغن نوژت
 روش پہ روش روٹ دوری بیانا۔ روشے وتی کتریں منڈ
 دیئے مٹی او بروٹ گندیت کہ اے پکوشہ واژت۔ اے منڈ
 کپتہ او دیتی کہ چکو ء واہ ء کنڈی ء چھی ءے گوشتہ او آنگوشہ
 شاہیں پاشنے آتکہ۔ چکو ء آنہی راستی گوش ول داتہ او
 ڈولیں وھڑد آتکغنتی ایشی دف دی آف بیتہ اور نبع
 گوں نسرین بیتہ۔ ایشی ء چون گت کہ کمیں واژت می او چوٹ
 وتی گمان ء مان گتی۔ چکو ء دیتہ۔ بلے ہنی چے گت گتی۔ نیت
 ایشاں واژتہ سیرکتہ۔ پاشن آف ء ایرکپتہ او کار بیتہ۔ چکو
 میں مات ء حال ء دات۔ گوشتی۔ گہا ربیائی بوٹان کشاں
 سرچکو گت ء ایرکتہ او مانے رنگو ہاوشتہ۔ چکو ء وھڑ

او پدوشہ لڈء پُر کٹئی۔ بلے پدو بھنڈو و کھور سر آتکے۔ نیس کہ آس و ہاوہ
 کڑو و بھیتہ۔ رہنا نا لوغ ء آتکے۔ آہی مات دو می لوغ ء شتغیت۔
 مندو ہوڈاشہ گوانکینی۔ او کلیس حال ء دنیغینی۔ مات ء جھٹ کتو
 پدو پٹہ او گندیت اندر شہ لڈا پُر انت۔ گوں وئی مند ء زہر گپتہ
 کہ دتہ دروغ ء بندے۔ بلے نیس کہ جوانیہ پٹئی گندیت حالینی دو بھور
 سہی ء است انت۔ نیس دلا گوشتی کہ آس و آہی چک ہشکس زب
 ہیل بنت او اے چکو چوشیں و صرڈاں بو اُرت۔ وئی مند ء واہ
 دنیغائیت کہ بروٹ کڑوے کرغ ء تاخ بیاریت۔ آس رو غانا فل
 پیغ ء آرفائیت۔ ایشاں زڑو توھوشینتائیت او پھناڈا بسنو و فغائیت
 بیگ کہ بھیتہ۔ مرد ء آغ ء مڈاٹ۔ ایشی ء لیلٹری و پرات داشتغت
 مرد کہ وٹا بھیت۔ گندیت زال چوش انت حیران بھیتہ او زال ء
 پولائیت کہ "تران چون انت"۔ ایشی ء گوشتہ کہ "مناں سٹرک ء
 جتہ او نیس پھناڈاں زڑو لٹھاں"

مرد ترے سٹہ بارے۔ اے زال دی مر تہ۔ اغدیں تی جنجالے ء
 کیفیت۔ زال گشغائیت کہ "مناں بکا سیاہ پسے پوست کن" مرد
 حیران بھیتہ کہ آہی ء شہ دو بیل ء نغن ء ٹک کتہ۔ سیاہ پس ء پکوشہ
 بیاریت۔ نہیٹ زال حال ء دنیغائیت کہ چکو ء پاشنے۔ مرد ء
 چکو ء را گوانک جتہ۔ بلے چکو ء گوشتہ کہ "مس شکو کتہ"۔ زال۔
 آہیہ حال دنیغائیت کہ پلاں صندا انت۔ مرد ء چکو پ کڑی کا پڑیا
 گہنہ۔ نہیٹ چکو گریان ء پاشن ء رو غائیت۔ پاشن ء گوشتہ
 فزت ء مخن۔ چڑا کر کن کہ پچ مٹہ سے بھورینغائیل او صرڈاں

بر بندے ء پور و چلی روش ء کش . چکو گر تہ او پت ء گوشتی
 مس حدیں وئی باشن ء دیاں کہ شوا آہنی . صبح ہڈے نہ بصور یسنت
 پت ء ایشی ٹوک منبتہ اور ء چکو باشن ء آ ر غا سنت . ایشاں
 باشن کشتو مائی ء پوست کتہ او چکو ء ہڈ گل مچ کتو بڑ تو در اھند
 پور تہ . دو ہی روش ء مائی گر و بیتہ او چکو ء گوشتی کہ نہیں ہا
 نورے ج . چکو ء جھٹے شنتہ کتہ او جھٹے گر بیتہ او نیٹ و یا
 شتہ . ہے رنگا ویل دگر زان ء چلہیں روش گو ستخت . چلہ
 روش ء چکو روفا ہواں بند اپٹھا ئنت . او ڈاشہ مادے در کپہ
 سری تاپیریں چکو تڑ ستہ . بے پڈاپول کتہی کہ ”تہ نیں میس جے کا
 کاے“ مادے ء گوشتہ میس راستیں گوش ء ول دے . ہر ڈول
 وھڑ در کائنت او چپینا ول دے ہر ڈائیں جرو پچ در کائنت
 چکو چل روش ء لنگر ات مہاتائی ر اننیں ء ول دیغا ئنت
 او ہر ڈولیں وھڑ آہنی دیا آنگخت و رغا سیر کنگا ئنت
 اغدیں چپین ء ول دیغا ئنت . یک آسنیں ماڑی ءے سہرا
 ٹہنتہ او گل اہر ڈائیں جہر آنگخت چکو پیرغ ء آل جہراں کنگا ئنت
 او نوخ نوخیناں گور اکنگا ئنت آنگو بادشاہ پنج وئی ماڑی ء جگتہ
 ات . لغاہ چکو ء اڑتہی . جیران بیتہ کہ اے کے انت . چوشہ
 جہر — او چوش سنہڑا . در وکا پشمتہ چکو اغدیں وئی کہیں جہر
 جانائنت او لوغ ء روفا ئنت . بادشاہ پنج دی ایمر کپتہ اور
 کپتہ آں کہ لوغ ء وئی ء پجبتہ تاں آں گر تہ . روغا وئی پت ء کنگا ئنت
 کہ من بلانی جہنگ ء گوں سیر کتاں . بادشاہ ء مہاتائی مراد م

داؤد انہی پت لوٹا بیٹہ۔ آں کہ آں کہ گوختی کہ وتی منڈا میس چو روہ
 دے۔ آں مراد و ہش بیٹہ اوگر تو وئی زال و حال و دیخانیت
 کہ بادشاہ چکو پہ وئی پنج و لوٹہ، زال و گوشتہ ہاں کفیت
 چکو۔ بادشاہ پنج چے پجا کاریت مس وئی بندک و ڈھری و گناں
 او بادشاہ پنج و دیاں " بلے ہسے زال و تی منڈا و ڈھری و کفایت
 او کہ جھنج آں کہ او و ہر دو و نغنی تیار بیٹہ۔ آں زال چکو و دیم و دیخانیت
 برو بادشاہ و انہی پنج دستاں شوڈ۔ چکو رو غائیت آہنی دستانی
 شوڈ و۔ بادشاہ پنج و پجا آٹہ اڑے آہنی زال کہ انہی و لوٹہ
 ایشنت ایتہ اچر غائیت مہاتانی چکو پت و لوٹا دیخانیت
 اوہی رنگا بادشاہ پنج چکو و سیر گتو بر غائیت۔ او سیر و سوکانی
 نشہ۔

اصیل و رعدار

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ۶۰۰۰۰۰ دو بیچ تبت۔ یکے اصیل اور
 او دسہی رعدار ات۔ بادشاہ بیٹہ پیر۔ عالم مح بیٹہ او گوشتین
 بادشاہی ۲۰۰ اصیل ۲۰۰۔ وزیر ۲۰۰ گوشتہ بادشاہی ۲۰۰
 رعدار ۲۰۰۔ نہیں وزیر ۲۰۰ گوشتہ اے دو ہزار کلدار انت۔ ہزار
 دوں اصیل ۲۰۰ او ہزار دوں رعدار ۲۰۰۔ ہریکے وٹی ۲۰۰ ہزار
 کنت و بیاربت ہر دو بیٹیاں وٹی ہزاریں کلدار ۲۰۰ تو یک دگ
 پشتخت۔ رعدار ۲۰۰ دیمتر گوشتہ۔ کہ ادا ما پہ شرطے ۲۰۰
 گد پچہ ۲۰۰ چشموں روں بیا کہ ہر کس دگے گیرت " او چوش ہر دو کد
 دگ ۲۰۰ پشتخت۔ جنانا نیٹ اصیل رو غائنت شہر
 گد بیت مچی ۲۰۰ او عالم شرط ۲۰۰ جنغائنت۔ الیشی ۲۰۰
 گتہ شرط جنغ۔ او جنانا ہزاریں کلدار ۲۰۰ ہر اینغائنت
 نہیں کہ زر کل ہر ایننتی دلا گوشتی کہ بیا نہیں پور یائے کنان
 شدان مراں۔ نیٹ آہی ۲۰۰ مندرے ۲۰۰ مزوری پولتہ
 مزوری رائی کٹی۔ بل الیشی ۲۰۰ گرا آہی ۲۰۰۔ رعدار ہمیتا کہ لڑا
 دیما کیت در فکے ساء و فسیت۔ آغنت سہ مرگ۔ مرگاں
 نیٹ صلاح کتہ کہ چوش تا ساھت نہ گزیت۔ بیا کنت ہر

قصوے کنت۔ یکے ء گوشتہ کہو من چے قصوے کتاں۔ ایتدا کہ اے
 مال سرا من لشتیہ یاں ایشی مہاتا یا ز من شیراہ پست لشتین بادشاہی
 مدی سے ایرانت۔ "گڈی ء گوشتہ" من چے قصو اکناں پلاں بادشاہ
 چاں کورانت۔ اے درشک رچو جو کو کہ آئی ء بڑتیں کسے دانت
 تااں چاں ترا دراہ بیت۔

سیمی ء گوشتہ "ایتدا کمیں دیا پہا لے مال ء چارینغائیت
 او آئی ء بینگے دی گوں۔ کسے ء بینگ کشتیں تا پہاں پمٹ غا کا تک
 ڈو لے ء پہاں چپ دائیں او زرتیں بینگ رچو مرگ کشتیناں او تیاہا
 ترا تیناں۔ پلاں شہر ء بادشاہ ء گرکشتہ۔ اے سہیل ء بادشاہ
 جان ء کشتیناں۔ بادشاہ دراہ بیت۔ بادشاہ ہوا ہی ء
 مزائیں سخی۔ کت۔

درو کا پستہ مرگ گل ء تا بال کتہ۔ چور ء کلانی نندغ ء ہند
 اکتلاکتہ۔ بیگاہ ء و پتو بانگ ء کر و بیتہ او ہواں خزانہ و الی مال ء شیرا
 میہہ لے ٹوکتی۔ او در کفغائیت درشک ء او جوائیں اچائیں چوٹواں
 کشتغائیت او ایرکپتہ۔ جہلا آتکہ۔ چوٹو گل جوانیہ گھوٹو صہیرت
 کتغنتی دبلائے لافامان کتغلتی ماقرن ء سنج کتغائیت او چرتہ
 ماقرن ء۔ دیا بیت گندیت راست کہ پہا لے اوٹ ء بیگنی
 بینگ بھونکنا ایشی چکا جلو آرتی۔ جنغاد ہیکے بینگ ء کتغائیت
 پہاں گوں زہر ارمنبانا آتکہ۔ ایشی ء گوشتہ کہ بینگ ء مناں داہت
 من وٹی ساہ ء ہراس ء بینگ کتہ۔ نیں گوش ہرچ بینگ ہبا
 گرے من ترا دیاں نہ نیت جنانا چے زرو مدی پہاں ء داٹو

گیشی۔ جسے ۲ زند کہ بہاں وٹی مال عوگول ششہ۔ نندغا بندگا
 مزگا کشغائینت۔ مزگ زڑ تو دیا وٹی دگ گیشی۔ دیا گندیش
 مزائیں عالمے پیداغنت۔ پول گول گیشی۔ آہناں گوشنہ ماطو یوسے
 پونغا در کپتغوں۔ مے بادشاہ در اہو نہ انت۔ فی اغہ طو یوسے
 مے بادشاہ در اہ کٹہ۔ تاجوان۔ ناہے ماطو یوسے کٹوں۔ ایش
 گوشنہ۔ "من کایاں۔ در مان کنناں۔ کثیت کلیت۔ اور
 آہناں پچھی شہ۔ بیگاہ روت بادشاہ ۲۔ بادشاہ عوگول
 "من در اہ نواں۔ ہنچش پچہ و تار کشا یعنی۔ "چور و عوچر تو دیتہ کہ
 بادشاہ عوگر انت او تیل طلبتی۔ آہناں آڑ تو تیل دا تہ۔ تار
 زیر غاتلاں تراٹغائینت او کہیں جان عو مٹنا یعنی۔ بانگا بادشاہ
 بیتہ۔ جکو عو شہ بازیہ گہاٹی ات۔ باز و معش ات۔ گڈی بیل عو
 در مان کنناہینت۔ بادشاہ دیم پیر جوانیہ میں گہاٹی ات۔ سیمی بیل
 در مان کننت بادشاہ بانگا اصل در اہ و درست بیتہ۔ چور و تار
 او گوشتی کہ "من ترا گول مزائیں نچی مے کناں۔ اے نا وراہی عو
 کلیں عالم ۲ ٹنگ کٹت۔ اغہ گول من نندے۔ من وٹی جنک عو دی ترا
 دیاں او بادشاہی نیم عو دی ترا دیاں۔ جھٹے ہموڈا شہ۔ مند عو سیر کھات
 نیٹ گیشی کہ "مناں مزائیں کارے۔ من دیار و اں۔ مٹیں زال بلال
 ایترا بیت "یار عو زال گول مات و پت عو ا شہ او اغدیں وٹی منزل
 گیشی۔ دیا کہ جھٹے مزائیں روت۔ گند بیت زوارے جھکلا نا پیدافت
 نشت و آہی عو حال وال کٹی آہی عو حال دا تہ کہ مے بادشاہ چان کہ
 جیہ او نہیں چیا رہی چودھاراں زوارہ او کٹت کہ در مانے یا طویا

پوہنت۔ ایشی ء گوشتہ کہ طویوی کارامن دی کناں۔ آہنی ء گوشتہ۔ کہ
 بادشاہ ء بازیں طویوان سیک کپتہ۔ نہیں پڑھو جتنی کہ اغہ دراہ نویثہ۔
 آہنی گردن ء گڈیت۔ آہنیہ گوشتہ کہ مناں وئی درمانانی سراپت انت
 بیارہ گردنوں سنگتوبیا نامزلاں گرانا آتکغنت بادشاہ ء۔ چورو
 روغا بادشاہ ء گڈفائینت۔ بادشاہ ء گوشتہ کہ اغہ دراہ نویثناں
 گڈتئی گردن ء گڈاں راہ سبرٹنگاں۔ ایشی ء گوشتہ کہ "واثرہ تراگون
 چمانی دراہی ء کار۔ ہمیں درمان ہمیرنگین انت کہ یک شیغہ ء جغ ء چم
 روزناہت "آں درمان کہ گوشتی آہناں بیگاہ کڈوے چمان مھٹغنتی او
 شیغہ دوچمان جٹغنتی۔ سری بیلا رند بادشاہ شغ۔ وروش ء پرک
 سئی بیٹہ اوسما کپتی۔ گڈی بیلا رند کہ صحو ء روش ء ٹک داٹہ۔ تا
 بادشاہ ء روش ٹک ء سما کپتہ۔ سبی روش کہ بیٹہ اغدیں درمان کٹی
 بادشاہ اصل دراہ بیٹہ۔ بادشاہ ء گوشتہ کہ گوں منندے مسیں
 شغیں جنکے تراویانی او مسیں بادشاہی مڈی عر نیم تئی انت۔ ایشی ء
 گوشتہ۔ من نشت سخناں۔ مس وئی وطن ء رواں نیٹ بادشاہ
 جنک ء سبرکنغائینت۔ جھٹے نشتہ ادنیٹ بادشاہ ء موکل لوٹئی
 کہ گڈویٹ۔ بادشاہ ء گوشتہ کہ ہرچی تے تراگردانت پروت بر۔
 ایشی ء گوشتہ کہ مناں صد لیرو شہ مڈی ء لڈوے او ایشیہ کبہ صد
 نوکروے۔ زال ء وئی مراد ء گوشتہ کہ وئی صدیں لیرو و مڈی
 دت رضائینغ ع۔ ابائے جو انیں پینگے آہنی ء پروت لوٹ۔
 روغا بادشاہ ء شہ پینگ ء دی لوٹغائینت۔ بادشاہ ء پینگ دی
 آہنی ء راداتہ۔ موکل ء کنغائل وئی دگ ء لڑغائینت۔ پنداجنانا

وئی پشی و سرک و شهره پختنت - بادشاه باز و عهش بیتی که ز راه
 آنکه - بادشاه و ایشی و اینگناں باز شرف و ائو او چیت کشتی
 گیسے شف او تا کی بیختنت - نیٹ موکل و کنغائینت او وئی ائو
 دی سنگت کتو گرت - سد لیر و گون مڈی او صد نو کراے بادشاه
 و اتخت - کلیں گلا و زیر غا پندا جانا و ت پیشه او گلا یہ نہاد
 نیٹ جانا ہواں ہندا آتکہ کہ او تاد و نیں برات کڑ بیختنت
 کڑ بیخ و ختا دو بیتاں ہو و او تزی زحم پور تخت کہ ہر کسے سری بیست
 وئی و کشیت - نیں کراے آتکہ پٹیت گندیت - ہر دو نیں زحم ہواں
 رنگا ایرانت - ایتا شہ لڑتہ در شک و گوشتہ - او تاد وانی
 و ہندا یہ وئی گلا و اھیل بیتہ - دکری گلا دی چختہ - پٹخ و عدی کنغائینت
 او دیم پہ ہندا پواد ائی جھٹ و رند گلا و دیم پہ وئی وطن روان دائی او گون
 شو اپندا جنت من کا یاں شو ارگون دیاں - چور و شمو و اگر و غائینت
 او وئی بینگ و سنگت کنغائینت - جانا ہمے دگ و سری شہر و کہ
 آتکہ گندیت - برات انت - داراں چنغائینت - برات و حال
 و ان و کنغائینت او اے حال و ند لیغائینت کہ برات انت
 ایشی سنگت کنغائینت پندا غنت - سمیڈا نو ضیں جراں گر غا دینغائینی
 او طام و دام و پورانی گیشی و کنغائینت - او شہر و بادشاه و موکل
 گر غائینی کہ براں وئی تو کر کنانی او کہ نیں لڑتخت - حال و دینغائینی
 من تا اس و تئی برات آں - اھیل و گوشتہ کہ اداس وئی بمبالاں
 کیتخت او من ترا اصل شمو شختنت - او پندا جانا دیم پہ وئی وطن
 لڑتخت - جھٹ و رند اھیل گشغائینت کہ ادا ایتا دیا جو ایش

انت۔ بیابروں شکارا۔ ایساں پتکے گونا گونا گونا آں شہ آف و پ
 کش۔ جنانا دیمیا اُصلیں برو بیوانیں ہندے ات۔ سہدارے
 لگو بہت۔ آں برات ترن و گپنتہ۔ گوشغا پینت کہ مناں تن و جتہ مناں
 آنے دئے۔ اُصلیں و گوشتہ ترا تہیں آف و دیاں کہ تہی یک چھے کشاں
 آہنیا گوشتہ کہ گند برات۔ مس ترا گوں چکر بھی کتہ۔ یہ آفی تر پنے و مٹیں چھے
 کتہ۔ نیٹ اُصل تک کتھی گوشتی چم کڈ اکفیت۔ مناں سر کے آفی دئے
 آہی و یک چھے کتہ او پتک سراسر غ کتھی۔ پتک و سر کے آفی آہی و
 داتی۔ آنکو کہ چم کتہ و آہی و چھل داتہ۔ بینگ و چم زر تو دن و کتہ
 چم و درد پلوے و گرم و اراہ پلوے و ادیک سرک و تن پکو
 کار بیت۔ ایسی و اغدی آف لوہتہ۔ آہنی و گوشتہ کہ تہی دو ہی چم و
 دی کشاں او گڈا آنے دیا نے۔ چوش دو ہی چم و دی کتھا انت۔
 ایذا برات و الخ و مڈی پلو لڑتہ و رانی بیٹہ او جنانا و عا
 مڈی و گوں کفغا پینت۔ او کار و ان و گوشتی کہ شا و اھکل انت
 برات رند اکیت۔ نیس کہ کار و ان شہر انزخ بیٹہ۔ ایساں پول کتہ
 کہ مٹے کھوتار و دیر کتہ۔ ایسی و گوشتہ کہ بھوتار نیس چوخ انت۔ عالم
 کہ مڈی او چور و بیٹہ۔ رو غا بادشاہ و مستاغری و دینغا پینت
 بادشاہ و صھل بیٹہ او وزیر و لوٹا مینغا پینت او کہ وزیر آتکہ گوشتی تہ
 گوشتخت کہ بادشاہی و رغا ر و دئے "وزیر و گوشتہ" بادشاہ
 سلامت دانی آں چور و کار انت۔ کئے زانت آں شہ شیشی و دی
 مزا میں مڈی کے بیار پینت۔ صور و کن "بادشاہ گوں وزیراں آنکہ چور و
 اگاہیں کہ گل یستر بیخت۔ زاکار و گوشتہ کہ "مناکس ایسی و پجانیا وں

کہ اے کئے انت۔ معے مرط و پلوے شتہ او اے آنکو نیام
 مارگوں کپتہ او گوشتیش کہ مارا یکیں ہندے دے۔ بادشاہ
 ایکیں کوٹھوے داٹہ۔

بل ایشاں گرا آہیاء۔ آں کہ اوڈا ایکاسر آتکہ۔ تخی تا اولاسر
 ات۔ نیں پیرتن ء جلود اٹخ ات۔ بینگ پیٹریں چرانا شتخت
 نیٹ کلونزانا۔ دمب ء شافانا گرتہ او چورو وٹ ء آتکا چر
 بینگ ء دمب ء گپتہ او بینگ پلوے لڑتہ۔ جنانا بینگ ء آڈ
 لوہے سرانیاستہ او آف چڑ پینتی۔ چوروسی بیتہ کہ بینگ ء آ
 سراڈتہ۔ دیما بیخ ء آف ء داسیرور غامینت۔ نیں کہ آف
 کتی۔ ساڈتیں شوکارے کشتی او گوشتی کہ گندفاوند ء کاراں۔
 عالم عجم گوں اے درماناں دراہ کتخت۔ اونیں اے میں
 نینت۔ ارمان کہ میں جم بیتینت تا اے درماناں میں دی جم در
 کشت۔ بینگ ء اغدی کلونزراٹ زرتہ۔ چوروسی بیتہ۔
 استیں۔ بینگ ء دستا محض غامینت۔ بینگ ء گوں چنبوا
 دست گپتہ۔ چورو اکہ دست دیما بڑتہ نٹہ وٹ ء چاں کشت
 چورو دستا ایر کنت او چورو ء جم وٹی کلانڈاں ایر کتو۔ درما
 مٹخ انت۔ او جم دراہ بیتختی او اغدی بینگ ء سنگ
 کتو ہند پھلو لڑتہ۔ جنانا مزلاں گرانان آنکو نیٹ لوخ ء پچتہ۔ گزین
 کہ عالم تیاری انت کہ وزیر ء پھاسی دینت۔ مہاتانی وزیر ء لوخ
 چکانی یک لیلری کہ آنہانی پت ء پھاسی دینت۔ او آنہاں حالہ
 کہ وزیر ء تھی سرا پھاسی دین غامینت۔ ایسی ہرکا ڈغے لکھتہ او

دستا دانتہ کہ بر باد شاہ دئی۔ ایٹنی ء کا غدء لکھتہ کہ تئی نو کرے ء
 مئے مز ایٹن مڈی کے پہ دروہ آرتہ۔ یا مڈی ء دئے یا گڈ جنگ ء
 نیاری ء وزیر کا غدء بر غا بادشاہ ء دینغا پینت۔ بادشاہ ترہرتہ
 اوچران بیٹہ او پنج ء لوٹا دینغا پینت کہ اے جو نہیں مڈی ء آرتئے
 کہ بادشاہے پہ جنگ ء کرط و بیٹہ۔ مڈی حال دئے کہ کئی انت۔
 مناں پیشہ زاکار ء دئی گوشتخت کہ اے نیام دگ ء آتکہ۔ دگری
 رعداریں چورودی دیمیا آتکہ او گوشتی کہ اغہ مڈی ایٹنی بیختن بلاں
 ڈسیت۔ مناں تانو کریں وو صد مڑو۔ او مٹیں دوئیں زال دی پجا کانت۔
 بادشاہ ء کل لوٹا بیختنت آں کلاں گوشتہ کہ مارعداریں چور و ء نو کریں
 او زالاں دی گوشتہ کہ مئے مڑو ہمیشنت دگری آہنی ء دی نہنتہ کہ مڈی
 ہمیشی غنت۔ مڈی آہنی ء دستکوئی کتہ او کچہری لافا کلاں گوں دراہیں
 فقو کتئی کہ من گوں آہنی ء چے مچی کتہ او آہنی ء گوں من چے بھوگ کتہ۔
 بادشاہ ء اصیلیں چور و سنیہ او کشتوا شتی۔ بادشاہی او مڈی کل
 رعدار ء برتہ۔ کتئی بادشاہی او مڈی کو طخ وزیر ء داتئی۔

قصوے جھرے من پہ درے۔

برائانی دوستی

یک بادشاہ ہے ات۔ آہنی ء پھچ چک نیست ات۔
 آہنی مادن ء گرغ کاڑتاں۔ اسے درمان۔ آن درماں۔ نو
 تاویت۔ بلے ہچی۔ نیٹ تہ۔ مس۔ ایشیہ آہنی ء ہر کس ء صبر
 دا تہ کہ نوخیں سیرے کن او پروت دومی مادنے گر۔ بلہیں ہارن
 نوخیں سیردی گنہ او مادنے دی گپتہ۔ بلے گڈ دی نہ چک بیتی او
 مادن ء زاکو گرغ آر تہ۔ ہے ڈولاشف روش بیاناشٹخند
 روش شف بیانا۔ روش ماہ ہبتغنت۔ ماہ سال او مزائیں ولہ
 سالے گوستہ۔ بادشاہ دلاسیک کپتہ۔ اوروغا دگے سراکفغانہ
 عالم کہ ہے راہ ء آتکہ۔ جیران۔ بادشاہ انت۔ کسے ء پول کتہ ہا
 سلامت تہ اتیدا پرچہ کپتقائے "بادشاہ ء گوشتہ" بس۔ تہ
 راہ ء برو۔ او اتیدا ہر کسے گزیت۔ مناں تاڑ پیت او برو
 چھے راں آں پاریزتہ۔ بلے روشے ء دو ء رند ہر کس تاڑ اناش
 بیاناروشے دے ہے راہ ء گوستہ او کہ گندیت یکے راہ
 کپتہ انت۔ گوشتی "آدم زاد تراچے ویل ء زرتہ"۔ اتیدا
 سراکپتہ نے "بادشاہ ء گوشتہ" تہ وئی راہ ء گوز او مانا
 دے ء گوشتہ کہ "اغمن ترا تاڑاں تہ بیٹرت چیرت بلے۔

بادشاہ ء گوشتہ " جو ان انت من دی وتی زیندء بیزاراں " نیٹ
 دے ء انگو آنگو کتہ کہ " اصل ترانیلاں مناں حال ء دے " بادشاہ
 کلتیں حال دا تہ۔ دے ء گوشتہ کہ " بے رنگا کن۔ اے دگ مہاتانی
 برو۔ دیما در شکے آہنی ء پنچ ترنج انت۔ ایساں پٹ اوزیریکے
 وت بور۔ دو وئی زالاں اودو ماقتاں دے۔ خدا ترادی چکاں
 دات او تھی ماڈن دی زائینت۔ بے سرئیں ماڈن اوسرئیں
 زالاں چک مہیں انت " بادشاہ ء مہنتہ اودے ء گوشتہ کہ
 سال گورد ء آں کیت ووتی چک و کرغ ء سنبھالیت۔

بادشاہ شمید اں کڑو بیت۔ منزلاں گیرت۔ جانا کیت دیما
 گدیت حالینی در شکے آہنی ء پنچ ترنج انت۔ ہر پھیناں پٹیت
 او کڑدیت لوغ ء کیت۔ یکے وت وارٹ۔ دو دویں زالاں
 دات اودو دویں ماقتاناں۔

و بیانانیٹ آہنی دویں زالاں دو پنج آرغائینت او ماڈن
 دو کرغ۔ اے کہ مکس مزن بیتخت او نیں دے ء درائی نزی
 بیقت۔ بادشاہ ء وئی سرئیں زالاں دوست تہنت۔
 اودلاے آتکئی کہ آہنی ء رادو مہی زالاں چورو ء اودو مہی ماڈن
 کرغ ء دات نیں کہ دے سال گورد ء آتکے او گشتی کہ آوتی چورو
 او کرغ سنبھالا آتکے تا ایشی ء دو مہی زالاں پنج و دو مہی ماڈن
 کرغ دستخت۔ بے کڑے بان ء در کپت او ہانگ داتی کہ
 مے ہو ہج دانی کڑے ہانگ ء گندیں سون زیرت او ہروختے کڑے ہانگ
 دا تہ آہنی ء کشت۔

”اے ترا پڑا مغاینت۔ تنی چور و دگر غ آنگو لکینتہ انت“ دکر
 دے ء گوشتہ کہ ”گندگون مس در وہ عومن من ترا گوں بدی کثغت
 نیٹ بادشاہ ء آہنی ٹوک منٹہ۔ او گوشٹی کہ سنی اے کسن انت
 وہ سال ء رندا آل کیت و بڑدویناں باڑت۔

چور و دوس من بیاناشتغت۔ او پک و دمی اکر دوست
 تش کہ یک ساہتے ہذا نویتنت۔ او ہذا ئی کار انت کہ اے دہن
 صحیح پر کے نیت ات۔ کسے ء یکے دیشیں او گڈادو ہی اصل بیج ء نیارنی
 جنانا بلین وہ سال دی گوستہ اوروشے دے دی آتکہ او چور و
 برغائنت۔ دو میں براتناں چے کتہ کہ ایشاں و ٹی چلومٹ ٹینتغت
 او گوشتیش کہ وختے ء یکے چو ء زنگ زرتہ براں کہ دو ہی ہوسرا
 ویلے آتکہ۔

دے ء چور و و ٹی ماڈن سنگت کتوشتہ۔ جنانا کہ و ٹی اوٹکا
 آتکہ تا دو ہی روش ء شکار ء شتہ۔ تا چور و در اور کپنہ۔ گندیت
 دراہیں نوغ ژا سر ء پراض۔ او کلان پرات کتہ کہ ”آدم زادتئی موت
 ترا ایدا آڑتہ“ چور و ترستہ او گڈکشی۔ دکر ی گندیت نکوٹے چرغائنت
 نکو ء کہ چور و دیتہ۔ سری تا کند ٹی او اغدیں گریٹھی۔ چور و ء پول کتہ۔ آن
 پرچہ۔ مناں کہ تہ دیتہ۔ سری کندیتے او پتہ اگریتے۔ نکو ء گوشتہ ”ابا
 ترا کہ من دیتہ۔ سری و ہش بیٹھاں کہ سالان رند آدم زادے گندغا یاں۔
 او میں کہ اے گیر آتکہ کہ وختے دے ء شکار ترستہ۔ ترا وارٹ۔ مناں
 آتکہ“ چور و پول کتہ کہ ”آئی ترا دانی دا پرچہ نوارٹھی“ نکو ء گوشتہ
 ”ابا مناں داشتہ انت کہ مس نکو آہی دنسا ناں تیغ کمان۔ اغدیں نکو ء

عورت " ابا - بروختے آہنی ء شکار کہ دزنہ کیفیت - زُبحار ء کنان کیت
 اوسری وئی دنتاناں اغدی تیغ کنا سہنیت - پدا ہواں مرط دم ء اگشیت کہ
 بروداراں چن بیار - آں کہ روت دارانی چنغ ء ایتدا کوئی تے چیل
 ماں کنت او چارٹیت - او ایشی شیرا پدا آس بالائینیت او آئی مرط دم ء
 گشیت کہ تہ دیما برو ایشی و ناچرانا اووت پدا بیت - جھلے ء رند کہ مرط دم
 سر تریت تاگڈ آہنی ء دیزلا فاتیلا نک دات - تہ ابا ہنی چوش کن -
 کہ وختے تراہے رنگا گشیت - تا تہ گوش کہ مں چے زاناں - مں بادشاہی
 چکے ہنخاں او دراہیں روش لونغ ء بند - تہ دیما بی او مں لئی رندا - ہنی کہ
 پشپش بیت - تہ یہ آہنی رندا بی - بروختے آہنی خیال انگو آنکو عیثہ اے
 کتغیں سر زلاں بلو ء زہیرنت - آتکغیں مرط دم جھکو ترسنت او دے
 گڈ آہاں چیل دات - بلے تہ ترس نہ - مہا تائی آہنی ء گیتلی کن اوسدھا
 تیلانک ء دئی - آوت کیفیت - ترٹ بیت ۔

جنانا مزائیں وختے ء رندا روشے دے ء پچ شکارے دزنہ
 کپتہ - یہ ہوش ء گرتہ - او رنگا نکو ء پتہ اغنت کہ سوہان ء پول بیار -
 چور ء گوانک حتمی کہ برو داری بھری سے چن بیار - چور ء انگوشتہ -
 نکو ء ایشی دنتاں تیغ کتغنت - دگری ء دیزا رتہ تو چارٹہ و تیل مان کئی -
 چور ء کہ دارا رتہ لغنت گوشتی کہ ایشاں دیز ء شیر دے - آہنی ء رندا
 آس ء بالغاہنت و چور ء گوشتی ایشی چیار مں چنڈی چر - چور ء
 گوشتہ " چشوں چرخ مں تانزاناں - تہ دیما بی - مں پتہ رندا - دے
 دیما بیتہ او چور وہ آہنی رندا سبتہ چرانا - دے اے چرت ء کپتہ
 کہ چوش کہ چور مہیں رندا انت مں ایشیہ تیلانک دات نخاں چشوں

گدیت منجھوئے چلوچوں زنگاں گپنہ . ہلے چند ماڈن پھری ڈولانیت . دوہی
 مازے لوٹا مینغا یک پلوئے دیم کتورواں بیٹہ .

مزلاں گراناروشے آنکو ہواں سرےیں دے اوتاک ء در کپنہ . آنکو
 کوئے پول گول کتھی . نکوئے حال داتہ . کہ جوش دے کشتوا یتدا شہ کر کتھی .
 ہیداژا در کفغائینت کہ پدی ہیر تمیں حال کپتغیں سغراں داتہ . ہمید اٹاک
 یار دھل دیغائینت . آئیغاباد شاہ شہراد ارغائینت . عالم ء کہ چورو
 دیتہ . کل وھشس بیٹھنت کہ بادشاہ زامات آنکو در کپنہ . یکے رہنما
 زوفا بادشاہ ء مستغری ء دیغائینت کہ تھی زامات صدی مہری ہوا آنکو در کپنہ .
 بادشاہ گوں وٹی لوغ ء مرط دماں ایشی اگا آنکہ . اولوغ ء برغائینتی . کہ لوغ
 وال کل پریشانتنت کہ اکرمی روشانت . تہ یک شکار ء گارے . تھی لوغی ء
 وتارگر پٹا چماں کورکتہ . چوروستی بیٹہ کہ اے کل ایشی برات ء بھول ء روفا
 ایتا برغائینتی ایشی برات لوغ ء بیگاہ کہ وھرد آٹر تلیش چورو ء وھردانی
 نیام ء یکے کشتہ کہ "گذا تھی دست اے یکے آنکو آنکہ . من گڈانی اوافہ
 نہیں دست ہنگو آنکہ . دی گڈنی انت "مانی حیران ات . کہ مرشی مرط داجونہت
 بیگ کہ بیٹہ و نسغاں پیش نیام ء زھم ء کشتا ایر کفغائینت کہ "ہر کسے ہجم
 آنکو آنکو بیٹہ زھم آنہی ء گڈ بیٹ .

دوہی روش ء مہلا کر وئیغامادان ء سنج کفغادر کفغائینت ہئی اگر
 سکی بیٹھنت کہ ایشی برات است شتہ شکار ء . جنانا دیر جنگل ء بیٹ
 کھدیت آئی برات بستہ کپتہ انت . جھنہا دیغابرات ء بوڑغائینت
 کلے آئی گون ات کشتا برات ء آف ء دیغائینت اومادان ء
 بیٹ کتھی . مزلاں گراناشف ء دگ ء بیغائینت . دوہی روش ء نیٹ

اٹکلے کنت۔ دانی ہے چہ تانی لافا ات کہ کپتغیں سراں بہ است و کوا
 زرتہ۔ کہ "دے ء تیلانک دے۔ دے ء تیلانک ء دے۔
 چور و دی گوں کر ء چہ فا ات۔ مہاتائی دے ء کیتی کنخائینت او دیز
 لافا تیلانک ء دینغائینت۔ دے گر میں تیلانی لافا کپتہ و ستکہ او چور
 اولاوئی ماذن تیار کتخت۔ مہاتائی زوار سینا گر کنخائینت۔ جھٹے
 رندا اے دے دو ہی برات سئی بیتہ۔ آں ہوتا اشہ چور و رندا کپتہ۔
 رینانا بر خادو ہی بادشاہ شہر ء کشغائینی۔ دے ء کہ دیتہ چور و شہر
 پہتہ۔ دیانہ شتہ او چور کہ منقبہ شہر ء روت او ذہ عالم حال والا کتی
 اے حالان گتیت کہ چوش اے دے ء بڑتہ۔ او چوں ایذا ایشہ
 دے ء راکشتہ۔ او گر کتئی۔ کفاناکر و بیانا حال دا بادشاہ ء روفائینت
 کہ "بادشاہی چلے آتکیہ انت او دے ء کتئی" بادشاہ گوروت
 لوٹائینتہ۔ او وئی نشتغیں جھٹکے میرد اتئی۔

روش بازگوستہ روش کم چور و رادنے پوادل جھیکم بیتہ کہ قدنیں آکا
 شتہ۔ روشے فنکار ء تیاری انت۔ جو انیں مزے کشتہ۔ گندیت پشتہ
 درپکاٹے۔ بل کہ دے، اے کلیں و خادرا چور و ء پہ پھیل ات۔ چور
 کہ دے دیتہ۔ ماذن کرطی کتئی۔ دے دی رندا کتئی۔ جنانا دیمانیت
 چور ء گر فائینت او برو بیوانیں جھٹکے ء بند خا پرینغائینی۔

بل چور و ء کہ ایدادے ء پرینتواشتہ۔ گرائیشی۔ برات ء۔ آ
 دی نیں ورنائیں مرطدے بیتخت۔ او آرنی ماذن دی ویری زیننی پینا
 اکیلا میں مادنے بیتخت۔ روش بازگوستہ روش کم روشے چور و گندیت
 ایشی ماذن روفائینت ڈھانا او نیں کہ روشے نغاہ چلو ء آڑیشی۔

گون مادان پادو۔ او کونہہ ایر کفخائینت جہلا بروث گندیت
 بہنی برات مرٹفائینت او ہنی کہ گرو دغا بیت دو اما دن ترا سء
 گنت اداے گون اندری وارء اڑیت او بچہ بچہ بیت کطیت
 ما دن گون کانی گنت۔ لونغء بچیت۔ لونغء مرطدم کہ نیں ما دن ء
 بورگ گندنت۔ ایٹی رنداں جننت او ہے کونہہ ء کا عینت۔ یکے
 جہلا دیم دینت۔ گندنت ہر دو عیسیٰ برات یک بند امر نئیہ کپتہ انت۔

ایٹانی آف جہانیت او بر دوئیں نئن ء گپتخت - او جنان نینہ
 کونہہ سے سرا آتکخت دگ ء برات ء کلیں قصو کتہ کہ
 در کپتہ او بکو ء شتہ - پدا ا غلیں بادشاہ ء آنکہ او ذاکر
 نیار تہ او بولانا برات دیتی ایشی دلا شک کپتہ کہ آن در
 ایو لکا ایشی لوغ ء بیتہ - نہیں کہ کونہہ ء آتکخت - سری آن گتہ
 کہ میں یہاں آف ء وراں گد تہ پہہ - آن آف ء ورا عا بنہ
 چکنا کشا مینی او نہیں کہ اے پہنہ - ایشی دلا آتکہ کہ " ہر و مرور
 شف ء ایکا زال پجہ بیتہ او زال دی تیج نیا ورتہ ایشی ء گندا کار
 بیت - ہنی کہ میں چکنا مینی آن گوانکا مینت کہ " ادا میں اٹکل ء
 دارے " دکری آن چے کنت - ز صم ء کشیت او سادہ اسدین
 ترو پاٹ کتو - چور و کپتہ -

وٹی برات ء ہکے ہند ا لغائنت او ایکا ماڈن ء زوار
 جکلا نابیکاہ لوغ ء پجفا مینت - زال دیما در کپتی او زال
 " مروشاں ترا چون انت - یک شفے ء پہہ آتکختے او و دی
 شیت ز بر قے - ہواں بیگاہ نغن سرادی یکے کتو گو شتہ
 یکہ ر نگو آنگو یک دوہمی دست شتہ گد غی انت او شف
 زہے نیا ء ایر کتے کہ اغہ کے انگو آنگو بیتہ ز صم آنہی ء گد بیت
 دہی ہانگا نہیں کے ء حالے نہیں حوالے شتے - " نہیں اے پشماں
 سل و ناحق وٹی برات سرا شک کتہ - ایشی ء حالہ دیغا مینت
 آن تا ایشی برات اٹ - ایڈاشہ ہواں رنگا گر دفا مینت
 آئیغا مینت کونہہ ہوسرا - ماڈن ء گوں میہہ ء بند غائنت

تولغ

بیٹہ تولغے - تولغے گوں لیٹروے ء بیٹہ برادری - کلین رہا
 سنگتی ء چیرتنت - لیٹروے در شک و دارے چیرت او تولغے ء
 و ستر دے پولت - روشاں روشے دوئیں چرانا باز یہ تن ء ار
 تولغے گوشتہ من رواں آف ء پولوں او پڑ تو کاراں - لیٹروے
 من رواں - نیٹ مزائیں گرو دارے ء رند لیٹروے آف ء پول
 اید اپوتئی اوڈ اپوتئی - دیر پیڑ ڈیٹکا دیر بندے ء یک ٹو بوسے
 نوٹئی آف - وارٹئی آف - وتی ہکی پسر کئی او کلکے پہ تولغے
 گرتے - بلیں بیٹہ جے کہ دگ ء پکھیں پیرے دیتی - لیٹروے
 آف بیٹہ او آف لوڑ تو اوڈ گپتہ پیرے در غا - سیر کتو کہ داں تولغے
 تولغے ء پول کتہ -

”سنگت آفے جی اے دیتے“

لیٹروے حال دا کہ چوں پولان ء آف دیتی او دگ پیرے
 آف کتہ او آہی ء آف وارٹہ - بلیں ہسے ٹوک ء تولغے اصل نہر
 لیٹروے لیٹری وزارتی کتہ کہ تو لو بادشاہ زہر مگر - چاں ٹوٹ
 لافاپہ - آف ء بور او پداس دف بچاں در کف - بلے گندواں
 دا گتئی ء دے لیٹروے دف پٹتہ - تولغے اندر ء بیٹہ - داسرے آ

دارائی۔ آفء کہ سیر کئی۔ گدا بلیں تو لخء چم پٹخت۔ دل و گوندء
 جے اڑتئی۔ دف آویستی اوزریء کٹر ایے دائئی۔ لیٹروء ہرات
 کتہ: نواں نولوبادشاہ مس مرار" بے تو لخء ہونء ہمیرنگیں خندے دے
 کہ قرار پلتریء جتغائینت اودلا پٹخائنت۔ لیٹرو کپتہ اوسرطرتہ تو لخ
 گوں اڑندء اندرا بیتہ۔ یک پلوے گوڑ دو اڑتئی۔ تنئی کہ بیت آف وارئی
 بیانا بیا نانیٹ لیٹرو پوست صخشک بدینہ اوتو لخ اندرا بکتہ۔
 ہنی حیران بیتہ کہ من تابلیں اندرا مرار۔ دعا کتغائنت کہ اغہ ہورے
 بیتہ۔ تا لیٹرو پوست مینسپت رستریے جے لیٹرو علا فادارت
 وونیت۔ تو لخ در کیت و مزائیں صیراتے کنت۔ کار حدائی انت۔
 بیتہ ہور۔ میستہ لیٹرو پوست۔ آتکہ شدتیں گر کے دتئی لیٹرو علا ف
 اودر کپتہ تو لخ۔ گرک و شہ ترس و گر کتہ اوتو لخ وئی راہ کپتہ۔ او
 آنکو دگے سراو پتہ۔ آنگو شہ بقال گلے گر تو پتہ انک۔ دیٹیش۔
 تو لخ کپتہ انت۔ ایشان زانندہ مرطقیانست۔ گرطدن و کیتش۔ تو لخ
 بے سمان گڑی اپانے خجٹہ اوشتہ ٹیرے سرانشتہ۔ اودا آنکے میٹہ
 دزئی گورے او گوانک جٹی عالم و کہ صیرات انت۔ کلاں ٹونت
 بیٹہ، مٹج بیتہ عالم۔ تو لخ و صرطواں بھنگاں مان کتغائنت۔ او
 کلاں جے لافا بند دینغائنت نیں کہ کل وھا وشتخت۔ جب تیلی
 دینغائنت۔ کل سٹخت۔ چٹا ایک پتوایے گلو دفاشہ بچتو
 در کپتہ۔ سٹغینانی روتان مٹج کتغائنت اولافا پیچغائنت اودئی
 دگ گپتہ۔ شدی بیانا روتان و رانا۔ دگ و مردے تر پٹی۔
 مرد و گوشتہ "ترا چے گوننت وچے ورفاے" گوستی وئی

روت کشتو سرین ء پچپوں۔ فندی باں ورافش، کمبیں مراد کشتو
 مراد ء گوشتہ۔ چوں وھش انت۔ کشتی زہم جتبی و تی لافا۔ مراد
 توخ ء روت زرتو و تی لافا بتغنت او دیم ء راہ گیتی۔ تی مراد
 دیتی۔ بہا دی ہے رنگا پرامتی او توخ دیم ء شتہ۔ ہر کسے تیر
 ہوا نہی ء ہے ڈولاشتہ پر امان ء۔

سُلطان بادشاہ

بدیہ گریوے۔ شہری کٹڈے ء اوتا کی بدیہ۔ گریوے بچے ات۔ روشے
 پنج مات و پت مرتخت۔ بدیہ چوری۔ سرآ تکختی نانا و نانی۔
 گریوے چک لاف داگو چٹو من کٹیش۔ روش ہاز روش کمیں چور و شتہ
 من بیان۔ روشے چور ء گوشتہ کہ شو امنان باز چیتہ۔ نیس مسوت۔
 پوریات ء کننا۔ شوار دی کزا لاف دیاں۔ وٹ دی وراں۔
 کڈی دامردم دہمی ٹکراں کفیت۔ بلیں بدیہ ہے۔ چور و در کپتہ۔ در ا۔
 شتہ جنگلا در اہیں روش دار بھور سینختی۔ بیگ کہ بدیہ دار ء بھری
 مسرا بلیں چور و گرتہ۔ ایڈا اوڈا چرینتو دار بہا کتختی او ہسکر
 کٹتی کہ سہیں مردم و تی دوئیں بیلاں جوانیہ کاٹنت ہی بر روش چور و
 شت۔ جنگلا در بھورینت او شوتک او وٹی روشاں کا ٹغائنت۔
 کہ روشے جنگلا لالی کنڑوے گندیت۔ ہواں رنگا داراں چنل
 دلغائنت۔ وھش شاد کامی ء لوغ ء گرتہ۔ نکو ناخو ء پول کتہ۔
 اباصیر انت کہ ہورگی ء آ تکختی۔ گوشتہ کہ من لالی کنڑے دیتہ۔
 ایشی ء شوشکوں۔ کرار مئے روش جوانیہ گزنت۔ نکو ناخو ء پرات
 دبو کر ورا کی کتہ۔ کہ ایانے مار چے جنجال ء جتے۔ بادشاہ اغے
 بدیہ۔ ماڈر ندغی ء نیلیت۔ مار بس انت شہ کرار ء ندغی ء۔ بس

ہمے داراں شوشک او وئی گریوی ردشای کاٹوں۔ چوروء گوشتہ ہونہ
 ایشیء کارکناں۔ درکپتہ چورو در۔ گندیت سوڈا گرے۔ گوآنک جن
 پول کٹی تھا پھلوارو غائے۔ سوڈا گرہاں داتہ کہ فلاں بادشاہی
 سوڈا گریء گوشتی۔ گراے لال کنڑء۔ ہواں بادشاہء وئی۔
 پلاں بادشاہء اتئی سلامی داتہ۔ اوگرہ تیء و لدیء بیارے۔ سوڈا
 پہ دئی راہء اوچوروء اغدی داری بھری وچ کتہ اوپدا اغدی دارہ
 شو شلخ دچوروات۔ بانگاشت۔ بیگاہ گرہات۔ وئی روشاں۔
 کاٹغاشت کہ رو شے ہواں سوڈا گرہاتہ او سہ لیٹر وشہ زر و شہ
 لدیہ آرتی کہ پلاں بادشاہء ترہ اپہ سلام دیم داتخت۔ چورو
 بیہ او مدی زر تو یوغء راہ گپتہ۔ نکو ناخوء اکریں مدی کے دیتہ
 سدھائی گرہ کیش۔ کہ سیاہ خاک او گیوت کنوخ رونت د بادشاہء حال
 دینت۔ بادشاہ مارہواں وختا گیش و پاموء چارٹیت۔ مار دئی
 گریوی روشاں بل۔ اغہ مارلاف داتہ شخے۔ گڈ برد ہمیشاں گول بیواکن۔
 چورو گرہتہ۔ سوڈا گرہ شہرء در اہتکیہ ات۔ شتو پول کٹی کہ نیں تھاں پھلوارو
 سوڈا گرہ گوشتہ شے دھکی پلاں بادشاہیء رو غایاں۔ گوشتی ایشاں برہول
 بادشاہء دے۔ گوش سلطان بادشاہء سلام انت اوگرہ تیء و لدی
 بیار۔ اغدی چورو گوں وئی دارہ کارء شف و روشاں گوازیخات
 کہ رو شے اغدی سوڈا گرہتہ او شش لیٹر وشہ ہرذ اتیں تنگو زرء لدتہ۔
 ہواں بادشاہء پسلام دیم داتخت ایشیء وئی گلچکتہ بلے ہواں ساگی
 ڈولانکو ناخوء ہمیشہ اوچوروء پہ ہواں سری بادشاہء سلام
 دیم داتو سوڈا گرہ گوشتی کہ گوشت۔ سلطان بادشاہ سلام انت۔

ہذا اگر غدیں شہ اوہر شیش لیر و ہواں باد شاہء کچنغنتی۔ بادشاہء
 سوڈا اگر لوٹا کینتہ اوگوشتی۔ برو شہ و صکی سلطان بادشاہء میں سلاہ
 دے اوگوش کہ نہیں شید کوزیات مناں پونج نیست انت اونہ کہ ما کریں
 دادناں چجت باں۔ ماہ و نونج ء مس و تئی سلاناں کایاں او میں۔
 بادشاہی نیم اونی شتغیں جنکے تئی انت۔ سوڈا اگر گرتہ او بادشاہ کلمہ
 داتئی چور و حیران بیتہ کہ نہیں ہے بکنت۔ و ت چر بیت و داراں شو شکیت
 بادشاہء جوی دیم کپت بیت۔ دلا آتکئی بیا کہ اید اشہ گرت کناں۔ الانی
 خیر۔ دیم پیرا چور و شتہ گرت کناں۔ دیم امز امیں کورے آنکئی گوشتی
 تار ہمیشی ء چنل دیاں۔ جان چٹیت۔ چماں بوٹیت و و تار چنل
 دات۔ نیام ء پری ءے گیر تی او با رتی و تی بادشاہء گور او کلیں
 قصہء کنت۔ آنہی ء پول کتہ۔ ترا ہے و بل کپتہ۔ چور ء کلیں قصو
 سراگردا نمب ء کتہ اوگوشتی کہ نہیں تی دگ نیست ات۔ آنہی ء
 گوشتہ وزتہ مخن۔ کرار نند۔ براوری ء ملائحناں حکم ء دیغائیت
 کہ ہلاں صندا جو ایس سنہڑا ایس شہرے جننت۔ ہمیر گینے کہ دراپس
 الہامو بیت۔ یک حصنبہ آنہاں شہر و ماڑی تیار کتہ۔ بادشاہء گوشتہ
 نہیں یک جو ایس دگے دا شہر ابرنت۔ دگ ء دو ایس پھلوں جو ایس
 درشکاں جننت۔ اے کہ تیار بہتخت۔ گوشتی ہنی برو انت۔ شہر و
 ماڑی ء سینگار انت۔ شر بنانی دیواں ایر کنت۔ او چور ء پول کتی
 کہ بادشاہ کدیں کیت۔ گوشتی کہ اے نونج ء۔ اغدی حکم داتئی کہ ایشی
 اولی پوست ء کشتت نونج سنہڑا کیننے مان کنتی۔ او دو پری نکت
 داتئی کہ نہیں برو و تی ماڑی ء۔ اے تئی جان ء گرت۔ و تی ملائحناں

حکم دانی کہ یک لکھ و یک مراد م بیارنت ہے شہرا و تا کی کنت بہا
 اے کاردی بیٹہ۔ اوگوشتی کہ ہر یک دیما برڈ ویں و عطر داں اید کنت
 آژ تو ایر کیش۔ آنگو ماہ نوح بیٹہ۔ ہواں بادشاہ گوں و تی وزیر و
 او سلطان بادشاہ شہر و کہ نزی آتکے۔ وزیر و گوشتی۔ اے اگر
 بادشاہے۔ منی جنگ و نیم بادشاہی و چوں کنت۔ بیا گڑ دوں۔
 وزیر و گوشتہ اگر مزلے ہتیں۔ نیں روں گا لی کونیں

آگوشہ کہ نزی بیغنت تا بازیں نو کرے چا کرے دیا آتکے او ہر کس ایک
 و یکیں کھوٹوے گوں بازیں نو کرے عدا تہ۔ او کلیں آنگھیں راہ
 بادشاہی سوار غدا تہ۔ دیر نیٹ بادشاہ و صلاح کنتہ کہ بیائنت
 وزیر و قاضی ہڑ سے ایں بروں بادشاہ دراہی و۔ ہڑ سہ ایں شخت
 دو پری آہنی جان و گرغات۔ ایشاں پول کتہ گوشتی مرشی دراہ نیاں
 بخاے دو پریں مولد جان و گرغات آں جیران بیغنت کہ ایشی
 چوشیں سنہڑ ایں مولد انت۔ تا چکر یں بادشاہی بیٹ۔ آہناں گتہ
 کہ اے وقتا نیں مار موکلا دے۔ پدانتی گند غا کوں۔ نیں گڑ تخت
 بادشاہ و گوشتہ ماہ پوک اید نشتوں۔ ایشی مئے حاجت نہ انت
 بیائنت کہ و تی پاڈاں کثوں۔ بے صلاحی و لڑا تو گڑ تخت۔ یکے
 آنگو سلطان بادشاہ و حال دا تہ۔ آہنی و مہا تائی مرط و مے پر بانی
 بادشاہ و دیم دا تہ کہ حال دا تہ۔ آہنی و ولدی دا تہ کہ کلیں شہر
 دارو کہ یک لکھ و یک انت گوں سلاھاں زیر و آہنی شہر کھلوا برو۔
 اے ہوا لگورائی بیغنت۔ آنگو آہناں کہ دیتہ جھل جھل چکر یں لکھ
 پول کتیش کئے انت۔ یکے و حال دا تہ سلطان بادشاہ انت۔ کلیں

عالم و چو دف و کتو در کپتہ او سلطان بادشاہ و شتخت کہ انہاں
 ساہ و تور و لاسینت۔ سلطان بادشاہ و گوشتہ کہ تہ پر چہ
 بے موکل و گرتغے۔ آہنی و گوشتہ کہ من تہی بادشاہی کہ ویشہ۔ دل و
 گوشتوں اکریں مزا ئیں بادشاہی و مسیں کسا ئیں مکر و او جنگ
 چے پرواہ بیت۔ ہوا نکا مس گرتگتہ۔ ہنی مسیں حدائی نام انت مار
 نک۔ مسیں کھیں بادشاہی او جنگ تہی انت۔ گڈ انہاں بشکافیت
 او پڈا گرتہ۔ ہواں ڈو لایکے پر یانی بادشاہ و راہ داتہی کہ چے
 بکت۔ آہنی و گوشتہ کہ بادشاہی و زپریت و جنگ و سیر کنت
 سلطان بادشاہ و جنگ سیر کتہ او سیر و سو کھائی و تی بادشاہی کتہ۔

ہکٹانک

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ و دو بیچ تانت۔ روش بازگوسہ
 روش کہیں روشے سوڈاگرے، جینغ گلے بہائی آرٹہ۔ بادشاہ
 کستری بیچ آتکے جیغانی خیال و۔ حیران بیٹہ کہ حشوئیں سنہڑائیں جینغ
 انت۔ سوڈاگر لوٹا ٹینتی کہ اے جینغ گلے تہ شہ پلو دو شائیتخ انت
 آہنی و گوشتہ پلاں ملک و بادشاہ مند و دو تکخت ایشی و گوشتہ
 مناں ڈسادے مس رواں ہواہنی و پولاں۔ سوڈاگر و گوشتہ کہ
 حاجت و نہ انت۔ چو و گوشتہ ہرڈول کہ بیت مس ہمیشی رند و اروا
 نیٹ سوڈاگر و گوشتہ کہ بازی مڈی سے زیر و پلاں ملک و برو۔
 ایشی و بازی نوکرے او گلے مڈی و زرتہ او دیم پہ ہواں ملک
 راہ گپتہ مزاں گرانادیر ہندے بیت زیارتاں کوڑے تیار انت
 او مڑدغ و عالم انگو آنکو چکغائینت۔ ایشی و گلادارائینتہ او پولاں
 کہ پچہ مڑدغ و چوش دیل کنغائینت۔ عالم و گوشتہ کہ اے مڑدغ
 دارات او نیس مڑتہ۔ ماہوانکے ایشی و چوش... جھلیاں دینتہ
 بادشاہ بیچ و گلہ پوزائینتوکل پورداراں دیاہینتہ۔ بلے لڈ دی آں
 نہ جھرتہ کہیں پور پڈادی سرآ تکیہ۔ آں عالم و بشکخت۔ بادشاہ
 مڈی ملاح بیتخت۔ پریشہ شیداں گرڈتہ و لوغ و ۶ تکہ۔ اغدیں گلے

پرتو رواں بیٹہ - منی کہ ساگی این زیارتاں کیرت . گن - بیت یک
 بازے مرادے جکتیہ انت - او ایٹاں حال دائی کہ مس پلاناں کہ
 منی پور جھاڑ توگوں مس مزائیں نچی کے کتہ - مس دی تھی پجیہ کایاں
 زرتواے یاریٹوے ء زوار کتیش - دیما بیائنت نکوے او شمد کو
 دیم کس شت تخت - جھکٹانگ دیما بیٹہ او نکوے گوشتی دگ ء بل
 نکوے گوشتہ ابا مس دگ ء طلاں او میں جھکے ایشی ء کس سیر تخت
 ہر کے سیر بہت ء کنت و ت مریت - ایشیہ گوشتہ جو ان منڈے
 ماسیر کون - بلے گرٹ دوں کاؤں - ایڈاشہ اغدی دیما لڑ تخت -
 مزلاں گراناشہرے ء آتکخت - شہرے بادشاہ جنک ء نام
 چلانی بانک ات - بادشاہ ء گوشتہ - من شوارو انکو روغ ء
 نیلاں کہ منی جھکے سیر تخت - جھکٹانگ ء گشتہ - جو ان انت ماسیر
 کنولی - بلے گرٹی ء - نیں مارو دیکارے است انت - شیداشہ اغدی
 لڑ تخت - مزلاں جنانا آتکو جیغانی دو شوخیں جنک ء شہرے - آہنی
 ہٹ شہرے بادشاہ ات - اے روغ بادشاہ ء گند غائنت کہ
 جلاں بادشاہ ء پنج تھی جنک ء پہ رہا لو آتکہ - بادشاہ ء گوشتہ
 "جو ان انت مس وٹی جنک تا - ترا دیاں بلے میں جنک ء
 دو ہی خراویں لوکے - ہر کسے گپرتی - سر میں شف ء مریت " جھکٹانگ
 دیما بیٹہ او گوشتی "بادشاہ سلامت پر واہ نمینت " بلیں بادشاہ
 مڑتیں دے وٹی جنک سیر و اشہ او لاہیشٹی کہ بانگواہ ء کہ عالم
 کڑو بیٹ اے مرٹقیہ بیٹ -
 جھکٹانگ ء وٹی دلا گوشتہ کہ میں بادشاہ پنج ء نور و ایر گیشی انت

او ہر ڈول بیت بادشاہ ترا ہے بلائے رکھینگی انت۔ بیگم
 پج و حادثہ او ہٹکنا نگ کو ٹوے کندے و لکتو نشہ۔
 پاس گدیت بادشاہ چور و کٹ جزرتہ او مائی دف و نشہ
 سیاہ مارے در کپتہ۔ ہٹکنا نگ مہا تائی جھنبہ دیغا مارے گن
 گرفتانت او زہم کشتو نہہ ہند اکر کشتی۔ بلے ہونی تر نجے مائی
 چکا کپتہ۔ ایشی و مال کشتو جوانبہ اچا کتہ۔ بلے پد اھیال آتکی
 ایشی و مرچو پیت ہے زہر جان و جیور انت او مرط دم بازیہ ناد
 بیت۔ بھنا بیغا بوت و ہواں ہند اچو پغا ینت۔ او نیس ک
 کتئی دکری بادشاہ پج دی ہافہ بیتہ او و تی دلا باز مو بجا بیتہ کرا
 گن۔ اید اچے کنت۔ بلیں دراپس شف بادشاہ پج و و ہا و
 صحو کہ بیتہ عالم بیت گدیت بادشاہ پج دراہ درستی و نشہ
 دمنبانارو فایکے بادشاہ و متاغری و دیغا ینت کہ تھی زامان
 دراہ درست انت۔ بادشاہ رمنباناس تکہ گدیت حائیت
 دراہ انت۔ بلے سراندک بلیں مارے نہہ ہند اکر کتو کپتہ انت
 او پد ہٹکنا نگ و بلیں حال داٹہ کہ چوں مار آتکہ۔ ایشی و جتہ او
 پھے مند و بوت سرا کپتہ او ایشی و اچا کتہ۔

بادشاہ و بلیں نوخ نوہیں دھکاں دراپس عالم لز آرتہ او
 چور و پیر و شاقہ کتئی۔ جھٹے روشن و رندا ایشاں شیداں
 کتو پدی پاڈاں گرتخت۔ منراں جنانا آتکخت پلانی بانک
 مشہر و او اسے مائی و دی دز کپتیش۔ اسے بادشاہ و دی
 مڈی سے داٹہ او ایشاں بلیں مڈی لیڑ و لڈو و اوں بیٹھ

جنانا نیٹ ہواں نکو، گور آنکخت۔ او نکو، دی وٹی منڈ داتہ۔
 دینیں اے عالم گرتہ نہ مزلاں گرانان نیٹ ہواں زیارتاں آنکخت کہ
 شوڈا ہٹکٹا نگ ایشانی سنگت بیٹہ۔ ہٹکٹا نگ ء بادشاہ ء
 مال داتہ کہ ایشی پاتے بریٹہ گارانت کہ دانی دا عالم ء کڑ دے پور
 ایشی سرانت۔ او گوشتی کہ نیس مس شیدہ ان گرتہ داں او بیانیس گوں مس
 زالاں بہر کن۔ بادشاہ پچو، گوشتہ "جیغانی بانک مناں دے او
 آل دوئیناں تہ بر" ایشی ء گوشتہ "نہس چوش سخناں۔ ہٹسٹیناں
 ہماوری ء دو ہندا کوئخ کنوں"۔ ہنی بلیں نہس ایشی ء آہنی ء۔
 بے بخت آدم زادان چوش کہ دو ہندا گڈے مرنت "ایشی ء گوشتہ
 "مرنت تائیں جے" بلیں سری جیغانی بانک دیماوٹا مٹتی او زحم کشتو
 کہ توری مائی دف ء شہ کسان و مرئیں مارر تکخت۔ او گڈ پلانی بانک
 وٹا مٹتی آہنی نیخا کہ زحم توری آہنی دف ء شہ ذیم ر تکخت او سیمی مائی نیخا
 زحم توری آہنی دف ء شہ گوز مراں جھنڈا ک جتو در کینتخت۔

ہنی ہٹکٹا نگ ء بادشاہ ء گوشتہ کہ "بادشاہ سلامت اغہ
 اے مس ہیرنگا بستیناں تا گڈ سری ترا ماراں وارٹ۔ تاہے گڈ ترا زیلا
 وارٹ او ایڈا ژادی بھجیٹے ترا گوز ناں وارٹ۔ زاکارٹی نصیو
 باٹ او مناں موکلادے" ہٹکٹا نگ شہیدان گرتہ او آنکھ وٹی ڈیہے
 او بو ال کلیں عالم اغدیں بوٹا مٹتی کہ آہنی ہٹکٹا نگ پور دارٹ
 کلانی پورداو گیشتی او وٹ گوں وٹی زالاں سیر و سوکائی لشتہ۔

کوٹھو

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ دوزالتنت۔ بے چکر
 اے درمان کتہ۔ آں درمان کتہ۔ پخیرکتہ۔ صعد وکتہ۔ اصل
 بیٹہ۔ نیٹ بلیں آنہی دلا سطر وکپتہ۔ رو غائیت دگے سرائکتہ
 جھٹے تانہ آیانارڈ کفانا۔ س آیانانہی و پاریزانا۔ بے نیٹ
 بادشاہ لانگھانا۔ کسے لتھاڑانا گوست۔ تا چکر مرط دے یک پور
 کتہ۔ روش بازگوستہ۔ روش کم۔ روشے پخیرے ہے دگ
 گوز فائنت۔ دیٹی خدائی ساھدارے دگے وچاکپتہ انت
 گتو۔ ۲ نکو پول کتہی۔ مسلمان خدائی پرچہ اے دگے سرائکتہ
 بادشاہ وگوشٹہ پخیر بابو۔ بل مناں۔ بر وہ وٹی دگے۔ من کتہ
 جواناں۔ جھٹے پخیر پول کتہ۔ تاک گتہی۔ وٹی راہ وگوشٹہ۔ بنا
 ولہری روشے گوستہ ساگی این پخیر ہواں دگے وگوستہ۔ گند
 اڑے ہواں ساگی این مرط دم انت ہواں ڈولادگے سرائنت
 ۲ نکہ۔ گوستی مسلمان خدائی حال وگے کہ ندی کے تئی صلاح۔ دگے
 من گزراں۔ بادشاہ وگوشٹہ۔ پخیر بابو در این جہاں مناں
 رو غائیت ندی لانگھ۔ جھٹے پخیر وچھرینتہ۔ بے بے وس بیٹہ
 کرڈوشٹہ۔ اغدی ولہرے روش وگوشٹہ پخیر کارے کپتہ اد

دگ رو غائینت گندیٹ ساگی ایس مرط دانت و سواں ہندا۔
 مرشی دلا آنکئی کہ ہر و مر و الیشی حال اگر اں۔ آتکر گوشتی۔ اے
 سلماں ہذا کی مناں پر چہ حال اندکی ہے۔ ترا چے و پل و جنبا لے
 کپتہ چوش مایانی ماہ اے دگ کپتہ ہے۔ جھٹے بادشاہ و انکو کتہ جھٹے
 آنکونیٹ کہ بے وس بیٹہ حال دالکی کہ مس دوزال گپتہ۔ برڈ و لیں
 در مال دارو۔ پخیر مہد و کتہ۔ مناں چک نویت۔ بس منہ ہی ہے دگ
 کپتہ یاں۔ پخیر گوشتہ ہمتا کن کر و بی۔ بر و دیار و شے مزل و یک ہری
 در شیکے، در کف و چھندی بہیت کنڑ و کیفیت بروٹی زالا و دیش
 اف سوزیں کنڑ و کپتخت تانج بنت او اغہ شہریں بیقخت تا گد جنک
 بنت بادشاہ کر و بیٹہ او رو غائینت بیرے۔ چھڈیت بلین بہیت
 سوزیں کنڑ و کیفیت۔ گرڈ دیت و کیت۔ شش یک زالے و ادات
 او یکے دوہی ہے۔ آن و ٹی ششیں کنڑ و اوں و اڑت او رے دہی
 کارے و سو گو بہیت او بند و پشنتہ ایر کنتی۔ و اند کہ بہیت کیت
 و ٹ کنڑ و و و ر غ و۔ گندیٹ کو طخے مشک و و اڑتہ۔ گو سندیام
 و و لہرے روشن آن زال و ششیں کتہ۔ الیشی و یکے۔ آن دی کوٹو
 یک مزین بیقخت۔ آن ششیں براتاں شہ اشپی و ہانہ کت گت۔
 وختے جھٹش۔ وختے چی بلکتش۔ گندھائی کاراں کہ آہناں شہ ہر
 ڈولا کوٹو ہشار و بھڑ بیغا ئینت۔ الیشی و شہ تا آن بہتر مکان۔
 رو شے بیغا ئینت ہے ایشانی پت ناد راہ بیغا ئینت۔ کلہیں بچاں
 لوٹا سینغانت۔ او گشغا ئینت کہ من در راہ نیاں۔ شوا بر و بنت
 پمن در مانے بیار منت ی ششیں برات یک پلوے در کپتخت

او کو ٹخو دو بھی پلوا - چھٹے روز ہارند ششیں ہر اسات منقخت۔ او
 صلاح کتیش کہ کمیں حاج ناخ بروں جان چٹیت۔ بلے کو ٹخو لوغ
 لوغ و شہر شہر چرتہ او جو انیں طیبے عرشہ در ماں گینو گڑ و فاعلت
 آہنی برات گل دی شہر و ٹاپہ کو ٹخو و فصل بیتخت۔ نہیں کہ کو ٹخو
 گوشتیش چے در مانے آڑ تے۔ ایشی و گوشتہ مس تا سچی نائیتہ شو
 جیے دیتہ نا۔ آہناں گوشتہ ہواں در ماں کہ کلیں ڈیہ نہ بیت۔ گڑ
 کہ گل لوغ و آتخت۔ پت و پول کتہ۔ کو ٹخو و گوشتہ بلاں سری
 اے وٹی آڑ تغیں در ماناں ترا دینت۔ اغہ گیہائی لویتہ گل من
 و تیار دیاں۔ آہناں وٹی آڑ تغیں دا تخت۔ بلے خاغاں در مانے
 کتہ۔ بتر نادری و زور رکھتہ۔ گل اکو ٹخو و وٹی در مان و تخت
 بادشاہ دو بھی سیمی و در راہ بیٹہ۔ نہیں بلین پت و دی کلان شہ کو ٹخو
 دوست داشت۔ بلے پت و ساہ در چکر اپیت۔ کز اہنی شہ
 رو شہ بادشاہ تفاع بیٹہ۔ اول تا آہناں پت و تر مس و کو ٹخو
 ہی گوشت۔ بلے پت و مرک و آں کو ٹخو رندا کپخت۔ بیانا
 کر دے روش و رند کو ٹخومات دی مرغائیت۔ زیر غابراغین
 بازار۔ بقالے ہٹ و دیما بخت و ٹیک دینا حقائے دفا دیخان
 او بقال و گشغائنت کہ منی مات و خیال کن۔ من جھٹے رندا کایاں۔
 برائیں۔ ہنی مناں کمیں کارنت۔ بقال وٹی ہٹ نیت۔ کو ٹخو کہ
 گڑتہ گوانک جٹی۔ وٹا مات و بلے کجا۔ مرغائیت بقال و کہ تہ میں
 مات کشتہ۔ جھٹے انگو جھٹے آنکو۔ گشغائیت مس ترا اصل نیلاں
 نیت کہ بقال و ٹک کتہ۔ او بلے وں بیٹہ۔ ٹڑ ستہ بارے لواں

مناں گھیت اول کوٹنے — گشغائیت تراہرار کلدار دیاں۔ مٹیں
 جذابل۔ بتر کوٹھو درکاں بتکہ۔ نیٹ دو ہزار کلدار بقال و گشغائیت
 اوزراں زیر غا لوع و رو غائیت۔ براتناں پول کٹہ کہ اگر زرشکو
 کٹے۔ گوشتی وٹی مات و مرط و غ شو تکوں۔ آہاں دی صلاح
 کتہ او وٹی مات و گشغائیت۔ بانگا زیر غا مرط و غ و بازار و
 چرینغائیت۔ بقال و بر تیش کہ زی تہ کوٹھو مات و مرط و غ گپتہ۔
 مادتی کمیں اڑراں دوں آہی و گوشتہ شو اگنو سیخت۔ مرط و غاں
 کے وٹی سرا جنت۔ کوٹھو در و غ و بندیت۔ برنت وٹی مرط و غ و
 پورنت۔ گرط و نت پہ زہر و۔ گپتیش کوٹھو تہ مار پر امتہ۔ کوٹھو و
 گوشتہ شو کہ مناں صلاح تختہ۔ وٹی دیما شخت۔ میں کہ پہا بیتہ
 میں آہی و حقاے دفا داتہ۔ آہاں جھٹے وٹی مات و عد و پنخ آدائینہ
 بے آں ہنی ہشک ات بر تو پور تیش۔ بیگاہ گرط و اغدیں صلاح
 کٹیش کہ بنیائیت ہنی آہی و غ و شو شوں۔ شف و غائے آدینغائیت
 کوٹھو کہ گڈی روش و گندیت لوغ و ستکیانیت۔ پراں بح کغائیت
 او گوانے پر کٹولانغ و لڈٹور و ان بیتہ۔ گوانغ و غ و چرط اکمیں زد
 ابر کغائیت۔ دگ و بقالے گوں وٹی کتریں چور و رو غائیت۔ آہیہ
 گوشتہ کہ منی چور و غ و لانغ و زوارکن۔ کوٹھو کندتہ او گوشتی من چوں
 تی چور و غ و زوار کناں۔ باریں گوانے چے در کتی۔ میں کمیں در
 پھر کنت۔ بقال و گوشتہ اغہ چوش بیتہ میں تی گوانغ و زراں پر
 کناں دیاں۔ نیں کہ منزل و چخت۔ کوٹھو و گوانغ و دف بوتکا او
 بقال و پیش دشتی کہ ہمیشنت تی چور و موڑی کل زر پھر کغنت۔ بیار

ہنی میں گوالخ و پرن۔ بقال بے وس ات بدھی و ت کتھی۔ گوالخ
 پر کنگ و دیغائنت۔ کوٹھوگر تو لوغ و پید اغنت۔ براتناں گول کتھی
 کہ ادا مناں پت و دینت من و ت زراں کیلاں۔ آہناں پول کتھی
 زرشکو کتھی۔ گوشتی من و تی لوغ و پھر شو تلکنت۔ بیگا ہ آں اغت
 صلاحنت کہ بیائنت کہ مادی و تی لوغ و شو شوں۔ پھراں زرکوں
 جے بیٹ تی لوغ و بندوں۔ بیگا ہ بلیں و تی لوغ و بن دیغائنت
 اوگڈی روٹ و شہ چار لاغ پھر و لڈ تو در کپتخت۔ او شتخت
 گوانکاں جاناں پھر بہائی۔ پھر بہائی۔ یک سرے حالے دھابا
 شو انگوخت یا جے پھراں کسے چون کنت۔ ناسٹہ پھراں تاؤں۔
 ڈھیرانی ڈھیر شو و گلو زتکیہ انت۔ بلیں لکرجی بیتہ او گر تلخت
 اگا کوٹھو میہی پید اغنت گر غا میہی و کتھا ئنت کوٹھو پید اغنت
 گندیت اڈے میہی مر تہ انت پستائے کتیت او باڑت ور شک
 چک و ایر کنت۔ بیگا ہ ہشکیں ڈوڈے بیت۔ روٹ کہ پوسٹ
 بیاریت گندیت در شک بھنا گر دے مر ط دم زراں پھر کتھا ئنت۔ دیک
 گو اتی گر کای کیت۔ پست تا و زور و لڑ کر کنت۔ اے کنت
 بلیں ہیشنت ہذا قہر آتکہ او ہنی منے سرا گھر کتھا ئنت ہواں رنگا
 الخا و گر کتھا ئنت۔ کوٹھو آئینغ و زراں بچ کتھا لوغ بر غائنت او و تی
 زراں کیلغات کہ برات آتکنتی۔ براتناں پول کتھی کہ اے زر گل
 پکوشہ آڈے۔ گوشتی کہ و تی میہی پوسٹ شو نکوں۔ آہناں
 صلاح کتھی کہ اے میہی گل مار چے فائدہ دیغائنت۔ بیائنت
 طلاں کشوں او پستاناں شو شکوں۔ زریوں و تی کلین میہیاں کتھا ئنت

دوستان لائے سر اکتو در کپتخت۔ کلیں روش چر تو پہ کلمہ سہ سہ۔ جیاسی و
 شو شکانیٹش۔ سنی صلاح کیش کہ بیائیت کو ٹغو جدا گار کون۔ جان چیت
 میں بیگہ صلاح بیٹہ۔ نیٹ صلاح آتکو یکیش کہ بانگا پراموں آف و برنس
 او آف لافانیلانک دونیں۔ آف و بڈیت او گار بیت۔ دوہمی
 روش و برغانتی او آف و کنڈی و تیلانک و دیغانتی۔ ادوت گرو دغایت
 دکر اپنوالے میہرا گوں آنکہ۔ چون کنغاننت کہ پینوالے و پاڈا گرو فائیت
 او آف لافادھا یا دیغانیینی او ووت در کفغا میگرا اھکا فائیت
 ووغ و کہ آنکہ۔ کل برات گل حیران بیتخت۔ پولائیت کہ میگرا شہ پجو۔
 گشائیت من کہ آف و پتھاں۔ اندر اصل کنب و، نیآ تلو و مزائیں
 میگرا گلے ات۔ بس مناں اکر زوری بیٹہ من آڈ تنان۔ آں گشائیت
 گند برات تہ و تار پہ مڈی باز کتہ او مئے کل شتو گار بیتخت۔ نیس مار
 ہے مال و پیدار۔ دوہمی روش و آنہاں سنگت کنغاننت او آرغائیت
 کنب و کنڈی و — کلاں سر مزائیں برات و اجر کشتو لانک بستہ
 او آف و ایر کپتہ۔ کو ٹغو و گو شتہ برودیا آں شتہ دیمانیت کہ آڈ بستہ
 او بڈکیاں دیغاٹ تاکسریں برات و پول کتہ ادا ہے گشائیت گوتی
 گشائیت مال بازانت مناں دوزی نوینائیت۔ شوادی بیائیت
 دوہمی۔ سبی۔ چیری۔ پنچی و تار چروٹری سٹغاننت او سر آنکھن پولائیت
 میں آں ہے گشائیت۔ کو ٹغو گشائیت۔ آں شنت شاہواں بیاروں
 کیٹیاں۔ ایشی و زور زور و گوانک جتہ۔ ادا کیٹیاں بیارٹ شاہوروشے
 مئے چکال جنت۔ دکر می کو ٹغو آہنی و دی تیلانک و دیغاننت۔ کہ
 شاد کن تہ دی بھڑائیں۔ قصوں جھری۔ — میں پہ درے

دوبرات

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ دو پنج تخت۔ آہی زال مرغائنت
 و بادشاہ دو ہی سیرے کنخائنت۔ بلیں ماتن و ترطس و کھول لوغ
 اصل نیاتک و درامہمانی ہندا اوتاکی بیتخت او دراہیں روغ کہنو
 لیوکتش۔ روش بازگوستہ روش کم روشے اے کہنوع لیوانت
 کیے کہنوع سٹخائنت او آروغ بادشاہ لوغ و کپتہ۔ کسائیں لوغ
 من رواں کارائیں۔ مزائیں و گوستہ من رواں۔ نیٹ مزائیں۔
 روغائنت کہنورندا۔ ماتن کہ ایشی و گندفائنت آتکو لگرتی او پ
 جلع و اڑائنتی۔ پہکھ ایشی و وٹار چوڑائنت او گرتو آتکھ۔ برات و
 کٹی کہ نہیں ماتن پیرمار ایدانندغ و نیلیٹ۔ بیاشید اگر کھنوں تی پلے
 بردوں۔ بلیں دو میں برات ہمیدا مشہ روغائنت او مزلاں جانا
 دگ و مزائیں جھلے آتکیش۔ شف کہ بیٹہ دو میں براتوں صلاح کہ
 کہ یکے دفیت او دو ہی جاگرد و گنت۔ سری کسائیں برات جاگرد
 و مزائیں و پتہ۔ نیم شف و مزائیں کر و بیٹہ او کستریں و گوغتی کہ نیو
 وفس۔ کستریں و پتو کرار و ہاوات کہ مستریں دی و ہاوشٹہ۔ بلیں نیں
 بیت یک و سنگ ناگے درکیت و کستریں و وارٹ۔ بانگ
 بیٹہ مستریں کر و بیت۔ گندیت کستریں و ساہ نیست انت۔ جھ

انگوٹھی جھٹے آنگو نیٹ الغادینغائینی۔ ووت پر رہے رطوراہ
 گینہ۔ مزاں گرانانیت شہرے آآنکو در کپتہ۔ شہرے گلو داتیہ ات
 جھے گوانک چیک کتئی۔ بے نیٹ اصل تک کتئی۔ تن وشدان کشتغ
 گلو تیلانک عادت گلو تکہ۔ عالم کل سیرتو آنکے اوگپتو برغانتی کرتہ
 مے بادشاہ بلیں بیانا جھٹے اے پودتی برات بازدورات اوھکو
 ملیر میرات۔ بے نیٹ برچی عشمونشغائینت اووتی بادشاہی ائیت
 بل ایشی عگر آئی ع۔ آا اوڈا کپتہ ات کہ یک جوگی رگوں وٹی
 کسریں منڈوے ع ہموڈا گوستہ۔ در شک ع بھنا بیائیت۔ ناگندنت
 چوئیں سنہرا میں مرودے کپتہ انت۔ نیں بلیں منڈوے گر بھتہ کہ ابایشی
 دراہ کن۔ جھٹے جوگی ع انگو کتہ۔ جھٹے آنگو۔ بے بے وس بیتہ گندیت
 بلیں چوروار ع راست وار تہ۔ نندیت و جنت مری ع۔ جٹی
 جٹی نیٹ واسنگ ناگ در کپتہ۔ واسنگ ناگ ع گوشتی یکے
 چورد ع دراہ کن۔ دو بھی مس ترا ہمیر نگا مری ع جاننا ویلی ودردی
 کاں ادتی ساہ ع کشاں نیٹ بلیں واسنگ ناگ زہراں چو پچائیت
 چور ودرک جتو کرط و بیتہ او گوشتی " اوھوں۔ چشویں و ہشیں
 دیاوے کنغاتاں " جوگی ع کندتہ او گوشتی " پڑے کنغائے ترالے
 مار ع وار لغت او تہ مرط لغتے۔ نیں مس ترا پہ کلمہ زیندغ گتہ
 گڈا بلیں چور و وٹی برات سنبھالتہ۔ ایساں گوشتہ " ما کس نیٹہ
 ما پڑا ترا ایکا کپتہ دیٹہ۔ میں نیں رضا۔ گوں ما کائے۔ سرو چماں۔ اغہ
 روے وٹی برات ع پولے۔ ماترا مینہ ع ندوں۔ سری پیریں
 چور و گوشتہ " شوے پجیہ ع کایاں " بے پدا اللدے جے تک کتئی

گوشتی" سرور اوٹی برات پولاں۔"

بلین چور وایشاں موکل کتور و اوں بیٹہ۔ منراں گونا نیٹا
 وٹی برات و شہر و در کپنہ۔ اندر و بر وٹ گندیت آہنی برات
 کچہری کتو شرایاں بر غایت تہ وزیر و گوشتی کہ "منراں نو کر کتہ
 جیے دیائین۔ اے است میں برات انت دانی مناں پنج نیار
 وزیر و دیتہ بلین ایشانی رنگ یک انت۔ او خلد ایشی برات بیٹہ
 او افہ آں سئی بیٹہ کہ اے آہنی برات انت۔ مناں ترا وزیر و کتہ
 چور و گشغایت" دو میں چھاں۔ پڑی ترا براں تھی برات و کھیاں
 بلے نیں بیا کیں ایڈا کا میغرے کتہ انت آہنی و کڑ و کنا میں "چور و
 ایشی سنگت بیٹہ۔ جنانا رو غایت کو نہی سرا وزیر چور و واد ات نہا
 چور و کفیت کو نہ و

بلین ہے روش انت یا گڈی۔ چراناسوڈا گرے کیت۔ بادشاہ
 گور۔ کہ آہنی جہازے بجٹیر انت۔ ٹک کتہ۔ لڑیت نہ۔ سنی چڑا گور
 مرطدم و ہون و اوں کت کتہ۔ مناں مرطدم دے دے۔ بادشاہ
 وزیر و لوٹا نیٹا کت کہ بر سوڈا گر و مرطدم دے دے۔ وزیر و
 بیٹہ او سوڈا گر و گشغایت کہ "منراں ہزار رو پیہ دے گڑا ترا مرطدم
 دیاں "سوڈا گر و کتو ہزار میں کلد اردا تخت۔ او اے روت آ
 چور و و نہ کو نہ و کتہ و سوڈا گرے دستا داتی۔ سوڈا گر ایشی
 سنگت کنت و کاریت وٹی جہاز و گور او گوشتی کہ "نیں ترا گشاں
 تھی ہوناں جہاز ماں کنوں او جہاز لڑیت "چور و گوشتہ ہر و
 مناں کتہ و یا ترا جہاز و کڑ غا کارنت۔ آہنی و گوشتہ کہ "منراں گور

لڑکا کارت " چور و چوں کنفاہینت وئی دست عرغابون کنفاہینت
 اوکاہریں ہونے مح بلینت آہناں زیر غا جہاز عاں کنفاہینت و جہاز
 بڑتہ - سوڈاگرے میں چور و وئی سنگت کتہ کہ میں میں بچی عا بی او مینا
 بارے بھڑا میں " جنانا روشن باز گوشہ روشن کم روشے بادشاہے شہر
 - کتہ او وئی مڈی ہمیتہ او تکیش کس روشن عا رند سوڈاگرے کڑدے
 مڈی زڑتو دو ہی پوے عا شتہ او چور و عا گوشتی " تہ دو انکو ہمیتہ مڈی
 و وئی عا بہا کن " او چور و شہر عا نند و خ ات کہ روشے بادشاہ جنگ
 بروم آتکہ کہ " بیارچی مڈی ماگروں " اے کڑدے مڈی زیر کتہ
 او بادشاہ بوغ عا شتہ - بادشاہ منڈ حیران بیٹہ کہ سوڈاگرے چشویں -
 سہڑا میں بچے - کہیں سوڈاگتہ او دو ہی روشن عا پڈا لوٹا مینتی - ہمیرنگا
 پنج شش روشن عا چور و مڈی چور و لوٹا مینتی - کہیں مڈی گتہ او پڈا نند ہنت
 جالس کتہ - بیانا نیٹ اے مائی وئی پٹ عا گتہ کتہ کہ " مس سوڈاگرے
 عا گراں " اے چور و روشے آہی عا حال عا دیغاہینت کہ " آس سوڈاگرے
 کتہ نانت " ایشی عا گوشتہ " مناں کار نے بس ہر کسے عا مس تراگراں " بیانا
 نیٹ کہ سوڈاگرے وئی واپار کڑتہ - بادشاہ عا سوڈاگرے لوٹا مینتہ - کہ
 " مس ٹی منڈا اتی بچ عا دیاں " دلانہ سوڈاگرے و ہش نویتہ بچش پناسی
 گوشتی کہ " بادشاہ سلامت شتہ کوڑیاں مس چے لوٹاں " بلیں تیاری
 ہیتہ او نیٹ دو مینانی سیر ہیتہ - چور و وئی رال پوہ کتہ کہ " میں گوں
 سوڈاگرے ٹوک عا کن او میں دیماڈسی " مائی عا ہے رنگا کتہ روشے مائی
 کوٹو وئی جراں مٹا نیقت کہ سوڈاگرے چتی عا کوٹو عا روفاہینت - مائی
 زہر گتہ او بگا وئی رتہ - بوغ عا نہ سکوانی ہونار و فاہینت - انگو

سوڈا اگر چہ رو دیم دا تخت کہ بروٹ، لو ہارے مزائیں سمیرنگیں منگ
 ٹاٹیناٹینیت کہ آہنی لافا آف اصل مروت۔ چور وء صند و نج ماہینہ
 آر تہ او سوڈا اگر چہ گوشتہ کہ تہ پہ گندی ٹنگ منگ تہ نیتنی چور
 پھیت۔ سوڈا گردنء گبرتی او کلف کنت۔ دریا وء یلودا لہ
 روشنء کہ مائی شہ پیکواں گر دیت۔ وئی مرط دء لونعء نہ گندیت۔
 دلاہے کیت کہ بلکن سوڈا گریء دراشتہ۔ بلے نیں کہ بیگ بیٹہ سوڈا
 آتکہ او مائی بدست پاڈاں بندغائینت او گونڑیء لافا کنغائینت
 شف لڈ ٹوشتہ۔ جنانا دو ہی باد شاہی لے آتکہ او زال سیرکتی۔
 بل ایشاں گر چور وء۔ چور و آفء بہا ناقدرتہء کار کہ وئی
 باغ و گور اٹیت او باغ مالی نگاہ اڑیٹی۔ آں وھش بنت کہ خود ایشی
 مڈی تھڈی۔ کشتنی۔ بلے گندنت کہ ایند ایک مرط دے ایشیء
 دا تہ کہ وزت مخنت۔ مس شواراے صند و نجء اغہ مڈی لے۔ پٹھیں
 ہوا لکڑا باز دیاں۔

ہنی ایشیء چے کنت دراہیں روشن مالیء کار بھڑائینتی۔ ادسوز
 مچ کنت بہا کنغء دیم دیانتہ۔ جنانا روشے شہرء سوڈا گرے آٹینت
 ایشیء دی اش کتہ کہ سوڈا اگر چہ باز سنہڑا یں زالے۔ چراناروشے دی
 ہیا لائینت۔ زال بجا وڑتی۔ دہمی روشنء کہ سوڈا اگر بونع ہوسوزی
 دات وئی مندریء سوزیانی لافا کنت۔ بیگاہ کہ مائی سوزیاں کثیت
 و گندیت او بچء کاریت کہ اسے تا آہنی مرط دے مندری انت کہ سوڈا
 کارکنائینت۔ گڈی روشنء اغلیں کہ مالی چک سوزیء کارنت پول گ
 کنت۔

انکو چور دیران انت کہ نہیں چھے بلکنت . آہنی برات بادشاہ انت
 زال دی ہے شہر آتکیہ انت . ووت دی اصل بے وس انت . نیٹ
 بلا گنڈیں عکاریت اد مالی لوٹاٹینٹ اوگشیت کہ آل ہمیرنگیں قصواں
 وستاڈ انت کہ نہیں اولی گڈیاں کتہ اونیں پدا کسے کنت . شو بادشاہ
 مال دینت اوگشنت کہ آل قصوے ٹپاے دہ روپیہ گیرت . مالی زال
 بادشاہ لونع روغائنت اد ہے ٹوک عگوں بادشاہ زال ، کنٹانت
 ان جیران بیتہ کہ چٹوئیں قصوے کہ ٹپاے دہ روپیہ انت . بیگاہ وٹی مرڈ
 مال دینغائنت ”بیا کہ ایڈا مالی لونع مرڈے گشیت مس قصواں کنٹاں
 بے ٹپاے دہ روپیہ گراں ” بانگا بادشاہ وٹی دربار عہمے پچارائنت .
 وزیر گنٹانت کہ بادشاہ سلامت ایٹی بیگاہ لوٹائیں اورغہ قصورینے
 بیتہ . پھاسی مرڈم داٹی . بادشاہ عہمے صلاح گپنتہ . بیگاہ چور لوٹائنتش
 چوروع بادشاہ عگوشنت کہ ” بادشاہ سلامت تئی مچی عاغہ کسے بہ روغاکو
 بیتہ گڈا ہواں دی پھاسی دینغی انت . بادشاہ عاے صلاح دی گپنتہ . بلیں
 دراہیں سل بیج بیتہ او بیگاہ جو انیہ ڈیہہ تہا ربیتہ چور لوٹائنتش . چوروع
 قصورائی کتہ .

” بادشاہ سلامت بیتہ بادشاہے . بادشاہ عدو بیج تنت او انہانی
 مات مرڈتہ . بادشاہ عدو بھی زالے گپنتہ . ماتن عہکو دوکس چک بیتنت .
 بیغہ اے دوئیں چور و لونع عنشنت . بیانا اے چکاں عکو کہنوے یوگت او
 روشے کہنو بادشاہ لونع روغائنت او مزائیں برات کہنو نڈا ووت
 نامالی آہنی عگیرت او جنت دوئیں برات صلاح کنت کہ بیاشیڈا بروں
 او پڑوئیں در کنت . جنگلے عایشاں شف کفیت او کتیں جاگ کنت

و مسترین و باوؤ۔ ہم شفاء رند امستریں جاگروء کنت و کستریں و باوؤ
 شفاء مارے در کیت او کستریں و وارث۔ بانگ و امستریں پر و کت و کت
 روت او کستریں و کلیت۔ مدائی کاراں نیٹ جوگی نے کیت۔ ایتا
 چور و چھپ و کنت۔ بادشاہ گوشت "دیما" چور و کفغاننت "منہ
 بادشاہ گوشت کہ کن قصوؤ تئی ٹپائے و گیت رو پیہ انت "چور و کت
 رائی کنت" کہ بادشاہ سلامت جوگی و مندے گون ات او مند اگر
 کہ چور و دراہ کن "بادشاہ سدھائی سبرتہ او کت و بیٹہ کہ گڈاچے
 "چور و گوشتہ بادشاہ سلامت گڈا جوگی و چور و دراہ کتہ او چور
 و تئی برات و پو خادر کیتہ۔ جانا برات و حد اچتہ او دیشئی برات ہوتہ
 انت۔ آہی وزیر و گوشتی کہ مناں نو کری سے دے۔ وزیر و شہ رنگ
 چور تیج آرتہ او بڑ تو کو نہی و سٹی کہ لوں بادشاہ ہمیشی و وزیر کنت
 میتا کہ چور و آتک۔ وزیر کت و بیٹہ او گوشتی "بادشاہ سلامت مناں
 و گیتہ"۔ چور و گوشتہ "بادشاہ سلامت میں بدھی ات" بادشاہ
 سپاہیاں حکم داتہ او وزیر گیتیش۔ چور و اغدیں رائی کتہ۔ بلیں وزیر
 کو نہی و چنل داتہ او نیٹ سوڈا گرے و ہون گزرات کہ آہی چور
 نہ لڑیت۔ وزیر و ہواں چور و کتہ داتہ او چور و و اٹکلے و چور
 لڑیتہ او سوڈا اگر کبھی شتہ "ایتا آتک سوڈا اگر کت و بیٹہ۔ بادشاہ
 مناں و باوؤ گیتہ" جھٹ کتو سپاہیاں اے دی گیتہ "بادشاہ
 گڈاچے بیٹہ۔ چور و دیا کلین قصو کتہ کہ چون روت دو ہی شہر
 اوڈو بادشاہ و جٹک و گوں سیر و کنت او سوڈا اگر آہی و کت
 و بند کنت او کور و چنل داتہ او کور سلطانا آہی و کاریت آہی

ہاں گنیت۔ چوروء ایتدا چھپ کتہ۔ بادشاہء سدھائی پول کتہ کہ گڈ
 چوروتا نگوشٹہ۔۔۔ چورو گوشتہ کہ ہے روشاں بواں سوڈا گردی ہے
 شہر آتکہ۔ ہواں زال دی گونتی۔ اوچوروء مالی زال، گوں شکے وٹی
 زال پلوادیم داتہ اووت ہمیشنت کہ قصو انت

بادشاہ سدھائی کرط و بدیتہ اووٹی برات بھانکر کتہ۔ وزیر و سوڈا گر
 پھاس داتیش۔ مالی ء را مزائیش بشکیش و مدی ءے۔ سوڈا گر لونء
 زاچور و زال ماڑی ء آہ تیش اوکل سیر و سوکائی نشتخت۔ کہ من شودا
 گردتاں۔

جہنور بادشاہ

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ناک ات جہنور بادشاہ۔ اے زور و
 مہیر نکت کہ ایشی و مہیے ات۔ اے زرت برت چارہیتی۔ نیت
 بیاناسالے و ڈ کال کپتہ انگو انگو صھی نیست ات۔ عالم و ملک میت
 بیتخت۔ ایضی و چے کت کہ وئی مہی گڑ دن و کت۔ برت ملے لانا
 یوداتی۔ مہی و کہ وارت سیرکت اغدی گڑ دن و کتھی او گڑ دینت
 لوخ و کاتتی۔ بلیں عالم حیران ات کہ چشومیں مہیے ملکان صلنتہ۔ ملکان
 وارت درندے پندے نیست انت۔ بلیں روشن باز گوستہ روشن کم
 یک شفی بادشاہ وئی مہی گڑ دن و کتہ و برتئی ملے و یوداتی۔ وت
 لت سرانشتہ۔ دیما تر اگندیت۔ آسے بلخانیت۔ ساطتی ات۔ رونا
 مہوڈا آس دایاں گوز او جھٹے و تار سیکتی۔ دیر نیٹ کرد و بیتہ او آتکو
 وئی مہی زرتئی بے آس سیکن و ایشی جان سیخ شخت او مہی و پاڈے شتہ
 گہرلانا۔ بانگ کہ بیتہ۔ عالم رند جتہ او جنانا آرتو بادشاہ لوغ و کتیش
 او بادشاہ و گوشتیش کہ بادشاہ سلامت تی سے دانہ بیتہ مازدونی
 نیست کہ جوش کنے تئی دانہ و ما کے و ووں۔ بنی مادست بستہ اوں کہ نیکو
 رند وئی مہی و جوش نیل

بلیں چے میت بے لوک۔ بادشاہ دلاندنت او بادشاہ بیرون

کلیت اور وہیے در کیفیت - منزلان گرانا دیر دگ و کیت گندیت
 پہاے براں چارینغائینت - یک دستے و تلانگے داشتیہ غنی او دو ہی
 سالخان در غائینت - بادشاہ و سلام داتہ او گوشتی کہ "ندی زور و
 گرک وے یک دستا تلانگ داشتیہ بیخے" پہاے و گوشتہ "ما زور و نام
 انت - زور ہواں انت کہ جہنور بادشاہ و مان انت "بادشاہ و گوشتہ
 "بیار بکی پڑیے دور" پہاے تلانگ بیور داتہ - زور کا کتو تلانگ و تی
 صدائشہ او آنکو بادشاہ و بکاں کیتہ - بادشاہ و گوشتہ کہ سری تہ
 و تی زور و جن "ایشیہ کر و کتو بادشاہ و غار و جتہ - بادشاہ داسرین
 و غار گپتہ - او اغدی چکتو کشتی - بنی کہ بادشاہ بار و بیتہ - بادشاہ و کر و
 کتو جتہ - پہاے داگٹ و و غار و کشتہ - اغدی بادشاہ آہی و چکغ
 کشفائینت - او آن بادشاہ سنگت بیتہ - دو میں سنگتو بیان منزلان گرانا
 دیم و کائینت گندنت دو مزائیں ٹیٹر انت - ایشانی سر آہی و ذکر و
 و رنت و اغدی دیر بہنت - نزی کائینت گندنت لوہارے ٹک ٹک انت
 بادشاہ و گوشتہ "مہار وے - تندی یار زور و شہا بیخے - کہ دستے و بے
 ٹیٹر تیلانگ دیانا او دو ہی و تی کاراے - لوہار و گوشتہ "زور ایڈا
 نام انت - کسے زور و گند غا باڑائینت - جہنور بادشاہ و گندیت
 بادشاہ و گوشتہ "بیگوں مس بک و دیے" لوہار و دو میں ٹیٹر بیور و
 ہتوارہ چغل داتہ او آنکو بادشاہ و بک داتہ - بادشاہ و گوشتہ
 کہ "جن سری و تی زور و" ایشی و کہ و تی زور جتہ بادشاہ داجھڈیاں
 و غار کشتہ "او بادشاہ و درک جتو در کپتہ - میں کہ بادشاہ زور و
 جنت اے یار داگٹ و و غار و روت - او پرات کٹی کہ "منان کش

من تئی سنڈت بان "بادشاہ ء اے دی سنڈت کتھ او ہر سلسلے میں
 رہے لڑا تخت۔ مزلاں گرانائیت دگ ء بیائیت یکے جکتھ تیرے
 درتا آ زمان پلو اخیلائینت۔ ایساں سلام داتہ او حال وال کتھیش۔ آ
 وٹی مال لا ناگوشتہ کہ "ایشی ء تیرے آ زمان پلو اجتھ او اے سہی سہا
 کہ دانی گارانت "جنہور بادشاہ ء گوشتہ " یار تہ دی زور ء بے
 کہ سہی سال انت کرغ ء تیر جتھ او دانی تئی تیر گارانت " آہنی ء
 بے سدھیں زورانی زناں نہ اش کتھ۔ زور ہواں انت کہ جنہور بادشاہ
 ء مان انت " بادشاہ ء گوشتہ " بیابک ء دوں " ایشی ء آنگو بادشاہ
 گولبک داتہ۔ سری بادشاہ ء گول دکنغا جنغا عینت۔ بادشاہ دا بھیل
 ڈفار ء شتہ او سرغاوتار کشفائیت۔ دوہمی برا کہ نیں بادشاہ سہر
 ڈفار ء جتھ اے دا گردن ء ڈفار ء شتہ او خدائی نام کتھی کہ " منال
 مس دی تئی امراہ بان " ایشی ء دی بادشاہ کشفائیت او نیں ہر چہا
 بیتخت۔ مزلاں گرانائے تکو مزائیں جنگلے ء اوتاکا کی بیتخت او آ
 کتھیش کرلیں چوش کنوں سہ مرد روت شکار ء او یکے اوتاک ء گوژداں
 بے سری روش ء پھال ہندا بیتو گوژداں گراڈغات کہ نکوے ڈو لو
 او پھال ء گوشتی کہ " منال گوژدے دے " پھال ء جھکے داتہ کہ " برو
 خیل۔ نشت ہر تو گوژداں گراڈغت " نکوچوں کنت گیت ایشی ء
 بندیت او کلیں گوژداں وارٹ و اغدیں ایشی ء بوژیت و تی دگ
 روت۔ اے یار کر ڈبیت نوخیں گوژدے چاڑیت او آں بیگاہ گراڈن
 و اے کس ء حال ء نڈات۔ دوہمی روش ء لوہار ہندا بار و اے
 او پدا نکو کیت ایشی ء بندیت او گوژداں وارٹ او پدا ایشی ء بوژیت

دئی دگ ء روت سبی روش ء شنکاری ہندا بیت نکو کیت۔ ایٹی ء گون
 دی ہے بھو گاکنت چیارمی روش ء بادشاہ ہندا بیت او گوزدوغ چاربت۔
 دکر نکو کیت او ایٹی ء نر ااغدیس گوزدوغ لوتیت۔ بادشاہ گرانگوزدوغ ہندا
 پرینغائیت۔ بیگاہ آں پوز کہ آتکہ بادشاہ ء گوزدوغ وئی حالان دتیت
 پوزدوغ گوزدوغ حال ہماں انت کہ مرشی گون تودی بدیتہ "بادشاہ ء بڑو شکو
 دستہ کہ ہمیشنت نکو بستنیہ کپنیہ انت۔ بیانابلیں جھے ہمیتہ انت تغنت
 اونٹ شمیڈاں تابلتو دوی پلوے ء لڑتخت۔ جنانا دیر ہندے ء آغائیت
 ادشف کپتیش۔ بلے ہنی ایشاں گون آس نیست ات۔ دیر ہندے ء گندنت
 دودوے بیغائیت۔ یکے دیم دتیت کہ برو آسے بیار۔ بلیں پہمال روت
 بہ آس ء آرخ ء۔ ایڈا بیت گندیت۔ پخیرے سخاں آس چکا دا تودو دلوے
 کنٹائیت۔ ایٹی ء سلام داتہ کہ "سلاماں بیک پخیر ماما" پخیر ء گوزدوغ ماما
 گوزدوغاں گرانیں لڑکے۔ ناہے جو ایں چر پیں زنجے اتے۔ گوزدوغ لڑکے
 ایٹی ء گوزدوغ "آسے براں" گوزدوغ "زیر آس ء اور استی چنبو ء ماما ماما
 آئی ء آس زرتہ اور استی چنبو پخیر د بیغائیت۔ پخیر ء جھبی دا تو آں
 دئی شیرا ایر کتہ ہنی کہ آنہیہ کا بہری ء دیر کتہ۔ اے حیران بیتخت کہ پہمال
 گارانت۔ بلیں اے چے کنت لوہار ء دیم دتیت او لوہار ایڈا بیت
 پخیر گوزدوغ سلام ء دات "سلاماں بیک پخیر ماما" پخیر ایٹی ء دی ہواں دولا
 شیرا جنت او کہ نیس دیر کنت تا گڈ شنکاری سہریت پوزدوغ پول ء دی کیت
 او آسے دی لوتیت۔ ایڈا کیت پخیر ء دوسلام ء دات۔ پخیر ایٹی ء دی
 ساگی ایں دولا جنت وئی شیرا۔
 نہیں کہ بادشاہ ء گندے تکرار بیتخت او کسی حال والے نے۔ وٹ

سہریت اوکیت پجیر گشیت "سلا مان یک پجر بابو" پجیر گشیت
 سنگتانی پول دی کتی او آس دی لوٹتی "پجیر گوشت آس
 اور استیں دست با بول دے "ایشی گوشتہ" بھلے کہ دست
 آس کہ دگیتی پجیر جھی دا تہ او آنکوٹ لیٹتہ - او دیشٹو کیر
 گندیت بیا کہ پوڑ پجیر شیرا پیچھا ئینت - ایتہ ژا اندی وٹی
 زیریت وہ دگے رواں بنت - روش باز گویت کم - روش ہار
 گندیت کہ آہنی دست چلو زنگاں زرتہ - سنگتاں گشیت کہ مس گرو
 رواں میں علم ویلے زرتہ - شواریں کلاں موکل انت -
 ہر کس پہ وٹی دگے روت او بادشاہ گڑ دیت وٹی ڈیہہ گشیت
 سو کاٹی نہریت -

قصوں جھرے میں پہ درے

شاہ پارک زر باؤ

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ کے بچے ات۔ نیک نام شاہ باران ات۔ باز
 ہر ایش بھڑی چورے۔ او کلیں بادشاہی کارے کنغائت۔ او بادشاہ
 کوروغا نشخت۔ روش بازگوستہ روش کم روشے بادشاہ نیک گوں وزیر
 کوروغا نشخت۔ دراپس روش شکار کتیش او بیگا کہ گڑوغا بیتخت
 رگ گدبت یک منیں ماتنے سنج کتیش گوں کیزوغا جکتیہ انت۔ نزی آتکخت
 بادشاہ نیک گوشتہ مس ایشی اورا ڈائے دیاں کایاں۔ وئی ماڈن ایرکپتہ
 کوروغا زورمیتہ۔ اوہا تائی پرراہ و کرکد کتشی۔ وزیر نیک و دبتہ کہ دانے
 کوروغا ماڈن باز شہ زمین و کرکد و بیان انت۔ نیت ماڈن پر بال کرکد بیتہ
 کوروغا بلوے شتہ۔ وزیر نیک ایک وایکی بیگاہ لوغ و کرکد۔ اے ماڈن
 کوروغا دیر ہلدے و شتہ اوگشت ہمے ہند کوہ قاف ات۔ ہودا اے
 کوروغا ایش دے و بیتہ اوچور و وئی لوغ و نیاستی۔ روش و شت دے
 کوروغا او بیگاہ تاں دیر چور و و مجالس کتشی۔ بیاناروشے چور و در اشہر و
 کوروغا بیتہ۔ جانا آنکہ یک باغے۔ باغ لا فاسنہڑ ایں اوٹخ ات۔ ایشی
 کوروغا کی جان و شتہ غائنت۔ روغابر یانی جرائی چکاند غائنت۔ میں
 کوروغا وئی جان شتہ۔ گدنت ایشی جرائی سر اطر دے شتخت۔
 کوروغا چور و نر سینتیش یکے و گوشتہ بل میں جرائی تابے حد آ زمان و

ترا چنل دیاں۔ کس تئی ہونانی میکان دی سو ہو نویت۔ دو ہی و گونہ
 چوش کنان۔ سہی گوشتہ اے رنگاں۔ بلے اصل شہ ایشی و ٹک کتیش
 یکے و گوشتہ "آدم زاد گوش ہے لوٹے" ایشی و گوشتہ "خوار بریاں
 یکے میں بنت، جھے اغدی زہر گپخت بلے بے وس بیتوا ایناں
 کتہ۔ میں جراں دیغائنت۔ ایناں جرجانا کتو کہ در کپخت گوشتیش
 یکے۔ آہنی و یکے گڑ دینتہ۔ او باقیوں جھرا کتو شتخت۔ ایشی و آہنی گور
 مجالس کتہ او نام پول کتئی پری و گوشتہ "میں نام زر بانوانت او سے دے
 کتر آرتہ۔ پروٹی مجالس و ہے میں سرادی عاشق انت۔ ہمیشی و
 حال و دے۔ مار پڑ دویناں وارڈت۔ ہنی اٹیکے و آہنی و ترا مناں پور
 بیگا ہ کہ نہ روئے۔ آ او لا میرے و شتی مینت۔ گڑ دیت پڑ تو بار
 چی آن کاریت او کہ کیت پہ مجالس و۔ اصل ٹوک و مخن۔ او و تا دمو بجا
 نندرترا پور و کنت۔ نہ گوش قول و کن مناں ٹوک و نخنے۔ مس چی و
 آن قول و کنت گڑ تہ مناں شاہیں و لوٹ۔ ہسے رنگا جھے ایناں گھرتہ
 دیر نیٹ زر بانو موکلا کنغار و فائینت۔ بلیں بیگا ہ صکو و ترا کیں
 دے آتکے۔ او باز و ہش ات۔ ہر چی کہ آہنی و مجالس کتہ۔ شاہ بار
 ٹوک نختہ۔ چپ صپی و نشتہ۔ دے و گوشتہ "شاہ باران تراں پہ
 آرتہ نہ او نہ مرشی پر چوش ملیر و مو بجاٹے" ایشی و اغدی صپی نگوشتہ
 نیٹ دیر دے و گفغائینت کہ "نہ قول و کن مناں چی نگوشتہ۔ سہ
 جھٹے لوٹان" دے و قول کتہ کہ ترا اصل صپی نگوشاں۔ ایشی و گوشتہ
 "مناں زر بانو و دے" ایشی اش کتے و ہے بیٹریں آہنی و دے و سہ
 زنا وئی قول گیر آہنی ہمیش پہ زہر گڑ و بیتہ او برادر و شتہ کپتہ۔ دیر پڑ

دیر و ذلت کا ادواغ میں گوشتی : پداگوٹس چے لوٹھے : ایسی اغدیں ہواں
 دلا گوشتہ : مناں زر بانو دے " میٹ دے " گوشتہ : برنہ بانو
 میں تک " ذاتی انت " دوہی ہفتہ بیتہ اغدیں بری پہ جان شو لا شاہ
 کفنت اے روعنا زہ بانو گالی کنغائنت او کلیں حال " دیغائنت
 ایشاں دیر دانتو گھر بتہ او دیر نیٹ " آہی " بال گنوشتہ : میں بلیں ہر
 مہر " آں کاتکاں اے شت جھٹے نشت و مجالس کٹو گرتہ او آنگوشتہ
 رند دے جکو مو بجات - روشے شاہ باراں لوٹائنتی کہ شاہ باراں زر بانو
 رند میں زیندگار انت - مہی آں ہر باس تر ابشکا تہ - اغتہ وئی لوغ " سوہو
 بے میں تکا شہ تر اوکل انت - او دے " اغدیں زر بانو لوٹائنتہ او گوشتی
 کہ میں شاہ باران " موکل درتہ - وئی پرانی سرازیر و بری - زر بانو وئی
 مرد پرانی سراکتو - ال میں خیر یک بال " آتک و شہر " بچتہ - ایتہ گندیت
 بلیں ڈیہہ پیڑتی بہرے " ہیٹہ - آہی پت چھاں کور بیتہ و وزیر " شہ یاد شاہی
 کشتہ - شاہ باران " دی کس " حال نڈا تہ - چڑا لو ہار " حال " دیغائنت
 او زر بانو " بچہ لو ہار " گور یک کوٹھوے " اوتا کی بیتغنت - بیاناروشہ
 وٹ شکار " روفائنت او زان " کوٹھو " لافا کنغاکلف کنغائنتی " لو ہار " و
 اے کنغائنت - دیر نیٹ " ہے دگ " وزیر گوں گھوڑوے " در کہتہ - مائی
 شہ باری " سواد ات کہ وزیر " نغاہ کہنتہ - وزیر ہواں رنگا گرتہ دیغائنت
 او ہار " گشغائنت کہ کوٹھو " بوڑ - جھٹے لو ہار اے لگو آنگوشتہ - نیٹ
 بلیں اصل بے وس بیٹو کوٹھو ہو تکی - وزیر " مائی دستا گپتہ کہ من تر ابراں
 مائی " دیتہ تی ڈائنت انت گوشتی جھٹے صور " کن مناں اے لوغی جبر
 جاٹائنت عالم چے گشتیت - من جراں جان " کناں کایاں - روغ " وئی

بال و جہراں جانا کنغائینت او شفر کا کتھو بال کتھی او لو ہارو گوشتی
 و گوشتی .. میں کاش بیٹھے مناں سوزاں پری شہرہ پول ایذا شہرہ
 بروک شہرہ - بیگاہ کہ شاہ ہاراں گڑتہ - لو ہارو گرہٹا نا کلیں حال در
 سنی بلین شاہ ہاراں و کیں روش و تی تیاری کتہ کہ رواں
 پولاں - تی تاج پلو اسو ہونیت۔ گوشتی برواں ہواں دے و گوں
 جنانا روش دیر گوزنت ٹوک نکا بنت - روشے شہرہ دے و گوں
 دے حال و ال و گوشتی کہ چنویس ڈولے و زربانوہ براہینغائینت۔
 زربانوہ کلبہ شہرہ کہ آہنی کاش بیٹھے - سوزاں پری نک و بیا - اے
 و تی بادشاہی دے کل لوٹائینتغنت او پول کتھی کہ کسے سوزاں پری شہرہ
 کس و ڈس ندانہ - او اغدیس دے و گوشتہ کہ " چیارمی کنڈاں میں چیارمی
 بادشاہی انت ترا چھٹی سے دیاں پلاں برات و بروتی مدت و گوں
 اوڈر تو چوبی جوڑائے داتھی کہ ایشاں پاڈاکن ماہ و پند ایک روش
 بلین چواں یار پاڈاکنغائینت او مزلاں گرانا ہواہنی برات و روغاب
 دینغائینت - ایشی چھٹی دیتہ او و تی بادشاہی مخلوک کل لوٹائینتو سوزاں
 شہر پول کتھی - کس و ڈس ندانہ - اغدیس ایشی و دیمی برات نام و چھٹی
 دانہ او یک ٹوپے داتھی کہ ایشی و سراسر کینے ترا کس دیت نخنت - زار
 گرانا سیمی و گورائے او چھٹی داتھی - ایشی و دی دراہیں سل لوٹائینت - کس
 کس و ڈس ندانہ - فیٹ ایشی و چیارمی برات نیخا کاغذے داڈا دیکھتہ
 داتھی کہ ایشی و زار ہر حکم مزا میں کوہے بہت - ایشی و جن رات بہت
 دگ و دات - اے کاگد زار غالاہیں جیرا نکونیت چیارمی برات
 کہتہ - ایشی و چھٹی دیتہ او و تی راج کل لوٹائینت - وچ کس و ڈس ندانہ

ایک کسٹنٹ اور ایک کسٹنٹ چورے آتے۔ گوشتی کہ آہنی پت گشتات کہ ہنی آن چماں
 انت اغدی کسٹنٹیں آہنی بلکن ڈ سے پارے دائیں۔ آہنی و لوٹا اینٹ
 دے دے و گور ہیرنگیں سرخی ات کہ چماں کٹیں شف روش و بیت او کو
 چہ بیقت۔ آہنی چماں سرخی کنگائنت او چہنی بیٹہ او ایشی و ایدانہ سرخی
 زون شف یک کٹور او بیقت۔ دیا آتکو آہنی و گوشتہ کہ اے
 میں دیر میں سنکتے و گوشتہ سوزاں پر کی شہر و روت او آں وک شوہا
 اے یار مزلان گرانا وختے سہرائی روت۔ وختے لوجی و سرکنت
 بیت سرخی چماں کنت۔ روش کہ بیت اغدی سو اں رنگا لے
 وکنت و روغائنت وگ و کو ہے جی کے کیت سوٹا یا جنت او
 درغ و دات اغدی دیا روت۔

میں مزلان گرانا نیٹ و کیت یا خدا بکری کو ہے کہ سرے میں حد
 زیریت بسم اللہ کنت سوٹا یا جنت۔ کہ درغ بیٹہ اداے
 دیار و ان بیٹہ۔ کاہری مزے و رند دیتی اٹے شہرے و سمے ذریعہ
 و سر کنگائنت او دیا آتکہ۔ گندیت سے مائی انت آف و
 کنگائنت او دگری یحی تی دی آتکہ۔ ایساں نوخیں آٹوخ و پول کتہ "گہار
 باوچن انت" ایشیہ و گوشتہ "بس ادی ہمیشنت زیندغ انت۔ گوں
 اداے دوستی بیٹی۔ دراپیں روش کپتہ انت" اے مراد دگری او دا
 آف و آف پر کتہ او کہ لوطہ۔ اے دی رند اے کپتی۔ اور و غائنت
 آف آف ایر کنگائنت او کوٹھے پلو لوطہ۔ اے چور و دی رندا
 نیٹ جہاں بیٹی کوٹھو برونن زر بانو انت پلنگے سرا کپتہ انت۔
 نیٹا ہیش ہم کر و کٹو اغدی سری چاکتھی۔ مات و جھٹے نصیحت کتہ کہ

ابا داد کی و تار پہ آدم زادے عوجوش کئے۔ آں مس ولایتی عکرار نشین
 و کسی دزت دی نویٹی۔ تہ و تار ایذا ہا کشتہ اشتہ۔ زر ہا نو عہ پڑوگ
 دی نختہ او آہی مات در کپتہ و شتہ۔ دکری چور و ٹوپی ع سراء شہ کشیت
 آنگوزر بانو نغاہ اڑیٹی۔ آں شہ و ہشی ع کڑ و بیت او نندنت وز میران
 سالانیاں ایر گیشنت۔ دیر شف کہ بیتہ۔ اغدیں ایٹی ع ٹوپی سراء کتہ او
 وپت جنک ع خیال ع آتکخت او اے اغدیں ساگی ایس ڈولا دیر۔
 دیر اے شتخت او مولدے ع نغن آڑتہ۔ ایشاں نغن و اڑتہ او اغدیں
 در اہیں شف مجاں کیش۔ ہمیر نگاروش شتخت گزارا۔ نیٹ رو شہ افور
 ایٹی مات وپت آتکخت او گوشتیش کہ " ابا اگر سال بیتہ ہمے یکیں کوٹھ
 کپتہیے۔ بانگ ع تہی سیگی سیل و سواد ع رونت۔ تہ دی برو۔ و تار
 پچہ ناحق ع پہ آدم زادے عوجوش کئے۔ رفیں تادل ہیکم بی کہ نہیں آں آدم زاد
 ایذا آتک کنت او نہ ترا پہ روغ ع پوجے است انت۔ زر بانو ع زمر
 گوشتہ کہ " ابا اغہ آدم زاد ایذا بیت شو اگدا جا ہے مناں آہنی ع دینت
 ایشاں گوشتہ " ابا اے تہی حالے۔ روش تہ روش انت مس ترا شف ع دک
 آدم زاد ع دوں تی نویت تا و شحال تہ بئے " دکری چور و ٹوپی ع کشیت
 او کبت دیا آں مرد و تی زامات ع بھانکر کنت۔ او نیادیت۔ دو ہی
 ع و تی کھیں پر یاں لوٹا مینیت مز ایں حیرا تے کنت او ایسانی سپر گول
 دستاں کنت و و نا و تی ع اڑینیت۔ شیداں بلیں اے موکل ع کنت
 زر بانو شاہ باران ع و تی پرانی سرازیر غاہہ یک بال۔ سر میں دے
 گور آتکخت۔ دے ایشاں باز عزت دا تہ او باز یہ چٹختی۔ بانگ
 اے موکل ع کنت۔ ایٹی و تی یک پٹے دا تہ کہ ہر وختے ترا ویلے

بی بی نادے۔ ماہر چاریس برات کوں دٹی لشکر و پوڑاں کاٹوں۔ ایساں موکل کتو
 اندھ رداں بیغنت او آنکو وٹی مات و پت و لوغ و ایر کینغنت۔
 مات و پت و گو انک حبش او آنہانی چم سر بیغ کتغنتش ہرد وئینانی چم
 پزار و نل بیغنت۔ آنکو وزیر و عاش کتہ او مزامیں لشکرے تیار کتھی کہ ایساں گار
 وگسار کتاں۔ ڈاہی ے پریشاں راہ داتھی ایسی مات و پت لڑ سغنت۔
 ہوشیش ابا بادشاہی و آس و ماں دھار ماوتی گر لوی روشاں کاٹوں۔
 چور و گوشتہ ابانہ ورت و مخن۔ آنکوڑا مزامیں لشکرے آنکہ او شہر و دیما
 دریب بیٹہ۔ دکری ایسی و دے و پٹ تا داتہ۔ او دے آنی بلائیں
 لشکرے آنکہ۔ مزامیں دے ایسی و گور آنکہ کہ گوش تراچے ویل و گپتہ
 چور و کلین قصوکتہ۔ اے ایک و ایکی در کپتہ و دراہیں لشکر و دھاڑ
 غائینت او وزیر و گرغا آرغا کینت۔ وزیر و ایساں پھاسی داتہ او دے
 گن و موکل داتھی او ایساں سیر و سو کائی وئی بادشاہی کتہ۔

پونخل ٹھک

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ حدائی جندانٹ۔ اسے دی ڈغاری کرے
 وازہات اوشتو وٹی بادشاہی کنغانت۔ روش بازگوسنہ روشلم
 روشے وزیر و سنگت کنغاپہ شکار و در کپتہ۔ منزلان جنان و یک مزائیس
 جنگلے و آنکغنت۔ در این روش شکار کنتش او بیگاہ ساگی اس جنگل و
 اوتاک بیغنت۔ دومی روش و اغدیس شکار و در کپنغنت۔ جنانا
 جنگل و یک کندے و آنکغنت۔ گندنت مزائیس و سمیں شہرے۔ جا
 انت۔ بازار انت۔ نیٹ ہسے شہر و اوتاک بیغنت۔ آنکو ہسے شہر
 بادشاہ مٹی بیٹہ کہ دوہی ڈیہے بادشاہ ایسی شہر و مہان انت۔ مہاتانی
 وٹی وزیر و دوہی معتبراں لوٹا بیغنت کہ بروئیت ایساں حال وال
 و کنت او مہانی و چیتے کنتش۔ بلیں ایسیہ بادشاہی عزت چیت پونز
 داتہ او دیرداجاسی بیغنت۔ نیٹ آن بادشاہ گوں وٹی عالم و گرو
 مشنہ۔ ایڈا ایسی و گوں وٹی وزیر و صلح کتہ کہ "بیا کہیں اسے نوحیں شہرا
 سیل و سوادے کنوں" دوہیں پجیہ در کپنغنت او چیرانا بیائنت گندنت
 ہانے اندر چار منڈ انت او وٹس و تا مجالسینت۔ ایساں بھت
 اوٹ و جکتواٹس کتہ کہ ہے جالس انت۔ سری و گورشتہ "اسے راجانت
 کہ مں بادشاہی چکے آں۔ مناں ہر دے و بہر کتہ مں آں ہانہ چیت انت

دو ہی گوستہ "ادی مس وزیر و جنٹکاں مس وٹی مرڈ دچپٹ انت دی
 او مزائیں فائدہ وعدی رسا سینت"۔ سیمیا گوستہ "گہاراں مس اتل
 مانی و جنٹک بیلے میں سینگ باوشاہ و وزیر و قاضی جنٹک انت۔
 مس وٹی مرڈ و پیراڑی کے جت "چیارمی و گوستہ" دز گہاراں مس وٹی
 مرڈ و پیراڑی کے ویک ماڑی کے جت دانت، باغ ٹاہینت۔
 ادچے دی کھت کہ آہی وارث میں "بادشاہ و نیٹ ہمیتہ اشہ
 گڑتہ او بیگاہ وزیر و گوستہ کہ مس ہسے منڈ و گراں۔ بانگ کہ ہینتہ ادری
 شہر و بادشاہ آتکہ ایشی و بادشاہ و گوں کھیں قصو کتہ کہ تئی شہر و قاضی جنٹک
 مس گراں بادشاہ و مہاتائی قاضی نوٹا سینتہ۔ قاضی و گوستہ "مس وٹی جنٹک
 پہ سینت کوز یا نہیں مرڈ سے نہ گنداں"

بلیں بادشاہ و پیر و تیار بیٹہ۔ او نیٹ ایشانی سیر بیٹا سینت شہر و۔
 بادشاہ و ایشاں جو ایس ہندے داتہ اوڈا اے اوتا کی ہتھنت۔ بادشاہ سیر و
 کنفا وٹی و نی و آرخائینت او شفق کشف پائے دیخانی کہ "تہ گوستہ مس
 شہ پائے ماڑی کے ٹاہیناں۔ باغ جناں او پڑا پ مرڈ و بچے کٹاں میں بانگھا
 مار و غاؤں ترا ماڑی ٹاہینتی انت۔ باغ جنٹی انت او بچ کٹنی انت۔ بادشاہ
 بانگھا تیار بیٹو وٹی وزیر و گوں گیتو ادری پ ساگی ایس جنٹک و دیم کیش۔ مزلاں
 گرانہ خانانیت آنکو تی شہرے و در کپتخت۔ بلے شہر و گلو دانت۔
 ایشاں گوانک چیک کتہ کہ مسافروں گلو و بوڑنت۔ بلے شہر و و گوستہ
 کہ ماگلو و نہ بوڑوں۔ کرڈے روش بیٹہ۔ مے شہر و بادشاہ مرڈ و، سخی ہر کہ
 اے تاک و بوڑ بیت۔ مے بادشاہ ہواں انت۔ بادشاہ تو کلا کنفا
 دو میں دستاں گوں تاک و نیلا نک و دیخائینت اوتاک و دو میں پٹ

نیند کو رند حکو وزیر عو کاتک شیدا ال مستغ گپت۔ اوروشے بادشاہ عودی
 وزیر عو پول کتہ کہ مروشاں جو انیں مستغ انت۔ وزیر عو نکو، حال داڑ۔
 روش باز گوستہ روشن کیں روشے ہے وزیر عو گشفا نینت کہ ماسو ڈاگرے
 کس دکاموں۔ منی یک جننگے دی است انت۔ مزا انیں وختے بیٹہ اڈا اور
 نین مے مراد سو ڈاگری عا شتہ۔ مے دی ساجت نگوزیت وختے وختے
 نوی بادشاہ بیانیت گھڑ بال جنوں۔ وزیر عو کلین قصو بادشاہ عو کتہ۔ بادشاہ
 عو گوتہ "جوان انت روں وخت دی گزیت اداے سو ڈاگر انت مہکانی
 حالان دی سٹی انت۔ ڈیہانی حالان دی گروں۔ بادشاہ و وزیر بیگاہ۔
 پیدا غنت۔ اے مانی عو و تار شرسینگا رتہ۔ وزیر گوں مولد عو نشتہ او
 بادشاہ گوں آں زال عو۔ تاں دیر ٹوک ٹوک و مجالس بیٹہ او دیر نیٹ
 بادشاہ و وزیر گرت تو شتغنت۔ دو سہی شف عو اغدیں بادشاہ و وزیر
 آنگنت و سہی شف عو۔ او ہے ڈولانیں پر شفے اے کاتگنت۔ مجالس
 کتیش او نیٹ دیر گرت شتغنت۔ بیاناروشے بادشاہ ہے زال عو
 گوشا نینت کہ "گوں مس یاری عو کن" زال بادشاہ عو گوں زہر گپتہ کہ ساتھی
 شہر عو کتہ عو کپتغیں ہمساعوں او متہ مارچش گتے "اغدیں شفے دو بادشاہ
 عو سچی لگو شتہ۔ بلے یک دو شف عو رند اغدیں آہی عو اڈا شینغنت
 ایشی عو اغدیں نہ منیتہ۔ بلے میں ایشی ہکو بادشاہ جان گپت او بادشاہ دی
 ڈا ہکو دیر ہمیدہ انت۔ چنانا نیٹ ایشی عو گوں بادشاہ عو یاری بیٹہ
 وخت باز گوستہ وخت کیں نیٹ مانی عو لاف پیر بیٹہ۔ او نیں ایشی عو
 اغدیں گروغ و تیاری کتہ۔ او یک بیگے بادشاہ عو گشفا نینت کہ آہی
 مراد و ہمیغا آنگنت او ایشاں ٹوٹا شینغنت۔ بادشاہ باز یہ موجھا بیٹہ

بنکھنت او عالم بادشاہ سرا جھور بیتہ کہ سنے بادشاہ سے۔ بادشاہ ماہی
 برعائیت۔ اولی بادشاہ پو نشنیں کنجیں جنکے ات۔ آہنی اے بادشاہ
 دیخانیت۔ بادشاہ مینڈ سپر کتو۔ وزیر عاغدیں وزیر ناہینغا نینس
 وسیر سوکھالی نشتہ۔ بلایشاں گر اس قاضی منڈ ع کہ بادشاہ عسیر کتو
 آں جیراں بیغت کہ چے پساتے ع کیتھاں۔ اے ماہی بلیں چے کنت منڈ
 مزائیس شہ رینج ع پُر کنت وچیا رینج مرادم لوٹا نینیت او گنیت۔ بر
 ایسی ع بقال عدکان ع ایر کنت او بقال ع لوٹا نینیت کہ ایسی لافاٹیں
 زرا نٹ گوں وت ایر کنش او اے وختا مناں اکریں زرے دے۔ ہر
 پت ع کنت ماہی ع ہوا نکر زرد ات۔ ووقی دلاہے گنیت کہ بادشاہ
 گورمانت۔ ہر باروشے گردیت او میں زراں دی داٹ او وٹ
 بیت کہ مس آہنی زال ع پکرتھاں۔ ماہی چے کنت زراں زیریت ماہی
 جنت او ہانے ماہینا نینیت او درشکاں جنا نینیت۔ اے مذکی
 بیت۔ نی وزت اے بیٹی کہ پنج ع چوں کٹیت۔ بلیں دلاے کٹی کہ
 بادشاہ جند پولاں۔ پہ وٹ وپہ وٹی مولد ع مرادی جیراں کنت او
 ماڈن پولا نینیت او زری گیلے زیریت وٹی مراد ع پوناد رکیت۔ مزال
 پولا نینیت کیت وٹی مراد ع شہر ع سو ہو بیت۔ او شہر ع گنڈے
 بیت۔ پروت دومہی گرت او برس نکوانی ویس ع کنت او مستخان
 او آہنی مولد ایساں شو شکیت۔ روش باز گوستہ روش کمیں روش
 کہ ہے گون ات پہ مستخ ع گرغ ع مولد ع کہ دیتہ رو عائیت۔ گوانک
 وزیر گردیت کہ ماشوے شہر ع کٹا کپتھیں گریووں او شوار باڈ ات
 ماستخ گپتیں۔ وزیر گرتہ او ہیزا مستخ گپتی۔ ایساں جوانتری مستخ

بے شہ آہنی ٹنگ کتھی۔ مائی ء گوشتہ "نہیں من نہ جکاں"
 تیاری بیٹہ او بادشاہ ء گوشتہ مڈی ہر ہیکر گزرنو نہ پر
 ایساں دی لیٹروے دو شہ مڈی ء بار کتہ او بادشاہ پہ نشک
 مندری دی مائی ء داتہ۔ نیٹ دو ہی روش ء دانی عالم کل دی
 ایساں مڑ دی جگر اکتو جاہ بستو دتی دو میں لیٹرو ھکلنور و ان ہنغ
 منراں گرانہ۔ سہی روش بیت کہ چار می نیٹ آنکو و قی شہر ء دی
 روش گزنت لوک سر کائنت۔ لوک بنت او ہواں روش کا
 ہے رنگا روشے مائی لوغ ء پکے بیغائنت۔ ایشی ء پچ نام "جو
 ایرکتہ۔ دخت شتخت گزانا جو نکل شتہ مزن بیانا۔ بند کی بیٹہ
 کتھی۔ جز کی بیٹہ۔ نیٹ کاہریں ٹا ہائیں چکے بیٹہ او شہر چکاں سو کتھی۔
 نیٹ جو ایس مزائیں چکے ات۔ بے چکاں ھکو ایشی ء گوں نہا مڈی
 کتنت کہ "بے پت "بے ابا" روشے ایشی دلا سیک کپتہ لے زبر
 گور مات ء روش او گریٹ کہ یکے آہنی ابا ء ڈس ناہے من ترا
 مائی ء لگوکتہ آنکو کتھی پیٹر اصل ٹنگ کتھی نیٹ مندری ء شہ دساک
 دیغائینی۔ اونشکاں دیغائنت او پوہ کتھی کہ ہر ہیکر ویل دات
 چڑاساہ ء مگری۔ پنداں جانا۔ منراں گرانہ نیٹ چور و آنکو ہوا
 در کپتہ۔ پولانا یک نکوے لوغ ء روغائنت کہ "میں اوتاک ء
 نکو ء گوشتہ "بوگا رہا ٹھے ماوٹی ء ہیسا روں بیا کہ تئی اوتاک
 چور کشتا زری چکے دیغائینی۔ نکو و ھش بیٹہ۔ گوشتی "بو اباس
 منرا پچا نیار تہ۔ میں وئی پت ہر دیریں براتی گہاری سے ات۔
 بیاد ات۔ ابا اے فرانی ہے۔ اے تہ دست دیغائنت

چور نکو، اوتاکی بیٹہ۔ اوروش باز گوستہ کم چور نو جوانیہ ڈیسو
 سو کہ بیٹہ۔ روشے بادشاہ لیٹرو سے درغآر غا کشغائنت۔ عالمو
 واپو کیتہ کہ بادشاہ لیٹرو و ذراں بڑتہ۔ اپنا پویشش اور اہک بہتت
 ہٹ نکوے کشغائنت کہ مس شوار لیٹرو پولاں دیاں۔ دو ہی روشو
 نکو و تکی کنڈری کتہ سرا و شتہ لونع لونع چرنا کہ میں بچے نادرہ
 نت او آہی درماں لیٹرو و گوژدانت۔ جانا نیٹ چو نخل ٹھگ
 و غا آتکہ۔ نکو و گوشتی کہ گہار چوروس۔ ہمیرنگا نادرہ انت کہ اٹھل
 موت و کیتی انت۔ یسرس پج انت۔ ہنی طو پواں گر بستہ کہ ایشی
 درماں چرٹ لیٹرو و گوژدانت۔ ماخو گر پونس۔ بس نکو و ہیکار
 بستو گریٹہ۔ اے نکو دلاترس آتکہ۔ گوشتی۔ گہار گرے نہ۔ لیٹرو
 و ذد و مس ترا دیاں۔ رو غا کمیں گوژد آ۔ غا ایشی و دبغائنت۔
 سے و ہش بیٹہ کہ ذرگینوں۔ اوتیک تکا کی کنڈری و سر کنف
 در کفغنت۔ دگ و چو نخل ٹھگ تریشی۔ آہنی و نکو و پول کتہ کہ
 آل چوں چرغائے۔ نکو و کلین پیرادانتہ۔ چور و گوشتہ۔ بیا
 مات ترا باز یں گوژدے دیاں اے بھوراں چے بیت "نکو پہ
 لاجارے گر تہ۔ چو نخل ٹھگ چکانا بر غا ایشی و کوہے و کشغائنت۔
 نی بلیں عالم حیران بیٹہ کہ برو کہ نکو دی لیٹرو و پجیہ گارنت۔
 اندیس عالم تیج بیٹہ میں چے کئے جیت۔ کسے و چے صلاح دانہ
 کسے و چے۔ چو نخل ٹھگ کشغائنت کہ "لیٹروے شہ مڈی و
 بارکنت او جنگل و یلو دسیت نیں مرط دم دیردھیانی خیالاکتا نامبر
 و ہرکے و لیٹرو پہ دزی جھکند مرط دم گبرتی" بیانا عالم ہے رنگا

کشفائنت او لیٹو وء ہار کنفا جنگل وء یلو دئیغا ئینت ایشی وء ژا کجھنیا
 چونکل ٹھگ روت جنگل وء مزائیں کھڈے سٹیت او گزانی ٹھگ
 دات اووت اندرا لکیت۔ لیٹو وچرانا ہموڈا کیت۔ لیٹو وچرانا
 ڈسیت۔ لیٹو وکیت شنب ورغا۔ اے گو نٹریاں گوں آسے ہونگا
 کنت کلین زرگل کھڈا فارشیت۔ او لیٹو وکے صورگ بیت جنت لیٹو
 بیگاہ عالم لیٹو پونخ وء درکیت او گزندت بلین لیٹو واصل ہورگ
 کتیبہ انت۔ چونکل ٹھگ چے کنت شفعا روت جنگل وء وڈی ہونگا
 و کاریت لوغ وء پوریت۔

نیں بلین چونکل ٹھگ کاہری وء دلاوردی بیٹہ۔ ادنیٹ روغ
 بادشاہ تاک وء لکھنائنت کہ چونکل ٹھگ تھی شہر انت۔ ترا باز
 نصقان دات۔ دو بھی روش وء بادشاہ وء دیتہ او حیران بیتہ کہ
 چے کنت۔ وزیر وء لوٹا ئینغائنت اووت مس وئا صلا حائنت
 چے بکنت۔ وزیر وء صلاح داتہ کہ چوش کن یک وادے ٹا بہین
 واد لافازراں ایرکن او مس وئا سرانداں۔ چونکل ٹھگ ہورگ
 کیت۔ گرونیں۔ بادشاہ وء ہمیرنگا کتہ او آنگو چونکل ٹھگ دی سکی
 چوں کنت نکوی جہراں کنت او دانی کھالیے زیریت او سرا جہن
 نیں کہ کلین شہر بازار بند بنت تہا کہ کفیت وئی لوغ وء شہ در کفیت
 کلین دیا کیت وزیر جھل داتی کہ "کے" اے جو اد وء دات "ابا
 نکوے آں۔ جھلک لنگھرائنت دانے زرتوں کہ تھی لوغ وء در شان
 بیتہ راست بلین انکوے کشفائنت "برو" اے روت او جت
 ہو ئیت۔ اودمان بہ دمان زور وء گوانک وء جنت "پضل اللہ"

اور دھکے وزیر حکیت اور لگوش کنت۔ نیٹ کیت نکو، گشتیت
 تہ پڑچہ فضل اللہ کتے، نکو، گوشتہ کہ پریشہ نہ ہمیدہ اچھرعائے تی زند
 مردے در کفیت زہمء کہ نوریت من فضل اللہ کتاں آں روت
 بدیں بیت او اغلیں لکھیت۔ بلیں وزیرء گوشتہ جانی کہ راست
 بیت او نیں وزیر او ذارو غا تر سغات۔ نکو، گوشتہ ابا چہ گارے
 ہمیدہ چھرے۔ مناں گوش من رواں۔ اغہ ہمیشیء کتہ دیا پرواہ نے۔
 نہ ہمیرنگا کن میں جتروء جھو۔ نکو آہی جراں کتھائنت اوروغائنت
 پتھرا دیغا۔ درو کا پتہ گرتہ اور گوشتی ابا او ذائنت کہ مسھیال کتہ تی
 اے ریشانی سیا صغ ات۔ بیا لیشاں ساؤل کزاں تراچ میار بیت
 بلیں چے کنت وزیرء ریشاں دی سائیت او گھنڈء دی دات او
 کلین زراں چپ چپہ زیریت او و تی لوغء سر کنت۔ اوروت
 بادشاہء گوانک، جنت او جھلیے چغل دات۔ بادشاہ جھلیء
 زیریت لکھتہ انت کہ "زر گلء برغایاں۔ تی وزیرء ولش ساقتنتوں
 او نیں جتروء جھو غائنت" بادشاہ گوں سپاھیوں روت گندیت۔
 راست انت جتروء جھو غائنت اوریش ساقتہ انت۔ منی بلیں
 بادشاہ دی جانی پائی تر سستہ کہ اے چٹیں بلائےء بکتھاں۔ اغلیں
 صلاح صلوح بیت۔ نیٹ صلاح ہمے بدیہ کہ بازار لافازراں
 ریشنت۔ ہر کے ڈولوبیہ زرب لختی یا شفا آتکو پہ برغا گرونی۔
 چوخل ٹھگ بلیں چے کنت روت بازارء شتہ بوڈاں گیت
 و جہوانی شیر جنت و بازارء کیت او گرت دیت لوغء روت اولی
 گرت لیس زراں کشتیت او پدا بازارء روت۔ عالم حیران بیٹہ کہ

کس ذراں برغادی نیئت اوزر کم دی بیانا رو عقائنت۔ اونہ
 د یضراً شہ پیئر بارار زرگل حلاص بدیتہ۔ اغدیں صلاح بیتہ کہ نہیں
 کنے جیت۔ پداہے صلاح بیتہ کہ اغدیں واڑے لا فائزر گل ایر کنے
 جیت اوکے پروء دات۔ ہنی وزیر بر منڈے گوشتہ شو اکل حلاص
 انت۔ پروء س دیاں۔

جو بخل ٹھگ چے کنت گندیت تہا رکپتہ۔ لوغء ترا در کفیت
 او بقالء کیت ویا وء کڑ و کنت کہ سیٹھ بہا در مناں شہ وء کور کتہ
 تما کوئی چلے دے۔ بقال زہر گپتہ کہ مار کشائے زنا۔ بادشاہ حکم این
 کہ کس شفء در میئت۔ اے چوں کنت صدر و پیر الیشیء دات
 بقال و عیش بیت کہ چلے تما کو صدر و پیر مزانت۔ کیت دکا و
 بوژیت او اندر اروت تما کوء کاریت۔ نیں کہ دستا در اثر کنت
 کہ تما کو اں دات اے زہمء کشیت او دستا زاکو فغء بر بیت
 اروت وزیر ہ جنٹکء وزیر جنٹک صہکلا دات " چے کسے
 اے شیت " کہ میں ہا بش بازیہ در اٹ در کپتھاں "۔ وزیر
 جنٹک و عیش بیت کہ جو ان انت الیشیء نیں ہر با گرڈ و غانیلال
 جھٹے مجالسء تاکنت۔ جو ایں جھٹے گو سنہ نیٹ اے گشائنت
 کہ " مس ریلے کناں " وزیر جنٹکء گوشتہ " نہ میں ترانیں اصل
 نیلاں " الیشیء گوشتہ چوش کن میں دستا دار " وزیر جنٹک بقال
 والی دستا دات او جھلانند نیٹ او کلی دفء کمر وئی بوژیت
 کہ آن چر چرء کنت۔ و تہمیزا شہ در راسیت او وار لاف
 ذراں نہ پر بیت و روت۔ کاہریں جھٹے گوشتہ وزیر جنٹک دستا

ہینغائیت کہ "نیں بس دی کن" ایشی بقال دست دست
 کہت۔ آہنی و دلا گوشہ کہ "بس انت دزید دست گد توں۔
 چوخل ٹھگ و اغدیں چھٹی لکھتہ کہ دوشی پدا مڈی من برترہ۔
 و تار سوگو کن ترا مزائیں نصقانی دیاں "بادشاہ و گوشہ بیجاہ
 من دست پرو و دیاں۔" جے کنغائیت کہ و اڑ لانا اغدیں زراں
 ایر کنغائیت و چبارس کنڈ کڑ و کیال جکینغائیت او دھلے و ٹاوی و
 ایر کنغائیت او یک تھالی ے چہواں پد کنغائیت کہ ہر وختے من
 دھل و جینتہ بیائیت آہنی و چہواں جنت "چوخل ٹھگ انگو چے
 کنت نکو و بولا کنت کہ بادشاہ و یارے دی است انت نہ۔
 نکو و گوشہ ہا بقال مند بادشاہ یار انت "چوخل ٹھگ روت
 بقال و او گشیت کہ "ترادہ ہزار روپیہ دیاں اغد وئی منڈر
 جرائی جوڑاے کماں دے" بقال و ہش بیٹہ کہ دہ ہزار ویکے نہ
 صدائ پوش ٹہنت۔ کاریت جوڑاے ایشی و ادات۔ اے جرائ
 جانا کنت او بادشاہ پلوار طیت۔ کہ بادشاہ و ٹاکیت۔ بادشاہ ہلا
 دات "کے۔" اے جو او و ادات کہ تھی یاراں۔ بادشاہ و جبر
 بجار لغنت او گوانک و جنت کہ پلاں دگ و بیا۔ اے ہوانگو
 ژا چریت۔ بادشاہ پولا کنت کہ "تہ بگی اے شف و تانگو" اے
 زمیہ گشیت کہ مس دیتہ تہ ایکائے۔ دکھی بے۔ ۶ تکھاں "ہمیدا
 دگ و اے کرٹوکیاں گندریٹ۔ پولا کنت کہ اے چے انت۔ بادشاہ
 دسیت کہ ٹھگے و ہر کس دا پونز و پھیتہ۔ کڑ و کی انت کہیت
 ایشاں بجنت۔ ایشی و گوشہ کہ اے چوں مردوم و گنت۔ مردام

دی ساہ والی ہے۔ وئی پاڈ دیم کنتی کہ خیالا کنت۔ بادشاہ
 دانتہ کہ جک مس تراڈ ساں۔ بادشاہ ء پنتی سے پاڈا بیڑتہ اوک
 مناں چوش تکاش۔ ناہے پاڈے دور کنت۔ بادشاہ پاڈا
 دات۔ کرٹو کی بلیں بادشاہ ء گیرت۔ اے جے کنت
 و جنیت۔ عالم سدھائی بصیرتہ اوڈ گپتخت بادشاہ
 آنگو چو نخل ٹھگ ہے و اہو بلیلا لافا مدئی زیری باڑت۔ نیٹ
 بادشاہ فریاد ء کنت کہ "نامراداں مس بادشاہاں"۔ گڈا
 بادشاہ ء کلپت دات۔ دوہی روش بادشاہ کھپ ششتو
 کیش اوکڑدے روش ء رندا بادشاہ دراہ ہیٹہ۔ نیس بلیں
 ء اعلان کتہ کہ "ہے ٹھگ بلاں ہیٹ سہرا بیت۔ مس ہیٹہ ہی
 وئی شتخیں جنکے دیانی۔ بادشاہی کوٹخ ء دیانی"
 یک کڈے ء وئی بادشاہے ات۔ آہی ء کہ اے اش کتہ بادشاہ
 پنخا پیغا نامیت کہ تہ چشوریں بادشاہے کہ یک دزے گپت
 ٹخے دوہی تکا عالم ء ہرکس ء خیال کہتہ۔ ہرکس کشیت کہ "دز
 اوہرکس آیان ء وئی پیرا ء دیان ہشتہ۔ بے پیلوس را سیں
 نختہ۔ بادشاہ ء کل دروغ بند کتخت۔ ہیٹ چو نخل ٹھگ
 تہ میں ہرکس ء اش کتہ۔ ایٹی ء ہیٹ جاکنتی۔ پرچہ کہ باز
 بے سنجیں مرڈے ات۔ اے روغا کلیں فصواں یک پہ یک
 او بادشاہ ء باور کتہ۔ و کلیں شکیش دانئی او گوشتی کہ
 چوش گوشتہ نیں بروہو اہی ء نصقلے وے۔ بلیں چو نخل
 کہ "نیں رواں آہی ء گوں بھوگے کتاں" مزلان گرانہ پنداں
 جانا نام

پہنوال بادشاہ بھلو اتھ کہ دگ ء یک پہنوالے تریٹ کٹی۔ آہی
 مالز میں پائنے اتھ۔ پہنوال ء گوشتی کہ پاشن شوٹکے۔ پہنوال ء
 مز میں بہائے دستہ۔ ایسی ء بہا دا تو د پاشن کشتہ جیے گوڑ دوت
 وار تئی۔ جیے پہنوال ء دائی او پوست زر نو رانی بیٹہ او جنانیٹ
 شہرے ء پید اغت کرے ترنگلو گر غائنت۔ نیٹ دیما تکر لیرے
 گتی او دو سندوخ۔ سندوخاں لیرو ء لڈ غائنت او نیٹ شہرے
 اتھ بادشاہ گلو ء گوڑ پوست ء گوڑا کنغائنت او ترنگلو اں پاذا
 ہذفا رہبا غائنت۔ لیرو پیر ندا چکٹی۔ ترنگلو و سندوخانی ترپ
 ترپ و یک ترا جھکاٹ اتھ۔ بادشاہ پیر و داراں گوشتی مس
 "ارزیلاں" شوئے ساہ ء کشاں "آہناں گڑ کتہ۔ او اے اندرا
 پیغائنت۔ بادشاہ کرار و تئی زالا چبہ و ہاوات۔ اے ترپاں
 یا غابغائنت او حیران بیٹہ اے پے بلائے۔ ترپاں کڑ و بیٹہ
 او گوشتی پے بلائے ء "ایسی ء گوشتہ" مس ارزیلاں شوئے
 ساہ گر فائنگھاں۔ ہر دو یں لڑو غ ء گپخت۔ سوال کتیش کہ
 اٹکے ء مارا بل دے "ایسی ء گوشتہ" مس ترا حذایا سوال ء کتاں۔
 روفا کیں دیما اغدیں ترنگلو اں و جینغائنت او گڑا تو اتکے کہ شوا
 ہذی بھچنت کہ "اے سندوخاں پہنت او پچ ٹوکا خنت۔ من
 شوار پلاں ہندے پیرا براں بہوڈا شوا سوالا کنت۔ گڈ شوا۔
 بھچنت "یک سندوخے ء بادشاہ ء او دو بھی ء آہنی زال ء
 کنغالیرو ء لڈ غائنت او لیرو ء چکھا ہواں بادشاہ پلو لڑا تہ۔
 بلہیں ٹوک تگا بہنت او وخت دیر گزنت۔ اے مزلاں جانا

داہواں بادشاہ شہرا آتکو در کپتہ - لیٹرو و بوڑ غاصند و
 جہلاں ایر کنغار و غاشف و وئی لوغ و کرار و فسغائینت
 دد ہی روش و رو غا بادشاہ و گوانک و جنغائینت بادشاہ
 آتکہ - عالم ہصیرتہ - نیٹ سری و غا زال و کشغائینت
 پزار و غا سری تر نکلو اں تر لپینغائینت و صدوخ و بوڑ غا
 اں کہ کرط و بیٹہ - مہاتالی گشتی مناں بشک کلین عالم و کندتہ او
 بادشاہ ہیج آورنہ او لچی بیٹہ - مہنی چور و بادشاہ ۶۰ را حال دا
 کہ من تی بچاں - اے تی مندری اے کلین قصو -

نذر شاہ بادشاہ

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ ناکا ات نذر شاہ بادشاہ۔ ایشی بھیت
 زال بھیر کٹی۔ بلے چک جی نیستی۔ رو قسے بادشاہ بیٹہ باز نادراہ۔ وئی
 وزیر و شائستی۔ وزیر آنکھ۔ وزیر و گوشتی مس یازیر نادراہ آں۔ باقی مری
 و دت رضامٹے ہے زال و صیال و کن۔

نیٹ بلین بادشاہ مرطہ او مائی و بچے کٹتہ۔ مائی ترطس و گپتہ۔ کہ
 وزیر ہر با ایشی و کشیت۔ چے کنت آئی و تنور و سٹیت۔ وزیر ایشی
 رندا کفیت کہ و اچے چور و دزگیراں او کشاں گا رکتاں۔ وزیر چور و
 پونج و درادر کفیت اے روت تنور و خیال و کنت تا چور و
 ہنگواں و رفاخت۔ زیریت چور و سری بند کنت۔ شہر و ژادر کفیت
 و برو دیم کنت۔ دگ و کیت گندیت و اہے آئی ہنغائیت او ایشی
 کلال انت۔ دوسے کنٹر و لالی زرتئی او شتہ جنگلا او تا کی بلیتہ۔ روش
 باز کوسندہ روش کہیں مائی و مڈیے جیے گون ات آئی و جہتخ انت ہنی
 چور و دی کاہری و مستر بیٹہ۔ چور و و روشے دیم و ڈیغائیت تہ اے لالائی
 کنٹر و ان زیر و برو۔ شہر و دکا ندر و شے و صرط دے جیے گر۔
 چور و روفائنت شہر و او آنکھ دکا ندر و۔ لالان و ڈیغائیت او ایشی
 گر کفیت۔ در و کا پشتہ ایشی ہمیر لکا کنغائیت۔ دو کا ندر چے

کنت کیت۔ بہت، اداوٹ، لکیت او چورو۔ کہ سہرا بیٹ
 گھرتی او پولاکنت کہ پرچہ چوش کئے۔ چورو، گوشتہ میں ماس
 جنگلائیت۔ اے لال دا تختی کہ پرما وھڑدے بیاردو کاندرا
 ایٹھاں بجا کاریٹ او گشیت کہ لوغ، نخن گرمیں تیار انتہ۔ دت
 دی بورا مات، دی پربر۔ اوماٹ، گوش بیامیں لوغ، ہند
 بازانت۔ ایڈا اوتا کی بی۔ نیٹ بلیں مائی شہ جنگلا اغدیں گڑدیت
 او کیت دکاندرا، اوتا کی بیٹ۔

آنگو وزیر پولیت پولیت اصل تک کنت۔ نیٹ پخیر ویا کنت
 اوروشے کیت ایڈا صدا، جنت۔ مائی چورو، دانی پے دات و شیت
 بر پخیر دے۔ ادوت دی کیت کہ "پخیر بالو چورو، چھنبوے جن"
 پخیر مائی، تیج کاریٹ او گھرتی دستا کہ میں شوار نیلاں۔ آنگو چورو
 تختیت وروت دکاندرا، حالادات۔ ودو کاندرا کہ کیت
 اے شیدا اگر کنت۔

مہنی اغدیں روشے وزیر، اڑائنتخت کہ شو اثر آہنی خزانہ
 اے لال دز تخت۔ شوار زیلادیاں یا پر مادی دو کنڑو لال و بیارنت
 اے چورو روت دو کنڑو تی کاریٹ او وزیر، دات۔ بلے وزیر
 گوشتہ کہ مناں ہمیر لگیں کنڑواں بیارنت دینت چو کہ شو، تیخ انت کہ
 کٹ، سہرا ایرانت و بلنت۔ اے چورو، گوشتہ جواں گڈس رواں
 ایٹھانی کانڈر، پولال مناں ماڈنے دے۔ وزیر، ماڈنے لوٹائنتو
 آراہنت، او چورو زوار، پتو آنکے واہ، سہرا اوشتہ شیراں بڑزی
 بلہ کہ واہ، سہرا کیت گندیت۔ مائی، سہرا، مرغ، او پاد، بڑدے

اور اپنی دوائیوں جہوں چہر غائر نہ تر نہ پتہ و اوہ کفایت
 ایشیائی مائی بوتکا او مائی ء درک جھو کر و بیتہ۔ چور و
 ایشیائی بیتہ۔ ایشیائی گوشتہ کہ "میں بہت مزائیں بادشاہ
 دے دے مئے شہر ہلکتہ کل وار تو جہہ بینتختی او ایک مناں
 میں ہمیشہ مناں ایذا چوش لڑ کینیت و وقت روت شکار
 و غیرہ گرو دیت او مناں بوڑھیت "ہنی کہ آہنی آئین عہد بیتہ
 دے روفادر شکانی لافا لکھایت او دے کہ آتکہ۔ مہاتائی مائی
 گوشتی "آدم زادے بونت" مائی ء گوشتہ ایذا آدم زادے
 جھٹے انکو آنکو چرتہ بلے لگا کر تو آتکہ او مائی ء گورشتہ و
 مائی ء زان سرا برکتی او گوشتی "میں بوٹاں کش" درو کا پشتہ
 ہوشہ او نہیں کہ گراں و یا و ہیشہ۔ چور و در کفغائیت او دے
 غائیت۔ او مائی ء ماڈن ء زوارکنغ ء گرو دغائیت وزیر ء مردم
 الہ ایشیائی چار ی تننت کہ چو شیں سنہرا نہیں زالے ء دیتیش رہنا
 وفا وزیر ء حال ء دیغائیت۔ وزیر آتکہ او چور ء گوشتی کہ زال
 لہاں۔ چور ء گوشتہ کہ "زال ء مس ترانہ یاں" بلے زال ء جم
 کی کتہ او وزیر ء گوشتی "مس تھی چہہ کایاں" رو غائیت وزیر
 یا و بیگہ زہراں مائینغائیت او بانگا وزیر ء چارینغائیت بلہیں
 ہر لہ چور و مائی ء سیر کتہ او وئی بادشاہی ء نشہ۔ آہنی مات
 شہ کہ "نہیں برو وئی ماتناں پول بیار" او نشک دائی کہ "پلاں
 برو۔ ہموڈا پیرے۔ پیرا ہد و ء زیر۔ ہد و اں برو در شک کیت
 ہد ہرین۔ ہمہدا شہ شہیہ زیر او بر چہدغے کیت چہدغے پری۔

چیدغ و گوز شہرے کیمت۔ ہمیداتی ماثن انت۔
 اے ہمیداشہ لڑتہ او ہمیرنگا آنکو شہر و در کپتہ شہر و چک لیوانت
 چکاں کہ اے دیبہ گز کتو شہر اہتغنت او لوغ و لکنا گلو و دیغائینت
 او شہر و روغائینت او گلو و بکور مینغائینت او آہناں حال و دیغائینت
 کہ من نذر شاہ بادشاہ بچاں۔ شوے رندا آتکھاں۔ نیٹ پلیمت
 او کلیں چکاں لیرواں زوار کنت اودگ و کیمت۔ نیت خرا و مٹی اور
 گوانک و جناناروت کہ "مرطدم بہائی مرطدم بہائی" بیانا کلاں یک
 یک شوشکیت او ایک ویکی لوغ و کیمت۔ وئی مات و دی وئی
 لوغ و باطرت و دکاندار و بازس بشکیشہ دانت و ووت نندیت
 گون وئی زال و مات و سیر و سوکائی بادشاہی و کنت۔

چیار برات

بیت باد شاہے۔ نشو وئی باد شاہیء کنخانت۔ بادشاہ
 بجز تبت۔ پنج بیتخت مزن۔ اشاں آبتیء صلح صلوح نشہ کہ
 چار برات برات بروں ہندےء پورھیاتے کنوں۔ ایڈتہ ابا
 بادشاہ انت۔ او ماہنچو نشتیہ اوں۔ نیٹ اے چار برات اٹاں
 بادشاہ انت کہ ماروں ہندےء پورھیاتے کنوں۔ ایڈا ماہنچو نشت
 دغوں۔ اسے ڈاشہرء لڑا تخت پھنداں جانا آنکو دیمء شہرے
 بیتخت۔ شفء بیتخت او تاکی۔ بانگھا شتخت بادشاہ
 بادشاہ بادشاہء گوشتیش ماہورھیاتے کنوں مار پورھیاتے دے
 دشاہء گوشتہ پورھیاتے استنت ہر باز گرانیں پورھیاتے
 ہرء کس۔ گوں آرامء نہ انت۔ ایڈا دے باز انت واسنگ نانگا
 تبت۔ ہنچو کچے وتار کشاہنت۔ برو انت تی ہندے۔ اشاں گوشتہ
 دس بلان ماردی واسنگ برانت۔ بادشاہ گوشتہ یک پورھیاتے
 انت کہ عالم کل جموڈا ہنرا کنت۔ آں پورھیاتے جیراناں مراد غبرعی
 ہر کے مریت یک روشنء پورخانہ ذات کاندھی کہ گزہ دغانت
 سکت کلاں وارٹ۔ اشاں گوشتہ ہمے پورھیاتے مارے
 بادشاہ پورھیاتے داتہ۔ اشاں زر طہنی گپتہ۔ فدائی کار بیتخت

گڈی شف و وزیر مرتہ۔ بڑ تیش وزیر پورہ غء۔ ہواں یک روٹش
 پورغ نہ ذاتی۔ شف و چیا ریں براتناں جاگر و کتہ۔ ایشاں اپنی
 بیانت ہار و چکا جاگر و کتہ۔ پچے ہر چیا ریں نندوں۔ سرکی زرم
 برات و گوشہ شوا و فسنت من ننداں۔ برات و پتغنت اسے
 نشہ۔ دیر صیا آس بالٹی۔ دیتی جی و آس بھر طتہ۔ حیران بیہ تہ
 کہ چہ انت لخطہ و رند نفاہ کتہ دیتی آہنت ہموڈا آسے بلغانت
 ہموڈا گندیت کہ بہت دے انت۔ آس بالٹو نشتہ انت۔ زحم گونٹی
 زحم دے و دوف و ذاتی۔ و ت دے و گر ط دن و زوار بیہ تہ۔ دما
 گوشہ ہر آدم زادے و حال و دے۔ پچے منی گر ط دن و زوار بیہ تہ
 ایر کف و گر ط دن و۔ اشیا گوشہ من تئی گر ط دن و ترا اصل ایر
 کفاں۔ مناں اللہ و حکم انت۔ کہ بہت دے و ساہ و کش۔ من
 ہر ہندا دے پو لنتغنت پر بہت دے من یک ہندا اصل نہ دیتہ۔
 نین من چرانا پولا نا شے بہت ایں دے آنی چکا گنتناں۔ من شے سا
 کشاں۔ من ملکمیٹاں۔ دے زٹ ستغنت۔ سوال کتیش کہ ہر و اجہ
 او ہر چاے تہ لوٹے مانرا دوں مے ساہ و مہ کش اشیا و گوشہ
 من ترا اللہ سوال و کناں۔ در و کرے و چھپ کتوا غدس گوشتی
 اللہ و گوشہ کہ شوا یک کارے کہنت۔ ہواں کار کہنتہ تہ جو ان
 شوے ساہ و کشاں۔ ناہے شے ساہ و کشاں۔ کار کہنتہ انت کہ
 بادشاہ ماٹری و پڑی تکا تنگوں ماٹری و جنت۔ ایشاں گوشہ اے
 مانرا یک شف و کتوں دوں۔ تہ پے ورتے کتے۔ دے آں چیا ریں
 دیم دانہ پتنگوں ماٹری جفا۔ چور و و گوشہ نین من رواں شوا چاں

انت او آہنی دھوئے ہوں چہر غائر سب ترسے واہ کفنت
 ایشی مائی بوتکا اومائی ء درک جٹو کر و ہیتہ۔ چور و
 ایشی ء گوشتہ کہ "میں بہت مزائیں بادشاہے
 دے دے مئے شہر ء ہلثہ کل وار تو جہینتختی او ایک منال
 او میں ہمیشہ منال ایذا چوش لڑکینیت و وقت روت شکار
 دیخو گر دیت او منال بوڈیت "ہنی کہ آہنی آئینہ مد ہیتہ
 روفا در شکانی لافا لکھائنت او دے کہ آتکہ۔ مہاتائی مائی
 گوشتی "آدم زادے بونت" مائی ء گوشتہ ایڈا آدم زادتا
 جٹے انگو آنکو چرتہ بے لگا کر تو آتکہ او مائی ء گوشتہ و تی
 سر مائی ء زان سرا برکتی او گوشتی "میں بوٹاں کش" در و کاپنتہ
 و باوشتہ او میں کہ گران و یا و ہیتہ۔ چور و در کفنائنت او دے
 کفنائنت۔ او مائی ء ماڈن ء زوار کنخ ء گر دغائنت وزیر ء مردم
 اول پر ایشی ء چاری تننت کہ چوشیں سنہرا میں زالے ء دیتیش رہنا نا
 روفا وزیر ء حال ء دیخائنت۔ وزیر آتکہ او چور و گوشتی کہ زال
 نام برال۔ چور و گوشتہ کہ "زال ء مس تراندہ یاں" بلے زال ء جم
 جوتہ کی کتہ او وزیر ء گوشتی "مس ٹی پچہ کایاں" رو غائنت وزیر
 پیر او بیگہ زہراں ٹا عینغائنت او بانگا وزیر ء چارینغائنت۔ بلیں
 وزیر ء چور و مائی ء سیرکتہ او و تی بادشاہی ء نشتہ۔ آہنی کتہ
 گوشتہ کہ "میں برو و تی ماتناں پول بیار" او نشک دائی کہ پلاں
 لک ء برو۔ ہموڈا پیرے۔ پیرا ہدو ء وزیر۔ ہدواں ہدور کے کیت
 ہموڈا پیرن۔ ہمتا انتہ شہے زیر او بر چٹے کیت چٹے ء پری۔

چیدغ و گوز شہرے کیٹ۔ ہمیدائی مائن انت۔
 اے ہمیدائشہ لڑتہ او ہمیرنگا آنکو شہرے ور کپتہ شہرے چک لیہ
 چکاں کہ اے دیتہ گرکتو شہر امپتخت او لکھا گلو و دینغا اینت
 او شہرے روغائنت او گلو و بھورینغا اینت او انہاں حال و دینغا
 کہ مس نذر شاہ بادشاہ بچاں۔ شوے رندا آتکھاں۔ نیٹ طہینت
 او کلیں چکاں لیرواں زوارکت اودگ و کیٹ۔ نیٹ خرا و مینا
 گوانک و جناناروت کہ "مرطدم بہائی مرطدم بہائی" بیانا کلان یک
 یک شوشکیت او ایک ویکی لوف و کیٹ۔ وٹی بات و دی و
 لوف و باطرت و دکاندار و بازیں بشکیشے دات و وٹ نندیت
 گون وٹی زال و مات و سیر و سوکائی با و شاہی و کنت۔

چیار برات

بیت بادشاہے۔ نشو وئی باد شاہیء کنخانت۔ بادشاہ ۷
 چیار پنج تمنت۔ پنج بیتخت مزن۔ ارشاں آپتیء صلح صلوح کتہ کہ
 بیایں ماچیاریں برات بروں ہندے ۷ پورھیاتے کنوں۔ ایڈتہ ابا
 بادشاہ انت۔ او ماہنچو نشتیہ اوں۔ نیٹ اے چیاریں براتاں ترا
 ابا موکلاینتہ کہ ماروں ہندے ۷ پورھیاتے کنوں۔ ایڈتا ماہنچوشت
 رضوں۔ انے ترا شہر ۷ لڑتخت پھنداں جانا آنکو دیم ۷ شہرے
 درکتخت۔ شفء بیتخت او تاکی۔ بانگھا شتخت بادشاہ
 دربار ۷ بادشاہ ۷ گوشتیش ماپورھیاتے کنوں مار پورھیاتے دے
 بادشاہ ۷ گوشتہ پورھیات تہ استنت پر باز گرانیں پورھیاتے
 تہ شہر ۷ کس۔ گوں آرام ۷ نہ انت۔ ایڈا دے بازانت واسنگ نانگا
 استنت۔ ہنچو کچے وتار کٹشاینت۔ برو انت تی ہندے۔ ارشاں گوشتہ
 مارڈس بلاں مار دی واسنگ برانت۔ بادشاہ گوشتہ یک پورھیاتے
 استنت کہ عالم کل ہموڈا ہزاکنت۔ آں پورھیاتے جیراناں مراد غبرغی
 انت۔ ہرکے مریت یک روغن ۷ پورغادہ قانت کاندھی کہ گود غابت
 ہاے کیت کلاں وارٹ۔ ارشاں گوشتہ ہمے پورھیات ۷ مارکے
 ہونہما۔ بادشاہ پورھیات داٹہ۔ ارشاں زرطینی گپتہ۔ فدائی کاربیتخت

گدی شنف و وزیر مرتہ۔ بڑ تیش و زیر پور رخ و۔ ہواں یک
 پورغ نہ داتی۔ شنف و چیاریں ہراتاں جاگر و کتہ۔ اشاں
 بیانت ہار و چکا جاگر و کمنوں۔ پچے ہر چیاریں مندوں۔ ہر
 ہرات و گوشتہ شو و فسنت من نداں۔ ہرات و پتغنت
 شتہ۔ دیر صیا آس بالٹی۔ دیتی و جی و آس بھر طرہ۔ حیران
 کہ چہ انت لخطہ و رند نغا کتئی دیتی آہنت ہموذا آسے بلغانت
 ہموذا گندیت کہ ہپت دے انت۔ آس بالٹو شتہ انت۔ زخم
 زخم دے و دف و داتی۔ و ت دے و گڑ دن و زوار ہپتہ
 گوشتہ ہر آدم زادے و حال و دے۔ پچے منی گڑ دن و زوار ہپتہ
 ایر کف ترا گڑ دن و۔ اشیا گوشتہ من تی گڑ دن و ترا اصل
 کفاں۔ مناں اللہ و حکم انت۔ کہ ہپت دے و ساہ و کش
 ہر صندا دے پو لتغنت پر ہپت دے من یک صندا اصل نہ دے
 نیں من چرانا پولانا شتہ ہپت اپں دے آنی چکا گیتغاں۔ من
 کشاں۔ من ملکمیٹاں۔ دے نر سٹغنت۔ سوال کتیش کہ ہر و
 او ہرچی اے تہ لوٹے ماترا دوں دے ساہ و مرہ کش اشیا و گور
 من ترا اللہ سوال و کناں۔ در و کرے و چھپ کتوا غدی گوشتی
 اللہ و گوشتہ کہ شو ایک کارے کنت۔ ہواں کار کر کتہ تہ جوان
 شوے ساہ و کشاں۔ ناہے شتہ ساہ و کشاں۔ کار ہمیش
 ہادشاہ ماڑی و پڑی تکا تنگوس ماڑی و جننت۔ اشاں گوشتہ
 ماترا یک شنف و کمنوں دوں۔ تہ پے وزتے کنے۔ دے آں چیار
 دیم داٹہ پہ تنگوس ماڑی جنغا۔ چور و و گوشتہ نیں من رواں

ہنٹ۔ ایشاں کہ چم پوٹھنٹ۔ چوروء ہنٹگرے زرتو گرتہ آتکہ براتانی
 وٹ آس بالٹی۔ دہمی برات کڑو کٹھی کہ کڑو بی۔ تسی باروانتہ لے
 برات کڑو بیٹہ۔ جاکرو کٹو و پتہ۔ اسے برات نشتیہ ات دیرھیا
 چے گدی کہ دریا منی نیغا پیدا غائینت۔ دریا اندرے زراے انت۔
 آپراتاں کنفا انت کہ میل انت مناں آفء بڑا نہ میل انت مناں آف
 بڑا۔ اسے مراد نمبانا سموتہ اشٹہ۔ دست دراز کٹی۔ زرا لک دست
 جھبی داتہ۔ مراد اثرا صندا کز بیٹی۔ مرادء کٹتہ زرم جتی آہی دست
 دست گڈتھی گدیٹ کہ تنگوس دستے۔ دست زرتو گرتہ جیراناں
 آتکہ برات و اب انت۔ وٹی وخت پسکوٹھی۔ سیمی برات کہ و کٹھی پہ
 پردے۔ وٹ و بیٹہ۔ سیمی برات نشتیہ ات۔ گندیٹ کہ صندے کھڑکا
 بیخانت۔ کڑو بیٹہ کہ ہمیش انت ہوال بلا کہ بادشاہ اولاکٹھائیت
 نیاہے بلاروت شہرے گیلے اغدی وارٹ۔ بیا کہ ہمت ء کن۔ ہمیشی ء
 بل شہرہ روغایا وٹی سرء قربان کن پہ شہرہ مرط دمانی خاطرے۔ رنمبانا
 نشتہ گندیٹ کہ واسنگے گا ڈی ء زوار انت۔ دومزار گڈی ء
 ملکانت۔ ہکل وائی کہ نہ شتخے مرشی بچھٹیہ تکرابی۔ مرشی اصل تراکیم
 گزفانیلاں۔

زرار ترستخت۔ برات کتیش کہ مابلے وسوں۔ ماروت
 شلیٹ مارشی گا ڈمی ء چکنا وں۔ مارنواں ٹوک ء کئے۔ اشی ء گوشتہ
 شو آرام ء جک انت۔ دیم ء بیٹو جتی زرم واسنگ ء۔ واسنگ
 کہال صندا بھور کٹھی۔ او مزار گل یلودا لٹختی۔ وٹ گرتہ جیراناں
 جہارنی اوکسانس برات جاغا کٹھی کہ کڑو بی۔ نیں شف دے روز ما بیٹہ

تئی باروانت۔ اے کر وکتو۔ وت لیٹو وپتہ۔ اے نشتیہ انت۔ کہ
 گدی اڑے وزیر کڑو بیٹہ۔ ناز یادت ع۔ ہکل دائی کہ خبر دار
 جزر تنے زحم و جہاں سرا جڈا کتان ع۔ اول عتہ باز کاندھی وار تہ۔
 ادلی کل کاندھی تہ و اول تغنت۔ مرشی اصل نیلانے۔ ایشی ع زحم کر وکتو
 پہنغا۔ دھمکری وزیر ع گوشتہ مناں مکش۔ بیاجنوں شرط ع۔ انمن
 کٹتہ تہ گڑا من زیندغ ہاں۔ تہ مرے۔ اغرتہ کٹتہ۔ من ترا مکھاں دیا
 اومنی مڈی و کوٹخ دی تئی انت اومنی جننگ نشتیہ انت ہواں دی
 تئی انت۔ چور و ع گوشتہ بیاجنوں شرط ع۔ بھڈی آڑ تو شروع کتیش
 خراط۔ یک برے آں کٹا نایک برے دھمی نیٹ چور و ع شرط کٹتہ
 وزیر ع گوشتہ بیارد و کاغذ۔ ایشی ع دو کاغذ آڑ تہ وزیر ع لکتوی کے
 بادشاہ نیغایکے وٹی نج و نیغا کہ من گوں اے چور و ع جتہ شرط چور
 ژا مناں کٹتہ اومنی بدھی بستہ کہ من برا بیٹہ منی مڈی کوٹخ اومنی نشتیہ
 جنکے تئی انت۔ کاغذ لکھتو دائی۔ کاغذ چور و ع کتہ پد و ع وزیر ع
 ہکے کتو کپتہ۔ وٹی و صاویں برات عاغا کتختی کہ شف روش بدیہ کپو
 بنت۔ اے کڑو بیتغنت۔ وٹی کار شروع کتیش۔ وزیر ع پورغ
 پچیکہ یک روش ع پورغ نہ دائی۔ دنز کڑو بیغا ات۔ دھمکری بادشا
 یکے دیم دا تہ کہ شوا گند انت کہ کاندھی آنی ہے حال انت یکے در کپتہ
 ماڑی ع گوشتی کاندھی ع گوں رستری مڑھا انت۔ مزامیں دنزے
 کر و بیغا انت عالم تڑ ستہ۔ بادشاہ ع حکم دا تہ کہ کل وٹی۔
 بند گنت لواں رستریٹ کے بو اڑت۔ وٹی گلو آں اصل
 بوڑا انت۔ عالم ع وٹی کوٹوانی گلوئی بند کتخت۔ بادشاہ ع دی بھتہ۔

ایشان مراد غصہ کٹو ہیٹ گوانخت لونغ ع۔ بروں نون و بروں
 ہکخت شہر و اصل سہدار سے نہ گنداں۔ حیرال بیتخت۔ اے چھو
 نختت بادشاہ لونغ و گھو و گوانک جٹیش۔ گوں گوانک و بادشاہ
 کھتہ چاہیں شیر و گونشتی تاک و توں بوثرانت۔ پدی و ورتختی نیں منی
 پاروانت۔ آہناں یک گوانک چیک انت، نیت بادشاہ و مراد
 گوشا انت کئی نام و گرغانت۔ مرادم گٹیت کہ تئی مزورانٹ۔
 مولد و گونشتی ہر و حیاں و کن۔ مولدشتہ گونشتی کہ تئی مزورانٹ لغت
 و لغت مولد و کوٹھو بوتکہ چیا رہی مزور و آتکخت۔
 مولد و گونشتی عالم و گوش و لی کاراں کنت جہ میرانت۔

بادشاہ و گوشتہ وئی حالاں دینت۔ ایشاں گوشتہ۔ بادشاہ
 سلامت ہر کس و ایک ایما حال و گر۔ بادشاہ سری مزائیں و حال گتہ
 آہی و وئی حال داٹہ گونشتی کہ من شف و پیر و و دیختاں۔ برات
 و اب نت۔ آس ہالتوں گنداں منی آس یکے و بڑتہ۔ شغلاں آں دینت
 کہ منی آس بڑتئی۔ دے ٹر سینتوں۔ وئی آس دی آٹرتوں او تئی ماری
 پدی تھاپہ و قار ماری و طاہینا بیتوں۔ گندی آں صنت۔
 گڈی برات و گوشتہ من کہ کرط و بیتھاں۔ گنداں کھورے آف و
 آرفائینت۔ زالے پرانتت میلنت مناں آف برفاینت۔ من
 شغلاں۔ زال و مناں جھبی داٹہ جٹوں زحم دست گڈتوں گنداں
 نگوں دستے ہمیش انت۔

سہی برات و وئی حال داٹہ کہ منی پیر و بارو کہ بیتہ۔ گنداں کہ
 مزیں گھڑ کائے گھڑ کائے۔ رہناں شغلاں۔ وئی برات اشتو۔

سادا طوطا باز دوست ات رو شے مرگاں کتہ سیرے آنکو بادشاہ
 ڈا موکل گیتی کہ سادا طوطا موکل دے ماسیرے بروغیں۔ بادشاہ
 موکل دا کتہ اے شتہ سیرے۔ سیر دا ڈنو گڑ دغا کہ بیٹہ نہیں جبران
 کہ بادشاہ پچھے براں بیٹ در شکے ات۔ آہنی کنڑ و ان کنڑ
 پیریں ورنابنت۔ سادا طوطا گوشتہ برانیں پوٹی بادشاہ پیریں
 ورنابنت۔ آہنکہ صدے۔ بادشاہ پول کتہ کہ مناں پچھے آڑتے۔
 گوشتہ من پرتو ہیرنگیں کنڑ دے آڑتے کہ پیریں ورنابنت اغرتہ وری
 ورنابے۔ وزیر دے نشتہ ات۔ وزیرے گوشتہ بادشاہ سلامت
 مورہیوں۔ شہرے پیریں بازانت او کنڑ و آن کہ کنت ماکل ورنابنت
 مخلوق او توت دے ورنابے۔ بادشاہ کنڑ و مورہیتہ۔ در شکے
 بیٹ کنڑ و کتہنتی۔ مارے روغاننت۔ کنڑ و پچکار زہر پرتہنتی
 روغاننت کنڑ دے وارتی۔ ہے کنڑ و زہرو ات۔ پینگ
 وزیر روغان بادشاہ گوشتہ انت کہ تر اسادا طوطا پراسنتہ
 در شکے انت۔ آہننت پینگ مرطتہ۔ عالم و کل و بیٹہ و اصول
 چارلی کنڈاں آسن جتو تکر اکتیش۔ بادشاہ پیر زہر و ورتی
 سادا طوطا کشتی۔

ہواں شہرے بقالے ات او آہنی زالے ہر دے
 گاڑو کتیش۔ رو شے زال زہر گپتہ کہ رواں ہواں کنڑ و کہ سادا
 آڑتے آن در شکے بیٹہ کنڑ و کتہنتی۔ ہر یکے و کنڑ و وار تخت
 رواں کنڑ دے وراں کنڑ ہراں۔ جان چھٹیت۔ شتہ کنڑ دے
 دف و کتہ کنڑ و کہ وارتی ورنابنتہ وٹی لوغ و مرطدہ کہ

گوشتی مناں مائی مخن . من تھی زالاں . من پھو
 بقال و گوشتہ من رواں درانی
 بقال درنا بیتہ . پڑدیں ہاز و ہشتنت . بانگھ کہ بیتہ .
 وزیر جزی بقال و گندوں . کہ گاڑا و کفخانت سے دے دخت
 اسکننت پیریں بقال گوں زال و ورنانت . ایشاں
 بادشاہ گوشتہ سے پیریں بقال نجوانت . ایشاں گوشتہ
 ماستو ہواں کنٹرو و اترتخت . ماورنا بیتخوں .
 ایشاں گوشتہ عالیہ . ایشاں گوشتہ ما اصل . است گشاووں . بادشاہ و
 آتکو کنٹرو اترتیش بہتخت ورنانت . بادشاہ و
 گوشتی من ہنجو وئی مرگ گشتہ مناں نکشغیتہ . بادشاہ
 مناں گوں ایرنگیں نیچی و کتئی . گند بادشاہ زالالی تالال .
 ہاں بلتہ بانگھا ایشاں مارڈستہ . بادشاہ گوشتیش کرتہ گوٹہ
 بادشاہ و مننتہ . ایشاں ترا و ہش بیتہ . ایشاں مڈی
 من اومنی زال . مرطوں . شو امار بچا مننتہ او گوشتی
 بادشاہی مڈی و اڑھا شو اومنی .

شنگاں گھر کا نیچا۔ دو مزار انت۔ واسنگ ء گھاٹی ء سر آرنی
 شتو واسنگ کشتوں۔ مزار اشتغنتوں۔ ہسے واسنگ ء دمنہست
 من گرتو آنکو پتھاں۔ من وئی کسائیں برات کڑو کتہ۔

چھاری او کسائیں برات ء حال داتہ کہ من نشتتھاں۔ ہندال کوزین
 جزرتہ او وزیر کڑو بیٹہ ہکل داتوں۔ وزیر ء گوشتہ بیاضتھاں جنوں
 شرط جتیں۔ شرط من کتہ۔ مناں وئی ہنگ ادمڑی کوٹخ لکھتو وئی
 اے کاغذی نیچا انت۔ اے وزیر عو نیچا انت۔ بادشاہ ء بول
 رنگ وزیر عو کوٹا مینہ۔ کل پیر ء تختی۔ ایشی وئی گہار داتہ ادمڑی
 کوٹخ داتی۔ ایشی ء سیر کتہ۔

بادشاہ ڈارشاں یازو عشش ات۔ ایشانی نتخواہ سری صدر وپی
 ات میں دو صد کتھی کہ شوامنی سر ء پیر ء دینت۔ بیگہ بیٹہ پیر جیاری
 برات آکفت پر پیر ء۔ سری مزائین ء پیر داتہ۔ آں کہ پیر ء
 دیشا بیٹ۔ دیتی کہ مز میں مار ء ء و تار بادشاہ چکی ستھ۔ بادشاہ
 و اب ات۔ ایشیا مار کتہ۔ ترینر کے زال ء بوتاماں آنکہ۔ ایشی ء
 ڈرتہ کہ پاسے مائی بوتاما ہشتو ترینر ک زہر لیخت۔ اچھا کتھی لڑتہ
 زال گوشتہ بوت چکنور و غے۔ بادشاہ ہا عا بیٹہ زال ء گوشتہ مینی
 بوت چکتی۔ دھکری دھی برائے پیر ء بارو بیٹہ۔ آں پیر ء چکتی
 بادشاہ ء گوٹک جتہ گوشتی سری ء دھی۔ گوشتی من دھی آں۔ بادشاہ
 ء گوشتہ برو سری ء گردن ء گڈ بیار۔ ایشیا گوشتہ بادشاہ سلامت
 آہنی گردن گڈ غ اڑزان انت۔ تہ اش کن قصوے من کناں گوں تو قصو
 بادشاہ ء گوشتہ کن قصوے۔ ایشی ء وئی قصو شروع کتہ۔ کہ قصو

منظر برکت

یک بادشاہے ات۔ آہنی ویک چکے ات۔ چک رُست و مزین
 بیٹہ۔ چک و وئی پت و گوشتی کہ ابامناں زور و بدے۔ پت و پو لکڑ
 چکر۔ چور و گوشتہ سے صدر و پیہ۔ پت و زور تو مسہ صد آہنی و واد
 چک زرخ ز رتہ اود گے و رواں بیٹہ۔ چور و واکشتہ۔ جمانا یک
 مہدے و آنکہ۔ گدیت یک مڑ دے دریا و بنگڑیں دات اوداچی
 در کھنت۔ چور و گوشتہ۔ اوبنگڑیں دوخ پمن یک بنگڑیں دے
 ہر چکر جی بیٹ مس ترا زردیاں بنگڑیں دیووخ و گوشتہ۔ مس یک
 دھکے بنگڑیں دیاں۔ ہر چرے در کپتہ آہنی بہا صد کھدار انت۔ بادشاہ
 چور و ایشی و منٹہ کہ جواں۔ تہ بنگڑیں و دے۔ من ترا صدیں کھداران
 دیاں۔ بہا مڑ و بنگڑیں دائہ۔ یک پشٹی دے در کپتہ۔ بادشاہ بیچ و
 بتی ز رتہ او کشتو صد کھدار آہنی و دائی او گوشتی یک تی بنگڑیں
 دے۔ او دو ہی بنگڑیں و طوطائے در کپتہ۔ بادشاہ بیچ و اے دکنڈ
 او صد کھدار کشتو دائی۔ ہنی بادشاہ و بیچ و گوں صدر و پیہ سر آنکھت
 آہنی و دل و حیران بیٹہ کہ اے صدیناں چوں کناں — دلائے آہنی
 کہ بیا ایشی بگشاں کہ یک دھکے پدا بنگڑیاں دات او آہنی و گوشتی
 کہ یک دھکے تی و بنگڑیا دے۔ آہنی و بڈ و ارت۔ اودست و

کثیت تانارے در کپت - بادشاہ پنج ماروی زرتہ او
 دی روپیہ آہنی دہائی - بادشاہ پنج روز گل جلتہ - او پدا لرقہ و
 بیٹہ راہ ایک پیریں نکوئے تربیٹ آتکئی - نکوئے گوشتی .. اماں
 سیں چیاں زیر او وئی گڈ کب آ ایر کنش " او وٹ سٹہ دوہی
 بادشاہ نوکری آ - بادشاہ گوشتہ برومیں ماڈن آ خر ضر و و جن
 جان - تا ماہے ہمیتہ اکا کتئی - ہرچی کے کتئی ابر تو نکوئے دہائی - نکوئے
 " ابائی مار باز من بیتیہ او مناں شیشی آ ترس کپت - چوشیں
 اے کن کشتہ اں وئی مار آ بر " مار بھکریں مزائیں او دوری بیتیہ کہ
 باغ و گوئے در کپت نویت - بادشاہ چور و آ شتہ مار آ پول کتہ
 زینس تراچوں کتاں " مار گوشتہ کہ مناں زوار بی - بادشاہ پنج مار
 زوار بیٹیت مار بالا کتھائنت او چور و آ گوشتی - بیا آں دیمی باغ
 اوردان آہنی لافائل انت - اے نلاں گڈ - او پوت یک گروئے
 بڑکن - مار وٹ باغ لافاند غائنت - بادشاہ چور و آ دگری
 بگڈے ماہیتہ - مار گوشتہ - مناں اغدی زوار بی - بادشاہ پنج -
 اغدی زوار بیٹیت - مار بالا کڑ و بیتیہ - مار رو غا اغدی دریائے
 کتھائنت مار آ بادشاہ پنج آ گوشتی ایتد ایک گڑ دیں
 کتھائنت - مناں ہمیشی لافا ایر کن او وٹ دی ہمیشی لافاند - او پتئی
 تال چک دے - او وئی گروئے جن - بادشاہ چور و پے ڈولا کتھائنت
 اوردان کتھائنت رائی کتھائنت - او بازیں مارے آ نکوئے بیٹہ - ایشانی
 کتھائنت زیم او جو جوئے او ارات دگری دو مستریں ٹریں مار
 اے دوہیں ماراں مزائیں پونشاٹے جتہ - او آ نکھیں کتھیں

ساھدار پرباھ بیتھاں۔ آنکھیں دوئیں ماراں بادشاہ بچاؤ گورشاہ
 ماترا آزمانا پو لیا توں۔ جوان انت کہ نہ مار ڈغا رسرا در کیتھاں۔
 پڑولدی نہ اتہ۔ آپہنی جند ماراؤ نمیرمہ گوشتہ۔ کہ نہیں اسے ترا گوشتہ
 مئے چوری مئے گوں تو انت آہنی عہدے۔ تہ پولاکن کہ شوا مناں
 دینت۔ آسنت کہ چے چھے بوٹ مئے۔ تو بگوش کہ مار مہر گورشاہ
 آس ترا منتر دیاں۔ آس مار گوشخاننت کہ مئے چوری ترا دینت گوں
 میخاد مئے۔ بادشاہ بچاؤ گوشتہ۔ مناں چھے دینت دوئیں مار پولا
 کہ چے چھے۔ ایشی عہد گوشتہ کہ "منترے"۔

آہناں اغدیں پونشاٹے جتہ او منتر ٹیلو در کپتہ۔ او بادشاہ بچاؤ
 کٹ عہد کپتہ۔ بادشاہ بچاؤ منتر زٹہ تہ۔ دیتی او پول کتھی۔ ایشی کرامت
 چے انت۔ آہناں گوشتہ۔ ہر وختہ مناش کنے۔ مناش عہد رند در
 فصل دی پڑھ۔ او ایشی عہد ستاجن ہر چھ لوٹ مئے۔ تھی دل بگاڑ
 اے ٹوکانی اش کنع عہد رندا آہناں چوری عہد اتخ عہد دینا دینت او
 دگاڑ تہ۔ او دگاشد اگپتہ۔ او جیراں ات کہ چون کناں۔ دگری منتر
 ہیال دل و آنکھی او منتر عہد کشاہنت او دستا جتھا دینت کہ "نغن با
 آہنی دیما ہرولیں و صہر د آنکھنت۔ و رغامیر کنخاننت تا پدا اغدا
 کل گار بیخاننت۔ گر ٹو پدا نکو مے لونع و آتک۔ نکو عہد گوشتہ کہ
 بادشاہ عہد گوش۔ مناں وٹی جنٹک عہدے۔ نکو بادشاہ و
 ردخاننت۔ آہناں در بار و کپہری عہد نندا خاننت۔ بلے ترس عہد
 ٹوک درد کپت۔ نکو پدا وٹی لونع و گراتہ۔ بادشاہ عہد چور و
 کہ نکو چے بعیتہ آہناں گوں مس نویت۔ اے باز گرافیں کارے۔

بادشاہ چور و آہنی کشفاصد کلدار دُسیغائنت۔ نکو زرا نی و آہنکہ
 بادشاہ اعدی بادشاہ صیغ و۔ پدار و غادر بارء نندغائنت۔
 بے پچ ٹو کے در نہ کنتی۔ او صخشکیں دستاں لونع
 بادشاہ پچ و پچ کنتہ "نکو شے دھکی چے کنتہ"
 "ابا گوں مس پچ لو بیتہ"

بادشاہ پچ اعدی کشفاصد کلدار آہنی پلو ابدغائنت نکو باز و وحش
 بادشاہ دیوان و رواندغائنت۔ وزیر و نکو ویتہ۔ او
 سہی روش انت۔ من گندغایاں اے نکو کیت
 پو لا کنت۔ چے ویل و زرتہ۔ وزیر و وفا
 نکو رطان و گوشتہ۔ کہ ایتد ایک چور وے آتکیہ انت
 بادشاہ زامائی و باڑایاں۔ وزیر و غا بادشاہ و گوشتہ
 بادشاہ حکم داتہ کہ برنت نکو پھاسی دنت۔
 تا شرطے ایرکن۔ اعدہ آں پلو نختیش۔
 بادشاہ و گوشتہ مینی شرط ایش انت۔ کہ
 ہپت کونہہ شہ تنگو و پُر کنت۔ نکو و
 پکر روش و تیار کنت۔ بادشاہ و گوشتہ کہ ہپت
 اے باز کمیں مدے۔ وزیر و دف و در
 نکو گوشتہ کہ پھ تنگوں ماڑی وے ٹا بیغ و
 پُر کنت و سہ ماہ دی کم انت۔ پُر گدی مارواں
 بادشاہ و گوشتہ۔ ہرچوں کم انت بازنت۔ نین ہی
 بادشاہ چور و و گوشتہ۔ کہ

بادشاہ چوہدری بدھی سے بستہ۔ بادشاہ چوہدری کو شہنشاہ
 انت لشت۔ معنیش لوغ ع۔ اوولی منظر ع کوں وئی گزشت
 او بادشاہ عشرتاں بے خیال ات۔ نکو ع باز گوشہ۔ بستہ
 بھی نختی۔ ہے ڈولادو ماہ و گیت و نہہ روش گوشہ۔ اوروش
 سر آتلیغ ات۔ چور و در کپتہ۔ نکو ع گوشہ تانگو گزشت کنگاے۔ بادشاہ
 نیں بانگا صحو ع مناں ترا ہر دویناں پھانسی دات۔ کہ رواں۔ جھ
 دراٹ او در کپتہ۔ او ہندے ع منظر ع کشف آہنی ع دستا جفا ہند
 او گوشتی اغہ ترا کرامات است انت تا یا دشاہ لوغ ع دیما ہتیں
 کوہناں سہر و تنگو ع پُر کن او آہنی لوغ ع دیما تنگوں ماڑی ع ہند۔
 او اے ماڑی ع ڈک و گلو ع بگرتاں بادشاہ لوغ ع تنگوں ریش
 بادشاہ و پتہ او گلخان انت۔ کہ صحو ع نکو ع او چور و پا ہودیاں۔ صحو
 مہل ع کہ کر و پیت کہ لوغ ع دف چڑائیں تنگوے۔ او دیم ترا تنگوں
 ماڑی ع اغدی دیا بروت گندیت کہ ہتیں کو نہہ شہ تنگو ع پیمان
 دکر می روش ع ٹک داتہ۔ دراہیں عالم حج بیتہ۔ کہ بادشاہ ہند
 سیر انت۔ نکوشہ ہندے ع کللیغ ات کہ مرشی گرنٹ او مناں
 گشت۔ یکے روفا نکو ع عال ع دینغا نیت کہ بیامرشی بادشاہ
 مند ع او چور و سیر انت۔ نکو ع ہودا شہ رنہبتہ او بادشاہ
 مند ع سیر ع او اربیتہ۔ نیت دویناں سیر بیتہ۔ بلیں روش باز روش
 کم نیما دوسہ ماہ گوشہ۔ بادشاہ چور و دلاوٹتہ کہ دریائے گند
 اوتاکی باں۔ او منظر ع برکت ع دراہیں ماڑی ع زطت او
 دریائے گندی و ایر گتہ۔ دوسہ روش نیم ع گوشہ بادشاہ جنگ

سر لیخارو بیتہ ادرو غاینت وئی سرء شوڈ غا۔ اودانی سر شوڈ
 غاینت کہ دگری گوارت و لڑی ءے آتکہ۔ جننگ کر و بیغاینت۔ کہ
 بیغ و غ و رواں کہ جھتی ءے آف ء کپتی اودت گرتو لوغ و بیغنت
 آتو یک ماری گیرے ء جھتی دیتہ۔ آں الیشی ءزیر غا بر غا بادشاہ ءدینا
 بیت۔ بادشاہ ء جار جٹہ کہ ہر کسے اے جھتی بے بانک ء بیاریت
 بادشاہی آہنی بیغ انت۔ یک نکو آتکہ کہ من کارانی اوٹوک کت و درانہ
 جھتی رتئی اوغ لوغ ء پلان ء شتہ کہ اے جھتی کی انت کئے ء پچو دروغ
 بتہ کہ اے منی انت۔ نکو ء دو ہی تاک ء پول کتہ۔ اودگری ہو اپنی ء
 لڑتہ کہ من لیوکتہ اے منی نہ انت او نکو اندری در کپتہ۔ او بادشاہ
 مند ء لوغ رو غاینت۔ اندر اشٹو پول کتئی کہ اے جھتی بانک
 کئے انت۔ بادشاہ مند ء گوشتہ کہ اے میں انت۔ نکو پلا انت
 لڑتی دو ہی تاک پکو انت۔ بادشاہ ء جننگ ء آٹو دو ہی دی
 دستہ۔ نکو ء ہواں آہنی ء راد اٹئی۔ او گوشتی جو ان بی بی نہیں
 مان موکل "بادشاہ مند ء گوشتہ کہ یک شتہ تاگوں ماگوازیں"
 نکوشف ء سہوڈا بیغاینت۔ جھ کہ بیتہ۔ نکو ء بادشاہ جننگ
 لڑتہ کہ "بی بی تئی سر لیخار و انت" بادشاہ جننگ ء گوشتہ کہ
 "گتہ بی جواں انت کہ مرشی نہ دی اپد اے بروں شوڈانی"
 آگننت دریا ءے کند ہی ء سہوڈا ایک کشتی ءے اوشتا لخت انت نکو
 گوشتہ "مردم اے کشتی ء بروت اداے کشتی و تاوت لوٹوک کت"
 نکو پیشہ کشتی والی پوہ کتغت۔ جننگ ء گوشتہ "بروں گند دین
 پیش کہ مند کشتی ء بند بیت۔ کشتی گرتہ۔ بادشاہ مند جھے واپو بیلا

کتہ کر۔ میلنت مناں بڑ تیش بے کشتیء مشہ در شاہدا سے نیست ہک
 او آں بادشاہ لوغء آڑ تیش او بادشاہ تیاری لافا ات کہ آہنی ہک
 سیرء کنت۔ بل ایشیء بگر منڈیء مردء او لآں شکارء شتخت
 میں کہ گردیت۔ گدی اڑے لوغ کہ بورگ انت سا بارے نے۔
 اعدی منظرء برکت ء و تی زال ء گر دوینا ینخت۔ آنگو بادشاہ
 و تی بادشاہی نیم نکوءء رادقتہ۔ بے جنک رء روغ ء مشہ پدا و تی
 بادشاہی نیم زنتی۔ نکو پدا پید اغنت او دوسہ دھکا بادشاہ
 منڈا پر اغایت او بر دھکے چور ء دی ہکے ڈولا آں گردینیت
 نیٹ روشے چوشیں آنگہ کہ نکوشہ منڈیء پولائینیت کہ بر دھکے
 تی مردنرا چوں گردینیت "آہنیء گوشتہ" من چی نزانان
 نکوء گوشتہ "تہ آہنیء مشہ پولاکن"

روشے منڈیء و تی مردء پولائینیت۔ بے مردء حال تدا
 نکوء ہر روشے مشہ منڈیء پولکٹ۔ او منڈیء مشہ و تی مردء
 او دھکے کہ مردتا ہیثہ۔ حالادینغایت کہ فلاں کٹ ء شیر ایک دہا
 ایران۔ آہنی لافا یک منظرے۔ او ہمیشی برکت ء من ترا گر دینان
 نکو کٹ ء شیر او پتغت۔ او شف ء آہنی ء دوزغایت۔ او گر کنگا
 بیت۔ آنگو اے مرد شکارا ات۔ نکو پدا ایشانی لوغ ء آنگہ
 اوزال ء گوشتی۔ کہ بیامرشی آں پلو اسیر و سوادے ء برواں۔
 زال دلا بودلا ات۔ آہنی کجہہ اعدی شتہ۔ اعدی پرا متو بادشاہ
 لوغ ء بڑی۔ بادغناہ ء دھل دھکا کہ کتہ۔ کہ بیگاہ جنک ء اعدی
 دہمی پلو چوروشہ شکارء گرقتہ۔ ایدرا بیت تا گدی بیت کہ بیگا

طوطا دو ہی سا ہمارے نے۔ حیران بیٹہ۔ آہنی کٹہ شیرا منہ صحت
 پان دی گارانت۔ میں بتر حیران ات کہ چے بکنت۔ بینگ و حور و
 پنتہ کہ نہیں وقت انت کہ ماوتی و اثرہ و پکراں طول بال بیت
 بینگ آہنی و زوار بیتہ او او داتہ کا نیت سے بادشاہ و رتہ
 بکنت کہ آہنی و منہ ادھر بینا بیٹہ۔ طوطا نشہ او بینگ
 اور میا ترا شتنت۔ چکاں دیتخت۔ چک گونٹو نیت و
 دمانی و گنٹو نیت کہ "بی بی، بی بی او و اجو نہیں منہ طوطی و ستکہ
 مان گونٹو نیت کہ "بروات طوطا گنٹو نیت بیٹ" چک روتہ طوطی و
 مان و دیخت نیت۔ طوطا بال سنت او باری و دفا نند عا نیت۔
 مان و طوطا کہ دیتہ۔ آہنی انر زکی در کپخت او گوں و بت بوٹا نیتہ
 طوطا مان و رزان سرانشتہ او اپتی و ٹوٹو ک نیش۔ طوطا و کلیں حال دا تخت
 کہ چوش بوش بیتہ۔ مانی و کہ اے اش کتخت۔ باز ملیر بیتہ۔ اے سیر و
 شفا ات او ہکے شف و ابدہ سخی ات۔ نکوڈ وے و سخی بیتہ کہ اے
 کمال طوطا انت۔ شف و و فسغانی مد بیتہ۔ نکو و مدرک و ٹی دنا کتہ۔
 طوطا اے دیتہ۔ طوطا پتدا فا بینگ و حال دا دیخت نیت "بیانیں کہ چوش
 بیتہ و کنوں "بینگ و گوشہ کہ "ہندے و پونر و کیں ناس کاراں
 انکو و پونر و دو نش آ چنٹ نیت۔ مدرک دفا شہ در کفیت او بیلیت
 اندازیراں گرا کتاں "اے بلیں نیت ہمیرنگا کتخت نیت او ہندے و روعا
 پان آ رفا نیت۔ نکو و پونر و کیں دیخت نیت۔ نہیں کہ نکو و زور و
 ہفتہ نامدرک ٹیلٹو کپتہ۔ طوطا جھٹ کتخت آہنی و گوں و ٹی چور و زیرفا نیت
 کہ بینگ و گوشہ من زیرانیں۔ پے طوطا و گوشہ مناں گوں ات۔ من

زیر انہی ترانہ یانی۔ بینگ ء گوشتہ اغد منان ندی کے۔ من ترا سبب
 کتاں و تراں۔ نیٹ طوطا ء زرت تو مدرک بینگ ء داتہ۔ او لوطا لورا لورا
 نیس کہ نیام دریاء آتکہ بینگ ء تار جتہ او طوطا بینگ ء زوار بیتہ۔ بینگ
 ماہی و جمد فائینت۔ تا بینگ جھٹا آور غائینت پہ ماہی گرغا۔ جے سیر
 کہ منظر کیفیت۔ او آنگوتی ماہی کے ء منظر جھنبٹہ۔ طوطا ء گوشتہ وارث
 کٹو " بینگ ء گوشتہ " مس ماہی کے دیتخ ات۔ نیس کہ مس ماہی گرغا و
 پٹتہ آل لختنہ او دومی ماہی کے ء جھنبٹہ " نیس ہر دو جبران انت۔ او
 جے کنت۔ بینگ ء ماہی اکیلا کتخت۔ دکری ماہی گر و خے آتکہ
 بینگ ء گوانک جتہ کہ ایدہ ماہی باز انت بنا ایدہ ماہیاں گر۔ ہر
 دیتہ حالینی بلیں ایدہ باز مس ماہی کے چر غائینت۔ آنکو حال چغل دا
 باز مس ماہی کے گپتی۔ بینگ گندیت کہ ہمشاں مس ہواں ماہی دی گور
 انت۔ ماہی گر و خ ء کہ بڑ تنزت ماہی گرانا۔ در ء بڑ تنزت
 کتاں ء۔ بینگ ہواں ماہی ء جھٹنا لوطا غائنت طوطا دی بال گپتہ
 دیا بینگ جکتہ او طوطا دی گوں کپتہ۔ بینگ ماہی ء و ر غائینت او
 مدرک کشتیش۔ نیس مدرک طوطا ء و ف ء کتہ او لوطا لخت او
 لوع ء تلخت او مدرک و تی و اثرہ ء داتیش۔ و مدرک
 برکت ء چور و ء سبری پہ و تانغن لوٹتہ کہ گزرا مرکی ات او کتہ
 و تی زال لوٹا بیتہ۔ ایسی و رندا بادشاہ ء لوٹا بیتہ اور ندرند
 نکو ء کارائینا بیتہ۔ او بادشاہ ء گارو بر باد کتا بیت او نکو
 بچر بچر کتو بخت ء جلی او وٹ گوں و تی زال ء سیر و سوکا نشت
 من آتگناں۔

دُموکا ۶

بیت بادشاہے۔ بادشاہ و چہل پنج شنت۔ ہنسی حیرانت۔ کہ
 بتاں جوں زالاں دات۔ وئی بادشاہی جا رہتی کہ ہر کسے و چہل منڈ
 بت بادشاہ وئی بچاں دانتس۔ بلے بادشاہ و ملک کنتہ۔ نیٹ روفے
 کسے تریٹ آئیغائیت۔ آہنی و بادشاہے ڈس داٹ کہ آہنی و چہل
 دانت او آں حیرانت ایساں کے دات۔ بلے بد ہی ایٹنت
 روفے ہوا گورونت و گور دت دگ و اصل موفنت۔ اٹھ دگ و
 دت۔ دموکا وئی پستی و شوے چکا دات او شو اصل کر و بیت
 دت۔ او بادشاہے ڈس و دئیغائیت۔

بادشاہ تیاری و کنتائیت۔ کر ڈے زو ار سنگت کنتائیت او ہوا
 آسانی نگا رواں بیٹہ مزلاں گرانانیت پوڑ باز یہ منتخت او شف
 دت۔ آہناں صلاح داٹ کہ بیائیت۔ نیں ساہی و کنوں۔ بادشاہ
 کنتہ کچھ جوش گوشہ۔ بلے شہ سنگتاں ملک کنتی۔ آخر ساہی و کنتا
 ت۔ شف و دموکا کلاں وئی پستی و چک و دئیغائیت و بانگا ایش
 دت کہ جرات لونت۔ انگو کتو آنگو کتو۔ ملک کتیش۔ نیٹ ہازیر لیت
 دت ایساں الغائیت او گوشہ کہ پچا جوش و منتخت شو و اصل
 سوں۔

پنداں جانا۔ منزلاں گرانا نیٹ آنکو سو اں بادشاہ و پختخت
 غم ایشالی اش کنہ۔ بہیت کوہ و ایشالی دیا آنکہ۔ او باز گوں عرت
 مہمان کتختی۔ او وئی چلیں جنہکاں ایشی بچاں دیخا سنت او کلانی
 او نیٹ پہ گردغ و تیار بہتخت۔ دو ہی روشی کلین جھنج گوں
 گرتخت۔ شے روشی دراہیں پنہا گوازی نیش دو ہی شے
 منتو ہرک بہتخت۔ او ایر کتخت کہ میں ساہی کنت او آف
 ورت۔ دروک نگو سنہ۔ کل و ہا وشتخت۔ و دمبوکا کلانی
 وئی پستی پرینتہ۔ بانگ کہ بیتہ۔ کس جزا ات نویت۔ انگو کیش
 بے وس بہتخت۔ نیٹ دمبوکا و گوشہ کہ "شواری بندیں کلان کہ باد
 و کسترین پچ و مناں دینت" جھٹے ایساں انگو کتہ جھٹے آنکو بے
 بہتخت۔ نیٹ گوشتیش کہ "برچور و و گوں آنہی زال و" دمبوکا
 گوشہ کہ "زال و مناں کار نیست انت۔ و ت رضایخ انت
 مناں چڑچور و و دینت" نیٹ چور و و دینت انتی او کلانی
 دیخا نیت۔

بلیں دمبوکا چور و و سنگت کتو وئی نوع و بر فائیت او شاہ
 گردا لو۔ وئی بزانی چارینغ و دیم دائی چور و و دراہیں رو
 بگل ٹلت او بیگا ہ گرت۔ چور و اول دی کاہری و دوری
 بلے نہیں روشی دوری بیانشہ او دمبوکا آنہی نام بزولا
 نیٹ بزولا ایداشہ تا بیتہ او دمبوکا گوشہ کہ "آنہی و نہیں
 دی صلاح والی انت۔ ناہے روشی مال و کلیت و روت
 نیٹ دمبوکا آنہی و موکل و دینت۔ او پردگے رواں بیتہ

نئی جہرا دل دی چی نیست انت - چڑائیوں روتی نشت - بلے نیں تا
 مثل یار کیندر بیتیہ - منرلاں جنانا دگ و نیٹ ایشیہ یک پیری
 ناخوئے تر بیٹھا بیدت - دو نیں سننتو بیانا بادشاہے شہرا پیدانت
 بگدنت چک گل رنج انت او بھیدی یاں لیوانت - اے بھیدی یاں بہرگیں
 شترئی ات کہ یک دماغ و پڑی میلی - آئیخ و چکانی وٹ و نذغائیت
 او آہناں کہ آگ سٹتہ - چور و جھٹھائیت او یک بھیدی و کٹھائیت
 وں و آگ و گوں دینغائیت - بس چے ات - نیں بڑ تغنتی بھیدی کٹھانا
 اداست اول کیندر انت - گود و مود و نیست ات کہ مان کٹھیں و تغنتی
 باذانی شیرا ایر کٹھانا - نیں کہ موڑی و گل چک چو رہتخت - ہر کس کاتک
 اے کتلی کٹھ او بھیدی و دو جھٹھ او اغدیاں آگ و گوں دات - بلے
 جنانا نیٹ کلانیاں کٹھائیت او دیتی کہ نیں چوش ایشیہ چک نیلنت -
 کٹھائیت کہ شواکل اے در شک و دم کفنت او مس بھیدی یاں چغل دیاں
 خواج کنتش - چک گل کل در شک و در کفغائیت بادشاہ سج روغا
 در شک و ٹانب و سرادر کفغائیت او چند چند نذغائیت کہ و تار بڑوکی
 و چغل دیاں - وزیر و پنج ہنشا راٹ - بھئی چند اہتیہ - او کہ نیں بڑو لہ
 بھیدی چغل داتخت - وزیر و پنج درک و دینغاکلاں رنج کٹھائیت
 او بادشاہ پنج شوڈاں و تار رٹل دات - جہلی ٹالے و اڑیت او
 ندر و بھٹھ کفیت - ہواں ہندا ساہ روتی - یکے رہنبا ناروت -
 بادشاہ و حال و دات - بادشاہ ایشی و لوٹا میتیت او ہوانا خودی
 بھٹھ بھیر روت - بادشاہ سری تاپیری بازیر ہر گیتہ - بلے ناخو
 لہ کہ کہ ایشی و ڈوہ چے انت - اغدیاں بادشاہ و تی وزیر و صلاحت

کراچی کے لئے کئی انت۔ چور و دراکہ در کیمت۔ کہول اغدیس کی
 کہ بہا بست کے لئے "چور و گشتا بیائینت وزیر کی"۔
 پیشہ گوشتخت کراچی سنگت بیت۔ نیز کہ پڑی و چہرنت
 آہنی و اڑاں کروی و ادات۔ اسے کفیت و بد و گد بیت۔ نیمہ
 ایشان و مہ او بادشاہ نج و پیر دھار کفنج و حجب و شہ۔ وزیر
 نج ایشی و اڑاں کروی و ادات۔ اسے لیٹیت بادشاہ نج و کراچی
 و صیرت چہرنت کنت کے اغدیس روت بادشاہ حال و در
 کہ بیامری دو ہی نج دی بز و لا و گشتہ۔ ہی بادشاہ و وزیر و پیر
 کہ اسے ہر ڈولے بیت کار کراچی انت۔ نامے شہر و چک آن و مزنا
 یک و ہیرنگا کشانا باڑت۔

بادشاہ بلین منی چون کنت ایشی و لوٹا بیٹیت۔ او گشتیت کہ ہیر
 نوکری کے لئے "اسے اولاشدراں کشتخت او بے جری و کیندری و
 کپتختی۔ سدھالی بادشاہ نوکری بیائینت او گشتا بیٹیت کہ اسے تک ایشی
 پشک و پچنگی ایشی شلوار انت او اعہ سیرا دافن و مدی کے دی
 منتر و یک بیل و چلو و کنت "بادشاہ ایشیہ راجراں گرغا دی بیٹیت
 او بیگا ہانگا جو انیہ بیٹیت۔ اونیت دو ہی روش و گشتا بیٹیت کہ با
 باغ و برو پرما انگورے بیاد

چور و مہاتانی سیرتہ او باغ پلوارائی بیٹیت۔ باغ و یک واسٹ
 ناگے ات کہ آہنی دف و آس در کیمت۔ بادشاہ و ہوانکا دی
 کہ کراں ڈولے و ایشی ہے و اسنگ ناگ بو اڑت یا شوشیت۔ بادشاہ
 گوشتخت کہ "تہ برو ہوتا باغ و او گدا مالی و گوانک و جن کیمت

انگریزوں نے پٹنہ ڈاک " جنانا اے آئیغائینت باغ و ٹا۔ ایڈا گوانک
 جٹی۔ روڈا۔ ٹنگ کٹی کس گوانک عنڈاٹ۔ دیما بیغائینت۔ بہت
 دستا دیغائینت کہ اندرا گندیت کسے است انت دی نہ۔ بہت
 ہوتا اشہ دو گپل بیٹو کپتہ۔ ایٹی ہو گوشتہ " چٹوس باوشا ہے۔ باغ
 مال دی نے او بھنتی دی چٹس کہ دستالائے۔ دو ہندا بنت۔ ایڈا
 شہ روغائینت اندرا کچھ پکھلیں انگوراں پٹغائینت دی گودو پھونٹیں
 آے دی وٹی بادشاہی و وھشت۔ وراہیں باغ و انگور گودو
 دی نوت۔ بہت اشہ در کفغائینت او ایٹھ جو سرا ایشاں شوڈ غاواڈ
 گپتہ پر و رخ و۔ دگری آنگوشہ و اسنگ ناگ دی سہرا بیٹہ او پونٹانا
 ایٹی پلو اپڈا غنت۔ نیں کہ نزی بیٹہ۔ گندیت ایٹی کونڈ گرم بیٹہ۔
 پھیرتہ خیالا گنت۔ سموڈا کمیندیہ سٹکھ۔ دگری و اسنگ ناگ دی ایٹی
 وٹا بچتہ۔ گشغائینت " بیابا اے بادشاہ و گندنت۔ یک پلوے
 دیم دات بر و انگورے بیار۔ دو ہمی و وٹی مالی و دیم دات کہ میں
 جراں شو شیت۔ ابا۔ کیندری و میں اولاد لاسر و دات۔ زیریت
 و اسنگ ناگ و ڈفار و تر و پدینت او ستکنیں ہندا ملوہیت۔ کوسینت
 موڑی و تانا گوراں و اڑت۔ بلے کمیں کچھ پکوسر آتکھ آہناں زیریت۔
 کاریت بادشاہ و۔ او بادشاہ و شیت " بادشاہ سلامت تی دی میں
 مالے ات۔ پولاکن۔ مناں پنج نیارے۔ وٹی انگوراں بر۔ اے زمان
 اولاسی ات کہ ما کیندری و خوار بیٹیاں۔ میں جراں آزدیغائینت۔
 بادشاہ سلامت۔ ہاوراکن نیں کہ زیر غاٹو پیغائیں آنو واجہ لوپاٹ
 کٹی۔ بادشاہ حیران بیٹہ۔ اے عجیبیں نندھنٹر کائے و پچٹاں۔ بیگاہ

اغذی وزیر عو صلاحنت - وزیر عو گوشتنه که اغذی باغ عو وزیر
 و اسنگ ناگ عو چوری عو است انت نیں آں که وئی مات و
 سئی بیت - زهر عو دل ول بیت - دو ہی بیگ که بلیته - بادشاہ بزول
 لوٹا سینگائیت - کہ برو باغ عو انار عو دو پٹو بیار - بزول اغذی
 باغ عو پشته او کہ انار عو در شک وٹاروت گند میت - دری تکا
 یکے عو آس گون انت و پتیا اغنت - گوشتی او بو - بیامن دی پڑ
 یار - گون ٹانڈواں میں جراں نہ شو شے زیر میت سنگے ٹر حل
 و اسنگ ناگ عو آں او ڈاڈھیری بلیته - کہیں انار پٹیت و باڑت
 بادشاہ عو دات - بادشاہ بتر جیراں بیت - کہ اے تا پڈا زیندی
 آتک - اغذی وزیر عو لوٹا سینگائیت - کہ بیا ایشی عو چے کنوں - وزیر
 گوشت - بادشاہ سلامت پلاں ہندا آفے د و کوہ نیامائیت - بے
 آف پر یانی انت - پری پہ بال کائیت و آف عو ورنٹ و رونت
 ہمے دوئیں کوہ سپرٹس نز کائیت اغذی دیر بنت - ایشیہ دیم
 بروٹ کہ ہموڈا شہ آف عو بیار میت اے کہ اندرا پیت - آف
 وٹاوت مریت گار بیت -

دو ہی روش عو بادشاہ ایشی عو لوٹا سینگائیت - اے آتک
 بادشاہ عو لشک دا تخت کہ " پلاں ہندا آفے کلی عو زیر برو ہموڈا
 آف عو پڑکن بیار " اے یار ہواں ساصتی لڑتو راہ گپتہ - مزلاں جن
 دو ہی بیگہ روفا ہموڈا پچنائیت - دیر گند میت - کہ گرے نا نا
 ٹو پوے - جند دی ٹنا جھو لودا تخت - رہنبا نا روفا چو نہو بیجا
 آفاور غائیت دکری گرہ دوئیں کند ہی نز آنا شتخت - چے کنت

بادشاہ سروشاں دوئیں کند یہاں دانت او ہواں رنگ آفٹ او اڑت
 کاتن ء سیر کئی دوئیں دستاں کر و کنت۔ گر ء کند ہی رونت وئی ہند
 جکت۔ بادشاہ ء وئی مرط دم دیم دالتخت انت۔ کہ ہواں ایشی
 رندا تو ان مروت۔ ایشاں کہ چوش دیتہ۔ در طراستو گر کیش۔ او ایشی
 بادشاہ ء کلین قصو ء کنغائنت۔ وکری داہر ولات دی آنکو در کینہ
 اداں وکلی ء بادشاہ ء دینغائنت۔ بادشاہ ء اعدیس وزیر تو مائنت
 او کوشی کہ "نیں گوش ایشی ء چے کنوں۔ باریں روشے ء ایشی دلا آتکہ
 بارکلاں رسینیت و بادشاہی ء باڑت۔ ایشی اگ ء کے جکت
 بیت "وزیر ء صلاح دانتہ کہ" بس نیں ایشی ء نوکری ء درکن۔ تی دگ
 بنت انت "

دوہی روش ء بادشاہ ایشی ء موکل ء دینغائنت کہ "نیں ایڈ
 کارنے۔ ترا موکل انت "

بزولا بلہیں ہمید اشہ سبریت۔ پڈا کیت گور دموکایا۔ دموکا
 اندر ایشی ء شانے گور اداں۔ و بزانی چار بنخ ء دیم دانت۔

شاہ جمال

بیٹہ بادشاہے۔ بادشاہ و باز سنہڑا ئیں زالمے ات۔ اونش توں سیر
 سوکئی و دتی بادشاہی و کنگھاٹ۔ روش باز گوستہ۔ روش کم۔ روش
 بادشاہ شکار و در کپتہ۔ ایذا و ذانیٹ آتکو یک جنگے و بچتہ۔ و شکلیانی
 یک دھے دیتی او ماڈن ایسانی دمب و داتی۔ و شکی ایذا در کے اوڈا
 در کے گڈانا دیر نیٹ شتو چھاں ابدین بیتخت۔ او دگری بادشاہ
 گندیت مہاروے کہ آہنی و شنف کپتہ۔ جیران ات کہ اگرین جنگے و کھلا
 تکار کھاں یک پلوے و کسائیں دگی چر کے دیتو ماڈن کر پی کشتی جہا
 دیر ہندے و نگاہ آسے و اڑتی۔ دیم ہواں پلو ادا تھی۔ عھکلانا نیٹ
 آتکو صلک و نزی بیٹہ۔ دیتی بلیں راست دبروے۔ آتکو ہیتہ ابر کپتہ
 صلک وائے و چتر چکتو دیا تدا ادا تہ۔ او حال و الارندسی بیٹہ کہ اسے نہ
 و بیہ و بادشاہ انت۔ مرط و و تکار کتو سوار رخ تیار کتا نینتہ او کہ سوار
 تیار بیٹہ و تی منڈ دیم داتی کہ بادشاہ دستاں دگری شوڈیت اسے سوار
 و کاریت لوں مہٹلی و وھڑد سارت بنت۔ بادشاہ و دتی دستا
 شوڈ خات کہ چھے جننگ و اڑتخ انت۔ بس جیران و ہبکا بیٹہ کہ چوڑ
 سنہڑا ئیں سہدار دی گل زمین و سر برا است انت۔ نیں کہ آہنی و دت
 شوڈا مینتو گرتہ تا رہت و گوشتہ کہ "بیا نوناں مہڑا ئیں۔ جننگ انڈاں

ہنگی اور فائیت۔ بد بادشاہ عن جنک سرچم تک کٹخت
 عن مہاتائی نغن ایرکٹو گر نہ شتہ۔ بیگاہ بادشاہ عن ساسی کتہ
 جنک ہواں مرد و گو شغائیت کہ مس تئی جنک عن گراں۔ آں مرد
 ہواں شتہ کہ آں بچوشیں بہونشے اود و ہی نیخالکے و بادشاہ
 بادشاہ سلامت ماگر بیوں۔ بل کہ مئے جنک عن کوہ سری بوچے
 سیں جنک بادشاہے لائخ نہ انت۔ بلے نہ بادشاہ عن
 بادشاہ گوشتہ۔ اغہ جنک عن دے۔ مس سیرکناں۔ نامے
 نیٹ بلیں آرمرد و دیشہ کہ ملک و بادشاہ
 او آ کہ راست ہے ٹوک عن باڑا انت۔ پئی کہ آہنی جنک
 بلیں بادشاہ عن ہے گر بوچے جنک سیرکٹو۔ ہمیدہ شتہ
 ہادی بادشاہ عن بازگون ات۔ ہرچی سے گزرات۔ لوٹا کیتی۔ روش باز
 رستہ زدش کم بادشاہ وش و شاد بہہ عن ہے جنک عن شتہ ات۔
 بادشاہی عن دے ات اوئیں کہ وٹی لوغ و ہندے عن۔ بلیں ہے
 نام عن پچ شش ماہ گو ستہ۔ نیٹ بادشاہ عن وئی بادشاہی وزت
 ہواں شتہ عن ہواں مرد و گو شغائیت کہ سہنی مس گرہ داں رواں وئی
 بادشاہی عن۔ کلاں شدہ موکل کنغائیت اوزال عن یک تا ویتے۔
 کنغائیت او گوشتی کہ اغہ آہنی لوغ عن بدیہ بچے گدہ ہمیشی عن بانزک
 ہدی او نام عن۔ شاہ جمال کہنیں او اغہ بدیہ مینڈے گدوت رضاع
 بادشاہ گر نہ وئی بادشاہی عن شتہ۔ اے ہواں رنگا وئی جنک عن۔
 گو ستہ نیام او ہرنے روش۔ مائی عن چور وے کٹتہ۔ چور و نام عن شاہ
 جمال کنغائیت اوزیر غاتا ویت عن بانزک عن بند غائینی۔ چور و

شتہ مزین بیانا او کہ نہیں کاہریں ٹاہا میں چکے بیٹہ۔ روشے مات کاہریں
 کہ آہنی پت کئے انت۔ مائی جھے انگو کتہ جھے آنگو۔ نیٹ کہ
 کتئی۔ کلیں حالاد یغائینی۔ بلیں ہنی جو روو گر بستہ کہ مس روں وائی
 پت و پولان۔ نہ من ایشی و آہنی و۔ دانی کسانے۔ مزین بیٹھے
 کمیں روش و صورت کن کسے نزا ہارت۔ بلیں ہرکس و سیاہیں تک کہ
 او بانجے و چور و در کپتہ۔ مات و چڑا اگر حال و اتہ کہ مھے تا ویت تی
 لشک انت او ایش کہ تئی نام دی پیشہ تئی پت و دستغینت۔ چہ
 مزالا گرانا۔ شھے ایذا شھے او ڈانیٹ آتکو شہرے و جگتہ۔ او
 یک دکانے و روفا ئیت۔ دو سے بیل و لنگڑا ات۔ روفا
 دکاندار و گشغائیت کہ مناں نو کردار۔ دکاندار وٹ کا پڑا
 نشغت او چور و وھکے دیغائیت۔ آن کہ ایشی و دکاندار
 ساہدارے پہ سوڈا مرغ و نیا تک۔ بیا کہ ترا نو کردار بیت۔
 چور و منتور تر نشغت۔ دکان دیم و نشتہ او دمانے رند و تئی
 شیرے او کتئی۔ ہے رنگیں و ہشتیں ایشی و گٹے ات کہ ہرکس پورا
 گزفا ست۔ آتکو ہمیشی وٹ و جگتہ۔ مچ بیانا مچی شتو بڑ بیٹہ۔ او
 نیٹ کہ کاہری و دیر بیٹہ۔ ہرکس پہ اشتاف ات۔ دوکان و روا
 و تئی کم و باز پکار و جی آن گرانا۔ کلا کے و دو دکاندار و صدہ
 دو و مدھی ہبا بیٹہ۔ نیں کہ کمیں تہار شتوں بیٹہ۔ چور و اصل منتہ او
 بس کتئی۔ مچی دی پڑ شتہ۔ دکاندار سدھائی آتکہ چور و دستا گینت
 او بر خاکٹ چکار نیا دھینی۔ جوانیہ چٹخینی۔ او دو مئی روش و
 اغدیں عالم آتکہ مچ بیانا او جھے و رندا چور و در کپتہ او اغدیں شہر

آجیوں بر کسے آیان ء اید اشنہ منڈی ء گرانا۔ شیر ء اش کن او و تئی راہ
 جورو ء بس کتہ او اغدی در اور کپتہ۔ جو ایش
 جتو و تئی دکان ء بڑتہ او پر ماتھی
 سمیڈ اشنہ بادشاہ لونع دی نزی انت اد بادشاہ
 عالم سمیڈ اچ بیٹہ۔ سمیڈ اشنہ بادشاہ لونع دی نزی انت اد بادشاہ
 مالی ء سمیڈ ا لبواتاں۔ ایشاں کہ شیر اش کتہ۔
 لوٹا ٹیغت۔ چورو اندر اشنہ ایشاں لونع ء
 چورو ء اغدی شیر جتہ۔ سمیڈ اشنہ بادشاہ
 بادشاہ ء شیر اش کتہ۔ یکے دیم دیخائنت کہ
 آں گڑد غا حال ء دیخائنت کہ
 شیراں جنخائنت۔ وزیر ء او تئی۔ وزیر ء او مالی
 بادشاہ سلامت چورو ء شیراں جنخائنت او تئی۔ وزیر ء او مالی
 بادشاہ نہ ہزار تہ او سپاہی
 گرنٹ او بانگاہ در بار ء بیار نمتی
 کہ بے موکل ء میں لونع ء آتکہ۔ سپاہی روغا
 بادشاہ دی بھت ء وٹا جکتیہ ات۔ منڈ گل
 بادشاہ منڈ ء گوشتہ۔ اغہ آہنی پت ء
 آں آہنی در بار ء روٹ بادشاہ تیر کو ان ء
 وزیر منڈ ء گوشتہ۔ اغہ سمیڈ اشنہ کچتہ گڈا اے
 بادشاہ ء پہ کہ ایشانی لونع ء پر اٹار و نت۔ انہاں
 بادشاہ ایشی ء شہ پیش کہ چورو ء پھاسی دات
 مں چوش کناں کہ بانگا پھی ء بادشاہ ء
 زہر تر و نکیت و بادشاہ کہ پلاں بکت

ریت، بلیں بادشاہ، کھلیں مجلس اش کتہ او دو ہی روشی در بار
 مان آتکے۔ چور و لوٹا مینتی۔ دگری آہنی جنٹک گوں تیر کو ان
 بیٹہ۔ بادشاہ، سپاہیاں حکم داتہ کہ جنٹک، گرنت۔ آنکھ
 وزیر لوغ، پراٹا، کھنڈت۔ بادشاہ، وزیر، گوشہ کہ
 بینگ، آرتیش۔ بادشاہ، زنبے بینگ، چغل داتہ۔ بینگ
 کرن وارتہ ہواں رنگا کپتہ و مرنہ۔ او اغدیں بادشاہ گوشہ
 "تی بینگے بیارائینت" آں بینگ کہ آتکے بادشاہ زرتو مانی
 پل بینگ دیما چغل داتن۔ بینگ گوں پلانی بوکنگا کپتہ مرنہ۔
 آنکو وزیر و مانی ہون، اشتن۔ ہنی بادشاہ، زہر آتکھن
 دستا چاہکے ات نارس چور و اہنتی۔ چاہک چور و راستیں دستا
 آئینت او ہوداشہ لپشک، بڑی بڑی کنغائینت۔ لپشک
 کہ دڑتہ۔ آہنی ہواں تاویت سہرا بیٹہ۔ او بادشاہ مہاتانی
 پجارتہ اور بنغا چور و بھاگر کنغائینت او آرتو دتی پچہ گنت
 نیستی او آہنی، پول کٹی، "تھی نام کے انت"۔ چور و گوشہ شاہ
 اغدیں بادشاہ تاویت، پول کتہ چور و کھلیں حال داتہ۔ بادشاہ
 و حش بیٹہ کہ آہنی چور و آتکے۔ دراہیں ہادشاہی، عدصل و ہما
 او وزیر، لوٹا مینت کہ تی جنٹک، ایشی چور و عادت۔ او
 وزیر، تی ہے لوٹت۔ چور و سیر تپاری بیٹہ کہ روشے بادشاہ
 درہادت کہ پخیرے، عداجتہ۔ بادشاہ، لوٹا مینتہ کہ "برنت
 ہرچی مڈی گزرت۔ نام عداد مینتی، پخیرے گوشہ" مناں مڈی،
 نہانت۔ مسالے حال دیغا آنکھاں کہ بیگاہ تھی چور و سیر انت۔ چور

بہرہ منہا پہنٹہ۔ ۳۰ مریت " وہمگر گشتو پخیر ووتی دگ گپتہ۔ بادشاہ
 جہاں بیٹہ بنی ہے بکنت کلیں عالم پہ سیرء آتنگہ اوئی بیگیےء سیرانت
 ہمیشہ کرد و بیٹہ او کہ شف کپتہ نزی گوویں جیراناں روت دراہن شف
 گریٹ او لیلری کنت۔ دیر نیم شفء پدا آہی وٹ و کورء
 پیرے در کپتہ او استکو بادشاہء گوشتی کہ "تہ پچے ایذا گرینغے"
 بادشاہء گوشتہ "چوش پخیرے آتنگہ او مناں اے گوشتی او نیر
 من سوالیاں کہ میئس ساہ گر جیت او میئس سر آتنگیں ارمء میئس بیج
 ہاں گوازیٹ "پخیرء گوشتہ کہ" تہ چوش کن باز جواں جوائیں وھڑو
 ہاہن او بیار مناں دے۔ من کہ وراں سیرکناں۔ سیریں لافادعا
 کاں ہی بیج و درازیں ارمے ڈہیت۔
 بادشاہ گرو غا ہرڈ و لیں وھڑو داں تیار کنا اینغائیت او
 پخیر و دیغائیت۔ پخیرء وراٹو سیرکتہ او چورو و پد عاکتی۔
 بادشاہ ووتی چورو سیرکتہ او مرطدم راہ داٹو چورو عراٹ
 ناوا ناٹا لوٹا میٹغنت او کل سیر و سوکانی گشتغنت۔

سندھ و کوہستان و ٹھگ

ایک مردے ات۔ یک زالے۔ مرد و روزگار ٹھگی ات۔ اول
 پھلتی۔ آخر وقت شتہ گزارا ناشی ٹھگی و ہر کس سنی بیٹہ۔ اش و ٹ و کس
 نہ شت۔ کہ اے مار پھلیت۔ اے شو مزائیس جنگلے و بیٹہ اونانی۔
 کوٹوپہ و تار جٹی۔ گڑا تیار کی کٹی نین تی علاقے و رواں گزرا نئے کمنان
 اے رنگا گزارا نویٹ۔ مڈی دھڈی زڑ تو لڑتہ۔ پہ وٹی لوغ و درغ
 چرخ و مڈی آڑ تو ایر کٹی۔ منزلاں گرا نا نیم روش و در شکے بھنا ساری
 کٹی۔ و پتہ ات کہ دو مرد آکھنت او سلام داتیش۔ اے دو کٹی
 دی ٹھگنت۔ اے بے سندھ و ٹھگنت۔ نیس سندھ او کوہستان
 ٹھگ او ربتخت۔ حال حوال کتیش۔ کوہستان و ٹھگ و اشانی سری
 حال گپتہ اشان و تی حال را کی کتہ کہ۔ ماٹھگوں۔ مے ہند سندھ انت۔
 سندھ و ٹھگی کتہ۔ نیٹ وخت باز گوستہ عالم سنی بیٹہ او مار ژا اتتا
 بتخت۔ مار ہر کس و کچھ آڑتہ۔ ماتیار کی کتہ کہ نیس ایڈا مے پم گزرا
 نویٹ بروں کوہستان و۔ کوہستان و مرد م کھو نش انت۔ آہاں
 جی اے مڈی مال کاروں۔ ما پھنداں جنانا اے محلہ ایڈا کاؤں تی حیرت
 انہاں کوہستان و ٹھگ و حال لوٹتہ۔ کوہستان و ٹھگ و گوشت
 مٹی حال حیرانی انت من کوہستان و ننڈاں۔ مٹی روزگار دی ٹھگی انت

از وقت بازگشت او مناں ہر کس ء بچھ آڑند۔ او منی گزارا ایترا لویتہ
 من تیار کی کتہ کر و ان سندھ ء ٹھکی مے کناں۔ سندھ جو علاقہ ء مردم
 ودالات۔ پھداں جنا نائیں ایترا نیم روشے بھور سینتختوں شوے
 سرفا ہ کپتہ۔ شوے حال پولائی سئی بوں تی حیر۔
 ہر سیں بازو ہشت سینتخت کہ کوہستان و سندھ ء ٹھکانت
 یک ہند سینتخت۔ بے کلانی دل ء دروہ ات۔ ٹوٹوک ات او
 یس۔ ہر کس و ٹی ٹھکی ٹوریانی قصوات کہ ٹوک آتکو ایترا جکتہ۔ کہ
 بیائیت دروغاں بندوں۔ ہر یکے کہ دروغ ء بندیت۔ آل راست
 کتی انت او ہر کس ء گگوشتہ اسے دروغ انت آتہیہ ء ہزار روپیہ
 دینی بیت۔ صلح ء رند کوہستان ء ٹھگ ء گگوشتہ نیں ہمیرنگانت
 اسی شوادروغ ء بندانت۔ او بیڈامن بنداں اسے راضی سینتخت
 نٹ سندھ ء ٹھگاں و تی دروغ رانی کتہ کہ مے بانگوے ات
 بانگوہرا سینغ ہر وازات۔ روشے ء دلا آتکہ بیا و تی بانگوہرا
 ہر ایماں۔ بیتہ چوش کہ منی بانگوہرا بیٹہ۔ بانگوہرا درماں کنفاطو پوے
 اور پرتوں۔ او درماں ء پول کتوں۔ طویو ء مناں درماں دستخت
 نرالی گڈگاں کٹ ایر کئی۔ من گنرانی گڈک کتو ایر کتخت۔
 سندھ کا رکنر ء گڈک مڑگے ء پچھتہ۔ بہوڈا سوز بیتو بانگوہرا
 نٹ ء در کپتہ۔ نیٹ مزائیں در شکے رستہ۔ بیانا در شکا پل
 در کتو کتخت۔ کنٹرو پخت۔ عالم کہ بیر ء ورغا آتکنت
 در کتختش۔ او پور جتختش۔ گڑا بہتہ اتلے ٹھتہ۔ دل ء گوشتوں
 در غار بھائیشی انت۔ گڑا جوں کتوں۔ دو چیدھوہ گپتوں و تی

ڈغار ۽ ننگار ۽ پھیشال ننگار کتہ او بیج رنگوں۔ منی پھل آنکھوں
 مزین بیتہ نیٹ پکے۔۔۔ و پھیشال گپتوں۔ داسے میہر طے دُ مپ
 گوں بستوں۔ میہر پھل ۽ اندر ۽ انگو آنکھوں مبانانیت منی گندیم کل رتو
 ایر گنتی۔

نیں گوشتوں پھل ۽ گوٹیاں۔ ڈاچی گلے آتکے۔ بیراے تھاکرانا
 آن تھاکرانا منی پھل گوٹیاں تیار کتیش۔ منی گندیم ۽ چیار صد کا سخ ڈانی کتہ
 کوہ ۽ ٹھگ ۽ گوشتہ ہمے راست انت۔ بھتہ دانی ہواں دانان
 ورغائے۔ ایشیا ایشانی دروغ راست کتہ۔ نین بار و آتکے دروغ
 بندغ ۽ کوہستان ۽ ٹھگ ۽۔ کوہستان ۽ ٹھگ ۽ گوشتیش کہ توتی
 دروغ ۽ بند۔ کوہستان ۽ ٹھگ ۽ دروغ بستہ کہ من راہکتن
 مزائیس مرطدے اے۔ ماباز جوڑا ڈغار ۽ بھائینختوں۔ جوڑا بازانت
 او بھونار ۽ وٹی مولد ۽ گوشتی کہ مرشی جوڑا بازانت۔ ایشاں پے وٹی
 تہ تھاکن مالا کش۔ نغن ۽ وقت کہ بیتہ بر نغن ۽ کیش۔ دھمکری گوڑو
 تیار کن۔ مولد ۽ جوں کتہ گھاسلیٹ نیل۔ وٹی جرائی سرار تکے۔ جرائی
 آس دانئی۔ ڈول سفر ۽ چکا دشتی گوڑو گرسد۔ جوڑا یاں گوڑو دان
 بے مولد ۽ کاف پڑاٹ۔ گوں آس ۽ لاف ترکشی۔ دو چک ژالان
 درکتی۔ چکاں ہواں وخت ۽ گر کتہ۔ زند ۽ غیوگا ریتخت۔ مے بھونار
 مناں گوشتہ۔ بروہمے چکاں پول۔ ہر صدے ۽ ویتختہ بیار
 من ہر گند اپو لختنت۔ نیٹ پول نا پولانا نین من شے چکا کپتخان
 کہ جو انیا حیاں کتہ ہواں چک شاد وین انت۔ سندھ ۽ ٹھگ
 کہ ایشیا مازتہ جوانی ۽ بھینتہ۔ اغر ماگشوں تہ دروغ بستہ مار

۱۔ مرغی انت۔ مرغی گشوں راست انت نہ مار بازت وئی مزور
 ۲۔ جیٹ۔ جیٹوں چون کنوں۔ نیٹ لاچار بیعت۔ گوشتیش کرتے
 ۳۔ دود بستی۔ بدی چکا گڑ او و برادر و پیرہ کوہ ۴۔ ٹھگ ۵۔ داتیش
 ۶۔ ٹھگ ۷۔ زر زرتخت او باز و ہمش بیٹہ۔ پند اسندھ ۸۔ ٹھگ ۹۔ زر
 ۱۰۔ کلایتی۔ صالح صلوح ۱۱۔ رند اشان دیشہ کرما کو ہستان ۱۲۔ دے مچی
 ۱۳۔ ٹھگ ۱۴۔ بیا کہ مرغی سنگتیا کنوں۔ ہر تکے ۱۵۔ شتہ مادے سنگتوں۔ ہر
 ۱۶۔ کٹی مار دے کہیں یا باز دات۔ کو ہستان ۱۷۔ ٹھگ ۱۸۔ گوشتیش
 ۱۹۔ دے وئی سنگتیا بر مادی کاؤں۔ ہر کارے کتے ماتئی سنگتوں۔
 ۲۰۔ سنگت بیعت۔ دیم پہ سندھ ۲۱۔ داتیش۔ پھنداں جنا ندروشاں
 ۲۲۔ شف او شفاں روش کفان ۲۳۔ آنکو سندھ ۲۴۔ بازارے ۲۵۔ پھتخت
 ۲۶۔ اشان کہ دیتہ اڑے آنہینت ناخوے رد غانت کاٹیرغ اگھا کلخا
 ۲۷۔ اندائی بڈے سر البستی انت۔ گہر اندے رند ۲۸۔ مہار نیں۔ اشان گیغ
 ۲۹۔ دائی کوہ ٹھگ ۳۰۔ گوشتہ شواند انت۔ من رواں ناخوے گرانڈ ۳۱۔ کارا
 ۳۲۔ اشان گوشتہ تہ ہمرنگا شواں آرت کنئی۔ اشیا گوشتہ من زاناں منی
 ۳۳۔ اورانت۔ شواں اصل بے وزرت بنت اے ضد اندانت بنگت
 ۳۴۔ ندیشو ناخوے رند گیتی۔ ناخوے داکہ پھتہ۔ گرانڈ اٹھلوے بستیا
 ۳۵۔ گرانڈ اٹھلوے تو گرانڈ ایاں بستیا۔ گرانڈ ساد گرتی۔ گرانڈ زرتو
 ۳۶۔ رائی بیتہ۔ آتکو وئی سنگتیا پھتہ۔ گرانڈ شکر ۳۷۔ دائی۔ گوشتی شوا
 ۳۸۔ اندانت۔ من اغدیں رواں ہمیشی کاٹیرغ ۳۹۔ کاراں۔ سنگتاں گوشتہ
 ۴۰۔ ٹھگ ۴۱۔ شون آرت کنے۔ گوشتی شواں اصل چھپ ۴۲۔ کنت۔
 ۴۳۔ انت۔ اے لڑاقتہ۔ دیم بازار ۴۴۔ تریشی۔ زرتی کند کند۔ ناخوے گوشتہ

اڑے در نامنی چکاچے چیزے دیتے۔ کوہ ٹھگ ء گوشتہ اڑے گنوخ بہا
 وڈی چکا تہ کند منغا۔ عالم ٹھلو آں وڈی مالال بندریف تہ وڈی ٹانڈا مال
 بستہ۔ ناخو ء کہ دھیان کتہ حالینی گرانڈ گارنت۔ ایشیا منت وڈی
 اوہکل کٹی کہ خدائی واسطہ منی کاٹیرغ ء دار من گرانڈ ء پونغا وڈی
 نیکا گرداں کا یاں۔ ٹھگ ء گوشتہ من تی کاٹیرغ ء نہ واراں پچکا وڈی
 مزا میں گپے۔ من ترساں نواں تی کاٹیرغ گپاں گپی۔ گرانڈا تہ خدایا پڑے
 بارے کاٹیرغ دی پروت۔ افریقاں گپتہ من ذمرہ وارنیا نیں۔ ناخو
 گوشتہ بلاں گپاں گپی۔ تہ چھٹتہ۔ تہ بے وزت بی۔ من رداں گرانڈ
 بولاں۔ کوہ ٹھگ ء چوں کتہ۔ شتہ بازار ء خاصائی ء ژا کاٹیرغ من
 دہے گپتو اڑتہ۔ لپ ء سغرا و دمب ٹھختی۔ کاٹیرغ شتو وڈی سنگلا
 دانتی۔ ہواں رنگا گرتو آتکے۔ گپ ء گرا جکتہ۔ ناخو ء باز دیر کتہ
 منیٹ ناخو آتکے۔ گرانڈ نہ دیتی۔ اینڈا کہ آتکے تہ کوہ ٹھگ ء گوشتہ اڑے
 نامرا ڈ ترا گوشتوں تی کاٹیرغ گپاں گپیت۔ تہ نہ منیت۔ ہمیش انت
 گپتہ انت من روغاں۔ ناخو ء گوشتہ اللہ پار ء مناں بھڑا میں۔
 کاٹیرغ و دمب ء گروں چکوں کوہ ء ٹھگ ء گوشتہ اشی دمب
 سدیت۔ من چی نہ چکانیں۔ ناخو ء گوشتہ بلاں سدیت بیاجلی۔
 اے دو میںاں آتکو دمب چکتہ۔ کوہ ء ٹھکا ناخو ء ژا وڈی دست
 شیر ء کتہ۔ ناخو کرغا چکیت۔ بلے اے شیر ء زور ء دات۔ مزلا پڑ
 جھٹے ء داسرنگا کتہ نیٹ یک دھک ء دیغا انت زور ء حاصل
 و تار پرینغا انت۔ دمب بستہ۔ ناخو ء گوشتہ بیاغدی سغرا
 چکویں۔ کوہ ء ٹھگ ء گوشتہ سغرا ہیے ڈول ء سدیتی۔ ناخو ء

اس میں بیاد لی ڈول و چکنیش۔ نیٹ ساگی اس ڈول و تار پختی
 کا شیرخ سفر شہ گپ و در کپتہ ناخو گرہ یا ناھندہ سشتہ۔ اش
 وں کا شیرخ ہکلتو بازار و آنکغنت۔ گرانڈ شو ٹکیش۔ کا شیرخ سوزن
 - ہمو ڈا دے بازار
 - اش
 - ناخوے و آنہی رعد و پچ تنت۔ اشال دیتہ لشکر
 - بیاپوں مرط دال۔ صلح صلوح کٹیش۔ ناخو و کٹیش
 - پھلوا بی گٹر دما لشکر و کا شیرخ و بھائی کنٹوں تہ دی بیہ
 - مے منصوا انت۔ تہ گوش ہر دو میں سرنی گوشتہ
 - کنٹ۔ من شے منصوی و کنٹ اشال گوشتہ ہرنگا انت۔ ہرنگا کٹیش
 - پائے کتہ۔ اشال منٹہ۔ نشغیناں کا شیرخ
 - کتہ۔ نیٹ لشکر و کل کپتہ کہ اے دے ٹھگ انت
 - من رواں کا شیرخ و مٹاں گرانٹ۔ منڈا بھایہ
 - رائی بدیتہ شتہ بازار و یک ٹریکے گیتی۔ شمشہ
 - ڈانگے کتی دوست و۔ اے مھکا آن مھکا۔
 - من چھاں درماں کنٹان۔ ناخو و مھکا آتکہ۔
 - ناخو و بیج کلا گوشتہ بیامے ناخو و چھاں درماں کن۔ اشیا گوشتہ
 - کنٹاش او ساجتہ اندرا دراہ بنت۔ ناخو و یک بچے دیم
 - بیار او دھمی تی کارے و پ دیم دا قلمی کوہ
 - زیر غانت و ٹی ڈانگے کٹغانت ناخو و
 - پک پائے کہ بازانت۔ ناخو کٹو ایر کٹی
 - کنج انت ہرچی اے تہ کٹت کے کٹش ٹھگ

کبھی زرتو کو ٹوہ گلو بوتکہ بڈے زری کشتی بڈوئی سنگتاں وائی
 گوشتی من رواں ہمکریں بڈے تی کاراں۔ ٹھگ اغدی ہمشی
 بازارء سیاہیں گدے گپتی۔ پخیرانی ڈول و مزنیں چو تو سے کشتی
 ڈانگ زرتی۔ دیماوئیء سیاہی مصتغنتی۔ اے صہکا آن صہ
 کہ من پخیرے آل ہواں ناخوہ لوغا آنکے۔ نیج آتکغنت کہ ماوئی ناہ
 مہد و کنائون۔ گوشتی من ٹپاں جو انیا صہد و کتاں۔ آنکے ناخوہ زرتی
 دھک اولادت بقتغنتی۔ ہواں دوری صہدا کہ دست و ایرکنت
 ادگو نیت کہ بے صہد دورانت ناخوہ "سہو" کنت۔ اشاں گوشتی
 جاہے مزائیں بزرگے آنکے۔ یک بچے دیم داتھی کہ تہ بروہرے گر و بیار
 دو صہی نیج تی کارے و دیم داتھی۔ دیتی نیج ہر دوئیں دیرفتغنت
 زرتی وئی ڈانگ کشتی ناخوہ۔ کشتی ناخوہ۔ ناخوہے وس بیٹہ۔ کوٹے کبھی
 داتغنتی گوشتی ہرجی اے زیرے برزیر۔ اشیا اغدی بڈے زرتی
 شتہ۔ لنداے بھاو و ڈوری و کشتغنتی۔ شتہ وئی سنگتاں گورگوشی
 جزیں بروں۔ منزلاں گرانادلا آنکی کہ اشاں پاراں۔ اشاں گوں ٹھگی
 کتاں۔ اشاں صہدے و مان تریناں عقل بازئی۔ دیشی دو دھوڑا
 بھائیغانت گوشتی بیاننت اشانی پاراں بیاروں۔ اے شتاں گورگوشی
 جوڑا بوڑانت گراوں پاراں کارولٹس۔ گوشتی مار دزی نہ بختی انت
 مارٹھل کشتی انت۔ سنگتاں گوشتہ تی ورج انت۔ سنگت مندینوڈ
 رائی بیٹہ۔ اشیا دالی جرحان و کتغنت۔ سنگتاں ژا کہ بیٹہ نیٹ
 بشو ہموڈ اچھتہ۔ آہاں کہ دیتہ اڑے زائے پیدانغانت۔ آنکوڑال
 بچھتہ پول کٹیش۔ مائی تہ کے سئے۔ تانگور وے۔ زالا ولدی گراوینہ

ایسی باہر تہ مناں گوشتی اے روشاں مرادے گر، او اے روشاں بانگھا پھلگیا
 ہر کسے کہ سری دیتی متی مراد ہواں انت۔ نیں من اید آ تلخاں
 متی مراد شواخت۔ یکے گوشتہ۔ منی انت۔ دھمی گوشتہ
 منی انت۔ زالا گوشتہ شواوٹی جراں کشت۔ ژاں پلاں ہندے
 منی انت۔ ہر کسے سری آنکہ منی مراد ہواں انت۔ لشکر جہ کشتو
 بہر نہ بھا شتخت۔ دیتی کہ ابدین بیتخت۔ جرگوں پاراں زر تو
 لشکر گور آئی کہ وٹی سنگاں گوشتی کہ بازارے پارانی ایرنگیں بہاے۔ جی
 پکارے تخت۔ سنگت سادہ تخت۔ رائی بیتخت۔ بازارے تخت
 ہودا مزین دکاندارے۔ وٹی سنگت نندیتختی وٹ شتہ
 دکاندارے گور۔ دکاندارے گوشتی لمن دو مزورگوں تو شوشکاں۔ او
 بہادشتی۔ دکاندارے گوشتہ بہاتہ جوان انت او ہسے ہامن گرانش
 زرتی سنگت راضی بنت۔ اشی گوشتہ من تہی اگا پول وکانش
 نیٹ گوانک جتہی کہ یکے یا ہر دو ییناں۔ آہاں گوشتہ تہی صلح انت
 ئی مال انت ہر دو ییناں شوشک۔ دکاندارے راضی بیتہ۔ زردائی
 ٹھک و گوشتہ منی مزور بیتخت۔ مناں دوست بیتخت۔ من
 رواں آہاں فی زہیراں نشت دکاناں۔ سامان در اھندے عا ایرتیش سامان
 زرتو رائی بیتہ آں دکاندارے گوانک جتو آرا بیتخت۔ گوشتی شواوشوے
 سنگاں۔ مناں گوں شو تک۔ اشناں ز منٹہ نیٹ سہ چیار چو کہ سرا
 مانا نکیش گرا دکاندارے مزوری منیش۔ ہودا مزور بیتخت۔
 کوہستان عا ٹھک عا دیتہ۔ ٹھکی اے تہ مزائیں کتوں۔ بیایں برواں
 وں ہند۔ نیٹ پھندا جانا آتکو کوہستان عا در کپتہ۔ دیتی کہ پھوڑتہ

ہر ہالے کا بیزت۔ بیاد اے کنگی انت و تار چھٹا بیٹاں۔ شون کئی
 دو سپہر گیتی دو چنڈھو ریک سپہرے سہرائی عے یکے ابدینا بستغنتی۔
 آخر وقت باز گوستہ ٹھگاں و تار ژاد کا ندر و چھوڑا مینتہ۔ آتکغنت
 وٹی صندا۔ نیٹ تیاری کٹیش کہ فیں بروں کو ہستان عے ٹھگ عے گور گور
 نیٹ پھنداں جانا منتر لاں گرانا بول و گول و کنان عے آتکو ٹھگ بوغا
 سو سو بستغنت۔ گلہ گار و کٹیش کہ تہ ماراے رنگ عے شو تکہ۔ ٹھگ
 باز خدمت کتہ۔ چٹ کتہ۔ او چنٹ پرینتہ۔ جو انیا عزت
 کتہ۔ اشاں وٹی دل عے گوشندہ باز جو ابیں مرطدے انت۔ مے باز عزت
 کنخانت۔ ٹھگ عے وٹی زال پوہ کتہ کہ سپاہ عے گراڈ او مالے دی کش
 ماروں چکر عے۔ ٹھگ عے چون کتہ چنڈھو زرتی روغایت باز ار چنڈھو
 گوشتی برو صندا زالا گوش چاہ کن مال عے دی کش ما پیدا غاؤں۔ او زال
 پوہ کتہ کہ دھبی چنڈھو در بند۔ اے کہ ژا چکر عے آتکغنت۔ دیش
 کہ مالینی چاہ تیار انت او مال کتہ انت او چنڈھو در دے بستہ
 انت۔ اے ہر دو مین شف عے ہمیتا بستغنت۔ بانگھا تیاری کٹیش ماروں
 اشیا گوشتہ کہ مرشی ایڈا بنت۔ شوے جراں شوڈا بیٹاں۔ زال گوشتا
 کتہ در ابردھک من اشانی جراں سپہر بنداں۔ تہ بوڑ شوڈا بیگھا
 بیار ش زال شتو در انتہ۔ اشیا جبر سپہر عے بستو گوشتی جراں بردے
 زال گوش شوڈش۔ بیگھ کہ بیتہ اشاں دبیٹہ حالینی جبر ششتہ انت۔ باز
 و مش بستغنت۔ بیگھا او تاکی بستغنت۔ بانگھا تیاری کٹیش موکلا مینغا
 وختہ گوشتیش مار چنڈھو در او سپہر عے دے۔ نی مار بیچ جی گزرنہ انت
 اے دل عے باز و مش بیتہ پرو تار رضا مو سبھا کتہ گوشتی و کتہ

مٹی سا ہوتی ہیں۔ من دانت شواری ہمیرنگیں چھی اسے لوٹھا انت کہ منی
 بند گزارا نویت۔ نیٹ باز چہرینیش گڑا کو ہستان و ٹھگ
 بہرا و چنڈہ صور سندھ و ٹھگاں داٹہ۔ اسے لڑتھاں۔ پھنداں
 جانا دا آخر آتکو وٹی لوغ و پچھتخت۔ رو شے شتخت بازاد
 مند صوریلو د ایشیکے گوشہ برو زالا گوش چاہ جاڑا مالے کش
 ات کرگے ات بال کٹوشتہ۔ اسے کہ ہندا آتکہ دیتی اچھی نیست انت
 زال و پول کتی کہ من چنڈہ صور و گوشتہ تو دانی بچی تیار نہ ٹتہ۔ زال
 گوشتہ بے مراد مرگاں اول گڈی پیغام آت تخت نیں پتراک انت
 زال گریو کٹو پرینیش۔

گڈی روش کہ بیٹہ زال کار و گوشتیش برو انت آت و۔ ماجراں
 بہر و دوں۔ سیہڑ کارینیش۔ زالاں گوشتہ سیہڑ آت تخت۔
 اشاں زال کار چھپ داٹہ۔ او دیم د ایشیکے آف و سرا۔ اشاں
 برکتو سیہڑ لڈ تخت۔ سیہڑ و گڑا کتہ۔ جردڑ تو بھور بھور کتخت
 زالا ردا بیگھا ہیل بیتو نیٹ ہندا کہ آتخت مرڈاں پول کتہ
 اشاں گوشتہ مار بچی سیہڑ و نہ داٹہ۔ اشاں وٹی زالا کتہ گوشتیش
 کٹو سیہڑ بچی کتہ۔ دیر شتخت دیشیکے حالینی جربھور بھور انت
 باز ہر پتخت او دلا گوشتیش کہ نیں اغدیں گوں کو ہستان و ٹھگ رو
 اسے دھکی اصل نیلونی۔ ہر ڈولے بیت کشوں یا مالے۔ ڈی اسے
 کارو نیں تیاری کٹیش پھنداں جانا اغدیں شتخت۔ کو ہستان و
 ٹھگ و دیتہ کا ینت ہر باخے و پیش و تیاری کتی۔ جو ایس لڈ
 ہجینیش۔ گھوٹٹی و ٹنگو بستخت۔ او شتو مشتو لو غا ایر کتی

نیٹ لشکر و سلام دانٹہ۔ عزت کلٹی۔ اوچتر پرنی
 مال گشتی۔ پوکوخ ترا حوناں پر کلٹی بڑ تو زال، گڈ او انٹی او زال
 گوشتی مک من ترا گوشاں چاہ و کن۔ نغ و کن۔ و صطر د اتیار کن او تہ گور
 اکر مناں گوں نو بیت او من ہے پوکوخ و جہاں چاقو و تہ کف پداس
 ہے لٹ و کاراں سہ دھکا دروداں پڑاں تہ کر و بی۔ زال و گور
 جوان انت من ہمیر نگا کناں۔ اشیا پوکوخ زالے گڈ دانٹہ۔ شتو و
 ٹھگاں گورشتہ۔ کمیں دیر آتکہ زال و گوشتی کہ لغن و کن۔ چاہ و کن
 او و صطر د و دی تیار کن۔ زال و گوشتہ اکر مناں گوں شوں تیار
 بیت کنت۔ او من اکر تیار نغناں۔ اشیا جتہ چاقو پوکوخ و کز لے
 گڈ بستہ ات۔ زال و وتار پرینتہ۔ ٹھگاں کہ دیتہ موخجا بتغت
 او کوہستان و ٹھگ و گوشتیش کہ تہ پہ مے پار و وئی زال گشتہ
 اشیا و گوشتہ ہے ادھری کچا من استاں۔ من ہمشی و دراہ کت کناں
 شو ابے وزت بنت نیٹ ہکا چکتیش کند کند کتیش۔ شتہ سواں سنہ پرنی
 لٹ کشتی بڑ زیارت کتی۔ چمانی چکا ایر کتی۔ آڑ تو زال و سر اجرتی
 گوشتی وٹ کشوخ و ت دراہ کنوخ۔ ہے رنگا گشتا نا زال کر و بی
 اے حیران بتغت۔ کہ اے تہ جو ایس جی اے۔ کہ مٹ لھناں را
 کنت۔ اشاں آبتی و صلح کتہ کہ اشیا ہے لٹ و بروں۔ تیار بتغت
 کوہستان و ٹھگ و گوشتیش کہ مارتی ہی گزرنہ انت مار ہے لٹ
 دس ہے ٹوکا گوں کوہستان و ٹھگ و وتار پرینتہ۔ گوشتی کہ شو انا
 ساہ لوٹتیں حاضر ات پر شو ہمیر نگے جی اے برغانت۔ ادنی
 روزی و جنغانت۔ منی جھگو و مسیت کنغانت۔ نیٹ بو سا

پوشتی پہ آرغا۔ بہو ڈاوتی چھاں تک۔ متغنتی۔ کہ جہاں بلاں گندی کہ
 من پہ لٹ۔ گرہیتہ۔ زیارت کتو داتئی۔ اشاں لٹ زرتو موکلا تیش۔
 پگفت لوغا۔ بیگھا ساہی کٹیش۔ بانگھا سری۔ وڈی زالا گوشتہ۔
 چانغن۔ کن چاہ۔ کن۔ و صطردا تیار کن۔ اشیا گوشتہ۔ اکرن شوں تیار
 لٹ کن۔ آخر من دے انسانے آن زرتئی چاقوزال کشتی۔ دھمی۔ وڈی زال
 وشتہ کہ تنجا چاہ۔ کن۔ نغن۔ کن۔ و صطردا تیار کن۔ اشیا دے بے جواہ
 داتہ چو کہ اولی۔ و داتہ۔ اے دوئیں بازو وھش۔ سنت کہ نیں روں دراہ
 کونیش۔ آنکو چھکا چکتیش۔ کن۔ کن۔ کٹیش۔ یکے شتہ لٹ زرتئی۔ زیارت کشتی۔
 آنڈر اے سراجرینتی گوشتی۔ "وت کٹو و ت دراہ کنوخ دراہ کنیں"
 زال۔ مٹیہ ات۔ اصل نہ سررتہ دھمی۔ و گوشتہ تر العنت انت تہ پٹ
 دروھی۔ آں پوہ نوے۔ انگو مناں دی۔ اشیا زیارت کتو۔ بسم اللہ کتو
 زال۔ دسرا چرینتی۔ دووھی۔ و العنتی۔ "وت کٹو و ت دراہ کنوخ
 دراہ کنی۔" مٹنیں زالے شوں دراہ بیت۔ نیٹ بے وس بیقودل حکم
 بیش شتو عالم مچ کٹیش۔ برطو جیراناں زال کار پور تیش۔
 اے دوئیں ٹھگ۔ ترا کوھستان۔ ٹھگ۔ و ستکیٹاں۔ اغدیں
 تیاری کتو لٹغنت کہ اے دھکی روں کٹو نیں یا مالے مڈی اے
 کارو نیں۔ پھندا جتا نامنزلا گرانا آنکو لوغ۔ و پھتغنت۔ کوھستان۔
 ٹھگ۔ و پھیں۔ و تیاری کتو نش تہ ات۔ یک دلوے۔ و زران۔ کٹغنتی
 یکے کوگزم یکے۔ و سیہ مار۔ آن کہ آنکغنت۔ چپٹ۔ عزت کشتی
 مال کشتی۔ برطو وڈی آں دلوے کہ زرتنت۔ وڈی زال پوہ کشتی۔ اے
 کہ اندر و رونت۔ مٹو بند کن۔ و ت شتہ درانشتہ۔ اشاں دیشہ کہ

مہنگ شتہ زراں مڈی و برونیں۔ نیٹ اندر کہ پھٹخت زال و گلو
 بند کتہ آہناں سری زر کشتخت۔ اعدی کہ گوزمانی در تو لیتیتہ گوزمان
 جھڑکا جتہ چکار تکختش او سیاہ مار و دوت کہ لیتیش مار و و از تخت
 دیر کو ہستان و مہنگ دے آتکے۔ باز دیر گلوئی بو تکئی گوزمان بال کتہ
 شتخت۔ سیاہ مار جتی۔ دیتی سندھ و مہنگ مرط تہ انتہ کشتہ
 پورا مینتختی۔ دت گوں وئی زال و سیر و سوکائی و نشتو دتی ہندا۔ او
 گر طغاں۔

خردم خان

یک بادشاہ ہے ات۔ آہنہ یک بچے ات۔ بادشاہ شہتہ نیٹ
 کہیر بیٹہ۔ تاوٹی بچ و گوشتی انیس مس پیر بیٹھاں و تی بادشاہی و تراویاں۔
 بچ و گوشتہ جوان انت۔ پت و بچ خزانہ و پلو اشتغنت۔ پت
 برتہ و تی بچ و تراڈ سانا۔ بچ و ہرچی جوانیہ دیتہ او بچ اوڑتہ او ٹدی و تکی
 کٹی۔ جڑ ایک کھوٹے سر آتکیہ ات۔ بادشاہ آہنی لافانہ شہتہ۔ بچ و
 پول کتہ۔ کہ۔ ابا آن تہ پیش نہ داشتہ۔ بادشاہ و گوشتہ۔ ابا آہنی
 لافا چڑا ہنی یک نماش چتری سے درہتہ او ٹنگتیا انت۔ بچ و باور
 نیتہ۔ او گوشتی۔ بروں مناں ڈوسی۔

پت و گوشتہ کہ "چرٹو میں نماش چتری و بیدچی سے دی نے۔ بل دئی"
 بل نیٹ کہ ٹک کتی۔ برفاڈ سغانی۔ چرٹا اگر ت کہ نماش چتری سر و
 بلو ایک پٹ و تار سے ات۔ بچ و پول کتہ "ابا اے چشمیں پٹے"
 بادشاہ و گوشتہ "بچ اے پٹ و پولا مخن رو شتہ میس ماڈن تہی
 بیغت۔ من شتہ شکار و آغا تاں۔ مس چون کتہ کہ مکلانا ڈور سے
 گور اشتھاں۔ کہ و تی ماڈن و آف دیاں۔ بلے ٹک کتوں۔ آف
 ڈارت۔ اہے دی سیٹاں کہ ماڈن تنسو انت۔ ایر کفاں۔ تاجیر
 ہاں کہ ڈور و ژنا انت او چو آس و بلخائنت۔ رو غا ماڈن و

گزے و بند غایاں۔ پدا آف و نیغا آتکغاں۔ تا گنداں کند سیء
 پٹ و اسے تار کپتیا انت او ایسیء اکر آف روژ ناکتہ۔ پٹ
 من زرتہ پدا کہ ماڈنء کاراں آہنیء آف و اڑتہ۔ او گڑ تو پوچ
 آتکغاں۔ بس منی مناں ورت ایش ات کہ سہرذا میفغ عاے دراز
 پٹ انت آکئے بیت کنت۔ ہنیں مناں و پاوے ات نہ آرام
 نیٹ آہنی پو لغا سبر غایاں۔ بلے ہر کڈ و پلو اپو لٹوں دی ہچ ڈس
 و پارے نیست ات۔ "نج و گوشتہ کہ" او ابا پٹ و تار و مناں
 دئے۔ مس رواں پولانی "پٹ و گوشتہ کہ" بل ابا اے صیال و
 مس وئی ورنائی ہے کار و کارکتہ۔ تئی پتتاں۔ مس کہ ٹک کتہ۔ تہ پکو
 پولت کئے۔ "بلے چرو و واصل نہ منتہ۔ او ژاپٹ و گیش و سک
 بیٹہ۔ او نیٹ پہ کلابے زیر غاپٹ و تار و دیغا یعنی۔ نیس بلیں چورو
 چے کنت۔ وئی پٹ و گوشتہ کہ" ابا تو زان کے تئی مڈی۔ من بزانا
 او اے پٹ و تار۔ ہر دوول بیت رواں اے سا صدار و پولان
 بس در کپت وئی ماڈن سنخ کتو لڑ تو یک پلوے دیم کتو گوں پٹ و
 تار و رائی بیٹہ منزلاں گرانادگ کپت و یک مرڈے تریٹ کیتی
 مرڈ و پول کتہ کہ "چراتاں ڈیہ دیم کتے او شہ پکو نیڈا غے"۔ حال وال
 بیٹہ۔ چورو و حال لانا کلیں قصو کتہ۔ نیٹ مرڈ و آہنی پٹ و نام
 پول کتہ۔ چورو و پٹ و نام گوشتہ۔ مرڈ و گوشتہ "آل تامنی برات
 انت" او گوشتی کہ "ہنی گڑ دا و پدا ما و تو پچغ و رواں" بلے آہنی و
 وئی باباے ٹوک نہ منتہ او ہتی دگ و رواں بیٹہ۔ بابا و گوشتہ
 کہ "نیس افہ نہ چکئے تا صور و کن یک چئی کے نرا دیاں" چورو گڑ تہ

او آہنیہ گوشتہ " آں دیما دئے ء چوری ء گندے آہنی ء گوں و ناگوں
 گیر تئی مدت ء کن تے آہنی ء دئے ء چوری ء گوانک جنتہ کہ خردم خان
 ایسا " دئے ء چنکی شتہ او گوشتی " جی واژہ " گوشتی " اے چورو
 گندے " خردم خان ء گوشتہ " ہا " گوشتی " اے تراہر حکے دات
 ہواں رنگا کن " دے ء چوری ء گوشتہ " حاضر واژہ " او پڑوئیں
 سکتو بیہ رو ان بیخنت دگ ء خردم خان ء گوشتہ " تئی ماڈن منتہ
 نو او ماڈن بہر و وئیں بیاسیت مناں زواربت " آں دوئیں زوار
 بیخنت او کہ نیس کمیں دیما رونت تا خردم خان ء گوشتہ کہ یہ من
 ناشدی بیخناں " بادشاہ پنج ء گوشتہ " کمیں ہند کن - آں دیم ء
 و غا گل ء وٹ ء ساہی ء کنوں " نیس کہ او تو اچبت - خردم خان ء
 اگیز تغنت - او گوشتی کہ " نیس من تا شکار ء رواں - اے ہیٹ
 کوٹھو کہ گند ء ایشانی لافا اصل مرو " بادشاہ پنج ء بول کہ کہ آخر چپے
 خردم خان ء گوشتہ " بس مس کہ گشاں " بے بادشاہ پنج ء گوشتہ کہ
 " مس ہر و مرو رواں " آہنی ء کہ ٹک گتہ گوشتی کہ " اے شش ء
 لافا برو - آں ہیٹی ء مہ پہہ " اے ٹوک چورو ء منتہ - او خردم خان
 ہر وئی شکار ء شتہ - او خردم خان دیر شکار ء شتہ او ایشی نغاہ ء
 شہ اوٹ ہیٹہ او انگو چوروششیں کوٹھواں روت - او ہیٹی ء نہ شتہ
 جے ء رندا خردم خان دی شکار ء گرتہ او و صر دو لغن تیار کتو چورو ء
 دکان تئی او ماڈن ء دی پہریم و پوہ آر تو دیما رتکئی - ایشاں کہ جوانیہ
 وار کو چر تو سیر کتہ وئی اغدی دگ گپیش - جانا جانا نایک دوئی بادشاہ
 لک ء پختخت - ہمیدا کہور ء بنا شتخت او وئی ٹو گوشت کہ

خردم خان ء گوشتہ کہ "مناں شد اگپتہ" او لڑا تو بادشاہ ملک بازار
 شتہ اد قصائی ءے ء گوشتی کہ "پر من سہ گوخ گش" او دیا بقالے
 ات آہنی ء گوشتی کہ مناں سہ زنک مزائیں روغن عدے۔ او کلاں
 و شیخ آں زیر غایت او اغدیں نغین پشونخے ء پہ باریں نغنے گوشغایت
 او آہنی ء نغین تیار کتغنت۔ آہنی ء کل زر تو وئی گوژد موژد تیار کتو
 یک دما و اڑتغنت۔ او گرطہ... گوژد والی ء گوشتہ اڑے رو
 منی زراں دے۔ آہنی ء گوشتہ من رائی راہ گزار میہمانے یاں
 گوں من زرنیت۔ تصائی آہنی گٹ ء گپتہ آنکو کہ خردم خان یک مشتہ
 یلود اتی۔ آں گوں ڈغار ء او اربیتہ۔ بقال و نغین پس رو غابادشاہ
 حالادیا غنت۔ او بادشاہ ء خردم خان کوٹا شینتہ۔ خردم خان رو غایت
 او بادشاہ ء گوشتہ کہ ایشانی زراں دے او اں تا پچہ کشتہ۔ خردم خان
 گوشتہ کہ "مے ملک و دوہ پھیشدنت کہ مہمان ہرچی واڑت آہنی خرچ ء
 بادشاہ دانت "بادشاہ ء گوشتہ" ناہر ڈول بیست ترا ایشانی حق دینی
 انت "خردم خان ء زہر آتکہ او گوشتی" جو اں گڈ ترا زورے است وئی
 زور بے بہا نہیں۔ ناہے گوں من نیست انت "بادشاہ ء کہ اے ٹوک اشک
 وئی سپا سپیاں حکم داتئی۔ ایشی گرت او قید کننتی۔ بہر سپا ہی ء آہنی پوا
 کشت۔ آہنی ٹوک پوا انت ء آن پیرت صیرت کت کشت۔
 بے ڈول عودہ دوازہ سپا ہی مرطت۔ ایشی ء گڈ آہنی ء۔ چور و ہواں
 ڈولا در شک بھناپ وئی سنگت ء صیل ات۔ ایدا بلیں بادشاہ
 چے کنت کہ آں گیش کہ "بلنت ایشی ء گیکو کننت" آہناں استودانہ
 او خردم خان در کپتہ۔ ہمیدہ اشہرا یک موچی ءے خردم خان عد دست

ات۔ اور ایشی گورا آنکو نشہ اوچیئے پہ بادشاہ بجے اور غمگینت
 او ہواں ڈولا لڑتے وئی سنگت گورا آنکہ۔ بادشاہ چور و عودانی نطن
 دیماٹ۔ کہ در شک و مہاتائے ماڑیئے ات۔ چور و نگاہ کہ آنکو
 کڑو بیت۔ گندیت کہ ماڑیئے باریء جھکے نشختت او آں در اسیء
 روژنا انت۔ چور و خردم خانء گشتہ کہ آنکو گند۔ خردم خان گندیت
 مابنی کہ چوڈیو ایکے بلغائینت۔ آہنیء گوشتہ ورت و نجن۔ ایشیء
 من کاراں۔ خردم خان باز آہنی رندا کپتہ۔ بلے دستائے نیا تکہ۔ بلے
 اے نیا بادشاہ و عریت شہ خردم خان و بیزار بلیتہ۔ اوکل روغسا
 بادشاہ حالاد یغائینت۔ بادشاہ و جار جتہ۔ ہر کسےء کہ خردم خان کتہ
 میں بادشاہی نیم ہوا ہنی یخ انت۔ پیرس نکوئے در آتکہ او گوشتیء کہ
 س ایشیہ کشاں۔ بادشاہ و گوشتہ جوان۔ نکوئے بادشاہ و شہ قول گپتہ
 اور و غا بازار و شہ یک تیشرخے گرافائینت۔ او کساں کساں سنگ
 کشتی او ہوا ہنی لافاز ہراں ماں کنغائینت۔ اور و غا خردم خان و
 گند فائینت او پولائینت ابا تو کئے شہ پکو کائے۔ جھٹے مجالس کشتی او پڈا
 وئی پلو شہ تیشرخے کشتی کہ ابا پہ وئی چکاں بر غاتانی۔ نیس تو بڑی۔ خردم
 خان و آں وار تہ۔ تا خردم خان کپتو کمیس چڑی جتغنتی او مرطتہ۔ در اہیں
 ملک و عالم و عیش بیٹہ کہ خردم خان و شہ جان چٹتہ او آنکو خردم خان و
 گند فائے بیغنت۔ بادشاہ و حکم دا تہ کہ ایشیء گہلینت۔ او وئی
 بادشاہی و نیم نکو و دا تہی۔ عالم و مح بیتہ کہ آہنیء گہلینت کہ یک پھرے
 آنکہ آں تہاں گوشتیء کہ چوش سا صدر و نخت۔ بلے عالم و گوشتہ کہ برو
 وئی راہ و گر۔ ا غدیس پھرے سوال کتہ۔ او آں تکا بادشاہ و زہر آنکہ

کہ گرنٹ ایشی وادی کشت۔ میں کہ سپاہیاں بچیر تکا جھٹ کتہ۔ بچیر و کہ
 نارہ جتہ۔ خردم خان و درک جتو کڑ و بیٹہ و جکتہ۔ آنکو کلیں عالم و گڑ
 کتہ۔ بادشاہ و بے سنہرائیں جنک اڑت و کپتہ۔ خردم خان و
 جھنب دالو آڑتہ او آڑتو در شک بھنا پرینتی۔ بادشاہ مند و
 گوشہ۔ مناں تا شوا آڑتہ۔ میں اینداستہ گڑ کنت۔ سل و ناخنی سل خدانی
 جنغ و کشجوان زانت۔ خردم خان و گوشہ کہ بھکرین زورے مناں
 دی است انت۔ مند و گوشہ کہ مند و مردم انت او بادشاہ و بلائیں
 لشکر و اڑدے۔ آنکو بادشاہ و مردم دیم داتہ کہ میں چک و بل و
 دینت۔ خردم خان و گوشہ کہ نا پہ ہمیشی رندا افلاں ہندا آتکھاں۔ میں
 ایشی ایخ گون زہمانی رہاں لبغا ئینت۔ بادشاہ و گوشہ کہ گڈ جنگ
 تیار یا کن۔ خردم خان و گوشہ کہ یہ جنگ و مس چکو تیاراں۔ آنکو
 جنک و حال دابٹی کہ تئی پت جوش گیت۔ جنک و صلاح داتہ
 کہ گڈ کنت۔ خردم خان و گوشہ کہ گڑ کنت مرادانی کار زانت۔ او آہنی و
 گڑ تا نختہ۔ بلے آہنی و و فسخ و مدرس آتکخت۔ او رو غا بادشاہ و
 گشغا ئینت کہ مناں یک پتخ و مہلت و دے۔ گڈ اس گون تو جنگ
 کناں۔ بادشاہ و موکل داتہ۔ خردم خان گڑ دفا و تئی ہپت شف و
 روش و و پا و و گشغا ئینت۔ او ہپت شف و روش و گوز غا ہشتمی بانگا
 کڑ و بیغا ئینت او گڈ سٹ کہ مزائیں لشکرے آتکیہ انت۔ بادشاہ و
 حال دیم داتہ کہ بول پیلو بیٹہ میں مس پہ جنگ و آتکھاں۔ خردم خان و
 گوشہ کہ مس دی تیاراں۔ بادشاہ و تئی لشکر و جنگ و حکم داتہ۔ او
 ہڑد و میں بلو جنگ رائی بیٹہ۔ خردم خان دے و چک ات۔ بہورے

پہنا کہ نشتیہ ات۔ چکھا ہڈا شہ کشغینی او دستا کٹو آہانی سرا جلو کٹی۔ یک
 دودھ کا کہ شکر اجینی تا پیمائش سپاہی سپہرت چہرت بیٹہ۔ ا غدی کرو
 ہتی۔ تا کر دے آگر گاہ کٹہ او سرا تلغیں یک دھکا یا خاں او او بیتغنت
 خردم خان و مند چوروزر تغنت او ہواں سپہی کوٹھوانی ہدا پجہتہ خردم
 خان و ا غدی آہنان و ڈستی کہ سپہی کوٹھو و مرونت۔ بادشاہ نج و شہ دہکی
 خردم خان ٹوک نہ مننتہ۔ او سپہی بان و لافار و غایت۔ گزیت تیک
 بلائیں دے سے۔ یک مزائیں ز منزیرے و بستیہ انت۔ بادشاہ نج و پل
 کٹہ کہ نہ جوش پجہ بستیہ سے۔ آہنی و گوشتہ بل مناں۔ مس ہر رنگا ہستیہ یاں
 بادشاہ نج و ا غدی پول کٹہ۔ آں کہ در اسر کشیت نہ حیران بیت کہ جنوہیں
 سہڑائیں جنکے در انتغایت۔ دے و بادشاہ نج و گوشتی۔ کہ
 آں مند و پٹانی تارے زیر و گر پنے ڈٹی۔ او پدا ہندی۔ گوں پٹو
 سد غائیں ز منزیردی سدنت۔ چور و و سچو کٹہ۔ دے و ز منزیر
 سد غایت۔ دے و او ہوے دا شہتہ چوروسیاہیں سنگے بیٹہ۔
 او خردم خان و اے و او ہوشوڈا اش کٹہ۔ او آتکوہیت کوہ و پشت
 کٹہ۔ او سئی بیٹہ کہ سپہی کوٹھو چور و ابوتکہ او ہواں دے یلودا تھی۔ آں دوہی
 دے و مند زرت او یک کوٹھوے لافانشتہ۔ او ہودا شہ یک سنے
 جنوہوڈا او تاکی بیٹہ۔ خردم خان بے سرنگ و نشتیہ ات کہ بلائیں دے
 بک دگ و گوشت تا خردم خان و ڈٹی دلا گوشت کہ زمین جنڈے کرو
 بچہ۔ نیٹ کہ دے گوشت و شہ۔ خردم خان پیدا غنت او مائی پٹ و
 او کٹہ۔ ہنی کہ دے گڑ دیت تا ڈوے نہ ڈوے آہنی و پول کن کہ آہنی
 ماہ کوہ انت۔ آں رنگا تا مناں شہ سکنت۔ ہیرنگا اٹیکے گراہیں۔ خردم خان

گرتو وٹی بودء شتہ۔ اغدی دیتی زمین جزر غائنت۔ اوزانتی کر
 دے پدا گرتہ۔ دے وٹی بوغء شتہ۔ جنک غا اٹائنتہ کہ تئی ساہ
 پکوانت۔ دے ءگوشتہ آں جوغن دار نہ انت۔ ہواں میں ساہ انت
 جنک ءگوشتہ کہ "جواں" دو می روش بیٹہ۔ دے اغدی شکارء شتہ
 زمین چندو جزر غا خردم خان سئی بیٹہ۔ اوشہ وٹی بودء در کسپت و ماٹی
 شتہ او آہنی ءشہ پول کئی کہ تہ چے کتہ۔ ماٹی ءگوشتہ آہنی ءمناں آں داں
 چوب دستغ وٹی ساہ ءدستہ۔ خردم خان ءگوشتہ اے نہ انت۔
 اوگوشتی کہ ہمیشی چوش بکن کہ لیو بکن او کہ آں کیت او تراپولا کنت کہ تا
 چوش پرچہ کتہ۔ کہ اے تئی ساہ انت من گوں ایشی ءلیو کناں او ساہت
 گوزیناں او تراگوشت کہ ساہ پکوانت۔ جنک ءگوشتہ کہ میں تہ برو۔
 اے آہنی آئیخ و وقت انت۔ خردم خان رو غائنت او آنکو دے آنک
 او جنک ءپول کئی کہ مرضی اے جوغن دار ایرنگا چاکتے۔ منڈ ءگوشت
 کہ اے تائی ساہ انت۔ میں ساہت نہ گوز غاٹ من گوں ایشی ءلیو کتہ
 آہنی ءکندتہ کہ اے تا میں ساہ نہ انت۔ من پنچو گوں تو ملند کتہ۔ میں ساہ
 تا آں چل انت دو ہی روش ء کہ اغدی دے شکارء شتہ او خردم خان
 آتک جنک ءشہ پول کئی۔ کہ آہنی ءچے گتہ۔ گوشتی کہ مرضی چل دستی خردم
 خان ءگوشتہ کہ میں تہ اے چل دیرا چاکن۔ او کہ پدا تراپولا کنت تہ گوش کہ
 اے تئی ساہ اتس گوں ایشی ءلیو کتہ او چاکتوں۔ خردم خان شتہ
 او جنک ءایغی ءرا چاکتہ او دے گرتو آتک۔ پول کئی کہ اے تا چوش
 اچاکتہ آہنی ءکلبیں ہواں حال دا تہ کہ خردم خان دستہ۔ آہنی ءکندتہ او
 دستی من ملند کتہ۔ تاگنوخے۔ میں ساہ گکولا فانت۔ ایشی لانا

یک شنگے۔ آہنی چھپ شاہ لافایک طوطائے۔ ہواں طوطا میں ساہ انت
 دوہی روش و کہ دے شکار اشنہ اور دم خان کہ آنکہ جنک و آہنی و کلیں
 حال دانتہ۔ خردم خان و گلو پر و شتہ۔ اور شنگ شہ اور کشتی اور چھپ شاہ
 پر و شتہ طوطا در کشتی۔ طوطا کہ آہنی و دستا کہتہ۔ دے سنی بیتہ اور تک بیتہ و آنکہ
 اور و غ و چبٹہ۔ خردم خان و گوشتی کہ میں ساہ و دے۔ خردم خان و گوشتہ
 سری میں و اثرہ و در راہ کن۔ من تھی ساہ و دیاں۔ تا دے و آہنی و اثرہ
 در راہ کتہ۔ دے و گوشتہ کہ میں میں ساہ و دے۔ خردم خان و گوشتہ
 کہ یا ترازو اور باں۔ مار بر سے لوغ و پچھیں گد ترا تھی ساہ و دیاں۔
 دے و گوشتہ کہ بیائیں زوار بہت۔ ہر سیں زوار بیتخت۔ طوطا و
 اور خردم خان و سوگو کتہ و اشنہ اور کتہ تخت۔ دگ و خردم خان
 راشدا اڈا کینتہ۔ اور بر تھی دے و پاڈ بر سانا اور انا۔ اور نیٹ شہ
 ایشی گوژدادل سیر بیتہ۔ اور دلا آنکی کہ برواں کوہ و شکارے کنوں۔
 اور دے و گوشتی کہ جھٹے ایدادار۔ دے جکتہ و خردم خان و زر تو ساہ
 جو رو و دانتہ۔ اور و شکار اور و غائینت۔ اور جو رو و گوشتی کہ افہ دے
 انکو آنکو کتہ۔ گر طوطا و سیسی پٹ کن۔ سا چھتہ جو ایس گو سٹ کہ دے و
 اٹیکے و و ٹی ساہ شہ آہنی و زینتہ۔ اور غدی و او بود اشنی۔ چور و سیاہی
 کوہے بیتہ اور خردم خان بہت کوہ و پتہ بکتہ۔ آنکو دے و منڈر و
 دستا کینتہ اور آنکو و ٹی ساگی اس ہند اشنہ۔ خردم خان جبران امت کہ میں
 جوں کہتہ۔ چرانا آنکو و ٹی کہیں سوڈ لافانشتہ۔ اور نیٹ مائی و گالی
 کتہ غائینت اور گو شغائینت کہ پلا اٹیکے ساہ و پولا کن کہ پلو کتھی۔ جنک و
 گوشتہ کہ میں مس ترطساں۔ خردم خان و گوشتہ کہ آن ترا ہی نگو شیت

کہ ترا باز دوستی۔ خردم خان گڑ تو شتہ او آنکو دے آنکہ جننگ ع آنکو آنکو
 کنانا طیکے اغدی ساہ و پول کتہ۔ بے آہنی و حال ندانہ۔ دو مہی روغن خردم خان
 آنکہ او جننگ و شتہ پول کتھی کہ تہ چے کتہ۔ آہنی و حال ۱۰ لٹہ کہ مس ٹنگ کتہ
 خردم خان و گوشتہ کہ تہ جڑ او دو مہل نغن و موڑ ترا حال و دانت۔ جننگ
 ہمیرنگ کتہ۔ نیٹ دے لاچار بیٹہ او گوشتی کہ آبڑ زہ پھجرہ نہ انت کہ وہ
 آ زمان و لہ کفایت۔ میں ساہ ہوا ہنی لا فانت۔ دو مہی روغن و دس
 کہ شکار اشتہ۔ خردم خان آنکہ او مانی و حال دانتہ او خردم خان و گوشتہ کہ
 بہروختہ آشتہ۔ تہ آہنی و شتہ و خردم خان و گوشتہ کہ لہو کن۔ شیدہ کو رنگہ کہ
 جان شو و غاروت گڈ ما زان۔ جننگ و ہمیرنگ کتہ۔ او دے کہ جان و
 شو و فاشتہ۔ او کو وٹی لٹک و کشتہ پھ لٹک چمانی چکا آرتی۔ خردم خان
 چم گپخت۔ دے و پول کتہ کہ تہ کتہ و۔ آہنی و گوشتہ کہ تہ کتہ و۔ آہنی
 گوشتہ کہ من خردم خان دے و زڑ تو بڑ زاکتہ۔ او گوشتی کہ میں اغہ ترا چل
 دیاں چوں بے۔ خردم خان و گوشتہ کہ مس تادانی گراٹے زمین و کڑ و ان منہ
 چے بہت اغدی کڑ و کتھی۔ خردم خان و گوشتہ کہ میں تاہر شے باں۔ اغدی
 کڑ و کتھی۔ دکر خردم خان جھنبہ دانت او پھجرہ جھنبہ او گوشتی کہ تہ چشمنے
 دے و پرات او لیلٹی کتہ کہ مناں گوں تو کارنے۔ میں ساہ و دے
 خردم خان و گوشتہ کہ مناں باز زمیہ ایرکن۔ تمی ساہ و دیاں۔ زیر فاباز
 زمیہ گوں ایرکنینسی۔ خردم خان و گوشتہ کہ میں میں و اثرہ و دراہ کن۔ دے
 آہنی و اثرہ دی دراہ کتہ۔ خردم خان و گوشتہ کہ میں مار بر لوغ و سرکن
 دے بہر طیبیں زوار کتہ روان بیٹہ او لوغ و پلو آتکخت۔ لوغ و کبیں
 نزی آتکخت۔ خردم خان و دے و گوشتی۔ برو آن دیں کوہ و سرا

یک زور و داہوے دار۔ گڈا تئی ساہ و دیاں۔ او بھکریں دا ہونے کہ
 دراہیں عالم شہ و ہا و کڑ و بیٹ۔ دے شتہ کوہ و سر او زور پڑے
 یک و اہوے داسنتی۔ او دانی و اہوے دار فانت کہ خردم خان و
 طوطاے سر سبسی پٹ کتہ۔ او دے ہواں ہندا کپتو مڑتہ۔ او
 اے آتکو لوغ و پچختنت۔ تا خردم خان و گوشتہ کہ نیں مس گور ہواں
 پخیر و رواں او چور و گوشتی۔ کہ مس چہل روش و رندا کایاں۔ ایتدا کہ
 بادشاہ منڈا گندیت آہنی سرا گنوخ بیٹہ او گوشتی کہ ایشیہ تاس گراں۔
 چور و گوشتہ کہ مس تا اولاسیر کتہ۔ بادشاہ و وزیر و گوشتہ۔ کہ
 ڈولے و چور و گارکن کہ مس زال و گراں۔ وزیر و گوشتہ کہ گڈوی منڈ ترا
 روا نویت۔ بادشاہ و گوشتہ کہ مس دگے پولان تہ و زرت و مخن۔ ہنی
 چے بیٹہ کہ بادشاہ وزیر و بیچ او وزیر کل شکارا رونت۔ بادشاہ چور و
 تن و اڑا کینتہ۔ او شہ وزیر و آف لوٹتی۔ وزیر و گوشتہ کہ وئی راسہیں
 جم و کٹے مناں دے کیں آف دیاں۔ آں بازیہ تختات او جم کشتو
 داسنتی۔ وزیر اچھیں سورس آف داتہ۔ کہ بتر تینی بیٹہ۔ او آہی و گوشتہ
 کہ کیں تی آف دے۔ وزیر و اغدی سورس آف داتہ۔ او اغدی بتر
 تینی بیٹہ۔ بادشاہ بیچ و آں کیں دیما تر شخت۔ بادشاہ بیچ و گوشتہ
 مناں کیں آف دے۔ مسیں تین بہاں رنگا انت۔ وزیر و گوشتہ کہ وئی چہیں
 جم و کٹے دے گڈا ترا کیں آف دیاں۔ آہنی و کیں آف دالو چہیں جم دی
 کشتیش۔ او وزیر ہر دو وئیں جم زر تو چخل دالتخت۔ بادشاہ و چور و
 تازی و ہر دو وئیں چھاں زیر غایت او ہندے و لکینغا ایر کنگانت۔
 بادشاہ بیچ ہر دو چھاں کور بیٹہ۔ آہناں اے ایتدا ایگا شتہ او و شخت

ایکا بادشاہ چورو و تازی گوں چورو اسر آنکذت۔ چو روا تازی و
گوشتہ کہ پرمن کمیں آف بیار۔ تازی و اید ابولنہ او تو ابولنہ۔ بے آہنی
ہجھ ہندا آف نیئتہ۔ نیٹ گندیت زامے و مشکے سرائنت۔ او آہنی
رندا کفغائنت او نیٹ مشکا پلغائنت او بادشاہ ہجھ و داسر
کنغائنتی۔ بادشاہ ہجھ و آہنی گوں ہجھ آناں چلا و کتہ۔ او پدا شید تازی
لوع و گرٹہ۔ مائی و زرت تو لغن تازی و چغل دانٹہ۔ تازی و لغن گل پیہند
کنغنت او نیٹ زیرغاپہ چورو و آرفائنت او چورو اہمے ڈو لاہرتی
آف دیانا۔ ہجھ نیام و بادشاہ و پھیلہ کتہ کہ ہس میں چورو تا مرطتہ او زال و
گوشٹیش کہ ہس تھی مرطہ مرطہ گوں بادشاہ و سیراکن۔ زال و گوشتہ میں مرطہ
سجلی و مرطہ۔ چوش کنت کہ مناں چہل روش و ممداء و دیہنت۔ بادشاہ
اے ڈوک مننتہ۔ انگو مائی و ہر روش تازی و کہ لغن دانت تازی و
نغان زرت او پو و تی و اثرہ و بڑتاں۔ مائی حیران انت کہ تازی و چکر
نغان دانت گڈ دی تازی لاغرتر بیاننت۔ مائی و نیٹ ڈاکوے لافا
نغان گوژد۔ آف مان گت او تازی و گٹ و بسنتت او تازی دیانغان چغل
دائٹی۔ تازی و لغن زرت او شہ سمہوڈا الخشتہ او کلین نغان و تی و اثرہ
دیغائنت۔ تازی گوں مرطہ و بیوات کہ دکری ڈاکو مرطہ و دستامان
آتکہ۔ ہس کہ آہنی و بوژیت تا گندیت و صہر و پیرانت۔ ایشاں چئے
ورغائنت چئے تازی و چغل دیغائنت، ہس کہ و اندکٹی۔ و ٹی چلو آہنی
لافارینغائنت۔ او اغدیا تازی و گٹ و بستئی۔ او پدا لوع و دیم
دائٹی۔ تازی کہ لوع و آتکہ۔ مائی و پدا آں بوٹکہ تا گندیت کہ اندا آہنی
مرطہ و چلو انت۔ مائی و ہش بیٹہ کہ دانی آہنی مرطہ و زیندغنت۔ ہجھ نیام

چہل روش گوستہ او آنگو خردم خان آنکہ۔ او مائی و کلین قصو کتہ۔ او گوشتی
 کہ تازی و و صرط داں بند او زنجیہ دیما چغل دی۔ من دی رندا گرانی او
 رواں و اژہ بجاں۔ مائی و ہسے ڈولا کتہ۔ تا تازی در کپتہ۔ او خردم خان
 پشتہ گون ات۔ خردم خان آنکہ تا گندیت تازی و ط و نشتیہ انت
 او اژہ لغن و ورغانست۔ لغن و اڑ تو کہ لب کتہ۔ خردم خان و دیتہ
 اڑے اے تا گورانت۔ حیران ات کہ ہنی چوں کنت۔ آہنی زینج و
 در شکے سراد و مرگ نشتیہ ات۔ اے مرگ و دومی و گوشتہ کہ ادی
 یک قصوے کن۔ او ایشیہ آہنی و گوشتہ کہ گہار قصوے تہ کن۔ یکے و
 گوشتہ۔ اے مرط کہ کورانت ایشی چاں کسے شوڈیت مان کنت
 است در راہ بنت۔ بلے چو نزا ناں کہ چے بکنت۔ دوہی و گوشتہ
 من ترا دیما گوشاں۔ آہنی و گوشتہ کہ بگوش باریں۔ آہنی و گوشتہ کہ دزمانے
 کین مرطدم ترکنت او چمانی سراغاشیت و مہیت۔ تا آہنی چم پزاروژنا
 بنت۔ تازی و اے ٹوک اش کتغنت۔ تازی و کہ ہندے و چسہ
 لکینتغنت انت ہودار و غاکلونز فایت او پاڈاں گوں آہندا پٹخا
 نیت۔ تا خردم خان ہودار و غانیت۔ گندیت یک چے در کپتہ او
 تازی دانی پٹغانست او نیت دوہی چم دی تازی و گوشتہ او خردم
 خان و ہر دو چم زرتغنت او شوڈ غانیمش او چمانی ہندا ایر کتغانت
 اور و مالے زرتو میسینتی و او چمانی سربر امھشتی۔ تا یاد شاہ و نج
 کتہ او ایشی و زرتو آف و ترونکے داٹہ۔ چور و اد رک جتو کڑ و
 ہر خردم خان و آں زرتو لوغ و آڑتہ۔ او و ت شتو باد شاہ و
 ہان و۔ باد شاہ و گوشتی بیا کہ چو سٹیں حالے اش کتوں۔ کہ وئی

چور و زال و گرغائے " بادشاہ کو گشتہ " راست انت - چورو
 منی مرطہ او مائی رن انت - مس دت گرغائی " خردم خان و گوشتہ
 " جو ان نہ چوئیں مرطہ دے " او قاضی و پول کٹی " قاضی اے روا
 بیت " قاضی و گوشتہ " ہاں " خردم خان و یکے طصل دانتہ
 او دگری قاضی و فریاد کتہ " بشک و اثرہ مناں بادشاہ و گوشتہ
 کہ کسے پولاکنت تاتہ ہسے رنگا گوش " بادشاہ و پول کٹی کہ نہ ہمیرنگا
 گوشتہ - بادشاہ و گوشتہ " ہومن گوشتہ - " بادشاہ و وزیر بیت
 او کاریت لورغ و - او جند و چورو او ڈسبتی - کہ گزدوانی تھی چورو دت
 زیند غنت - بادشاہ حیران بیتہ - پدا خردم خان و چورو و پول کتہ کہ
 تھی جم کئے و کشتغنت - چورو و گوشتہ کہ " وزیر و " - خردم خان و
 گوشتہ کہ وزیر و بیارات " آہناں وزیر لوٹا بیتہ او گرغاو وزیر کشتا
 ٹینت - او بادشاہ و آہنی سنگتاں گرغامادن و پشتہ بند غامادن و کٹ
 دیغائینت -

او پدی سیر و سوکانشغنت - او دگری مس گرٹغنت -

ساواطوطا

بیتہ بادشاہے۔ بادشاہے یک بچے ات۔ بچے کار ما قنانی
 بیخات۔ ایشی و چڑا ما قن چیتت۔ روش بازگوستہ کمیں۔ یک
 اتنے پیربتی۔ سال ڈکال ات۔ دل و گوشتی کہ ما قن منان
 اول مریت او منا چیتت نیت۔ شہرے نزیم دریا کندھیا یلو و یا لیں۔
 باروٹا مینتی کہ برما قن آن دکی دریا کندھیا یلو دے گرڈ دیا۔ نوکر و ما قن
 زور دریا کندھیا یلو داٹہ۔ نوکر گرڈ تہ لوغ و۔ ما قن شف روش ہموڈا
 ات۔ یکم بازات بادشاہ بچ ماڑی در کپت ہر روشے و ما قن
 اہان کٹی یک رونے و گندیٹ کہ سوزیں گھوڑا و ما قن کپتہ۔ ایشی و
 دتہ ہے صند و پری ما زانت ہے پری ای گھوڑاے۔ دھمی روش و نوکر
 ہمدانی کہ برو ما قن و بیار۔ نوکر و شتو ما قن آرتی۔ بادشاہ بچ و پدی
 قن وڑا اے باز چیتتی۔ ما قن بیتہ دوری او بیتہ ماسیخی نیت
 نوکر پورہ بتی۔ ما قن و آرتہ گھوڑا و۔ گھوڑا سوزات اصل پری
 نوکر اڈو لیٹ۔ بادشاہ بچ باز و صش بیتہ۔ وٹی گھوڑا بازی و چیتتی
 نوکر اجراغی کہ ہیتہ نوکر و گوشتی برما قن و یلو دے اولی صند و۔ نوکر و
 قن اولی صند و برتو یلو داٹہ۔ بادشاہ بچ و گھوڑا بازی و چیتت۔
 اڑن مزن بیتہ بادشاہ بچ و گوشتہ نہیں زمینیں کتا نہیں۔ پول گول و کتا نا

شتہ نکوے ژاپول کتئی کہ من وئی گھوڑا ء زین کنغا باڑا یاں۔ تھی دل
 چے گوشتیت۔ نکوے گوشتہ جتڑی پڑے دمنب ء بندے۔ اغڑ جتڑی
 گڑ دینتی زینی کنی نامے۔ جوانی ء چھٹی۔ بادشاہ پنج گڑ تہ وئی لوت
 اڑ تھی جتڑی پڑے۔ بستی ماڈن ء دمنب ء ماڈن ء کڑ وکتہ یک تک
 بڑ تھی دھمی لکا بڑ ت نخنتی۔ دینتی دانی زینی کچا نہ انت اغڑی جتڑی
 نیٹ آرغانت جتڑے بستی ماڈن ء دمنب ء۔ ماڈن ء جتڑی جتڑی
 گڑ دینتہ۔ بادشاہ پنج وھش بیٹہ کہ پنی زینی کنانیں۔ بادشاہ پنج
 گھوڑا زوارمی ء باز باڑا ات۔ شتہ نکوے پول کتئی کہ جتڑی جو انیہ بڑ
 گڑ دینتی۔ نکوے گوشتہ نہیں ہے رنگا کن قلاتے ٹا ہیں سے گز مزن بیت
 او گھوڑا ء سنج ء بندے کینو ء دئی۔ اغڑ رکشہ تہ زینی کنی نامے۔
 اغڑی چھٹی۔ بادشاہ پنج گڑ تہ شتہ لوغ ء سے گزیں بھتے تیار کن لیتنی
 دو سے روش ء بعت تیار بیتہ۔ گھوڑا سنج بستی گھوڑا بھتے در کتہ
 شتہ دیمہ۔ اشی کہ داٹہ بچکار گھوڑا شتہ کڑ و بیانہ۔ بادشاہ پنج
 کہیں ترستہ بچکیہ سری روش ات۔ گڑ دینتی لوغ ء سنج بو تلغنتی۔ ہر
 روشے ء وئی گھوڑا ء زوار بیت شتہ اغڑی گڑ ت کاتک۔
 یک روشے ء دل ء آتکی بیامشی دیر مندے ء ہرواں۔ گھوڑا سنج
 کتئی۔ گھوڑا ء کہ بچکار دالئی۔ گھوڑا ء بال کڑ و بیتہ۔ گھوڑا صد روشے
 ہندہ یک روشے جت۔ نیٹ ہندھاں جنا نا۔ آتکہ شہرے ء۔ شہرے
 ماڈی سرے دینتی مندے شتہ انت۔ مندے چکا بیتہ عاشق۔ ہواں روشے
 گڑ توتی مندے شتہ گڑی روشے ء اغڑی آتکہ۔ زرمدی زرتئی۔ نکوے گول
 اوتا کی بیتہ۔ نکوے گوشتی منی اوتا ک ء دار۔ نکوے گوشتہ من ز ادائی ء

مکنتی من چے اوتاک و داراں۔ ایشیا کشتو زری چکے نکو و داٹہ۔
 نکو و ہش بیٹہ گوشتی کہ تئی ابا ڈاڈا انی گوں سنی ابا ڈاڈا آء مزائیس دوستی
 ات۔ چورو بیٹہ اوتاک۔ نیس ہر رو شنفے و شت گورمندے۔ وراہیں شنف
 ہمیتہ بیت بانگھا گرت کاتک و لی صندے۔ روش شتخت گزارا۔ شہرے
 مزائیس پوتی پٹے ات۔ آہنی و سما کپتہ۔ بادشاہ گوشتی تئی جنکے گوریکے
 پیدا غایت۔ بادشاہ حیران بیٹہ مشوں کنوں نیٹ صلح صلوح و وندے
 گوشتی بیا کہ مندے تولوں۔ شتو مند تو لیش۔ ماہے دور ندا غدی کہ مند
 تو لیش۔ بند او لی ژاگران بیٹہ۔ نیس کلاں شک کپتہ۔ بادشاہ انگو انگو
 سوخ پوچ کنا بیٹہ۔ بھی سمانہ کپتہ۔

وزیر و گوشتہ بادشاہ سلامت تہ ریش ہمیتہ اعطراں ہر کسے کہ آتک
 آہنی جر عطر بو و دینت۔ بانگھا عالم و کل و لوٹائیس۔ ہو آہنی جراں ژا
 عطر بو آتک تئی جنکے و گوں جواں مرد کیت۔ بیگھ بیٹہ بادشاہ و
 جنکے و کوٹھو و چیا ریس چنڈاں عطر رتکخت۔ شنف و بادشاہ پنج
 آتک وراہیں شنف ہمیتہ ابینو بانگھا پگھی و کہ گرانہ شتہ دینتی جراں ژا
 عطرانی بو پیدا غنت۔ جر کشتو دھو بی و داٹختی۔ تی جرجان و کٹختی۔
 اشی و کہ جردھو بی و داٹختی۔ دھو بی و دتہ بادشاہ کنغا انت
 حیرانے۔ رواں حیرات و اے جران جان و کنغا بیت اشی جر کہ جان و
 کتخت۔ شتہ حیرات و بھنا۔ عالم و دیتہ کہ بو ژا دھو بی و پیدا غنت
 کپتیش دھو بی کٹیش۔ نیٹ دھو بی و گوشتہ کہ جر مہنی نہ انت۔ اے
 جر نکو بچے غنت۔ دھو بی ہمے ٹوک و گوں عالم و حیرات ایشو رتکھانا
 شتخت نکو لوغ و۔ نکو شتہ ات۔ عالم و نکو گپتہ کہ تئی بیج ہر شنف و

بادشاہ جنگ و گورروت - دوشی ما عطر تلخنت - تئی بیج عطر و
 ننت - جربانگھی دھوبی ء پھوڈ غادا لختی - نکو ء گوشتہ شوارا لند
 کارکن مناں پچے من انت - ہے منی بیج نہ انت - عالم ء گوشتہ گوانک
 جنی - نکوشتہ گھڑتہ گوشتی و صا و انت - اشناں کڑوکتہ - گوشتیش بہا ترا باہ
 ء گوں بروں - تہ ہرشف ء بادشاہ جنگ ء گوں روئے - ایشی گوشتہ
 صور ء کنت - من و تی گھوڑ ء سنج کنان - ایشی ء و تی گھوڑ اسیخ کنتہ - عالم
 گپتہ گوشتی شو اجزانت من شوے نیامغا پیداغاں - عالم ء ایشتہ -
 گھوڑ ء داتئی بچکار - گھوڑ ء بال کنتہ شتہ بادشاہ ماڑی سر ء جنگ
 اول ء حیاں ء ات - بادشاہ جنگ زوارکتی گھوڑ ء داتئی بچکار گھوڑ
 بال گپتہ شتہ عالم جبران بیٹہ -

اے دوئیں پندھاں جنانا دیرھندے ء آتکخت دریاے کندھیا
 مزائیں ڈھبائے ات - بادشاہی چکنت منتخت - زال بازی ء مٹھ
 زال گوشتہ بیانیں اید افسوں نیٹ اے دوئیں ہے ہند ء و پخت
 متیئت پڑدوئیں و صا دشتخت - دیرکتی والی ء آتکو ہمیدادر کپتہ
 اے زال گوں مڑد ء و صا و ات - زال ء پینچ ساہرات پینچ ڈیوڑول ء
 بلغات - کشتی والی کہ آتکہ دیتی ہازا لے مڑدے و صا و انت او گھوڑے
 بستنی انت جبران بیٹہ کہ اے بروہیوان ء شون آتکخت - دیتی ہر با
 ڈاے استنت ہے گھوڑ ء انت - ہے گھوڑ ء اے اید آتکخت
 گھوڑا بوتکی شفوئی شف گھوڑا کشتی ء زوارکتی اولڑتہ آقاں ہلاخانا
 آتکو و تی شہر ء درکپتہ - شتہ بادشاہ ء کلیں پیر ء دالتختی - او گھوڑا گوں
 تنگوبی سجاں بادشاہ داتئی - بادشاہ بازو ہش بیٹہ - ایشی ء مزائیں

کٹی۔ اے دی و ہش بیٹہ۔

بانگھا کہ بادشاہ گوں زال و سده کتہ۔ ویش کسے گھوڑا گانت
 بازی و موخھا بیختنت۔ حیران بیختنت میں چوں کنوں۔ اے برو
 بیوان و۔ تاں تکا دیم دؤں۔ نیٹ دریا کندھیا شختنت۔ گدنت
 کرف مزایس مندھے آرفائنت۔ مندھے دوشاخ انت۔ اشاں
 گوشته یکے ویکے زوار بیٹ یک شاخے و گڈی زوار بیٹ۔ زال و
 وٹی سا واطو طا گون انت۔ مندھے نزیخ بیٹہ۔ مندھے زوار بیختنت
 آن و اندر و نیٹ مندھے بیجا انت دو ٹکر۔ زال شتہ پہ دگے و
 مراد شتہ پہ دگے و۔ بہر دو میں جذا بیختنت۔ نیس اصلھیل کتیش
 کہ یک دھی و گندوں۔ سا واطو طا جھٹے یکے تکا شتہ جھٹے گڈی تکا۔
 نیٹ اے شتہ دیر بیختنت۔ سا واطو طا ہمیتا در شتے سران شتہ۔
 آف علا نچاں سٹا نا بہر تو زال بہرنگے ضدے کتشی کہ راھکے وٹی
 ڈفار و سر و آف داری و کنگا نیٹ۔ دینی حیران بیٹھے انت۔ گوانک
 جتو پول کٹی۔ ایشی و گوشتہ من زالے آں۔ مناں جبرے دے من جان و
 کنان۔ راھکا و ٹی پتشی داٹ۔ ایشی و پتشی چکا کتہ۔ نیٹ راھکا بڑتہ
 گور بادشاہ و۔ یادشاہ و دینہ سنہڑا میں زالے انت باز و ہش
 بیٹہ۔ زال و وٹی لوخ و ماڑی سر و ضد دتشی۔ مولدے پہ ہمشی
 خدمت و ہمشی وٹ و تند پتی۔ مرط و آف علا نچاں دیا نا بہر تو
 دریا کندھیا کتہ۔ مرط و شتہ شہر و حیران بیٹہ کہ نیس مناں لاف و کے
 دات۔ نیٹ رویشاں روٹ داراں گڈیٹ کار بیٹ شو شکیت
 ہمکر کتہ کہ لاف و گزارہ بیٹی۔

روش باز روش کمیس بادشاہ کو کذاں ششٹی شہرہ گوشتی من کر
 مزایر حیرانے بلاں مردم دی سیر کنت او مرگ دی۔ نیٹ چار
 تختی دیز، کو جلا نی در ایس شہرہ کو صل سیر کتو پندی کو صل کو کھوے
 چھ ایر کن نیتختی۔ ہیر تخت مرگ دیریں ڈیہانی مرگ آتکو سیر کتو
 گروت شتنت۔ یک مرگے او او توشہ در یا عد بیٹی ساوا طوطا
 مو جھائی عد در شک و سرائتہ انت گوشتی بلاں بادشاہ و مزایس
 حیرانے کتہ۔ تہ پچے نہ روے۔ نیٹ ساوا طوطا بال گنتہ۔ آتکہ کو صل
 وارٹی۔ بارے نغاہ کہ پرینتی دیٹی اڑے اس منی گو دی انت و ہشن بیٹہ
 اغدیں مو جھائی و نشتہ۔ مولد و گوشتہ گو دی ہسے شو اس مرگے کہ مو جھا
 انت گو دی کہ دیٹہ گو دی کڑو بیٹہ آگو ترا ساوا طوطا آتکہ۔ لگرتہ و تی گو دی
 نیٹ زال و گوشتہ برو تی و اثر ہر ہندے پولت کنے پول بیہ۔
 ساوا طوطا بال کتوشتہ۔ نیٹ شتو و اثر ہا دیٹی کہ۔ داراں شو شکفا
 انت۔ ساوا طوطا گرتو آتکہ گوشتی گو دی و اثر ہ پلاں شہرہ داراں
 شو شکفا انت۔ زال و دانہ لعل کنر و نئے بر اشی عدے۔ ساوا
 طوطا و بڑو لعل کنر و دانہ او گرتہ۔

ایشی و بڑو لعل کنر و دانہ سیٹھ و۔ سیٹھ و گوشتہ پیری دارا
 شو شکفا مٹی لعل زانچو آرتے۔ نیٹ سیٹھ و شتو بادشاہ حال و اتہ۔
 بادشاہ و زیل و دانہ۔ زال و ساوا طوطا و دیم دانہ کہ برو و اثر ہا
 حال عدے بیار او گندے گھوڑا پچو انت۔ ساوا طوطا و دیٹو گرتہ
 شتہ و تی گو دی و گوشتی کہ و اثر ہا بادشاہ و لعل کنر و سرازیل و
 دانہ۔ او گھوڑا دی ہمیتہ انت۔ گوشتی برو و گھوڑا و درو ہی عدے کہ

تی واژھاگا رانت و صھرڈ نرا حرام انت۔ او واژھا گوش کہ نہ چھڑا
 بمیرنگ گوش کہ من ماڈنانی طویوے آں۔
 سا واطوطا آتکہ شتہ گھوڑا ء گور گھوڑا دروہی دا تھی گوشتی
 تی واژھاگا رانت ترا و صھرڈ حرام انت۔ واژھا گوشتی گودی گوشفا
 انت کہ تہ گوش من طویوے آں۔ من ماڈنانی طویوے آں۔ ٹوک کٹو
 سا واطوطا گرٹ نہ صھدا۔

لونغ کہ آتکہ بادشاہ گوشتہ۔ زال ء کہ ترا من دئی بیج ء دیاں
 زال ء گوشتہ کہ درو کئے صور ء کن منی مرڈا غرا تلو در کپتہ تہ جوان انت
 ناہے تی صلاح انت۔ زال ء گوشتہ سا واطوطا ء کہ واژھا گوش
 کہ بے روش ء ہرڈو لے بیت بیا۔

اشی ء ایتد اہے گوشتہ کہ من طویوے آں۔ بادشاہ گھوڑا ء
 سا واطوطا دروہی ء پڈا۔ ورغ چرغ اشتودرتہ۔ گھوڑا لاغربہانا
 روغات۔ زیل ء یکے روغات انت بادشاہ ء گوشفا انت کہ ایتد امرڈ
 گوشفا انت کہ من ماڈنانی طویوے آں۔ بادشاہ ء آرا مینتہ گھوڑا دتی
 اشی گھوڑا گوشتہ و صھرڈاں پوردا ناں پور۔ من تی واژھاں گھوڑا ء
 و صھرڈانی ورغ مشروع کتہ۔ بادشاہ ء کہ دیتہ بازو و عیش بیتہ اشی
 عل و کنڑوڑا سیٹھ ء آرا مینتی ء۔

روشنے ء اے مرڈا گوشفا انت کہ من گنداں ماڈن جزے کنت
 نخت۔ تی سنج لبختی۔ جھٹے شتو اڈی گرٹہ۔ گڈی روش ء روغات
 بادشاہ ء گوشتہ کہ اشی جند و سنجان بیار ماڈن پہ و تی سنجان مونجھا
 انت۔ بادشاہ لاچار بیتہ سنج آرا لغنتی۔ اشی ء گھوڑا سنج کتہ او داتی

بچکاری گھوڑا بال کتہ گڑ تو پہ بال آتکے شہرے کرغا بادشاہ آگوانک
 جتنی کہ ترا جیر بات من روغاں بادشاہ آو عالم عودن پلٹتہ۔ اے
 ہمیدہ ژا پندھاں جانا آتکو بادشاہ شہرے در کپتہ کہ زال ہمیدہ ات
 گھوڑا آڑ تو ماڑی سرے داشتی۔ زال آو ٹی مرد دیتہ و ہش بیٹہ نیت
 بادشاہ آتکے بادشاہ گوشتہ و ٹی زال آبر۔ تی اغر ترا مڈی اے گزرت
 دی بر۔ منی نکاشوار موکل انت اغرا پتہ انت دی من و ہشیاں۔ ارش
 ژا بادشاہ آموکلا مینتہ گز رہے مڈی زڑ تیش۔ گھوڑا زوار بیتخت
 و تی سا و اطوادی گونگیر تیش۔ دانتی بچکار گھوڑا بال آکر و بیٹہ۔
 پندھا جانا نیت آتکو بادشاہ و ٹی شہرے در کپتہ۔ ایشی مات و پتہ
 کہ دیتہ باز و ہش بیتخت کلیں عالم ایشی در اہی آتکخت۔ ہمیدہ آتکو
 مزائیس جیر تے کٹی۔ و ٹی زال آچھیا نشتہ سیر و سوکائی آ۔

خزیمہ میں پتھر

بیٹہ بادشاہ ہے۔ بادشاہ و مزا میں شہرے ات۔ شہرے ترا دیر یک
 مزا میں گڑ و نیں بھا گیا ایں مرط دے ات۔ حدائی کاراں ہے مرط و مرط۔ نکو
 سہمہر خانت او پندھاں جنانا بادشاہ شہرا آغا پھجھا انت۔ شنو بادشاہ
 دیتی او گوشتنی بادشاہ سلامت منی اکر میں مزا میں مٹی اے۔ منی مرط دکیں
 روش انت کہ مرط۔ چور و منی کسن انت۔ عالم منی مٹی اے بھد و بھیل
 کنت او باڈت۔ مناں و تی شہرے کنتا عندا دے۔ ترا مناں ایشیا
 آہنی اے بادشاہ اے سوچ پوچ کتہ۔ عالم حال دانہ کہ نکو و یک نک انت او
 باز مزا میں ازگار انت۔ اغدیں روشے نکو اے لوٹا ٹینخا انت۔ گوشخا انت
 کہ بہا ترا من و تی شہرے عندا دی دیاں او تھی چور و و تی زامات کنان۔
 نکو و ہش و و ہشیا گرتہ لوغ و مٹی آڈ تو بادشاہ شہرے انت روش باز
 روش کیں نکو چور و مزین بیٹہ بالغ بیٹہ او بادشاہ منڈ دی۔ روشے نکو
 سرینا بستوتیاری اے کنتا انت کہ رواں بادشاہ گنداں کہ چور و اے سیر و
 رولانت بادشاہ گور و گوشخا انت کہ نیں منے چک مزین بیٹھنت من لوٹا
 و تی ہیا تی اے ایشانی سیر کنان۔ بادشاہ گوشتہ کہ تھی جندے چک انت
 ہر وختے لوٹے سیر کن۔ مناں کیں روشے بولا دے کہ من و تی تیاری
 پہلو کنان۔ نیٹ گزانا بول پہلو بیٹہ نکو چور و او بادشاہ جک سیر بیٹہ

بادشاہ ءوٹی جنک ء ہر ڈولیں گہہ اوسہٹ لوغ وڈاج داتہ گلانی
گواژامڈی ء بارگنت۔ او ایشاں مس بادشاہ ء یک تنگوس کدھے
دے داتہ کہ آفاں وارٹ۔ جھنج یرطغا وختہ بادشاہ ء گوشنتہ کہ نیں
تاروغانت بلے تکامنی منڈ ء پیکواں دیم دے۔ روش باز گوشنتہ روش
کیں روشے آفی آف ء تیار بیغنت۔ بادشاہ منڈ گوشخانت کہ آف
من رواں وسی ء بازی ء چرینتہ کہ تو مرو تو ناسوھوئے ناستا دے
ڈکی او ویلی بے۔ بلے ٹنگ کتئی۔ بلے بادشاہ منڈ منبر تو آف ء شتہ
او ڈامٹک تی زالاں پر کتغنت۔ کلاں لڈو لڈو کہ تیار بیغنت بادشاہ
منڈ دے گوانک جٹیش آں دے آنکو آف ء سرانشتو کدھا آف ء جھلابو
جتو دست او دیم شستی۔ بلے کہ نیں لڑتغنت تہ اے مائی ءوٹی کدھا ء
شموشخانت۔ نیں بلے نیم راہا کائیت تہ مائی ءوٹی کدھا سنھبا
تہ کدھا گارانت۔ مائی گرڈیت کیت کدھا سنھبالا آف ء سراسے
چار زوار کیت۔ گوشنت مائی مار آفے دے۔ اشیاء کہ کدھا پر کتو
دراژکتہ۔ تاتنگوس کدھا گوں گندنت شو ای سنھراٹیں زالے۔ نیٹ
زور ڈانی زوار کنت اوو تی کھیا برتی۔

آنکو کہ آفی چھنت۔ یکے گوانک جنت نکو ء حالادانت کہ نیں نشا
آف ء سر کدھا شموشنہ آہنی سنھبالا گرڈتہ نکوھیل بیٹہ نیں کیت۔ نیں
کھیت۔ بلے نیٹ شتو روش لانٹے پانٹے بیٹہ نے مائی ءوٹسے نے پارک
جھنجے ء رند اچورو آنکہ نکو بھنڈو ء کنانا دیمادر کیتی بیا کہ اہامشی دھنک
بیٹہ۔ باگھی مائی آف ء شتہ۔ آف ء سر کدھا ء شموشنخانت۔ گرڈو
کدھا سنھبالا برو کہ دانی گارانت۔ تکا چو رو تیار ی ء کنغانت۔ زالے

کوڑی عدر کپتہ۔ ایذا اوذا انگو انگو پو لوٹو کٹتی۔ نئے کسے ڈسے دانٹ
 نئے پارے۔ چڑا دگے عوامی عدر اڑیں پٹنت آہنایں گیہلغ عدر نڈا
 کپتہ رندانہ پتہ۔ پھندا اجنانا دیر شہرے عدر پچھتہ۔ سہ چیار کسانیں چک
 لیواتنت۔ یکے عدر پو ل کٹتی۔ شو اکی چک انت چکاں ولدی گڑ دینتہ
 کہ ماخر میل عدر چکوں۔ اغدیں مرط عدر پو ل کتہ کہ شئے لوغ بچوانت۔ چکاں
 وتی لوغ عدر حال دانہ۔ گوشتی وتی پت عدر گوشت کہ زوارے گوسنو
 دیما روغات۔ گوشغات من بیگھائی جھلک عدر مہمانی گایاں۔ اغدیں
 رٹو دیما رانی بیٹہ۔ پندھا جنانا جھٹے دیما بازیا تن عدر اڑا پنتہ۔ دیتی
 مانی عدر آف عدر پرنغا انت گوشتی مانی مناں آنی کدھائے دے سری مانی
 پیریں بازی عدر ہر گپتہ او پدا آف داتی۔ درو کاسا سار تو پدا مانی عدر
 جھیر تیں پو ل گول کٹھنتی۔ مانی عدر گوشتہ۔ راست انت شہر عدر بادشاہ عدر
 سنہرا میں زالے آرتہ۔ اوزال عدر تنگوس کدھئے گون انت مرط دول
 حکیم بیٹہ گرتہ فقیر عدر لوغ عدر پلوا۔ بیگھا فقیر عدر پد بادشاہ لوغ عدر نالغن آنکھ
 تہ صیرا نانی لاف عدر وتی مندری عدر پرنغا انت۔ دھی بیگھ بیٹہ۔ کاغدیں
 فقیر عدر پد نغن آنکھ تہ گندیت۔ جھیراناں آہنی زال عدر مندری انت۔ گراچوں
 کنگا انت مولد عدر کلہبہ عدر دیغا انت۔ کہ تی بیگھے عدر زال عدر گوش تیار بی ترا
 براں۔ انگو دگری خزمیل پخیر عدر پو ل گول کتہ۔ کہ ”تراچے ویلے عدر گپتہ“ ایٹھی عدر
 کلہیں قصو کتہ کہ ”چوں ایٹھی زال بادشاہ عدر زور بڑتہ“ خزمیل پخیر عدر اغدیں پو ل
 کتہ کہ ”نیں زال گوں تو کیت کہ نہ“ ایٹھی عدر گوشتہ کہ ”زال تا آئیغ عدر کیت
 بے بادشاہ عدر گوں صد ہاں سپاہی انت او تیکا عدر شہ تیکا تریں ما دن۔ مس
 جھوں بڑت کٹانی

پنجیرا گوشتہ " اے وزت و مخن۔ مائی و گوش کہ وئی بوغ و رسنیں
کٹغء۔ کھلے آئی او با کسے زیر۔ او پدی ٹوکاں ترا مس پدی گشاں کہ تئی
تیار ی پہلو بیت "

دو ہی روش و مولد آنکہ کہ " مائی و گوشتہ مس اصل تیار اں۔ باغ
پلاں کند اہیا۔ نئس کہ تیر بند سراژا الرانت۔ مس ہواں و ختا کا یاں " ایشی
گوشتہ کہ " آہنی و گوش کہ بوغ و راسنیں کٹغء۔ کھلے آئی او با کسے زیر "۔
مولد گڑا توشتہ۔ او اے اغدی پنجیرا گور آنکہ۔ پنجیرا پول کتہ کہ " ستوے تیار ی
بیتہ "۔ ایشی و گوشتہ کہ " ہا بیگاہ تیر بند کہ سرع لڑ بیت۔ مادر کھوں "۔
پنجیرا اغدی مڈی پول کتہ۔ ایشی و حال داتہ کہ " آہنی مڈی ہر کلبہ داتہ
گڈ پنجیرا گوشتہ کہ " تہ دیتہ کہ بادشاہ لشکر ترا بجوخ بیتہ۔ تا کٹغء سٹ
او ایشی و رند پد انزی بیتغت۔ گڈ کھلے آفاں ریش او اغدی کسے آنکہ
تا کڈ تیلیے آزدے سٹ۔ او دگری تہ دی شہ اے بادشاہ حدء
در کھئے "

بیگ کہ بیتہ ایشی و وئی ماڈن و جوانیہ تیرغ داتہ او سنج کتواشتی
او وٹ شتو آرام کتئی۔ تیر بند کہ سر نیما آتگنت۔ کڑو بیتہ اوشتو
در اہی و نشتہ۔ جھٹے و رند مائی آنکہ او کلیں مڈی گونٹی۔ اے مہا تائی
ماڈن و بیل بیتو۔ ڈھل گپتغت۔ بانگ کہ بیتہ۔ بادشاہ و زال سنھالہ
دیتئی گارنت۔ سدھائی زوار دیم دا گنتی کہ ہر ڈول بیت۔ ہسے
زال پولخی آرشا انت او ہر کسے و زال آرتہ او بردخ زیندغی و یا
آہنی سر آرتہ۔ آہنی و وئی بادشاہی کوٹخ و دیاں۔ زوار ہر پلو و
در کپتغت۔ یک گھوڑے ایشانی رندا کپتہ او گٹھے آتکو نزی بیتہ۔

چوروء کتخ سٹہ اے کتخ مزائیں درنگے بیٹو نیام ء جکتہ۔ اے
 اغدی کلاہ گوستہ۔ دکری دوہمی پلوے ء سٹہ گھوڑوے سہرا
 بدیہ۔ اوایشانی ماڈن بیل ات او نیس منتخ ات دی۔ آنگوآں
 شتخت نزی بیانا۔ او آنگوایشی ء کلی آف رتخت او نیام
 مزائیں دریائے بیٹہ او بادشاہ ء کڑدے زوار آف ء برت
 او کڑدے گڑتہ۔ ایشاں ہواں رنگا وئی ماڈن کڑی کنابر تہ۔ جنانا
 مزائیں مزالے آتخت کہ مائی ء گوشتہ کہ "س اصل منتخاں۔"
 ایشی ء گوشتہ۔ "بس میں ایشی حدی نزی جہیت" او اغدی سہکتی
 ماڈن ء سپر اصل جو او دا تخت او کیس دیما گنداں کہ ایشاں شہ رند ترائے
 اغدی دنرے رستہ او دنر روغائنت دیما بیانا۔ اونیٹ دنر ء
 شہ گھوڑوے در کپتہ۔ ایشانی ماڈن ء سپر اصل جو او دا تخت او نیس
 پاڈو گامی روغانت او آنگو گھوڑو ء گپخت انت۔ مائی ء گوشتہ
 شاواکن نیس مار گھوڑو ء اصل گپتہ "چورو ء گوشتہ" وزت ء مخن
 او دکری تیلی ءے بالتو چغل دائی او دراہیں دو ار ء آزر تہ۔ او
 آس شتہ بر بلو او دھانا۔ گھوڑو ء پدی پاڈاں گڑ کتہ او اے
 شتخت دیما پندھا جنانا اونیٹ شہ اے بادشاہ دنگ ء در کپخت
 او کیس دیما آنگو ساہی کیش اونیٹ آنگو وئی ہندا اچتخت و سیر سوکائی
 شتخت۔

بلوچی اکیڈمی کے کتاب گل

درہن : در جام دُرک و گال و گفتار

میر بشیر احمد بلوچ

درین : بلوچی گیدی صوت و آہنہانی اردو

عطا شاد / ع سلام

سرمست بلوچستان : سرمست توکلی و گال و گفتار گوں اردو و

بانک ذکیہ سردار خان

دی گریٹ بلوچ : میر چاکر زند و زند و تات و پچار

میر محمد سردار خان

نغمہ کوہسار : بلوچ سرکرد و انی تات و پچار

عبدالرحمن غور

شہ چراگ : ملا فاضل و گال و گفتار

میر بشیر احمد بلوچ

بلوچستان کے فارسی شاعر (اردو) بلوچستان و نامدار سی فارسی

شاعرانی تات و پچار :

ڈاکٹر انعام الحق کوثر

گیدی کتو (۱) لانگ ورثہ ڈیز و میز و میز کتغین کیتوانی بلوچی بہیر

ملک محمد پناہ

گشین رذائک ۱۹۶۳ء گرتاں ۱۹۶۴ء گشینی نوشتائک :

صورت خان

توکل مست . مست توکلے ۽ گال و گفتار

میر مٹھان مری

بتل و گالوڑ . بلوچی متل و محاورہ گوں اُردو ۽

غوث بخش صابر

گیدی کستو :

محمود مری

جوہر محظّم (فارسی) مرزا گل محمد ناطق مکرانی ۽ فارسی گال و گفتار

گوں ڈاکٹر اکرام الحق کوثر ۽ پیش گال ۽

گشئن اشعار . واجہ فیصل فقیر ۽ بلوچی گال و گفتار . گوں پیر محمد برانی

پیش گال ۽

بلوچ سر مچارانی بارو ۽ میر محمد سردار خان بلوچ ردد اتعین کتاب

تاریخ بلوچستان . لالہ ہتھورام (گوں دوار چار ملک محمد پناہ / میر

مٹھا خان مری)

گشین (آزمانک) آزمائکائی گشینی

عبدالحکیم بلوچ

گشین (نوکیں شاعری) :

اتاشاد

گشین (کہیں شاعری) :

میر مٹھا خان